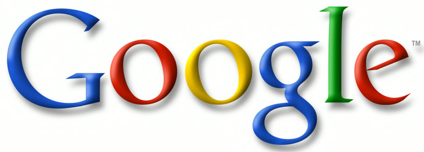

ACADEMICORVM PHILOSOPHORVM INDEX HERCVLANENSIS

EDIDIT

SEGOFREDVS MEKLER

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
MCMII

PRAEFATIO.

I. 'Incerti auctoris liber, cuius titulus non superest'[1]), ab Ioanne Bapt. Casanova anno proximi saeculi octavo evolutus, eodem quo Ludovicus Corazza gemellum de Stoicorum successionibus aperuit, in bibliotheca papyrorum Musei Neapolitani exstat octo tabulis marginatis paginas XXXVI complectentibus vitroque inclusus et numero 1021 insignitus[2]). cuius effigiem cum Itali in Collectionis Alterius tomo primo sollerter quidem arte chalcographa exceptam quovis tamen interpretamento carentem edidissent, felicissimo Leonardi Spengelii acumine effectum est, ut litterarum veluti nullo consilio glomeratarum farrago, cui ille Academicorum philosophorum *πίνακα* inesse agnoverat, documenti speciem indueret vere humani[3]). non ita multo post editio reapse princeps prodiit a Francisco Buechelero curata, qui diligentius in libelli anonymi indolem inquirendo egregium sagacis ingenii speciem dedit artem criticam affabre exercentis[4]). eodem fere tempore Theodorus Gomperz, qui in opusculum tractandum iam pridem studia impenderat[5]), cum iam in eo esset ut plagulas novis curis auctas atque perpolitas in lucem proferret, in illud tempus rem gerendam prorogare animum induxit, quoad volumen ipsum cum pulvisculo excussisset: quam cognitionem spei suae secus respondisse ingenue

1) Verba sunt Minervinii, Coll. Alt. I p. 8. cf. Hercul. voll. Oxon. 1824 part. I. praef. p. V.

2) Nescio quibus causis commoti Spengel Philol. Suppl. II 5 p. 536 et Roeper Philol. Anz. II p. 22 de volumine superstite desperent.

3) Sp. l. l. p. 535: '*Wir haben hier ... nichts geringeres als eine angabe der diadochen der akademischen schule*'. primum illum conatum, cui laudem suam Buecheler p. 3 non detraxit, Comparetti '*assai leggermente ed in fretta*' ait susceptum, paullo iniquius, ut mihi quidem videtur, iudicans Relaz. sui papiri ercol. (Atti d. R. Accad. d. Lincei S. III, v. V [1880] p. 163).

4) Heitzii censura, Revue crit. d'hist. et de litt. 1869 p. 353, nullius momenti est, multo gravioris Roeperiana de qua infra dicetur.

5) Jenaer Literaturz. 1875, n. 539, p. 607b.

confessus est[1]). labentibus deinde annis ab impigro doctrinae Epicureae ex cineribus Herculanensibus redintegratore, prout potestas oblata est, melioris lectionis exempla ex apographo Oxoniensi petitae[2]) velut in antecessum esse emissa non ignorant qui in eadem studia incumbentes tandem aliquando fore sperabant ut partibus disiectis totum iungeret[3]). iam vero illustrissimus historiae philosophae Graecae auctor dum maioribus distringitur propositis, quidquid ad libri editionem instaurandam per amplius septem lustra collegerat, in his exemplaris Oxoniensis imaginem schedulis pellucidis sedulo perscriptam[4]), abhinc fere biennio perbenigne meum in usum concessit, qui quamvis salebrarum conscius eiusmodi opus adgredienti usque quaque obviarum detrectare munus honorificum noluerim. novae autem recensionis fundamenta iacienti et in dies magis magisque iis discrepantiis sollicitato quae inter Anglorum exemplar et tabulas ab Italis editas intercedunt, idem mihi contigit quod brevi post Gomperzium Dominicus Comparetti Stoicorum indicem foras daturus usu didicerat[5]), ut volumine ipso inspecto scrupulos illos quacumque ratione evellere satius videretur. quanta autem cum aerumna in his laciniis plane adustis et contritis atramenti concoloris vestigia teneas dum in formis litterarum internoscendis desudas, quamque saepe oculi vel vitro muniti caliginem discutere Telchinumve illorum ludibria nequiquam eludere studeant, qui Comparettio *sovrapposti* et *sottoposti*, opercula seu tegimina et statumina mihi audiunt, expertis enarrare longum est[6]). quae cum ita sint, percommode accidit quod cum ego

1) Anzeiger d. K. Akad. d. Wiss. 1870, 6. Apr.; Jen. L. Z. p. 603.

2) Cf. Philol. Anz. II (1870) p. 67.

3) Praeter scripta in signorum indiculo p. 1 enumerata cf. Platon. Aufs., Sitzungsber. d. Kais. Akad., phil.-hist. Cl., Bd. CXLI (1899), 7. Abh., p. 8.

4) Cf. Hercul. Stud., II. Heft, p. IX. — Quod insuper tabularum phototyparum collectione Bodleiana (vol. IV n. 718—761) intra meum limen uti licuit, eximiae Josephi Karabacek, bibliothecae Caesareae praefecti, liberalitati debeo.

5) Papiro ercol. ined. p. 4.

6) Cf. Humphrey Davy ap. Gardth. Gr. Pal. p. 57, Gomperz, Zeitschr. f. d. öst. Gymn. 1867 p. 1. Comparettii verba Relaz. p. 172 '*la superficie ineguale, corrugata, scrostata, lacunosa, spesso anche lucente come il carbone, il colore scuro e talvolta affatto nero, ma in generale tanto scuro quanto quello dei caratteri, rendono affatto vano qualunque tentativo di riproduzione fotografica*' licet de voluminibus in universum dicta sint, nescio cui magis conveniant quam ei de quo agimus. — De tegiminibus statuminibusque tractandis cf. Compar. Pap. erc. p. 10 sqq., Crönert N. Jahrbb. III (1900) p. 590. — Charta ipsa qua librarius utebatur nescio an superficie salebrosa laboraverit, qua nonnulla parte litterae aut

temporis angustiis compulsus nonnulla tantummodo tetigissem, alia in dubio reliquissem, Guilelmus Crönert, dum brevi post me Musei volumina versat, lectionum mearum perlustrationem ultro mihi obtulit editionem iam apparanti. cuius officiosae voluntati cum propriae recognitionis supplementa debeo non pauca eaque perquam utilia tum gemini voluminis numero 164 signati quod infra tractaturus sum notitiam insperatam.

II. Voluminis igitur P speciem praesentem paucis descripturus atque pristinam quoad fieri potest adumbraturus hoc unum praemitto non uno tenore apographa N(eap.) O(xon.) exemplum comitari, sed eo potissimum impeditam se ostendere rem, quod in modico libri ambitu memoriae perpetuo fere variantis triplicem vel adeo quadruplicem rationem statui necesse est: quae quo clarius illucescat, varietatem uno conspectu positam subicio:

I*[1]) I..............................XXXII...XXXVI M.........Z

P

N

O   O

Per triginta septem igitur columnas P adesse perspicuum, in quattuor ultimis (XXXIII—XXXVI) apographi Angli adiumento destituimur[2]), utimur autem utriusque exempli ope (O copiosioris, N parcioris) per triginta duas: agmen claudunt paginae Oxonienses adhuc ineditae duodecim, quarum recensio unius apographi Hayteriani fide nititur[3]). unde fit ut aut apographis dissidentibus volumen ipsum consulere aut hoc quidem praesente, sed tamen legendi facultate perempta alteriusutrius eorum partes sequi cogamur aut

---

adscendere (ut V 2. 3, VI 42) aut delabi (XVI 1) aut denique asperitates transsilire (ut V 6) coactae sint: nisi forte liturae fuerint correctioni inservientes (cf. III 36 in O).

1) Paginam cuius frustulum in ipso voluminis exordio detexi apographa ignorant.

2) Accedunt si tanti est loci ubi N alterius apographi vicem brevi spatio intercedit: p. 18, 20; 25 sq.; 27; 60.

3) Cf. index ap. W. Scott, Fragm. Herc. p. 32:
Ox., 44 pages.
Nap., 36 cols., published in Coll. Alt. 1. 162—197.
Not in Nap., Ox. p. 1 to 12, col. M to Z.
Nap. col. 1 to 32 = Ox. p. 13 to 44, col. 1 to 32.
Nap. col. 33 to 36, not in Ox.

denique altero exemplari, saepenumero una cum archetypo, carentes ad unici arbitri subsidium decurramus. nimirum quamvis adsidue uti par erat principem fontem cum derivatis contulerim, uno tenore quid in illo exstet quidve aut omnino aut ex parte evanuerit enotando, ingenue fateor innumeris locis chartae litteratura quidem completae, sed misere detritae et friatae eam esse condicionem, ut ne lyncei quidem oculi quidquam dispiciant. hinc factum est ut persaepe necessitati parens et apographa idiographi instar esse statuens in lectionum his solis debitarum consensu acquiescerem utpote qui genuinae memoriae miserandum in modum disturbatae fidem praestet acceptissimam. sane contra est ubicumque apographorum discrepantia ex archetypo sedari nequit aut ubi alteroutro eorum duce utimur unico: id quod in media potissimum columnarum parte usu venit quam Itali vacuam relinquere solent, imprimis autem in auctario illo Bodleiano totius libelli quantus ad nos pervenit quadrante.[1])

III. Quae cum ita sint, in voluminis specie describenda memoriaque qualis diversa diversorum fontium ratione habita oculis se subiciat aestimanda facere non possum quin de paginis IL ex quibus liber mutilus constat tamquam in unum comprehensis disputem, deinde exemplarium si quae sint proprietates seorsum exponam[2]). et columnarum quidem mensuram in charta pessumdata non facile ineas, at modulorum rationes in utroque apographo probe servatae sufficiunt. sunt autem hae: spatii litteris repleti circiter septenae metri centesimae in latitudinem, in altitudinem circiter undevicenae. versuum numerus in singulis pagellis exaratorum quadragenarium paullulo excedit[3]). semel quidem (col. XV) 47 versus numerantur, bis (coll. VIII, XIV) 46, ter quaterve 45, in universum tamen modulus circa 44 sursum deorsum variare apte dicatur[4]). singuli

1) Voluminis fragmenta postquam ab Hayteri operis delineata sunt haud dubie deperierunt.

2) Cap. VII.

3) Perinde eundem modulum, ut exemplo utar, quartus Philodemi de musica liber praebet. uterque superatur volumine n. 1424 (Philod. *περὶ κακιῶν κ. τ. ἀντικ. ἀρ.*) ad numerum tamen quinquagenarium, ad quem proxime accedit col. XXI, nusquam perveniente. — In pap. n. 1018 plus minusve tricenos quaternos fuisse versus conicit Comparetti Pap. ercol. p. 9, cf. Gomp. Jen. L. Z. p. 604.

4) Rei haud mediocre momentum inesse in lacunarum plerumque mediam, interdum imam columnae partem celantium ambitu metiendo non est quod moneam. — In quibusdam paginis numerus quadragenarium non attingit: in his col. XI est 39 versus amplectens, quorum series quamvis plerique truncati sint

versus minimum senas denas, summum vicenas ternas litteras capiunt[1]: neque vero librarius sibi constat, quandoquidem in duabus columnis *X Y*, ubi chartae pepercit, litterae adeo spissescunt, ut tricenarium numerum fere attingant. quibus paginis simul cum *V*, quae circa 25 et 26 litteras oscillat, exceptis ceteroquin medium fere locum numerus vicenarius obtinet in iis quae periere reficiendis dignus qui diligenter observetur[2].

IV. Quod scripturam librarii attinet, quem ab eo cui Stoicorum indicem debemus diversum esse Comparetti pro certo affirmat (Pap. ercol. p. 10), praeter quasdam rariores litterarum formas non habeo quod Gardthauseni Blassii Wattenbachi Kenyonis tabulis addam[3]. litterarum et spatiorum aequabilitas librarii est munditiei exquisitae studiosi neque eo obscurari potest quod tabularum ex museo Neapolitano edendarum duo delineatores cum quinque chalcographis socii fuerunt. quin etiam versuum decursus bene libratus, qualem in utroque apographo deprehendimus, in ultimis saltem papyri pagellis minus destructis manifesto eminet: ibi enim charta aliquantulum levoris servavit, ita ut solis lumine rarius proh

---

continua est, nec deest ad col. XII transgressio: idcirco exordium mutilum existimandum, etsi in apographis nullum rei vestigium. col. XXIV, cui 37 versus dedi, utrobique transitum habet, quod moneo propter Buech. p. 15: fortasse igitur lacunae post v. 16 signatae mensuram iusto minorem collegi, quod nescio an de quarta quoque col. (vv. 17—31) valeat, sed hanc veniam petimusque damusque vicissim. mancas esse coll. *M* (36 vv.), *O*, *S* (37), *P* (31) variis de causis veri simile.

1) In hac quoque re librorum de musica noster simillimus, sicut libri itidem Philodemei *πρὸς τους* * * * in Coll. Alt. vol. I vicini, tabb. 132 sqq. (pap. 1005). aliquanto minores numeri occurrunt in pap. 1018 inter 13 litteras (col. XII 4, XXXV 2. 6) et 20 (col. LXXVII 4, LXXIX 3) fluctuante (Gomp. l. l.).

2) Propter singularem brevitatem (15 litt.) notatu dignus locus III 6, ceterum lectio incerta est. — Quemadmodum in lacunis explendis necessitas et libertas invicem pensentur, circumspecte exponit Blass Hyper.[3] p. XXXI sq.

3) Gardth. Gr. Pal. p. 153. 172 et tab. 3, Blass in Müllers Handb. d. kl. Alt. I, tab. Ia 2, Wattenb. Anl. z. gr. Pal. pp. 87 sqq., Ken. Palaeogr. of greek pap. p. 127 sq., n. 9. — Singillatim enotare libet: Δ = *β* in nomine *Ἀσδρούβας* (col. XXV 2), ᐅ (II 33, *T* 9). W = H (IV 7/8, cf. Crönert Quaest. herc. p. 9). IC = K ut alibi ita III 15 (ЄICΠΛΑΓЄNTA N), X 1 (cf. Wattenb. p. 95), XI 7. 39 (in O), VI 5, XXVI 16 (ibid.) quare XXII 31 ЄICIN in ЄKIN(HCЄ corrigere non dubitavi (attamen XXVIII 35 nihili est *ἐκεῖ* neque *μιᾷ* per ellipsin dici posse credo). N quater in col. III (6. 8. 27. 37). σ s. G s. Q = O passim. ᴍ (bis in col. *M*), quam figuram usitatae intermixtam invenimus in epistula Gaio Turranio Aegypti praefecto circa a. a. Chr. n. X. oblata, Ken. p. 82 (pap. CCCLIV Brit. Mus.). Χ (X 1).

favente quam pro caelo Parthenopeio litterarum formae non inelegantes prodeant[1]). solet autem et illa de qua dixi versuum et haec litterarum aequitas editionum propria, a codicibus vero privatum in usum conscriptis aliena esse[2]): ut vel hinc eorum opinioni aliquid fidei adcrescat, qui libros Herculanenses e bibliopolae taberna originem ducere existimant.

librarius litteras seorsum exarare solet[3]), idem compendiarii moris scribendi spretor, cui ne in *καί* quidem particula sexcenties occurrente indulget[4]). satis igitur causae habere mihi videbar, quare Heibergio col. *Y* 12 e litteris ΤΟΥϹΑΓ? Pythagorae nomen (ΠΥΘΑΓ?) enucleanti vel Gomperzio Antigonum ex ΑΝΤΙϹ (XIX 12) procudenti adstipulari dubitarem.

accentuum notis nihil loci est, nihilo magis spirituum[5]), neque hyphen aliave eius generis sigla usquam vidi usurpata[6]).

verba versu progrediente non dirimuntur, sed uno agmine litterae decurrunt[7]). verborum in versuum fine dirimendorum ea valet norma, ut plenae syllabae succedat plena[8]). rationem enun-

1) Litteraturae exempla ex tabulis Neapolitanis aeri incisis deprompta exhibent Preger Inscr. gr. metr. p. 62 (cf. col. VI), Homolle (Bull. de corr. hell. XVII p. 149 (cf. col. XXXIII), secundum exemplar Oxoniense manu depictum Gomperz Festschrift f. Benndorf p. 256 (cf. coll. XXII sq.). specimen papyri 164 v. infra.

2) Cf. Kaibel-Wilamowitz, Arist. *πολ. Ἀθ.* p. VI sq., Blass l. l. p. XVII. XIX, Dziatzko, Ant. Buchw. p. 158. 160.

3) Cf. Wattenb. l. l. p. 21. interdum litterarum ΠΤ, ΤΤ sim. lineae transversae ad proximam litteram productae speciem ligaturae praebent, cf. Blass Hyp. p. XI.

4) Cf. Compar. Relaz. p. 162, Wattenb. l. l. p. 22, 106, Scott Fragm. Herc. p. 98, Ken. l. l. p. 32. — Numeri non notantur, sed litteris perscribuntur, praeterquam quod col. II 36 in adnotatiuncula interlineari litteram numeralem usurpatam invenimus. quocirca nescio an non recte administraverim col. *V* 1.

5) Cf. Ken. l. l. p. 28 sq. 30.

6) Cf. Boeckh. Encycl. u. Methodol. p. 741.

7) Cf. Gardthausen l. l. p. 270 sq.; de Hyperide Blass p. XI, de papyris Flinders Petrie Wattenb. l. l. p. 11, cf. Ken. l. l. p. 26, Wilamowitz Reden und Vortr. p. 230.

8) 'Versus in syllaba semper finiri Boeckhius primus perspexit' Blass l. l. p. XI. cf. idem Lit. Centralbl. 1885_{1072}, Müllers Handb. d. kl. Alt. I p. 285, Landwehr BPhW. V_{1031}, Wattenb. l. l. p. 118. plura praebet Kenyon l. l. p. 31, plenissima autem Crönert Qu. herc. p. 14 sqq., cui etiam post Gomperzii patrocinium (Philodem u. d.ästh. Schr. p. 26) quae in Dielsii censura libri de morte Philodemei a me editi (DLZ. 1886, p. 515) dicta sunt rata esse ingenue concedo: undecies enim, si bene calculum posui, in errore versatus eram: col. XII 33

tiata distinguendi non possum quin Blassii verbis circumscribam, qui in volumine Harrisiano eam esse fert, 'ut ubi insistat diutius oratio, vacuum quantumcumque spatium relinquatur, deinde eius versus principio lineola transversa supponatur, quae tamen saepissime, in minoribus praesertim distinctionibus, etiam omissa est' [1]).

περιποιήσ|ηται, cf. XIII 8, XXII 33, XXVI 18, XXVII 14, 30, XXXII 36, XXXIV 27, XXXVI 22, XXXVIII 28, 32. — Ut tamen ad nostrum redeam, memorabiliora haec sunt: VI 39 *κατασ|χών*, *N* 14 *Ἀρίσ|τωνα* (cf. *Θεμίσ|ταν* in Epicuri epistula, Herm. V 388, *π. θαν.* XXVI 16 *περίσ|τασιν*), passim. — III 36 *ἐξηγεῖ|τ'*, XVIII 5 *προεστήσαν|θ'*. cf. XXVII 3. — *S* 5 *ἐ|ν αἷς* (cf. Hyper. Lycophr. III 17 p. 29 Bl.[3]). *ἐ)|π' O* 21, *ἐ|φ'* XXXIV 4, cf. *π. θαν.* XXII 13, *πα|ρ* in Aesch. Ctesiph. 178 (Hartel Üb. d. gr. Pap. Erzh. Rainer p. 45 a 7). — VIII 3 *συ|νέστησεν* (cf. XXI 9, Crön. l. l. p. 16), nec tamen librarius sibi constat, in hac quoque re eius simillimus qui papyrum Harrisianam exaravit, cf. XVIII 6 *συν|ελθόντες*. adde supplementum Buech. XXI 36 *συν|έπεσεν*. ad fragmentum or. Dem. de cor. (Oxyrh. pap. I 52, n. XXV v. 5 sq.), ubi ΠΡΟΣη|[Η]ΚΕΝ legitur, editores adnotant: *The corrector objected to the division* ΠΡΟΣ|ΗΚΕΝ, *and therefore transferred the* Η *to the previous line. Words compounded with prepositions, however, generally form an exception to the rule that a word must not be divided so that a consonant comes at the end of the line, and a vowel at the beginning of the line following.* cf. Crönert, Archiv f. Pap. I 116. — VII 27 *οὐ)|κ ἴσων* reponere non dubitavi, cf. *π. θαν.* XXXV 28, XXXVII 40, *π. ποιημ.* p. 219 Hausr., Aeschin. ibid. 182 (Hartel ibid. p. 46 b 23), Crön. l. l. p. 15, Blass Hyp. p. XI. *οὐ|κ ἴσον* vol. Herc. 1251, col. XI, 11 (Usener, Epic. p. XLVIII). — XX 41 *Κυρηνα|ῖος* diremi ad exemplar vocis *τλα|(ί)η*, *π. θαν.* XIII 28; sed XXIII 11 *Γαζαῖ|ος*. — VI 42 *ἡγήσ|σεται*, XIII 4 *κακώσ|σεως*, cf. *π. εὐσεβ.* 45, 18 *ἀρχ|χήν*, Aeschin. Ctesiph. 180 *βουλομ|μένωι* (Hartel ibid. p. 46 a 5, 79) et quae composuit Crön. p. 13 sq. In Grenfell-Hunt, New Cl. Fr. (Gr. Pap., ser. II) p. 20 *δευτερα|αγωνιστήν*.

1) Hyper. p. XII, cf. idem Handb. p. 286. est ubi paragraphus suo loco mota videtur, col. XX 2, XXVII 2. cf. Hyper. or. fun. VII 17. 43 (Blass[3] p. 84 sq.), Ken. l. l. p. 27. quodsi vero Wattenbach p. 23 Epitaphii librarium officio oscitanter esse defunctum contendit, cum in illa oratione paragraphus sero venire soleat, quippe quae absque iudicio ex archetypo longioribus versibus perscripto translata sit ('*der kleine Horizontalstrich ... ist also mechanisch herübergenommen aus einer Vorlage, welche längere Zeilen hatte*'), haud scio an vir doctissimus et inter palaeographos facile princeps ipse paulisper dormitarit. videlicet sanam rerum condicionem qua nihil clarius esse potest — ut enim quisque latissime breviores archetypi sui versus diduxerit, ita maturrime ad enuntiati finem pervenerit, et invicem — prava illa confudit quam in Babingtonis volumine observamus. atque mihi quidem, si quid ex his erroribus concludere fas est, Hyperidis volumen ex altero fluxisse perspicuum, cuius versus breviores fuerint. in nostro contra fit: ut enim ad propositum redeam, duos locos quorum mentionem fecimus, XX 2, XXVII 2, simillime esse comparatos certo apparet: ut illic Arcesilai docendi rationem expositam discipulorum index excipit, ita hic ubi extrema Lacydis aetas enarrata est Paseas Thrasys ceterique adseclae subsequuntur (cf. locus cognatus XXII 35 ipse quoque para-

paragraphi variae formae occurrunt: angulus ad dextram spectans ∟ bis, XII 44, XV 47, utrobique in columnae calce, altero loco una cum enuntiati fine, ut non sine veri specie, praesertim col. XI 35 sq. conlata, XII 44 *στρατιωτῶν* suppleatur verbumque praedicativum statuatur alicubi praecessisse. XV 3 certe non longe distat a paginae proximae fine. praeterea notanda columnae XXVI. ima pars duplici signo |⅃ cincta nescio an emblemati eiciendo (cf. p. XXIII) inserviente. denique paragraphi *διπλῆς* speciem praebentis [1]) tria sunt exempla: XXV 36, XXVI 4, XXXVI 14, insigne tertium propter clausulam deinceps sequentem.

coronidem nullam repperi, puncta distinctioni inservientia perraro, cf. XIII 10, ubi in photogrammate Oxoniensi *ὑποτελεία*, ut artis vocabulo Nicanoreo utar, paragrapho coniuncta dilucide apparuit. indidem accessit colon (:) XIV 41 [2]), alibi quidem ut in fragmento erotico Grenfelli [3]) creberrimum.

notulae versus supplendi gratia additae ('Füllungszeichen') quarum alioquin usus frequentissimus (ex. gr. Philod. *π. ποιημ.* p. 249 Hausr.) [4]), nusquam quod sciam certae. I 1 ЄΠΑΙ iota abundat. cf. *Z* 5, V 10 ΜΑΙ in N (*μαθεῖν* Gomp.). cf. p. XIII n. 3.

V. De rebus orthographicis haec monenda esse videntur. Iota mutum poni adsolet [5]): rarior omissio est [6]) neque loci desunt ubi abundat [7]). *μειγνὺς* scribitur *P* 24, *συνέμειξε* *X* 10 [8]). *βυβλία* XIX 15 [9]).

---

grapho non carens). huc revocandas censeo (post *αἱρέσεις* et *νόσον*) paragraphos iusto altius ob id ipsum conlocatas quod qui libellum e volumine versibus longioribus describebat, novum paragraphi locum non curans praeceptique Aristotelici (rhet. III 8) immemor versuum numerum quibus notulam appicturus erat concinnavisse satis habuit.

1) Blass in Müllers Handb. I p. 286.

2) Cf. Gardth. p. 273, Blass l. l., Häberlin Gr. Pap. p. 123.

3) Crusius Philol. LV p. 354. Kenyon p. 28. Crön. Arch. f. Pap. I 115. 522₂.

4) Blass Hyper. p. XI, Gardth. p. 277, Crönert Qu. Herc. p. 10, Kenyon p. 31, Dziatzko Ant. Buchw. p. 112, Wilcken Archiv f. Pap. I 389.

5) *ζωιῆς* XXI 39, *κωμωιδίας* *S* 33, *τραγωιδίαι* XXXI 5, *ὀρώιῃ* XIII 37, *ῥαιδίως* XXXII 6. Crön. p. 46.

6) *N* 6. 9, cf. Crön. p. 53. *N* 18, cf. id. p. 52. Jernstedt, Fragm. Porphyr. comoed. Att. (ross.) p. 46.

7) VIII 7 *ε(ἴ)ηι* (cf. Crön. Archiv f. Pap. I 106), *P* 27 *ἀπέστηι*, *T* 8 *ἐπραγματεύθηι*, XXIII 6 *πλείωι* ut cod. A Euxenippeae XLVI 1, passim. *X* 17 *ἐξένωικε* dubium est. cf. Usener, Jahn. ann. 1865 p. 261, Buech.* ad X 4, Crön. Qu. p. 45. *ἀληθῆι λέγωι* in tabulis litis Oxyrh. pap. I 80₁₂.

8) Cf. Crön. p. 34, Meisterhans Gramm. d. att. Inschr.³ p. 51₄₀₀, 181₁₄₉₆.

9) Cf. Birt Buchw. p. 13. Dziatzko Buchw. p. 36, idem Pauly-Wiss. III 406. Häberlin Centr. f. Bibl. VII p. 273 sqq. Crön. p. 26. Meisterh. p. 28₄.

ἐξηργάσατο XV 46 [1]. *παρετίθη* V 13. *διίσταντο* XIX 1 [2]. *δυεῖν* (gen.) XVII 1 [3]. *ποεῖσθαι* VIII 15, *ποῆσαι* XXI 42, at *T* 12 *ἐποιήσατο*, XXVII 3 *ἐποιήσατ'* [4], cf. XXVIII 9, XXXII 14 [5]. e nominum propriorum exemplis memorabilia videntur: *Ἀρκεσίλαι* XVI 14, *-λαν* supplevi XVI 42, sed *-λαος* XV 3. cf. C. I. A. IV, 433, 29, Cauer de dial. Att. vet. p. 266. — *Φαινίας* XII 2, ut in Athenaei Veneto, Suid. s. *Φανίας*, Ebert dissert. Sic. p. 77, Gomp. ZföG. 1866, 701. *Ἀκαδήμεια* I* 10, *Z* 2, XI 8, VII 11, alibi, cf. comicus ap. Athen. VIII, 336 e, Steph. Byz. 262, 4. Buttmann, Ausf. gr. Spr. 1[2] 37 sq. Crön. p. 30. 35. Meisterh. p. 41_{230}, 50_{365}. — *Σταγιρίτης* VI 4, Meisterh. p. 55_{462} [6]. quod consonarum litteris mandatarum rationem non minus probam quam vocalium attinet, notatu dignae imprimis mitificatio et adsimilatio modo expressae modo neglectae [7]. libellum ab omnibus fere vitiis in Sudhausi indiculum Philod. rhet. II 370 sq. relatis immunem iusto iure cum multis aliis papyrorum ordini melioris notae Crönert adsignat Qu. Herc. p. 8, et in hac quoque re indices philosophorum ab illis voluminibus privato usui destinatis quae supra p. VIII dixi

1) Cf. *ἠργάζετο* Hyper. Euxen. XLIV 18, *ἐξηργασμένων* in inscriptione libri Philodemei *περὶ ἠθῶν καὶ βίων*, *ἠργάζοντο* Arist. *πολ. Ἀθ.* II 2. *ἐξηργάσατο* C. I. A. II 240_{18}, *κατηργάσατο* Dittenb. S.[1] 246_{11}. Weckl. cur. epigr. p. 36, Meisterh. p. 171_{1426}. 2) Cf. Crön. p. 37. 3) Weckl. p. 28, Meisterh. p. 157_{1337}.

4) Numeri brevem postulant. 5) Weckl. p. 53, Cauer de dial. Att. vet. p. 274. Crön. p. 10, Meisterh. p. 57_{483}. debebam I 16 *ἐπόησε* supplere.

6) *Ἀμύντας* Platonicus VI 1, sed *Ἀμύντηι* de Boethi praeceptore XXIX 7, cf. Thumb Gr. Spr. p. 69. — *Ἀριδείκας* XX 7, cf. *-ος Ἀριδείκου Κυζικηνός* Inscr. Samothr. Conze p. 70, attamen *Ἀρεδείκης* Paton-Hicks Inscr. of Cos p. 25, cf. ibid. p. 19, genet. *Ἀριδείκευς* inscr. Lind. 766, 14. 15. — *Καρνεάδει* XXIV 15. XXV 6, sed *-η* XXVIII 38, cf. Crön. p. 38, Meisterh. p. 39_{213}, 120_{10}. — occasione utor e nominum flectendorum varietate unum notandi VIII 2 *Δημάδους*, cf. Meisterh. p. 135_{1187}.

7) *Ζμυρναῖος* *N* 19, Meisterh. p. 88_{766}, Kalbfleisch pap. Argent. I[r] 13 13 *ζμύρνον*, cf. Luc. *δίκη φων.* 94. *ζμινύη* Aristoph. frg. 402 K. — *ἐγβαλεῖν* XI 38, cf. Gomp. ZföG. 1886 p. 706, Blass Handb. I p. 285, Meisterh. p. 107_{987}. *ἐγλυομένων* XV 39, cf. Meisterh. ib. $_{989}$, *ἐγλείποντ'* XVI 41, *ἐγλιπεῖν* *Q* 5, *ἐγλελοιπότος* XXX 4. *μὲγ γὰρ* I 12, perinde ac Philod. rhet. 315, 20 Sudh. *ἀπηγγελκότων* X 35, cf. Meisterh. p. 113_{1052}, *συγγενόμενος* XXV 6 (cf. id. p. 112_{1049}, *ἐνκεκληκότες* cod. *A*[c] Arist. rhet. 1373 a 18, Marx Arist. Rhet. p. 264). — *ἐμ Πελοποννήσωι* XI 35 (v. tamen XII 43), *ἐμ πλεονεξίαι* XII 3. cf. *ἐμ Πειραιεῖ* Arist. ibid. 1401 a 28 (Marx p. 263), Cauer p. 295, Meisterh. p. 110_{1021}. *ἐνποδών* XI 2, fort. *πάντ(αν* I 22, sed *Πάμφιλος* XXIII 41, Cauer p. 288, Meisterh. p. 112_{1049}. exemplum eorum simile quae sunt *VH*[2] II 192 (Us. Epic. p. 405) *πολιτικὴμ μέν*, vel Grenf.-Hunt N. Cl. Fr. (Gr. Pap., ser. II) p. 15, frg. b 16 *ἐμ μνήμ(ηι*, non inveni.

(Κα)λχηδόνιος VI 44, cf. Cauer p. 281, Meisterh. p. 104_{931}. *Θράιττης* V 1 cf. Meisterh. p. 101_{904}.

sane quam differunt, ut exercitia omittam immanibus mendis scaturientia et Weiliorum Grenfellorumque ope ab inferis suscitata quae e calamo tironum Aegyptiorum fluxerunt.

litterae paragogicae usum in media oratione ante consonas positae ostendunt XIV 6 *πράγμασιν γυμνάζεσθαι*, *S* 6 *μέλλουσιν τεθῆναι*, XXV 43 *κατέλιπεν δέ*, alia cum in soluta tum in adstricta oratione [1]).

de hiatu admittendo intricatior disceptatio est in libello e diversis diversorum auctorum locis ex parte praecisis centonis instar contexto. praestat igitur hic quidem manum ab ea re cohibere [2]).

VI. Librarii diligentia in universum tanta est, ut a violentis mutationibus cavere iubeamur, rarissime enim calamo festinante litteras (VIII 36 ΓΕΝΟΜΕΩΝ) vel syllabas (VI 36 Α)ΝΕΚΕΝ pro *ἀνέθηκεν*) omisit [3]), neque ulla si quid video dittographia ei exprobrari potest, nam quae esse videri poterat *X* 8 ΚΡΗΤΑΝΑΝ iam neminem impediet. sunt quidem loci non pauci qui ne Graeca quidem verba praebere videantur neque ulla columna una et vicesima corruptior, verumenimvero monstra illa delineatores e charta graviter laesa deprompserunt: quin tantum abest ut is cuius manui volumen debemus hanc culpam praestet, ut ne miserrima quidem apographorum condicione, praesertim in columnis *M*—*Z*, eximia scribae in exemplari exarando accuratio oblitterari possit, qua de re infra dicetur.

manum correctricem Index multifariam expertus est. semel hunc corrigendi modum vidi adhibitum: ΜΕΤΡΟΝ̣̂ΟΓΙΑΝ *Y* 8. comparari potest ΙΫΑΡΑ ubi ΠΑΡΑ voluit, sed in graphide Oxoniensi correctio non comparet. XIV 3 in *κεκοσμημένος* ultima littera inducta Ν suprascribitur. litterae omissae passim supra versum adduntur: CE^{N}MON XV 30, ΠΑ^{P}ΚΕ (*ἐπαρκεῖν*) X 29, Α.ΙΙΙ^{N}ΓΕΛΙ.ΤΩ (*ἀπηνγελκότων*) X 35, item syllabae: CTA^{ΓΙ}PITHC VI 4, ΜΕΘΗ^{ΜΕ}ΡΑΝ XIII 3, et voculae: ΚΑΙ VIII 41, ΜΕΝ XVII 1, ΜΗΤΕ XIII 14. haec omnia

---

1) Blass Hyper. p. XIV, Weckl. p. 50, Hedde Massen, Leipz. Stud. IV p. 11 sqq., Meisterh. p. 113. v. XIX 14, ubi spatia -*εν* commendant, I 10, *X* 10, alia.

2) *X* 14 *καταστῆναι* (vel utique infinitivus in vocalem desinens), *εὐδαιμονέστερος*. alio pertinet *X* 7 *εἴκοσι ἑπτά*, cf. H. Massen p. 34, Crönert ZföG. XXI 63$_4$. Antigonum hiatu fere vacare observat Susemihl Al. L. G. II p. 471. sed XIII 42 *γεγονέναι ὑπόβραχυς* inevitabile, cf. X 14 *γεγονέναι οὐδένα* ab Antigono quidem alienum. alia exempla hiatus interim admissi sunt III 9 *τί οὖν*, *V* 4 *Ἑρμίᾳ εὐνούστατα*, XI 10 *Ξενοκράτει οὐκ*, VI 27 *ἀνδρείαι ἐσθῆτι*.

3) XXII 39 cum Buechelero *προαπαλλάξας* scribere malui quam *πρὸ αὐ⟨τοῦ μετ⟩αλλάξας* e Gomperzio supplemento. *Y* 33 locus admodum dubius.

praeter levidensia quaedam non dubito quin librarius errore statim percepto ad exempli propositi fidem correxerit, id quod eo plus valet ubicumque talia oblitus erat, qualia ex ingenio neminem supplere potuisse evidens est: veluti VI 4 nomen Chaeronis Pellenensis superadditur, cf. VI 12. 38, XXIV 4. Nonnulla me non intellexisse fateor, in his ΔΙ$\overset{\omega}{\text{Ω}}$ΝΑ *Z* 12, Π(Λ)$\overset{\text{C}}{\text{Α}}$ΤΩΝΟC *Y* 6, Charmadae nomen repetitum XXIII 8. utrum autem manus a librarii manu diversa muneris emendatorii particeps fuerit necne, qui est rerum status, quis contendere ausit?

de additamentis in margine sive inter versus minute scriptis, quae tamen plerumque dubites utrum verbis auctoris inserenda an scholia existimanda sint, suo quoque loco dixi [1]).

VII. Iam ad ea accedamus quae apographis communia, quae utriusque propria esse videntur: quanti autem editoris intersit, non modo qualem voluminis speciem utrique delineatores ante oculos habuisse putandi sint cognoscere sed etiam quae ipsis fides debeatur, ex iis consequitur quae cap. II de contorta memoriae ratione praemonui. querebar ibi de deterrima chartae condicione: iam addo eandem eiusmodi et esse et centum abhinc annis fuisse videri, ut vitia ab Anglis et Italis commissa, quae innumera sunt et diversissimi generis, ad unum omnia hoc ipso ex fonte repetere non dubitem. et primum quidem res sic se habet, ut aut in P adhuc mendum legatur quod in exemplaria transiit [2]), aut vitii in utroque exemplari emergentis in volumine quidem *οὐδὲ γρῦ* invenias, sed causam cur bis peccaretur fuisse necesse sit [3]). neque hic neque illic librarios quidquam de diligentia reliquisse statuo. quod autem eam quaestionem attinet, qualem scripturae vel linguae notitiam habuerint, Crönertum audi adfirmantem [4]): '*Die* disegni *sind durch-*

1) Ad ΚΑΤΩ XX 4 cf. Oxyrh. pap. I p. 26 cum nota editorum p. 30; similiter in Hyperidis Euxenippea paginae XIXmae versus tertius omissus supra columnam additur, compendiis $\overset{\nu}{\alpha}$ et $\overset{\tau}{\kappa\alpha}$ adiectis. fortasse etiam X 40 ΚΑ supra versum scriptum ita supplere oportebat.

2) XV 45 ΔΙΑΝΤΑΙCΑΙ, requiritur vox idem fere valens quod vicina *πολεμῆσαι*, emendavit Wilam.

3) VII 40 ΟΙΚЄΙΤΑΙC O, ..ΚЄΙΤΑΙC N, sed recte P ΟΙΚЄΤΑΙC, ut fibra ex transverso currens oculos utriusque delineatoris decepisse videatur. cf. IX 8 ΑΙΚΑΙΡ, *O* 25 ΚΑΙΤΑ.

4) N. Jahrbb. III (1900) p. 589. cf. Sauppe in indice schol. aestiv. Gotting. 1864 p. 4: I. Hayter igitur nonnulla acutius cernebat, multa, ut sermonis graeci sic satis peritus fuit, aut rectius legebat aut, ut fere fit, divinando inventa

gehends von Leuten angefertigt worden, die kein Wort Griechisch verstanden'. iam de similium litterarum ΑΔΛ ΓΗΠΤΥ ΕΘΟCΦΩ ΖΞ ΚΧ ΜΝ utrobique commutatarum praegrandi numero non mirabere. sed tamen N saepissime male intellexit quod Anglum recte legisse apparet, et invicem, cuius rei non est cur exempla colligam, quoniam adnotatio huius modi peccatis redundat. ex his autem pleraque e tegiminum et statuminum vi turbatrici, qualem Comparetti[1]) exposuit, explicari posse censeo. vide autem qui fiat ut XIX 40 in O monstrum horrendum appareat ΑΝΑΚΡΙCΙΨ, cum in N habeas *ἀνάχρισ(ι)ν,* aut quid causae immani corruptelae ultimi versus col. VII subsit ΚΟΥCΕΙΑΕΥCΑ quod N in papyro sibi legere videbatur, cum diserte veram scripturam *μουσεῖα θῦσαι* O servaverit[2]). videlicet sunt desperati quoque loci et ita quidem comparati ut aegre utri exemplari potior fides habenda sit diiudices, velut XV 20: ΕΦΗΔΕΝΑC N, ΕΦΗΔΕΠΛΟ O, ubi mea erat optio, utrum hanc an illam lectionem ad operculum aliquod vel ad glutinatoris errorem vicini (v. 7)[3]) simillimum revocarem an triplex in tribus litteris legendis peccatum statuerem: cur autem Italorum partes hic quidem secutus sim, tota ratio supplementorum ad historiolam de Polemone Cratetis vindice redintegrandam necessariorum docuerit. sed in universum ipsa rei natura tulit, ut in apparatu critico primarii exemplaris vice illud fungeretur, unde quam maximum compendium effici posset, Oxoniense dico, cuius scripturam dedi integram, interposita interdum exemplaris Neapolitani lectione (II, IX, XVI), ubi illa altera deficie-

agnoscebat, complura vero idem minus recte quam Itali describebat, nonnulla per negligentiam omittebat, aliquando coniectura reperta in papyro exstare opinabatur, cum non exstarent. — Compar. Relaz. p. 151: *Da più di un dotto, singolarmente da Spengel e da Gomperz, è stata vantata la superiorità dell' apografo oxoniense sul napoletano. Ambedue sono opera degli impiegati dell' officina. La sorveglianza e la revisione di Hayter, e l'essere quei disegni fatti più immediatamente appena il papiro era aperto e la scrittura meno deperita, spiega quella superiorità, che però è relativa, essendo gli apografi oxoniensi tutt' altro che scevri di errori. Gli apografi napoletani non pare fossero riveduti tutti e con cura dagli interpreti: forse si riservavano a farlo quando preparassero la pubblicazione di ciascun papiro. Ma gli apografi napoletani furono fatti con meno fretta e non solo correggono talvolta gli errori degli oxoniensi, ma anche completano questi per certe parti che in essi furono tralasciate.*

1) Cf. supra p. IV. nidulum operculorum columnae VIIIvae exordium contegit.

2) Cf. XI 10 ΠΛΑΤ|ΚΑ|, ubi syllaba saepta nomen Platonis ex parte abripitur, VIII 5 ΓΡΑΨΑΝΤΑC, sed genetivum num. singular. requiri manifestum est.

3) Fort. etiam *Z* 13 syllaba CI verbo *ἔντευξιν* inculcata e nomine Dionysii propinquo detracta est.

bat[1]). spero autem fore ut ea ratio recensendi probetur, qua praecipuum locum non tam volumini ipsi temporum iniuria pessime habito attribui quam apographo Hayteriano cura et diligentia Italorum operam aliquantulum, ambitu longe superanti.[2])

VIII. Tandem adgredior ad eius voluminis p (n. 164) a Francisco Casanova descripti, de quo per Crönertum certior factus sum, frusta *(pezzi)* subiungenda. exiguum sane usum ex his laciniis usque adhuc evolutis habebimus, de quibus Comparetti[3]) haec tantum rettulit: '*pare storia filosofica; ma frammenti di poche parole*', at quis quaeso maneat donec in lucem volumina proferantur quae Aem. Martini perquisiturus et publicaturus esse nuper ferebatur[4]), praesertim cum Crönert[5]) ab anno 1893 omnem operam iacere adfirmaverit?

a. tab. I frg. 1 Neap.	Cr. haec legit:	mg. sup.
ϹΙ	ϹΑ̣	
....Є	..ʌ	
.ϽΨϹ ....Α.	ΙΤϹ	ЄΠ
ΟΙϹΡ ...ϹΤΟ	///ΟΙϹΒ	ΠΟ
ΑΤΟ ϹΘΑΙΜ⊢	‹ΑΤΟ	ˬΙΝΥϹΤЄ///
ЄΡЄ	ΘΡЄ	ϹΘΑΙΜ⊢

* * *

ΑΙΜ
ΙΝΠΛΑΤ.Ν
ϹΓΙΙϹΠЄΥ
∩≠Ϲ
ΑΛΛΑΠΛΝΤΔ |
ΑΙΠϹ | ΚΑϹΤ

mg. inf. (alio pert.)

post 6 spatium duodecim fere litterarum

1) Non sum causarum ignarus talem modum dissuadentium quas Crönert attulit l. l. p. 591, sed aliam vim ad memoriae proprietates exprimendas ingredi nesciebam.

2) Insigne vacillantis memoriae exemplum e columna IV. depromere libet, ubi 4 ΠΡΑΚЄΜΙϹ Ο, ΠΡΑΗΦωϹ Ν, ut litterarum quaternionem utrumque apographum suppeditet, Є ab uno tantum, ω ab altero praebeatur, media littera — nam ΠΡΑΞЄωϹ in volumine plane legitur — a neutro. simillimam rationem habes VIII 44 (οἶνον), cf. XXVII 16 (Εὐάνδρος).

3) Relaz. p. 176. 4) Centralbl. f. Bibliotheksw. XVII, p. 381.

5) N. Jahrbb. III (1900), p. 587.

a. v. infra p. XX.

b. frg. 3 Neap.

	Є . ΙΑ
	ШΙΔΑ
	ՎΟΝ- intercolumn.
ΛΟΝ	ΑΙΠΟ
	ЄΝϹΠΙΝ
⌒ΥΑ	ϽϹΤΟΝ ΚΛϹ
(alio pert.)	mg.

c. frg. 5.

ΛΑΟϹ	ΟΙΔЄΔΙШΝ
⁻ΗΝΑΙΟϹ.Γ	ϹЄΝΟΥΤΗΙΤ
ЄΝΤШΙ	ΚΑΙΔΙΟΝΥϹΙΟΝΜЄΝ
	ΟΝΤΟϹΑΥΤΟ
	ΛΥΝΧΡΟΝΟΝ
	ЄΝϹΙ/

pars sin. a dextra aliena est. 1 ΟΝΔЄ Neap. 6 ΝЄΚ Neap.

d. p. 1 (pars dextra) = frg. 10 Neap.

. . . . . . ЄϹ
. . Ν . . . . .
ϹЄ . . ΑϹ . ЄΑΛ
. . . . . . ΥΛ (n)
. . . .
. . . . . ϹЄΘΑ .
. . . . . ⌒ΚΡΙ.

e. p. 2 = frg. 11 Neap.

. . . .	ϽΜ . Ν . . .
. . . .	. . . . . ϹΙ
. . . .	. . Ա . . . .
. . . .	. . ϽΝ/ . . .
ΠΑΡ	ΟΥΜЄ . . .
ΓΟ	ΑϹЄШϹ . . .
ΦΟ	ΓЄΑΘΗΝΙΙΔ
ΚΛЄ	ΟΚΡΑΤΙ . ЄϹ
ΠΙΤΗΔ	. . . ΑΙΑΙΝЄ
ΓΤ	. . . . ΙϹ . .

7 ΦΟΓΑ, 8 ΚΛЄΙΔ leg. corrector

has partes non coeuntes iniuria ab Italis coniungi Cr. ait

Cr. enotavit:

	mg.		ЄΠ	
	ΠΑΡЄ	ϽΜЄΝΑ		. ШϹΑ
	ΓΟ‿	ΛΔϹΙΚΑ		
ЄΑΛ inter-	ΦΟΙ	ΘΟΥΜЄΤΑ		
ΙΚΑ col.	ΤШ	ΑϹЄШϹ		ΑΝ
	ΚΛϹ	ΤЄΑΘΗΝΙΙΔЄ		
	ΠΙΤΗΔ	ϽΚΡΑΤΗϹ \Ϲc		
	_ΤϹ	ΑΙΑΙΝЄϹ^ЄΙ		
		mg.		

b. v. infra p. XXI.

[*c.* (sin.) v. infra p. XXII.]

c. (dextr.) *οἱ δὲ Δίων(ος ἐναντι|ουμ)ένου τῆι τ(όλμηι) | καὶ Διονύσιον μὲν | (λέγ)οντος αὐτὸ(ν μετ' οὐ πο)λὺν χρόνον (ἀπερεῖν τῆι τυραννίδι?* scil. haud procul a col. *Z*.

e. (sin.) v. infra p. XXI.

e. (dextr.) 8 fort. de Cratete agitur.

f. p. 4 = frg. 6.

	mg.
. . . . .	CAMI‾ЄNЄ
‾AMAΔ	I. OΛΛOC
TOYΛЄΓC	ΔЄΙΠΝѠΙ
ύKBA//	TOPЄICΠЄY
ϽCITЄ	TACΞΛPAN
	. ONC

2 ΠCΛOΑ Neap.
iterum duae paginae confusae' Cr.

g. p. 5 = frg. 7.

HЄIC . Є
ΑΘΗΝΑC
ΝTOC . A
ϽЄTOXPЄ
ΛΑѠCЄ
mg.

h. p. 6 = frg. 8.

ϽYΔΗC
TЄ‾OAKC

litteras corruptas neglegentius se descripsisse Cr. concedit

i. (= *h*?)

. . . . .
IN . . .
. C . KIIΛ
. POΦ . IC
. Є . CO‾Ш . KC (= *h* 2?)
BIAC . NI .

k. p. 3 = frg. 12.

ΔYTCIICHύ
/ΠЄPACIAKЄITI
ΝΙΑΡΧΟCΦHCINM
IύNTA ΛΛΛATЄ
ΝЄ ΝΞAMЄNOCΔIA
‾ΟΛΜΗCЄΡΓAK
CЄΛ

vs. 1 admodum corruptus. 2 ITI et 3 M tegimina sunt, 5 ΝЄΝ statumen

CЄH Neap.

[*f.* (dextr.) v. infra p. XXII.]

g 4 primam litteram B fuisse Cr. testatur et ἀνέλαβε το χρέος supplet: ego ἀπέλαβε malim. v. 2 an "Ἀρκεσιλάου εἰς) Ἀθήνας (ἀπάρα)ντος Pylades frater pecuniam creditam recepit?' quod supplementum quam incertum sit non ignoro. certe peculii fructum a fratre ei esse summissum Antigonus narraverat (L. Diog. IV 38).

k. v. infra p. XX.

l. **tab. II p. 1 (= frg. 9), pars sinistra.**

mg.

| ΝΙΔ/ .CΧ | ΙΚΑΙΔΗΧΘC

ΑΠΟΘΑΝΕΙΝ ΛΕ
ΝΘΡΩΠΟCΚΑΙ
ΝΑΜΑΘΗΤΗΝ
ΠΟΛΙΤΗΝΓΕΓΟ
ΝΛΟ/ ΔΟC Neap.

particula inclusa statumen est

m. **p. 5 (= frg. 13 Neap.)**

ΤΩ
ΓΕΤΟΔ | Ε ΛΕCC
ΤΙΝΑΧ | ⁻C /ΕΜΕΝC
ΤΡΟΦΗ | C /ΛΙΟΝΤΙΝ
ΡΕΙΤΑΙ_ | /ΝΔΙΑΝΚ/
. . (. . Α | ΛΓΡΑΦ
ΑΙC

n. **p. 6 (= frg. 14).**

Ε
ΑΙ . ΑC . . ΙΕΩ
⁻ ΝΑΑΙ . Ν . CΙΕΙΑ
C ΝΑΕΠΔΙΛ . .

Cr. legit:

ΦΑ
ΚΕ
ΙΛΙΑΤΙ/ . . . ΕΙΝΗ
ƆΗΙΚΑΙΙΑCΤ . . . ΙΡΩ
ΝΙΝΑΙ . . . Λ ΝΙΛΕ
⁻CΝΛΕΓCΔΙΦΙΛC   ΔΙ statumen est

mg.

o. **p. 7 sic legit Cr.:**

Δ
ΝΙΩ ΝΔΟΙC
ΝΟΝ ΙΑ . Ο Ν
CCΝΕ
Κ
Ο

p. **fr. 15 Neap.:**
'*non esiste l'originale*'. erat enim ut videtur *sovrapposto* postea sublatum. CR.

ΚΑΙΠΟΛΛΟΙΜΕΝ
ΤΑΝΟΙΟΜΟΥΔΕ
ΡΙΟΑΥΤΟΝΤΟΙ
ΔΙΑΤΡΙΒΗΝΤΕΛΕΙ
Τ . . CΕΙΛΑ . . ΜΕ

---

l. v. infra p. XX.

m. (sin.) v. p. seq.

p. *καὶ πολλοὶ μὲν (ἐπηε)τανοί?* ut dactylos audire tibi videare, deinde *ὁμοῦ δὲ (πε)ρὶ ἑαυτὸν τοι(αύτην) διατριβὴν . . .?*

q. p. 8 (= frg. 16).

mg.
ΓΡΑΦΕΙΝ
ΛΟΥ ΡΟΝΤΗϹΑΙΩ
ꞓΝ ΤΟΛΕΙΛΝΑΙϹ
ΦΩ ΗΤΤΟΝΕΙΝ/
Τ ΔΟΚΕΙ
Ι

Haec quin ad aliud eiusdem Indicis exemplum pertineant addubitari nequit.[1]) et primum quidem frustuli *m* partem sinistram cum voluminis P col. quarta ima (p. 46 sq.) plane congruere, id quod Crönert vidit, litterae repetitae atque inde suppletae evincent: agitur de Polemone eiusque patre qui fertur fuisse

των πρω-
ΤΩ*ν αθηναιων ελε-*
ΓΕΤΟ Δ Ε*ιναι των επι*
ΤΙΝΑ ΧΡỌ*νον αρματο-*
ΤΡΟΦΗϹ̣*αντων ιστο-*
ΡΕΙΤΑΙ Δ̣*ε και νεανι-*
ΚΩ̣*σ* Α*κολαστοσ* eqs.

sub oculos cadunt seni deni uniuscuiusque versus loci aut litteris destinati aut spatiis ante novas periodos interiectis, quae constantia simul cum forma litterarum pulchre exaratarum, cuius specimen a Crönerto accepi[2]), argumento est fuisse libellum haud mediocris notae.

ceterum revera frustuli locum in sinistro columnae latere fuisse e norma versuum a syllabis plenis initium capientium τω, γε, τι eqs. colligitur. hinc igitur in litterarum ordinibus disponendis profectus sum. quo tamen dextra fragmenti particula illi adglutinata spectet, id non adsequor. certe *Ἀθην)αῖόν τιν(α* etiamsi plene esset traditum, nihil iuvaret.

---

q. duas suspicor subesse comparationes: *ηττον εἶνα(ι . . . . .) δοκεῖ*, cui praecedat *-ρον τῆς ἀγω(γῆς*? (hoc Cr.). *λειᾶναι* mihi non liquet.

1) Compar. Relaz. p. 153: *il numero delle opere riesce anche più ristretto pel fatto notevole ed importante, che il prof. Gomperz ha il merito di aver avvertito per primo, che cioè parecchie opere in questa raccolta esistevano in più d'un esemplare.* cf. ex. gr. ZföG. 1866, p. 691.

2) frg. *q* ΓΡΛΦΕΙΝ
ΡΟΝΤΗϹΛ
ΤΟΛΕΙΛΝΛΙ
Η

accedit *l*, quod itidem cum decimae paginae versibus 10 sqq. (p. 27) concordare Crönert intellexit. magnopere autem dolendum est quod, cum ex N praeter prima verba fere nihil elicias neque O incorrupta praebere videatur, in ipso codice lacunae lectionem impeditissimam reddunt. utut est, haecce frustulum partim adsumit partim suppeditat supplementa:

*δρακοντ*Ι ΚΑΙ ΔΗΧΘЄ̣Ι-
σαν ΑΠΟΘΑΝЄΙΝ ΛЄ-
*γει δ α*Ν̣ΘΡѠΠΟC ΚΑΙ
(ΒЄ)*λτιο* Ν̣Α ΜΑΘΗΤΗΝ
τε και ΠΟΛΙΤΗΝ ΓЄΓΟ-
νεναι (litt. uncis inclusas e P adieci)[1].

tertium locum illis subicio: velim enim mecum consideres fragmenti *a* partem inferiorem cum columnae *V* versibus 4 sqq. (p. 23) comparatam. in propatulo est p haec exhibuisse de Mysio Aristotelis et Xenocratis hospitio:

*τοτε δε κ*ΑΙ Μ*αλιστα*
*δια τ*Η̣Ν ΠΛΑΤ*ω*Ν*οσ τε-*
λευτην Є̣ΠΙCΠЄΥ*σαν-*
*τοσ παραγ*Є̣*ν*Є̣*σθαι ο δ' αυ-*
*τοισ τα τ*Є̣ ΑΛΛΑ ΠΑ̣Ν̣ΤΑ̣
*εποιησε κοινα κ*ΑΙ ΠΟ̣
λιν κτλ.

agmen claudat fragmentum *k* Dicaearchi mentione insigne, ex quo columnae XImae versus 18 sqq. aliquantulum lucis acceperunt. lectionem ex O depromo, N vacat.

.......Ν...ΗC...	*δικ)α̣ιαρ*Χ̣*οσ φ*ΗC*ιν μ(ε-*
........ΟΔЄΙΞΑΜ..	*τ)ιο̣ντα αλλ απο-*
.........ΜΗΘЄΡΙ...	*δει)*ΞΑΜ*ενοσ δια*
	*τ̣ο̣λ̣*ΜΗC̣ ЄΡΓ*α*

1) Perspicua in his sunt quae Hermippo auctore de perfidae sacerdotis exitio iisdem fere verbis quibus Laertius utitur perhibentur. longe secus est in iis quae deinceps sequuntur: ut enim de mira apographorum dissensione taceam (O: ΦΙΔЄ..ΔΑ...ΘΙ.ᴗΠΟCΚΑΙΒЄΜ.....ΠΑΘΗΤ...ЄΚΑΙΠΟΛ...Ν‾ЄΓΑC N: C........ΟΝΘ..ΠΟCΚΑΙΒL.....ΤΙΑCΗΤΙC. ЄΚΑΙΠΡ......ΗΤ..), hoc unum mihi exploratum *ανθρωπος* de Hermippo dici eiusque de Heraclide narrationem ab excerptore continuari. in P neque ego neque Crönert syllabae ΦΙ vestigium deteximus, imo post interstitium Α̣Є legitur, ut suspicio oriatur tegimen fuisse quod postmodo discesserit; ΒЄ vidi, ΒЄΓΟ Cr. legit, Μ neuter nostrum agnovit.

columna de Chaerone Pellenensi athleta eodemque disciplinae Platonicae adsecla agit, ipsa quoque ad Hermippi fidem (4 sqq.). itaque aut a nostro Dicaearchi testimonium de hoc tyranno disserentis tamquam melioris testis adversus Hermippum esse prolatum aut quod multo probabilius Hermippum ad Graecorum *ἱστορικώτατον* provocasse, a quo *Πελληναίων πολιτείαν* scriptam fuisse Cicero docet (ad Att. II 2) admiratione viri imbutus. an scripserat *φιλοσοφίαν, ὥς Δικ)αίαρχός φησιν, μ(ετ)ιόντα?* in verbis proximis dactylicos numeros casui tribuerim[1]).

talibus commotus indiciis reputavi possetne fragmentorum numerus schedulis consertis imminui, neque tamen quidquam profeci, nisi quod duos pannulos *b* (dextr.) cum *e* (sin.) recte copulasse mihi videor.

proficiscor a v. *b* 5, ubi recte *Σπίν(θαρον* Crönert agnovit: certe non de Aristoxeni patre agi persuasum habui, quoniam propinqua est Laertii Diog. (V 92) narratiuncula de tragico (v. Suid. s. v.) vel aliis auctoribus Dionysio Transfuga Heraclidem ludificante[2]), ut haud procul a columna X frustulo locus dandus esse videatur. non amplius tamen hanc rem persecutus sum, donec verborum memor quae sunt *Διονύσιος ὁ Μεταθέμενος ἢ Σπίνθαρος, ὥς ἔνιοι, γράψας τὸν Παρθενοπαῖον ἐπέγραψε Σοφοκλέους. ὃ δὲ πιστεύσας εἴς τι τῶν ἰδίων συγγραμμάτων ἐχρῆτο μαρτυρίοις ὡς Σοφοκλέους κτλ.* atque fragmentum *e* (sin.) paullo intentius contemplatus perspexi frustuli *b* (dextr.), cui Crönert enotat intercolumnium a dextra adhaerere, marginem in calce cum *e* (sin.), ubi contraria valent, non modo posse conferruminari, sed oportere. praecedunt fortasse *ἔ(ν)ια* | *(δὲ τούτοις συν)ωιδά,* tum ni fallor supplendum:

κ)αὶ πο-
λυθρύλητος?|[μ)ὲν Σπιν-
θάρου τέχνη,) ὅς τὸν
Παρθ(ενοπαῖον ὡς ἔλε-
γό(ν τινες γράψας Σο-
φο(κ)λ(έους ἐπέγραψε.
τῶ(ι σιλλύβωι? δὲ Ἡρα-

1) Occasione data quaestionem proposuerim, liceatne statuere a Chaerone Platonico eodemque herois eponymi Chaeroneae (Hes. frg. 154 Rz. ap. Paus. IX 40, 5) et Alexandri Magni nescio quot Alexandrearum conditoris simio (cf. XII 9) non diversum esse illum Chaeronem, quem idem Dicaearchus in Trophoniana loquentem induxerat (Cic. ad Att. VI 2, FHG. II 267).

2) Nauck tr. gr. fr.^{2} p. 839.

κλειδ(ης πιστεύων ἐ-
πίτηδ(ες . . .

de reliquis fragmentis pap. p videant alii 1).

IX. Pergerem iam ad libelli argumentum atque scriptoris consilium quantum possim primis lineis designandum, nisi una praesertim causa, ea autem gravissima rectum de hac re iudicium scirem summo opere impediri: partium dico haud exiguarum iacturam, de qua etiam post suspicionem a Spengelio Buechelero Roepero 2) brevi enuntiatam non possum quin pluribus agam. inspice igitur sodes Stoicorum indicem hodie quidem LXXIX columnis constantem 3), cum minus L noster complectatur, et illum perpende a Zenone demum Xenocratis Polemonisque aequali initium capere, utrumque autem, quod usu venit in voluminibus Herculanei repertis 4), initio truncatum. atqui Zenoni e servatis duodecim saltem paginas concessas esse facile cognoscas 5), at contra Platonis vitae describendae octo columnas I. II. III. V. VI. *X. Y. Z* nimirum sufficere non potuisse. etenim Academiae institutionis ne mentio quidem fit, de ipsius scholae parentis ratione docendi quid libellus prodat frustra quaeras 6), de libris a Platone scriptis nulla

1) [Sero vidi etiam *c* sin. cum *f* dextr. coire et fragmenta copulata cum VI 12 (p. 35) tantum non ad amussim congruere, neque hoc satis, sed illud additamentum marginale in P (quae inde accedunt uncinis angulatis saepsi) quamvis per duodecim versiculos descendens continuari videri:

⟨Τι-
μό⟩λαος ⟨καὶ⟩ Διογένη⟨ς?
Ἀθ⟩ηναῖος (δ'?) Τι⟨μ⟩όλαος
ἐν τῶι ⟨Περι⟩δείπνωι
ἁπλῶς? ἱσ)τορεῖ, Σπευ-
σίππον πάν)τα ἐξάραν-
τος)

itaque certissime Cenae feralis a duobus minimum Platonicis in praeceptoris honorem scriptae mentio iniecta erat, quemadmodum autem memoria in P et p dissidens concinnanda sit nescio.]

2) Speng. p. 537. 538. 540. Buecheler p. 3. Roep. p. 23 praeter libri exordium aliquot mediae partis columnas interiisse suspicatus est.

3) In quo quod Posidonii nec vola nec vestigium exstat (Compar. p. 18 sq.), ei rei non nimiam vim tribuerim, quoniam ultimarum potissimum indicis paginarum Panaetii disciplinam continentium partes inferiores detrimentum ceperunt et *poche notizie* de philosopho auctoris aequali suffecerint.

4) Compar. Relaz. p. 153: *Anche dei meglio conservati il principio è sempre da considerarsi come perduto.*

5) Compar. p. 16. 40.

6) Columna pretiosissima *Y* excepta in artibus mathematicis solis versante,

littera invenitur in commentariolo mox (XVI 13) stichometriam librorum Crantoreorum tradituro. iusto iniquius puto confiteberis eum historiae philosophae auctorem qui 'nullas partes cupidius secutus sit vel sectam suam dissimulaverit' [1]), si harum rerum commemoratione supersedisset, materiam fuisse digesturum, ne dicam quod columna *X* adhuc ignota docemur Platonis venditionem in tertia tractatam videlicet e fonte diverso rursus ab eo enarrari. adde ab eodem quarundam rerum ad recentiorem Academiam pertinentium duplicem proferri descriptionem, alteram e carmine chronographo excerptam (pp. 92 sqq.), alteram numerorum dulcedine spoliatam (pp. 87 sqq.), adde praeterea ut Boethi Marathonii (pp. 92, 98) ita minorum quorundam Carneadiorum (pp. 85, 105) mentionem per errorem ut videtur repetitam. denique quam saepe, si columnarum seriem persequaris, rerum continuatio interrumpatur, doceat transgressionum ab una ad alteram conspectus.

sunt in Indice qualis superest hae transgressiones

* certae: $\frac{\mathrm{IX}}{\mathrm{X}}$ · $\frac{\mathrm{XI}}{\mathrm{XII}}$ · $\frac{\mathrm{VI}}{\mathrm{VII}}$, $\frac{\mathrm{VII}}{\mathrm{VIII}}$, $\frac{\mathrm{VIII}}{\mathrm{IV}}$, $\frac{\mathrm{IV}}{\mathrm{XIII}}$, $\frac{\mathrm{XIII}}{\mathrm{XIV}}$, $\frac{\mathrm{XIV}}{\mathrm{XV}}$ · $\frac{\mathrm{XVIII}}{\mathrm{XIX}}$, $\frac{\mathrm{XIX}}{\mathrm{XX}}$ · $\frac{\mathrm{XXII}}{\mathrm{XXIII}}$, $\frac{\mathrm{XXIII}}{\mathrm{XXIV}}$, $\frac{\mathrm{XXIV}}{\mathrm{XXV}}$ [2]), $\frac{\mathrm{XXV}}{\mathrm{XXVI}}$ · $\frac{\mathrm{XXVII}}{\mathrm{XXVIII}}$ [3]), $\frac{\mathrm{XXVIII}}{\mathrm{XXIX}}$, $\frac{\mathrm{XXIX}}{\mathrm{XXX}}$,

** probabiles: $\frac{\mathrm{III}}{\mathrm{V}}$ · $\frac{\mathrm{XVI}}{S}$ · $\frac{\mathrm{XXXIV}}{\mathrm{XXXV}}$, $\frac{\mathrm{XXXV}}{\mathrm{XXXVI}}$,

*** dubiae: $\frac{\mathrm{XV}}{T}$ · $\frac{\mathrm{XXXI}}{\mathrm{XXXII}}$ · $\frac{\mathrm{XXXIII}}{\mathrm{XXXIV}}$,

† nullae ante III. IX. XI. VI. XVI. XVIII. XXII. XXVII. XXXI. XXXIII,

nullae post V. X. XII. *T. S.* XX. XXVI. XXX. XXXII,

neque ante nec post I* I *X Z Y* II (integram) *V Q* XVII *P R* XXI *M N O*,

ordine autem huius editionis servato

---

quatenus Plato et Platonici eas exercebant. — occasionem amplector dum aurea illa verba ἀρχιτεκτονοῦντος καὶ προβλήματα διδόντος τοῦ Πλάτωνος obversantur, in memoriam reducendi quae olim ab Usenero de origine doctrinarum Platonico-Aristotelica disputata sunt in Preuss. Jahrbb. vol. 53 (1884), pp. 11 sqq.

1) Buech. p. 3. cf. infra §. X p. XXV, XII p. XXXII.

2) De sententiae integritate Buechelerum dubitare non debuisse vel col. XXX docet.

3) Manifesto enim Schwartz errat in Pauly-Wiss. Encycl. I p. 2859 columnas cohaerere negans, quarum conexus vel ex proecdosi patet.

p.
3. 4. 6. 11. 12. 14. 15. 18. 22. 24. 26. 28. 31. 33. 38. 42. 45. 47. 52. 55.
I* I *X Z* III V *Y* II *V* IX X XI XII VI VII VIII IV XIII XIV XV
† † † † ** † † † † * † * † * * * * * * ***

57. 58. 59. 61. 63. 65. 67. 69. 72. 75. 75. 77. 79. 80.
T Q XVI *S* XVII *P* XVIII XIX XX *R* XXI *M N O*
† † ** † † † * * † † † † † †

81. 83. 86. 88. 91. 93. 96. 98. 100.
XXII XXIII XXIV XXV XXVI XXVII XXVIII XXIX XXX
* * * * † * * * †

101. 103. 106. 108. 110. 113.
XXXI XXXII XXXIII XXXIV XXXV XXXVI
*** † *** ** **

summa rei haec est, ut in ipsa dimidia parte columnarum, si quidem certae transgressiones cum probabilibus congregantur, lectio non intermittatur, in viginti quattuor residuis transitus desideretur. utut est, tertia, ut parce dicam, Indicis pars interiit: veri autem simillimum est etiam maiores calculos esse adhibendos. sane praeter ea quae iam memoravi desunt non pauca quae deesse mireris: ut unam rem sed gravissimam perstringam, exstat quidem album quamvis initio mutilum Platonis discipulorum (VI), exstant Xenocrateorum et Crateteorum indiculi (IV, *S*) et tabulae illis multo latius patentes Arcesilai Carneadisque adseclarum (XX, XXII—XXIV, cf. XXXII), deinde sub libri finem indices Antiochi et Aristi sectam enumerantes, quibus ex Oxoniensi exemplo disciplina Lacydea (*M*) et alia, fortasse Teleclea (*N*) accesserunt: quae omnia qui integre consideraverit, aegre adducetur ut in defectu indicum scholarum Polemonis Euandri Phocaeensis[1]) Philonis adquiescat, ut de Speusippi principatu post Platonis diuturnum brevissimo vel de aliis scholarchis posteriorum temporum taceam[2]).

etiam peius res se habet, si de philosophorum habitu iuventa eruditione necessitudine quid supersit quaerere velimus. iterum quam inaequalis distributio fieri videatur, uno exemplo demonstrare libet Carneadis Polemarchi f. qui Buechelero demum opitulante ex Orco redux bis occurrit, cum Hegesinus, quem in successionis historia

---

1) De Charmada lubrica res est, cf. p. 112.

2) Non me fugit alias quoque causas subesse potuisse, quare has tabulas auctor revera omiserit. fortasse codicillorum vetustiorum pars interciderat, antequam Academiae biographus ille, cuius librum noster decerpsit (Wilam. Ant. p. 54, cf. infra p. XXVII n. 1), aut recentiorum, antequam ipse musei tabularia pervestigaret.

praetermitti non oportebat, prorsus absit[1]. itaque quo accuratius libri argumentum examinamus, ea quae desint ad ea quae insunt perpendentes, eo certius apparet eos quibus papyri evolvendae munus impositum erat, quidquid pagellarum adeo destructum esse videretur ut quidquam erui aliqua cum specie negari posset, e medio sustulisse. ego autem in Inventario Papyrorum manu scripto quod inspicere mihi licuit (p. 105) verba *papiro intero* nescio quo iure usurpata legi voluminis signaturae apposita.

X. Opus musivum est quod in manibus habemus[2], neque magna laude scriptorem dignabimur, qui centonem suum ex innumeris pannis consuere non erubuerit. attamen ne iniusti simus, summa illa varietas rerum e testium oculatorum memoria, e multis vitarum scriptoribus, e scholae tabulariis congestarum consideretur, licet iam congestam invenerit in praecursoris illius libro, unde alii quoque summo cum fructu sua hauserunt. scripsit librum, ut Buecheleri verbis utar[3], 'philologus potius quam philosophus', cuius magis intererat hominum vitam et indolem describere quam doctrinae vicissitudines explicare. '*Mit Vorliebe*, inquit Gomperz[4], *schildert der Anonymus die äusseren Lebensumstände sowie die Charaktereigenthümlichkeiten der Philosophen, aber auch die Entwicklung der philosophischen und wissenschaftlichen Doctrinen ... geht in seiner Darstellung nicht völlig leer aus .... Von Anekdotenklatsch ist die Darstellung noch völlig frei*[5], *während sich mythische Elemente (in der vom Berichte des Diogenes etwas abweichenden Version über das Ende des Heraklides Ponticus und vielleicht auch in der Erzählung von der Unterredung des greisen Plato mit einem Chaldäer) bereits vorfinden*'.

haec omnia sic fere in ordinem quendam digesta leguntur, ut primo ut par est de philosophorum stirpe[6] iuventute[7] studiorum

---

1) Quamquam alibi quoque huius philosophi memoria oblitterata est, fortasse quia Carneadis gloria decessoris nomini offecerat. cf. p. 115 sq.

2) Cf. Zeller, Grundr. d. Gesch. d. gr. Phil.³ p. 9 sq.

3) p. 3.

4) Anz. p. 40 sq. cf. Spengel p. 535.

5) Non plane adsentior, nam neque dicteria desunt (Plato col. *X*, Metrodorus XXVI) neque fabellae ex parte pusillae.

6) IV 35 sq. (Polemo, cf. Panaetius Comp. col. LV), XVII 1 sqq. (Arcesilaus), XXV 1 (Clitomachus).

7) *X* 5 (Plato), IV inf. pars, XIII sup. (Polemo), XXI 1 sqq. (Lacydes).

principiis[1]) agatur, ultimo loco disciplina videlicet non omnis sed adseclarum memorabilium delectus exhibeatur[2]), mediam partem occupet morum descriptio[3]) et rationis docendi brevis explicatio[4]): haec autem pars mihi quidem ita disponi visa est, ut alicui facto memoratu digniori atque agmen characterismi claudenti deinceps subiciantur disciplinorum tabulae[5]). saepe tamen haec concinnitas desideratur in rebus in una eademque pagina enarratis, cuius rei duo insignia exempla in promptu sunt: col. II undecim versuum ultimorum argumenta adeo variant, ut primo referatur Platonis pagus patrius, tum quot annos natus et quo archonte obierit, denique unde nomen Aristocli puero inditum originem duxerit. in *O* autem tam diversae res promiscue congeruntur, omnes quidem ad Lacydis familiam et aetatem pertinentes, neque vero inter se conexae, ut schedularum copiam credas e capsa diffusam esse.

illam autem rerum seriem ne satis dilucide perspiciamus, praeter paginarum defectum obstat ordo columnarum non φύσει ut ita dicam sed θέσει constitutus neque semel graves turbas perpessus[6]). eodem pertinet suspicio a Roepero verbo tacta, columnarum quarundam partes superiores cum aliarum inferioribus esse coniunctas[7]). profecto in mediis paginis transitiones non desunt tam abruptae, ut sedulum scriptorem tam inconsiderate rem egisse vix credas[8]). ut ordo confusus antiquo bibliopegae vel nostrae aetatis evolutori imputari possit, haec quidem turba minime.

---

1) *X* 7 sqq. (Platonis itinera), XVII 8 sqq. (Arcesilai eruditio), XXV 5 (Clitomachus).

2) VI 1 sqq. (Platonici, sequitur 28 Speusippi successio), *S* (Cratetei), XX (Arcesilei).

3) XIII, XIV, *T* (?) (Polemo), *P* inf. p. (Arcesilaus).

4) XVIII—XX (Arcesilaus).

5) VIII inf. pars, IV sup. (Xenocrates vini capacissimus coronam auream aufert: sequitur IV 7 disciplina), XXII 21 sqq. (Carneades legationis Romanae particeps: sequitur 35 disciplina).

6) Cf. Buech. p. 4, qui quartam paginam octavae vidit adhaerere. Roep. p. 23. Gomp. Jen. p. 604. columnas IX—XII quartae cum Buech. subiungere, postquam Gomp. XIIIam eidem conexuit, nullo modo potui, ideo sextae eas invitus obdidi in indice Platonicorum nomina Heraclidis et Chaeronis rursus continenti.

7) L. l. cf. ad XXII 15. Comp. p. 6 de altero indice: *può nascere il dubbio se i frammenti dell' estremità inferiore appartengano poi veramente alle stesse colonne dei frammenti superiori.*

8) Ex. gr. col. XVI.

XI. In fontes commentarioli fontiumque fidem et usum subtilius inquirere non huius loci est, multo minus in eam rationem quae inter eum et Diogenem ceterosque philosophorum biographos intercedat[1]). ne tamen hanc provinciam omnino neglexisse videar, ea quae gravioris momenti esse videntur attingens de auctoribus a nostro diserte laudatis vel levius significatis carptim disseram. ordior a Platonis vita enarranda, cui quae praemittit (*X* 5), siquidem Buecheler et ego recte lacunas supplevimus, demonstrant auctorem libelli nihil antiquius habuisse quam ut ex unius scriptoris opere iis rebus delectis (*ἐπιτεμών*) quibuscum aliorum libros concordare vidisset (*οἷς ἄλλοι συνῇδον*), imaginem (cf. *ὑπογραφάς*) fide quam maxime dignam effingeret. profecto intra tres saltem columnas *X Y Z* relationem habemus procedentem neque ulla testium mentione interruptam. testem auritum col. III 37 prodeuntem videmus nescio quem, cui aliquispiam cuius nomen charta non servavit, de Chaldaei cuiusdam adventu deque Platonis morbo res historia dignissimas rettulisse fertur, meo quidem iudicio Philippus Opuntius[2]), ad quem triplex auditoris[3]) scribae[4]) astrologi[5]) designatio quadrat. accedit quod idem Suida teste inter eos numeratur qui de Platone scripserunt, cuius vivam vocem perceperant. sciebamus de Hermodoro (VI 6 cum reliquis testimoniis) Xenocrate Speusippo[6]) biographis, Erastum et Asclepiadem Memorabilium scriptores (VI 10 sqq.) ex hoc tempore in societatem eorum adsumemus qui hominis divini admiratione imbuti facere non potuerunt ut stilum ad encomia promptum comprimerent. at nullum in indice deprehendimus eorum librorum vestigium.

ex eorum numero quos de Platone aliquanto post scripsisse aliunde quoque constat, Neanthes bis laudatur: col. V ima, qua de mentione v. p. 15, et II 36. ibi de cognomine puero propter frontis amplitudinem indito[7]) testis producitur, ita tamen ut ipse

1) Verbo rem tetigit Bergk Gr. L. G. I p. 295 sq., altius descendit Wilamowitz Antig. pp. 54 sqq., cf. Leo die gr.-röm. Biogr. pp. 56 sqq.

2) Moneo tamen, siquidem littera solaris in v. 36 prima recte tradita sit, pro legibus verba dirimendi supra pp. VIII. XIX indicatis nomen aegre conlocari, neque ΟΠΟΥΝΤΙ|ΟC ferri posse nisi spatiolo posthac vacuo.

3) Suid. s. *Φιλόσοφος*.

4) L. Diog. III 37.

5) Zeller II 1^4 991.

6) Zeller ib. 389.

7) FHG. III 5, n. 13.

Philisco Aegineta, Diogenis Sinopensis discipulo[1]) eodemque Alexandri Magni praeceptore[2]), arbitro ex quo rem audiverit utatur[3]).

de Philochoro cf. quae pp. 19, 37 dicta sunt. altero loco (VI 32), ubi nomen a Buechelero suggestum confidenter supplevi, de Speusippo Gratiarum simulacra dedicante agitur, neque quidquam obstare video, quominus aut noster aut quod probabilius is ex cuius hortis rivulos suos duxit hanc quoque rem ex Atthide mutuatus sit. sane celeberrimum illud Speusippi epigramma in stelocoparum antiquissimi Ἐπιγράμμασιν Ἀττικοῖς[4]) non defuerit: sed huius corpusculi memoria ante tempus abolevisse videtur. certe Harpocratio aliud epigramma, illud quod novem archontes, cum Athenienses Piraeeum communire coepissent, Mercurio ad portulam inscripsisse fert[5]), in eiusdem scriptoris Atthide legit, ac quidem in quinto libro (frg. 81 Müll.)[6]). ut autem ad nostrum redeam, notatu dignissima videntur verba v. 38 καὶ γράφει διότι κτλ. quibus cum nomen auctoris non addatur, quaecumque abhinc de Speusippi torpore et annis principatus, deque Xenocratis electione per iuvenes facta (Leo Biogr. p. 59), Aristotelis peregrinatione, Menedemi

---

1) L. Diog. VI 73. 84, Suid. s. Φιλ. a.

2) Ael. v. h. XIV 11, Suid. l. l.

3) Aegina oriundum diserte dici idcirco probabile, ut a Philisco Milesio, cuius discipulum Neanthem fuisse Suid. s. Νεάνθης tradit, distingueretur. ille autem, si quidem Favorino (ap. L. Diog. IV 3) fides Platonem κατά τινας Aeginae natum dicenti, de Aristoclis μετονομασίᾳ certa scire poterat.

4) Suid. s. Φιλόχορος. Müller FHG. I p. LXXXIX.

5) S. v. Πρὸς τῇ Πυλίδι Ἑρμῆς, Suid. s. v.

6) Phot. Lex. p. 15, 399 Pors. cf. frg. 80 apud eundem Harpocr. s. v. Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ Πυλίδι. iterum quintus liber recurrit, non tertius, quem ex Hesychio s. v. Ἀγοραῖος Boeckh de Phil. p. 14 et Müller I p. 393, 397 temporum ratione habita adoptant. observandum tamen alterum Mercurium ab altero esse diversum (Wachsm. St. Ath. I, 208, Lolling in Müllers Handb. III 314₁) neque ab Hesychio ullius epigrammatis inici mentionem. quidni igitur quintus Atthidis liber excursum continuerit de urbis epigrammatis, qui ex alia fortasse dedicatione non ante olymp. XCIV (cf. Müller p. 404) facta ansam ceperit? ex eiusmodi autem deverticulo Epigrammata Attica orta esse facile animo informo. — ceterum col. II 12 non his causis motus, sed soli spatiorum rationi obtemperans ἐν τῶι πέμπτωι supplevi. praecedit ni fallor auctoris nomen, sequuntur eius auctoris ipsius verba: καὶ ἀνέθεσαν εἰκόνα. — addo Crönerto teste II 14 chartam Ἰσ(ο)κράτους praebere, sed quid inde ad loci lacunosi sententiam intellegendam redundet nescire me fateor.

et Heraclidis discessu referuntur, ipsa quoque e Philochoro fluxisse opinor. dubium quidem, sintne ex eodem deprompta quae VII 10 sequuntur *οἱ δ' ἐν Ἀκαδημείαι λέγονται κτλ.*, at tam arcte causae mentio cur Academiae cives Xenocrati primas detulerint (*ἀγασθέντες αὐτοῦ τὴν σωφροσύνην*) cum suffragiis enarratis (*ψηφοφορήσαντες ὅστις αὐτῶν ἡγήσεται*) cohaerere videtur, ut continuam epitomen usque ad VII 17, ubi has res legatio ad Antipatrum missa repentino transitu [1]) excipit, porrigi credere malim.

accedo ad Dicaearchum, cuius nomen cum Philochoro erroris nescio cuius in Atthidis libro sexto commissi coarguto coniunctum comparet col. II 5 [2]), verum quid eadem de re ipse dixerit non magis perspicuum. ex triplici apud Laertium rerum ad Platonis vitam pertinentium mentione (frgg. 24. 25. 26 Müll.) locus de philosopho athleta (reliqua testimonia ap. Zeller II 1⁴, 394₂) memorabilis; *Δικαίαρχος ἐν πρώτῳ περὶ βίων,* ubi num recte Müller p. 227 *φιλοσόφων* supplendum esse censeat, quamvis admodum dubium sit, concedi tamen poterit operis duos minimum libros complexi partem priorem praeter Septem Sapientes et Pythagoram etiam Platonem continuisse. iam confer col. *V* argumentum simul cum exordio mutilo: Aristotelis et Xenocratis apud Hermiam hospitium ita exponitur, ut trium virorum commercium ante oculos habeas reique dilucide exprimendae lenocinio tenearis [3]). cuiusmodi narrationi qui v. 1 testis locuples adhibetur, eum pro certo habeo a philosophis illis propius afuisse quam qui eandem rem multo exilius enarravere Apollodorus Strabo Dionysius (p. 22), nescio autem cui auctori melius conveniat quam Aristotelis ipsius discipulo *ἱστορικωτάτῳ* (Cic. ad Att. VI 2). has habui causas cur Dicaearchi nomen supplere non dubitaverim [4]).

de Dicaearchi testimonio col. XI 18 adhibito pauca dixi §. VIII p. XX. ut ille ita Hermippus (XI 4) et Phaenias (XII 2) de Chaerone Pellenensi egerant, quorum altero (XI 11 sqq.) victorias ex arena reportatas sedulo enumerante Pausanias teste usus

---

1) Gomp. W. Stud. IV p. 109₂.

2) Una et de Clearchi mentione propter Italorum lectionem ΚΛΑΡΧΟΥ propinqua actum est, et vitarum scriptoris Solensis vestigium ne in Arcesilao quidem (FHG. II 317) invenitur.

3) Locus lacunosus V 14 memoriam mihi attulit proverbii tritissimi 'primum vivere, dein philosophari', cuius originem graecam frustra quaesivi.

4) [Cf. tamen p. VIII.]

est. addo quae ex Hermippi libro excerpuntur, ad verbum reddi videri, id quod e particula adversationem vel continuationem significante colligo: *Χαίρων δ' ὁ Π.* Hermippi nomen in narratione de oraculo adulterino deque sontium una cum Heraclide theororum morte fabulosa (IX X) etsi nusquam legitur, tamen non dubito quin initio locum habuerit. hic quoque multo uberius res explicantur quam apud Diogenem: accedit quod oratio directa, quam ille prorsus oblitteravit, magna ex parte servata est (IX 1—11; X).

de Timaeo Xenocratis biographo p. 43, de Diodoro p. 57 dixi[1]).

restat ut duos fontes praecipuos breviter attingam, Antigoni Carystii Vitas philosophorum in antica libelli parte praevalentes et Apollodori Chronica opusculi sub finem vergentis locum primarium occupantia. de utroque a strenuis sospitatoribus satis superque est disputatum[2]), unde fit ut pauca tantum addere opus sit.

et Antigoni quidem characterismis nonnulla incrementa amplior voluminis notitia addidit. refecerunt eos quoad fieri potuit Wilamowitzii curae consensu Laertii atque nostri manifesto nisae eique operis biographi parti quae in enarrandis quattuorvirorum venerabilium post Xenocratis obitum Academiam moderantium vitis versabatur, lucem attulerunt. accedunt columnae *S P*, quas Antigoneis adscribere non dubito[3]), accedunt in paginis iam a Buechelero

1) Auctoris nomen periit I 18 (*φησί*), *Y* 2 (*φησί*), II 34 (*φησὶν* scriptor diversus a Neanthe statim nominando, fort. quem Laertius [ad v. 32] laudat Anileo in chronicorum l. II [FHG. IV 306]), XVIII 33 (*-ος φησι*), alibi, fort. XI 27, cf. 31. — creberrime nominibus non additis testimonia proferuntur: VII 29 (*φασιν*), *S* 27. — *S* 19. *τινὲς* laudantur I 36, IX 1. 2, XII 8, XVI 14. 41. *S* 30. *P* 17. XVIII 37. 38, *ἔνιοι* VIII 11, *πολλοί* X 34, *ἄλλοι* *X* 2 (cf. supra p. XXVII).

2) De Antigono egerunt Gomperz Anz. p. 41, Jen. L. Z. p. 603, Wilamowitz Ant. p. 55 sqq. (cf. Lortzing, Jahresber. f. Alterthumsw., Bd. LXXXXVI [1898. I.] p. 182), de Apollodoro Roeper et Gomperz locis p. 92 indicatis. — Gomperzii de Antigono verba adferre libet: *Die gemeinsame Quelle unseres Autors und des Diogenes, aus der nicht wenige fast wörtlich übereinstimmende Nachrichten und Urtheile (vornehmlich in der Darstellung des Polemon und des Arkesilaos) geflossen sind — eine Übereinstimmung, die so weit geht, dass wir mehrere Versehen des Diogenes oder seiner Abschreiber nunmehr mit Sicherheit berichtigen können — ist, wie sich mit vollster Evidenz erweisen lässt, Antigonos von Karystos, der jüngere Zeitgenosse des Arkesilaos.*

3) *S* 19 *ἔνιοι* (sc. ab Antigono diversi) supplevi, quo non unam de Crantoris supremis mandatis fuisse memoriam significarem: verumtamen quam incerta supplementa inde a v. 16 proposuerim probe scio.

editis quaedam minoris momenti. uno certe loco evidens est interruptio excerpti, exordium dico columnae *Q*, pergit enim v. 6 *Ἀντίγονος δὲ γράφει*, ut vel sic columnae *T* quae ad Antigonum revocari nequit, alioquin erraticae perfugium pone XVam concedi possit.

quod vero opus chronographum attinet, seriei illi amplius triginta senariorum solutae orationi insertorum, quam Roeperi acumini debemus, et spicilegio a Gomperzio e copiis Bodleianis deprompto perpauca adicere licuit quae iudicium de pretiosissimo emblemate neutiquam puto esse commutatura. ea fragmenta, quae ad grammatici celeberrimi *Χρονικά* summa cum probabilitate a Roepero relata sunt, cui nemo quod sciam oblocutus est[1]), in Apollodori editione a Fel. Jacoby parata reperies, cui in dissertatione inaugurali bonae frugis plena praelusit[2]).

XII. Auctoris nomen quod reticent pagellae[3]), duarum triumve rerum ultro citroque adminiculantium concentu coargui videtur. quod enim in hoc indice Academici Ciceronis aetate posteriores non magis recensentur quam in gemello de Stoicorum successionibus ex iisdem cineribus eruto, quem simillime dispositum fuisse primo obtutu apparet, perbene id quidem et cum librorum Philodemi Gadareni, acerrimi partium Epicurearum adsectatoris, Herculanei repertorum crebritate convenit et cum testimonio Laertiano, quo decem minimum *τῆς τῶν φιλοσόφων συντάξεως* volumina ab eodem homine conscripta comprobantur[4]). quae refragari videbantur verba col. XXVI 42 *ἄρχοντος παρ᾽ ἡμῖν Εὐγάμου* seu potius *Εὐμάχου,* unde Atheniensem fuisse scriptorem aut saltem Athenis scripsisse effici poterat, eorum vim Theophili Roeperi inventum illud exoptatissimum infregit, cui memoriae Apollodoreae ceteroquin paene oblitteratae recuperationem debemus. forsitan mireris

1) Ne Unger quidem Philol. XLI p. 633.

2) De Apollodori Atheniensis Chronicis. Berol. (MDCCCC).

3) In libelli fine exstante deest subscriptio sicut in Philippidea Hyperidis vel in Athen. rep., cf. Kenyon Pal. p. 22.

4) Cf. Petersen, Phaedri Epicurei de nat. deor. fragm. p. 8. Buech. p. 3. Roep. p. 27. Compar. Pap. ercol. pp. 4. 23. idem Relaz. p. 163. Gomp. Hermae vol. V p. 386, idem Jen. p. 603, idem Festschr. p. 256. Zeller III 1^3 p. 33_2. Susem. I p. 116_{544}. II p. 269_{187}. Scott Fragm. Herc. p. 32. De papyris 1018 et 1044 probabiliter ad idem opus conlectaneum referendis cf. Scott ibid. p. 35, 65 sqq. (*Biogr. Rolls f, g, h*), Crönert Sitzgsber. d. Berl. Akad. 1900, p. 942 sqq.

sectae Epicureae pugilem ardenter luctari solitum[1]) adeo sibimet ipsi temperari potuisse, ut libros ederet quibus 'curiose quidem tamquam in annalibus vitae philosophorum, fortunae aetates magistri discipuli, denique res externae enarrantur, interiores autem philosophiae rationes fere negleguntur'[2]): sed versatilis Graeculi indoles, ne quid dicam de epigrammatis eleganter tornatis, Ciceronis testimonio de homine 'non philosophia solum, sed etiam ceteris studiis quae fere Epicureos neglegere dicunt perpolito'[3]) evincitur. et tulit litterarum et antiquarum et recentiorum historia huiusmodi ingenia ex se parum fertilia, quorum calamus modo bellandi avidus modo ipso scribendi pruritu agitatus, ut taceam de paupertate audaci, ad quamlibet studiorum varietatem exprimendam se applicaret.

itaque satis probabiles causas esse non diffiteor, quare L. Pisonis familiari in Herculanensibus voluminibus facile primas tenenti hic quoque libellus addicatur, nullam inveniri graviorem qua hoc nomen dissuaderi possit. nihilo minus cautionem cum rei natura consentaneam arbitratus, quoniam post Comparettii editionem nihil praesidii quo rei fides adderetur accessit, et ipsius et Buecheleri auctoritati parens Indicem ἀνώνυμον prodire malui.

Haec habui quae libello de disciplinae Platonicae successionibus praemitterem post Italorum operam mancam quidem usuique parum aptam nec tamen prorsus spernendam ac Buecheleri curas et acumine ingenii et prospero successu florentes tertium prodeunti. reliquum est, ut his potissimum quattuorviris qui de me deque opusculo egregie meruerunt gratias persolvam quam maximas: Theodoro Gomperzio praeceptori dilectissimo, cuius pro-

---

1) Cf. Gomperz, Philod. u. d. ästh. Schriften p. 4 sq.

2) Buech. p. 22. cf. Gomp. Jen. p. 604 '*die farblose Objectivität der Darstellung und der totale Mangel an nergelnder Polemik*'. unus quod sciam Fr. Nietzsche m. Rh. XXIV 208 de alio auctore cogitavit: Spengelii enim sententiam qui p. 535 e laude Metrodoro horti desertori (L. Diog. X 9) tributa (col. XXVI) auctorem Epicureum esse non potuisse concluserat, suum in usum vertens et 'animum Epicureis infestum' aperte prodi adfirmans Iasonem Nysaeum Posidonii nepotem eundemque successorem (cf. ad col. XXV 38, Susem. II p. 245) et Sotionis διαδοχάς unde ille sua hauserit nuncupavit. quam opinionem optimo iure Buech. l. l. impugnavit probantibus Roepero p. 27 qui illam laudem restringi demonstrat et Comparettio Pap. ercol. p. 26.

3) In L. Pis. XXIX 70. cf. de fin. II 35, 119.

pensa erga me voluntate factum est ut praestantissimis subsidiis instructus ad negotium adgrederer, Francisco Buechelero et Udalrico de Wilamowitz-Moellendorff viris humanissimis, qui plagulas perlegendi taedium non recusantes quantum me consilio monituque adiuverint, in libro edendo magis expertus sum quam editus quamvis ubique eorum opem exhibens aperire poterit, Iohanni de Arnim viro mihi benevolentissimo, qui de multis coram agens ad verba libri in ordinem redigenda plurimum contulit. praeter hos variis officiis me sibi obstrinxerunt viri doctissimi Eugenius Bormann, Guilelmus Crönert, Felix Jacoby, Iohannes Kirchner, Edgar Martini. denique Academiae Imperiali cuius beneficio pagellas papyraceas in Museo Nationali perscrutandi copia facta est pro adiumento lautissimo quod ad iter Italicum praestitit grates ago singulares.

Scribebam Vindobonae mense Augusto MDCCCCI.

PRAEMONENDA.

Dispositio editionis ea est, ut uncinorum explicatione facile supersedeam, qua intervallorum punctis discriptorum modulus non magis egebit. moneo tamen litterarum perditarum numerum in universum totidem punctis denotari.

Hoc unum addo, litteris diductis me illas Spengelii Buecheleri Gomperzii lectiones designasse, quae postmodo melior aut apographorum aut voluminis ipsius notitia comprobavit: qua distinguendi ratione non nego opus non fuisse, at superflua non nocere omnes concedimus.

ADDENDA.

p. XXX. Mirum in modum de emblemate Apollodoreo Wachsmuth disputat in libello de Eratosthene, Apollodoro, Sosibio chronographis p. 19 '*und zwar blickt die ursprüngliche (metrische) Form hier noch vielfach so deutlich durch, dass es mit meist nicht sehr bedeutenden Änderungen gelungen ist, grosse zusammenhängende Stücke der Chronik aus jenem Tractat herauszuschneiden*'. immo pinacographum has partes ὁλοσχερῶς descripsisse vel describendas curasse (Wilam. Ant. p. 54) res ipsa indicat, recteque illa suppressa sunt Einl. in d. St. d. alt. Gesch. pp. 131. 136.

p. 4, col. I, 6 cf. Themist. 319 A de Platone: *πρὸς δὲ καὶ ἕτερα πάμπολλα ἐπεισηνέγκατο καὶ εἰσήγαγε, λόγου ἰδέαν κερασάμενος ἐκ ποιήσεως καὶ ψιλομετρίας.*

8 *γενόμενα* Gomp. ΜΟΜΕΝΑ N.

p. 27, X 10 *δράκοντι*] de angue Heraclidis contubernali quo ille ad *ἀπαθανατισμοῦ* fraudem abusus sit, Demetrio Magnete et Hippoboto auctoribus L. Diog. V 89 sq., Suid. s. *Ἡρακλείδης* ab Hermippeis diversa tradunt. cf. Rohde, Psyche[2] II p. 174, et quae contulerunt Tylor Anf. d. Cult. (Spengel u. Poske) II p. 240, Marx, Dankb. Th. p. 95 sq., Th. Elze, Dioskuren XX p. 261, Riess Pauly-Wiss. I 77.

p. 29, XI 12 *ἀπτώς*] cf. Reisch Pauly-Wiss. II 2055.

p. 33, VI 1 de Amynta aget Diels, Fragm. d. Vorsokr. p. 91. Roeperi Quaest. Abulph. alt. non vidi.

p. 41, VII 43 *τῆι εὐνοίαι τῆι πρὸς τὸν δῆμον*, cf. *εὔνοια πρὸς τὸ πλῆθος* inscr. Sest. 246, 52, 93 Ditt.[1], Gomp. W. Stud. IV p. 106.

ibid. 45 *μουσεῖα θῦσαι* 'musis sacra facere' accedit loco Iamblichi v. Pythag. 36 (184, 3 N.) *μουσεῖα θυόντων αὐτῶν ἐν οἰκίᾳ* ob singularem dicendi rationem notato a Weinbergero Fleck. Jahrbb. 1892 p. 269.

p. 57, *T* 2 *Διόδωρος*] cf. etiam Wilam. Ant. p. 329.

p. 62, *S* 30 [cf. p. 76] in eorum numero qui de Bione Academico dubitant non praetereundus Aldobrandini ad L. Diog. IV 46: 'Bionem Borysthenitam qui in Academicis numeret non facile invenias. quin etiam ex verbis Laertii si illum spectemus, haud ilico Academicum dixerimus. Cicero certe, qui totam Academiam diligentissime noverat, hunc non reticuisset, si inter Academicos habendum existimavisset'. — qui sit *Σκύθης ὁ Ἀκαδημαϊκὸς σοφὸς* apud Eustath. Il. p. 325 ed. Rom. nescio.

p. 64, XVII 9 *ἐπὶ φιλοσοφίαν ὁρμῆσαι*, cf. *ἐπὶ τραγῳδίαν ὁρμῆσαι* v. Eurip. 3, 18 Schw.

ibid. 11 *ὑποδοχὴν* Gomp.

p. 78, *M* 17. Nescio quo pacto cum Platonico Moschione poetam tragicum (fragm. p. 812 N., cf. Meineke Sitzg. d. phil.-hist. Cl. d. preuss. Ak. 15. Febr. 1855) confundit Bernoulli Gr. Ikon. II 55.

pp. 85 sq. (XXIII 38, XXIV 1. 4) Arnim qui Asclepiadem Apamensem *unter den Schülern des Karneades*' recenset Pauly-Wiss. II 1631, nollem ibid. III 114. 545 dubitantius locutus esset de discipulis ad eandem seriem manifesto pertinentibus: '*Batakes (Biton) scheint als Schüler des Karneades genannt zu werden*'.

CORRIGENDA.

Levidenses operarum errores quales sunt *diem* (l. *idem*) p. 13, 15 ab ima, *Πλόχωνος* p. 23, 19 vel *γεν(όμεν)ος* p. 78, 34 quod debebat esse *γ)εν(όμεν)ος*, lector ipse corriget.

SIGNA.

P: volumen Herculanense n. 1021 signatum. cf. Scott, Fragmenta Herculanensia, a descriptive catalogue of the Oxford copies of the Herculanean rolls, Oxf. 1885, p. 32 sq. 68.

P^c: lectiones a Guilelmo Cr(önert) e P notatae in schedis editoris in usum conscriptis.

p: volumen Herculanense n. 164 signatum, cuius usque adhuc exigua pars evoluta est.

N: Herculanensium voluminum coll. alt., tom. prim., Neap. 1862, tabb. 162—197.

O: apographon Oxoniense.

Sp.: Leonardus Spengel in Philologi Supplemento II 5 (1863) p. 535 sqq.

Buech.*: Franciscus Buecheler, Academicorum philosophorum index Herculanensis, in indice schol. hib. Gryphisw. 1869.

Roep.: Theophilus Roeper in editionis Buecheleri censura, Philolog. Anzeiger II, 1 (1870) p. 22 sqq.

Gomp. Anz.: Theodorus Gomperz, Anzeiger der kais. Akad. d. Wiss. in Wien, phil.-hist. Cl., 6. Apr. 1870, p. 41 sq. cf. Philolog. Anzeiger II, 1 (1870) p. 66 sq.

— Jen.: idem, Jenaer Literaturzeitung II (1875) n. 539, p. 603 sqq.

— W. Stud.: idem, Die Akademie und ihr vermeintlicher Philomacedonismus, Wiener Studien IV (1882) p. 102 sqq.

— Polem.: idem, Die herculanische Biographie des Polemon, Philos. Aufsätze, Ed. Zeller gewidmet (1887), p. 141 sqq.

— Sitzgsb.: idem, Philodem und die ästhetischen Schriften der hercul. Bibliothek, Sitzungsberichte der kais. Akad. d. Wiss., phil.-hist. Cl., Bd. CXXIII (1891), 6. Abh., p. 83 sqq.

— Festschr.: idem, Eine Schülerliste der neueren Akademie, Festschrift für O. Benndorf (1898), p. 256 sqq.

Comp.: Papiro ercolanese inedito pubbl. da Dom. Comparetti, Torino 1875 (Riv. di fil. III, 1875, p. 449 sqq.), Stoicorum philosophorum indicem e volumine n. 1018 signato editum continens. hac de editione egit Gomp. Jen.

Wilam. Ant.: Udalr. de Wilamowitz-Moellendorff, Antigonos von Karystos, Philol. Untersuchungen, IV. Heft (1881), p. 54 sqq.

Zeller: Ed. Zeller, Die Philosophie der Griechen in ihrer geschichtlichen Entwicklung.

Susem.: Frider. Susemihl, Geschichte der griechischen Litteratur in der Alexandrinerzeit.

L Diog. X 3 de Epicuro et fratribus disserens *καθά φησι Φιλόδημος ὁ Ἐπικούρειος ἐν τῷ δεκάτῳ τῆς τῶν φιλοσόφων συντάξεως.*

Col. I*

deest in apographis.

1 .... Є	.... ε
3 .... ΚΑΘΑ	.... καθὰ
5 .... ΧΑΝ	.... χαν
6 .... ΧЄ ..	.... χε ..
8 .... ΑΧΑ	.... οὐκ) ἄχα-
.... ΚΑ	ρι τοὔργον νομίζοντες) κα(ὶ
10 .... ΔΗΜЄΙΑΝ	τὰ περὶ τὴν Ἀκα)δήμειαν
.... ΚЄΛЄΥΟΝЄ	διηγούμενον ἐ)κέλευον ἐ-
.... ΤΑΙϹΠΟ/	παξίαν ἀφορμὴν) ταῖς πολ-
.... ΚЄΥΑΖЄ ..	λαῖς ἐπικατασ)κευάζε(ιν
.... ΑΔΩΝ	αἱρέσεσι)? ... αδων
15 .... ϹΘЄΤΟ	.... σθετο
* * *	* * *

8 sqq. supplevi. videtur auctor libelli haec fere praefatus esse, instituisse sibi amicos, ut sicut (*καθά*) de aliarum disciplinarum aetatibus egisset, Platonicae quoque adumbrandae operam daret.

Col. I. (13. 730 O. 162 N.)

O.	(ἐκ τῶν
PLATO ΕΝΔΕ . ΙΜΕΝΩΝ . . ΝΕΠΑΙ	ἐνδε(χο)μένων (οὖ)ν ἐπα-
ΜΕΚΑΙΝΙCΟΠΑΛΙΝΑΠΑCΑΝ	νεκαίνισε πάλιν ἅπασαν
ΤΗΝ . . Ε . . . . . . ΥC . . . . ΑΤΟΥΤ	τήν τ' ἐ(λλείπο)υσ(αν δι)ὰ τοῦτ'
ΕΝΤΟΓ . . \ΠΟΙΘΕΥΡΥCΜΙΑΝ .	ἐν τοῖς (λό)γοις εὐρυθμίαν
ΠΡΟCΕΛΑΒΕΝΑΥΤΟCCCΠΟΛ	προσέλαβεν· αὐτὸς (δ)ὲ πολ-
ΛΑΕΤΙCΙCΗΝΕΙΚΑLΟΙΔ . . . . . Ν	λὰ ἐπεισηνέγκατο ἰδ(ιολογῶ)ν,
ΕΙΓΕΔΙΑΠΑΡΑΙC . . . . Ⲧ	εἴ γε διὰ παρρη(σίας δεῖ τὰ φα)ι-
ΝΟΜΕΝΑΛΕΓΕΙΝΠΑ	νόμενα λέγειν. πρ(ῶτος
ΔΗΤΩΝΠΑΝΤΩΝ . . . . Ω	δὴ τῶν πάντων (ἀνθρ)ώ-
ΠΩΝΟΥΤΟCΕΥ_ΗC . . . ΙΛΟ	πων οὗτος (η)ὔ(ξ)ησ(εν φ)ιλο-
CΟΦΙΑΝΚΑΙΚΑΤΕΚΥC . . ΙΤΟ	σοφίαν καὶ κατέλυσ(ε· πρ)ο-
. . ΡΕΨΑΤΟΜΕΓΓΑΡΑ‾C . ΕΤ . .	ετ)ρέψατο μὲγ γὰρ ἀτε(λ)έ-⟨σ⟩τ(ους
ΩΓΕΙΠΕΙΝΕΠΑΝΤΗΝ\ΙΑ . .	ὡς εἰπεῖν ἐπ' α(ὐ)τὴν διὰ
ΤΗCΑΝΑΓΡΑΦΗCΤΩΝΑ . .	τῆς ἀναγραφῆς τῶν δ(ια-
. . . ΝΕΠΙΠΟ . . ΤΩCΔΕΚΑΙ . .	λόγω)ν, ἐπιπο(λα)ίως δὲ καὶ (ῥαι-
. . . . . ΕΠΟ . . ΕΦΙΛΟCΟΦΕΙΙ . .	θύμως) ἐπο(ίησ)ε φιλοσο-φεῖ(ν τὰ
ΦΑΕCΡΑΝ ΚΑΡΕ . . . . ΕΙ . .	φανερὰ ἐκδρε(πομ)έ(νους? .
ΤΡΙ . . . ΦΗCΙΔ ЬΓΙ	τρι . . . . φησὶ δ' ὅτι . . . .
. . . . . ΚΑΙΤΙ . . . ϽΝΑ	τοσοῦτο) καὶ τῆ(ς φ)ωνασ(κίας

I. 1—4 desunt in N 1 ΜΕΝΩ ego legi in P, ΜΕΝΟΝ Pc 2 ΝΕΚ P 3 Τ::ΝΤΕ P 4 ΙΓΟΙC P ΕΥΡΥΘ‾ΙΙ\ P 6 ΕΠΕΙC N 7 ΠΑΡΟ N, ΠΑΡΡL Pc 10 ΕΥ≥ΗCᴗ Pc 11 ΚΑΤΗΛΥC N 13 (ΑΝΤΗΓ N) ΔΙΑ in N ultimae litt. 14 της]ΤΑ. N 17 ΦΑJΕ?ΑΝCΚΡΕ Pc 18 ΔΟΤΙ N 19 ΤΗ N. ΝΑC N

I. 1 ἐκ τῶν ἐνδεχομένων supplevi, κατὰ το ἐνδεχόμενον secundum Crönerti lectionem Arnim οὖν suppl. idem 2 ἅπασαν scil. φιλοσοφίαν. Eusebio auctore pr. ev. XIV 4, 16 Arcesilas ἐπειρᾶτο παράδοξά τινα ἀνακαινίζειν. hic quidem non de aliquo philosophiae initiatore velut Pherecyde, sed de Platone ipso agi Wilam. mihi persuasit 3 ἐλλείπουσαν suppl. Arnim 4 supplevi 6 suppl. Arnim 7 supplevi 8 suppl. Gomp. 9 suppl. Buech.* 10 εὕρηκεν Gomp., malui ηὔξησεν; similiter Αἰσχύλος τὴν τραγῳδίαν ηὔξησε (vita) 11 προετρέψατο suppl. Wilam., ἀτελέστους ego rest. 14 τῶν δογμάτων Arnim: praetuli Wilamowitzi supplementum 15 ἐπιπολαίως suppl. Buech.*, ῥαιθύμως ego 16 suppl. Wilam. 17 supplevi 18 Demetrii Magnetis fieri mentionem ci. Gomp. 19 supplevi. φωνασκεῖν Platonicum de sobrie vivendo inferioris aetatis scriptoribus usitatum

.... ΟΥΦΙΛ .. ΟΦΕΙΝΕΝΔΙ
CΙΜΟΝΕΔΩ ... ΩCΤΕΝΗΠ
ΜΑΘΗΚΟΤΑ ..... ΠΑ .....
ΤΕΜΗΔΕΝΝ ....
ΜΟΥCΜΑΘC ....
ΤΟΤΩΝΦΙΛ ....
<ΑΤΑΡΙΚ ....
CΑΙΠ ....

* * *

Α ... ΠΕ|ΘΕC ....
ΕΚΕΙΝ‾|... ΕΜ .... ΚΕΙC
ΝΟ . ΤΙ .|... ΩΝΑ .... ΟΜΕ
ΠΡΟΒΛ |.. ΙΚΑΓ . ΝΕΧΕΙΝ
ΑCΜΟΜ|..\ΤΗCΙΔΙΑ^ΕΝΑΘΙ
Α ... ‒ |. /CΙΝΜΑΛΛΟΝΔΕ
ΤΟΥ .. |.... ΙΝΜΟΝΟΙΤΗΝ
ΤΟΥΘΑ |... ϏΚΑΙCΟΦΩΤΑ
ΤΕCΤΓ |.. \ΚΑΤΑΝΟCΥΝ
.... |... CΠΕΠΑΠΕ
|..... ΥΚΑΤΑ

καὶ τ)οῦ φιλ(οσ)οφεῖν ἐνδ(ό-
σιμον ἔδω(καν), ὥστε μή̣τ(ε με-
μαϑηκότα(ς μηδὲν) πάνπ(αν
τε μηδὲν μ̣(εῖζον προηιρημέ-
νους μαϑε(ῖν οὐ) μόνον εἰ̣(ς
τὸ τῶν φιλ(οσόφων αὐτ)οὺς
καταριϑμε̣(ῖσ̣ϑ̣αι πλῆϑος, ἀλλὰ
κ)αὶ π ....

* * *

..... ϑεσ ....
α ... πε .... εμ .. (οὐ)κ εἰς
ἐκεῖν(ο) Π̣(λάτ)ωνα (μεμφ)όμε-
νο(ι) τι(νες) ἱκαν̣(ὸ)ν ἔχειν
πρόβλ(ημ)α̣ τῆς ἰδίας ἀμαϑί-
ας νομ(ίζο)υ̣σιν, μᾶλλον δὲ
ἁ(μαρ)τ̣(άνουσ)ιν μόνοι τὴν
τοῦ γ(λυκυτάτο)υ? καὶ σοφωτά-
του δια(δόχο)υ̣ κατανοοῦν-
τες π̣λ̣(άνην?) ... ο περὶ̣ ἀπε̣
.... τ(ο)ῦ κατα

21 ΩCΤΕΝΚΑ N, ΩCΤΕΓ·ΗΠΙ P[c] 22 ΜΑΝΠ N 24 ΝΟΥCΜΑΘΕ.... ν'ΟΝΟΝΕΙΙ P[c] 25 ΟΥC in fine N 26 ΚΑΤΑΡΙΩΙΙC‾ P[c]. in N inde a v. 33 usque ad paginae calcem sinistra pars non exstat praeter 35 ΕΚΕΙΝ, 36 ΝΟ. in O autem dextram partem unius versus spatio deorsum esse motam facile apparet syllabarum iuncturas consideranti. cf. quae ad col. II init. dicentur
37 ΒΛΙ.ΛΤΗC P 38 ΝΟΜ.../CΙΝ P ΙΛΑC.ΜΑΘΙ N, ΑΜΑΘΙ|ΑC clare P[c] 40 ϽΥΓ P /ΚΑΙ P 41 Τ̣Ο̣ΥΔ̣ΙΑ..../Κ P ΝΟΟΥΝ N 42 ΤΕCΤΛ P ΟΜΕ.ΙΑΠΕ N, Ο̣ΠΕΡ̣ΙΑΠΕ P[c] 43 ΤΑΥ.ΑΤΑ N

20 *ἐνδόσιμον* suppl. Buech.* 'Platoni *οἱ νέοι*, cives, *ἰδιῶται* incentivum dederunt philosophandi' 21 *ἔδωκαν* suppl. Gomp., quae seq. ego 26 *καταριϑμεῖται* agn. Cr. 35 sqq. *μεμφόμενοι* Buech., cetera ego supplevi
39 *ἁμαρτάνουσιν* suppl. Buech. 41 *διαδόχου* suppl. Cr. *τ. τ. ... διαδόχου κατ. τάξιν* Buech. ordinem intellegens Platoni a recenti Academico cum quo rixetur Philodemus adsignatum.

Col. *X.* (10. 727 O.)

..........ΚΑΠΕΙ......	.... οὐ)κ ἀπει(κότως ἐπι-
ΤΕΛΛCΔ...CΑΛΛCICΥΝ...ΝΕ..	τεμ(ὼν οἷ)ς ἄλλοι συν(ῄδο)ν ἐ(πι-
ΤΡΕΓΑΟΤΑΓΕΓΡΑΙ.ΜΕΝΙ...ΑΙΓ..	τρέ(χω) τὰ γεγρα(μ)μέν(α περ)ὶ Π(λά-
ΤΩΝΟC.‾.ΝΘΥΠΟΓΡΑ.ΑCΕ-ΧΟΝ	τωνος (ἅ)π(α)νθ' ὑπογρα(φὰ)ς ἔχων
ΠΟΥΓ... \ΛΑΤΩΝCΩΚΡΑΙCΥ-CΥΤΟ	τούτων· Π)λάτων Σωκράτους (γεγ)ο-
Ν.....ΗΤΗCΑΠΡ.ΕΙΦΕ‾C\ΕCΟ..	ν(ὼς μαθ)ητὴς ἀπ(ολ)ειφθ(έν-το)ς ὅ(τ'
Α...CΤΩΝ..ΚΟCΙΕΠΙΑΑΙΥΗΡΘ-ΝΕΙC...	ἦν) ἐτῶν (εἴ)κοσι ἑπτὰ ἀπῆρεν εἰς (Σι-
ΚΕΛΙΗΝΚΡΗΤΑΝΑΝΕΙCΤΟΥC-ΠΥΘΑ	κελί(α)ν καὶ Ἰταλίαν, εἰς τοὺς Πυθα-

X. 1 *οὐκ ἀπεικότως* supplevi 2 init. Buech. suppl., *συνῄδον* ego 3 *ἐπιτρέχω* supplevi, *περὶ* rest. Buech. 4 *ἅπανθ'*, 5 *τούτων* et *γεγονὼς* rest. idem 6 *μαθητὴς* supplevi, *ἀπολειφθέντος ὅτ' ἦν* rest. Buech. 7 *ἑπτὰ ἀπῆρεν* correxi 8 in ΚΡΗΤΑΝΑΝ praeter asyndeton et doricam nominis formam dittographia corruptelae indicium, magis etiam ipsum insulae nomen, quam eum neglegere oportebat qui Aegyptum alto silentio praeteriret: uno velut ictu haec dispescens ΚΑΙΙΤΑΛΙΑΝ corr. Arnim. idem exin *ὡς τ. Πυθ.* mavult

X. 7 L. Diog. III 6 *γενόμενος ὀκτὼ καὶ εἴκοσιν ἐτῶν, καθά φησιν Ἑρμόδωρος, εἰς Μέγαρα πρὸς Εὐκλείδην σὺν καὶ ἄλλοις τισὶ Σωκρατικοῖς ὑπεχώρησεν. ἔπειτα εἰς Κυρήνην ἀπῆλθε πρὸς Θεόδωρον τὸν μαθηματικόν· κἀκεῖθεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς τοὺς Πυθαγορικοὺς Φιλόλαον καὶ Εὔρυτον· ἔνθεν τε εἰς Αἴγυπτον παρὰ τοὺς προφήτας· οἷ φασι καὶ Εὐριπίδην αὐτῷ συνακολουθῆσαι.* Plutarcho auctore de gen. Socr. VII Plato ab Aegypto redux Delum attingit.

Olympiod. v. Plat. 2, 47 Did. (IV p. 192 Herm.) *μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Σωκράτους διδασκάλῳ πάλιν ἐχρήσατο Κρατύλῳ τῷ Ἡρακλειτείῳ ... μετὰ τοῦτο δὲ πάλιν στέλλεται εἰς Ἰταλίαν, καὶ διδασκαλεῖον εὑρὼν ἐκεῖ τῶν Πυθαγορείων συνιστάμενον Ἀρχύταν ... στέλλεται καὶ εἰς Σικελίαν.*

Olympiod. in Gorg. 163, Jahns Archiv XIV (1848). Anon. v. Plat. 7, 36 Did. (prolegg. IV p. 199 Herm.) *μετὰ δὲ τὴν εἰς Σωκράτην φοίτησιν ἀπῆλθε πρὸς τοὺς Πυθαγορείους ... μεμαθηκὼς δέ, ὅτι τὴν ἀρχὴν εἶχον τῆς φιλοσοφίας οἱ Πυθαγόρειοι ἀπὸ Αἰγύπτου, ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον ... εἶτ' ἐλθὼν εἰς Φοινίκην περιέτυχεν ἐκεῖσε Πέρσαις καὶ ἔμαθε παρ' αὐτοῖς τὴν Ζωροάστρου παιδείαν. εἶτ' ἐκεῖθεν ἐπὶ Σικελίαν ἀφίκετο ... ὅτε καὶ τὴν εἰς Διονύσιον ἔντευξιν ἐποιήσατο.*

Cic. de re publ. I, 10, 16 audisse te credo, Tubero, Platonem Socrate mortuo primum in Aegyptum discendi causa, post in Italiam et in Siciliam

Γ . . ΗΟΥϹϹΙΧΥΝΓЄΝ⸌ΙωΔΟϹ-ΤΙΝΑ	γ(ορε)ίους, οἵ(ς) ξυνγενόμενός τινα
ΧΡΟΝΟΝϹΥΝЄΜЄΙΖ . . . . ΝΥϹΙ	χρόνον συνέμειξ(εν Διο)νυσί-
ωΙΤωΙΠΡЄϹΒΥΤΟΝΟΙ . . . . . . ΝωΙ	ωι τῶι πρεσβυτέρωι (λεγομέ)νωι,
ΚΑΙΤ . ΥΤΟΥϹΚΑΙΟΤЄΤ . . ⸌ΥΤΟΥ ΤΗΝ	καὶ τ(ο)ύτου σκαιότερ(ον) αὐτοῦ τὴν

10 suppl. Gomp. 11 πρεσβυτέρωι corr. Gomp., λεγομένωι ego supplevi, praestat tamen fort. τυράννωι

contendisse, ut Pythagorae inventa perdisceret. — de fin. V, 29, 87 cur Plato Aegyptum peragravit, ut a sacerdotibus barbaris numeros et caelestia acciperet? cur post Tarentum ad Archytam? cur ad reliquos Pythagoreos?

Val. Max. VIII, 7, ext. 3 Plato ... Aegyptum peragravit ... quo minus miror eum in Italiam transgressum, ut ab Archyta Tarenti ... Pythagorae praecepta et instituta acciperet.

Quintil. inst. or. I, 12, 15 Plato, qui non contentus disciplinis, quas praestare poterant Athenae, non Pythagoreorum, ad quos in Italiam navigaverat, Aegypti quoque sacerdotes adiit atque eorum arcana perdidicit.

Apul. de Platone et eius dogm. I, 3 (65, 5 Goldb.) posteaquam Socrates homines reliquit, quaesivit, unde proficeret, et ad Pythagorae disciplinam se contulit ... ad Theodorum Cyrenas, ut geometriam disceret, est profectus et astrologiam adusque Aegyptum ivit petitum, ut inde prophetarum etiam ritus addisceret. et ad Italiam iterum venit et Pythagoreos Eurytum Tarentinum et seniorem Archytam sectatus. atque ad Indos et Magos intendisset animum, nisi tunc eum bella vetuissent.

Augustinus de civ. dei VIII 4 Plato ... et in Aegypto didicit quaecumque magna illic habebantur atque docebantur, et inde in eas Italiae partes veniens, ubi Pythagoreorum fama celebrabatur, quidquid Italicae philosophiae tunc florebat, ... facillime conprehendit.

Strabo XVII 806 *ἐν τῇ Ἡλιουπόλει ... ἐδείκνυντο αἵ τε τῶν ἱερέων οἶκοι καὶ Πλάτωνος καὶ Εὐδόξου διατριβαί.*

10 sqq. Diodor. XV 7 *μεταπεμψάμενος τὸν ἄνδρα τοῦτον* ⟨Dionysius Platonem⟩ *τὸ μὲν πρῶτον ἀποδοχῆς ἠξίου τῆς μεγίστης* (cf. Plin. n. h. VII 110, Solin. 32, 6), *ὁρῶν αὐτὸν παρρησίαν ἔχοντα ἀξίαν τῆς φιλοσοφίας· ὕστερον δ' ἔκ τινων λόγων προσκόψας αὐτῷ παντελῶς ἀπηλλοτριώθη καὶ προαγαγὼν εἰς τὸ πρατήριον ὡς ἀνδράποδον ἀπέδοτο μνῶν εἴκοσιν.*

Plut. Dion. V *οἱ μὲν οὖν περὶ τὸν Δίωνα τοῦτο τέλος ᾤοντο τῆς ὀργῆς γεγονέναι καὶ τὸν Πλάτωνα σπεύδοντα συνεξέπεμπον ἐπὶ τριήρους, ἣ Πόλλιν ἐκόμιζεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν Σπαρτιάτην· ὁ δὲ Διονύσιος κρύφα τοῦ Πόλλιδος ἐποιήσατο δέησιν μάλιστα μὲν ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα κατὰ πλοῦν, εἰ δὲ μή, πάντως ἀποδόσθαι· βλαβήσεσθαι γὰρ οὐδέν, ἀλλ' εὐδαιμονήσειν ὁμοίως δίκαιον ὄντα, κἂν δοῦλος γένηται. Διὸ καὶ λέγεται Πόλλις εἰς Αἴγιναν φέρων ἀποδόσθαι Πλάτωνα, πολέμου πρὸς Ἀθηναίους ὄντος αὐτοῖς καὶ ψηφίσματος, ὅπως ὁ ληφθεὶς Ἀθηναίων ἐν Αἰγίνῃ πιπράσκηται.* cf. de tranq. an. XII.

ΠΑΡΡΗCΙΑ . ЄΝЄΓΚΑ . . ΥCΟΤΙ-ЄΡC	*παρρησία(ν) ἐνέγκα(ντο)ς ὅτι ἐρω̣-*
ΤΗΘЄΙCΤΙCΑΥΤѠ . . . Κ . . <Α . .-ΧΝΑΙ	*τηθεὶς τίς αὐτῶ(ι δο)κ(εῖ) κ̣α-(ταστῆ)ναι*
ЄΥΔΑΙΜΟΝЄCΤЄΡΓΟΝ⌒ЄΙ-ΠЄΝΑΥΤ	*εὐδαιμονέστερο̣ς̣, εἶπεν, αὐτ(ὸς*
ѠC . . . . ΤΙΝЄ . . Φ . . ΝΔΥCΧЄΜΑΙ	*ὡς (οὐκ ἔσ)τιν ε(ὐδαίμω)ν δυ-σχε(ρ)αί-*
ΟΝ . . ΙЄΑЄΝѠΙΚ . . . . ΘΡΑΔΟ-ΘЄΙCΙ .	*ν)ω̣ν (ῷ)ι ἐ(ξ)ένω[ι]κ̣(ε, πα)ρα-δοθεὶς (τι-*
. . . ЄC . ΙΡΟΙCΑΙ . . . . ΚЄΔΑΙ-ΜΟΝC .	*σιν ἐ(μπό)ροις ἀ(πὸ Λα)κεδαί-μονο̣(ς,*

14 *δοκεῖ* suppl. Gomp., *καταστῆναι*, quod tamen spatia vix capiunt, Buech. 15 *αὐτὸς* suppl. Wilam. 16 *οὐκ ἔστιν εὐδαίμων* supplevi, *ἐχέ)φ(ρων* incultius quam salsius 17 *παραδοθεὶς* Gomp. suppl., quae praecedunt ego 18 suppl. Buech., 19 ego. *πρ)εσ(βεύ)σα(ντι* de Pollide cogitans ci. Gomp.

L. Diog. III 18 *Τρὶς δὲ πέπλευκεν εἰς Σικελίαν· πρῶτον μὲν κατὰ θέαν τῆς νήσου καὶ τῶν κρατήρων* (cf. Ath. XI 507 b), *ὅτε καὶ Διονύσιος ὁ Ἑρμοκράτους, τύραννος ὤν, ἠνάγκασεν ὥστε συμμῖξαι αὐτῷ· ὃ δὲ διαλεγόμενος περὶ τυραννίδος καὶ φάσκων ὡς οὐκ ἔστι τοῦτο κρεῖττον ὃ συμφέρει αὐτῷ μόνον, εἰ μὴ καὶ ἀρετῇ διαφέροι, προσέκρουσεν αὐτῷ. ὀργισθεὶς γάρ, 'οἱ λόγοι σου, φησί, γεροντιῶσι·' καὶ ὅς 'σοῦ δέ γε τυραννιῶσιν*. (19) *ἐντεῦθεν ἀγανακτήσας ὁ τύραννος πρῶτον μὲν ἀνελεῖν ὥρμησεν αὐτόν· εἶτα παρακληθεὶς ὑπὸ Δίωνος καὶ Ἀριστομένους τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησε, παρέδωκε δ' αὐτὸν Πόλλιδι τῷ Λακεδαιμονίῳ κατὰ καιρὸν διὰ πρεσβείαν ἀφιγμένῳ, ὥστε ἀποδόσθαι. κἀκεῖνος ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς Αἴγιναν ἐπίπρασκεν.*

Olympiod. v. Plat. 3, 9 Did. (IV p. 193 Herm.) *γενόμενος δὲ ἐν Συρακούσαις πρὸς Διονύσιον τὸν μέγαν τύραννον ὄντα ἐπειρᾶτο εἰς ἀριστοκρατείαν μεταβάλλειν τὴν τυραννίδα, δι' ὃ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφῖκτο. καὶ τοῦ Διονυσίου ἐρομένου αὐτόν 'τίνα νομίζεις ἐν ἀνθρώποις εὐδαίμονα εἶναι;' ὡς δὴ νομίζων ὅτι περὶ αὐτοῦ φήσει ὁ φιλόσοφος κολακεύων αὐτόν· ὃ δ' ἀπεκρίνατο ὅτι Σωκράτην.* sequuntur tres quaestiones cum responsis. *ἐπὶ τούτοις οὖν ὁ Διονύσιος ἀγανακτήσας προεῖπεν αὐτῷ ἡλίου ὄντος ὑπὲρ γῆς ἐκ τῶν Συρακουσῶν ἀπαλλάττεσθαι, καὶ οὕτως ἀτίμως ὁ Πλάτων ἀπὸ τῶν Συρακουσῶν ἐδιώχθη.* (V.) *Τῆς δὲ δευτέρας ὁδοῦ τῆς εἰς Σικελίαν αἰτία αὕτη. μετὰ τὸν θάνατον Διονυσίου τοῦ μεγάλου διαδέχεται τὴν τυραννίδα Διονύσιος ὁ Διονυσίου, μητρὸς ἀδελφὸν ἔχων τὸν Δίωνα, ὃς ἐκ πρώτης ὁδοῦ ὁμιλητὴς ἐγένετο Πλάτωνος. Γράφει οὖν αὐτῷ ὁ Δίων ὅτι 'ἐὰν παραγένῃ νῦν, ἐλπίς ἐστι μεταβαλεῖν τὴν τυραννίδα εἰς ἀριστοκρατείαν'. διὰ τοῦτο τοίνυν τὴν δευτέραν ὁδὸν ποιησάμενος καὶ διαβληθεὶς ὑπὸ τῶν δορυφόρων τοῦ Διονυσίου πρὸς αὐτόν, ὡς βουλεύεται τὴν ἀρχὴν περιποιῆσαι τῷ Δίωνι καὶ καταλῦσαι τὸν Διονύσιον, κρατηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ παρεδόθη Πόλλιδι τῷ Αἰγινήτῃ, ἐμπορευομένῳ εἰς Σικελίαν, πρὸς πρᾶσιν. ὃ δ' ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς Αἴγιναν εὗρεν Ἀννίκεριν ἐκεῖ τὸν Λίβυν*

..............ΑΘΗ...ΛΤΟΙ	*κωλυθεὶς δ' ὑπ' α'τῶν) Ἀθή-(ναζε) ἀποι-*
ΚЄΙΝΟΚΗ....ΝЄΝΑΙΒΙΝΓΑΙ.ΘΥ	*κεῖν ἐκη(ρύχθ)η ἐν Αἰ(γ)ίν(η)ι.θυ*
.ᴗΥΗΝΑΤѠΗЄΝΑΙΓ..Η...\ΗΚ..	*Ἀ)θ[υ]ηναίων ἐν Αἰγ(ίν)ηι... ληκ..*
......ΚΤΥЄΙΥ.ѠΚΟΠΟΝ......	*......ἐ)κπεπ(τ)ωκότων... (Πε-*
Λ..Ν...ΙΑΗ.ΥΤΟΛЄΜ.ΥΑ.....	*λ(οπο)ν(νησ)ιακ(ο)ῦ πολέμ(ο)υ α...*
Γ........\ΠЄΛΥΝΗΙΝ...	*γ.........ἀπελύ(θ)η....*
ΝΙΑΙ.......ΙΑΥ.ѠΝ...Α..C	*κιαι.......ιαυ.ων...α..σ*
..ѠCΑ...\C<ΔΙѠ.......ΤΗΙ	*..ωσα...ασε Δίω(νος αὐ)τ(ῶ)ι*
ΚΑ.ΙΘЄ....ΚΑΙ..ΛΤΡ.....	*κα(ὶ ε)ὐθέ(νειαν κ)αὶ (δι)ατρ(ο-φὴν παρὰ*
....ΥCΙ....ΝЄѠΤ........	*Διον)υσί(ωι τῶι) νεωτ(έρωι κα-*
..ΑΡЄΥΑC.....ΥΝΗΝ......	*τασκ)ευάσ(αντος? σ)υνῆν......*
.......CΑΠΙ.........	*.......σαπι.......*
...ΓΗΤ....ΛΑΚΑΙ........	*καθη)γητ(ής,? ἀλ)λὰ καὶ........*
...ΠΛΑΤ..Η..........	*.. Πλάτ(ω)ν.............*
.........ΟΤCΤΟΥΓ.ΝΟΜΑ..	*..........οτε τουγ.νομα...*
......ΛΥ..ΤΟC..Ν..ЄΤΙΡΟ..	*......λυ..τοσ..ν..ετιρο..*
......ΝΤΙΑΛΙΝΟΙΚΑΔЄΚΑΙΤΙΝ.	*..ἐλθὼ)ν πάλιν οἴκαδε καί τιν(α*
......ΙΤΟΙCЄΑΥΙΟΥ.ΥΝΗΘЄCΙΝ	*χρόνον) τοῖς ἑαυτοῦ (σ)υνήθε-σιν (ὁ-*
.....ΥΤCΔΙΟΝ.CΠΑΡΑΗΛΝΘЄΙC	*μιλήσας) ὑπὸ Δίων(ο)ς παρα-κληθείς*

20 *ἐκηρύχθη* **supplevi. de subhastatione verbo utuntur Plut. Galba 5, Meleager anth. pal. V, 176, 1, alii 20 sq.** *Αἰγίνῃ* **suppl. Gomp. 23** *πολέμου* **Gomp. agnovit,** *Πελ.* **ego dubitanter supplevi; etenim Corinthium bellum, quod litterae dissuadent, temporum ratione flagitari videtur 26 sq. supplevi 28 suppl. Gomp. 36** *χρόνον* **suppl. Gomp.** *ὁμιλήσας* **supplevi 37** *ὑπὸ Δίωνος* **rest. Gomp.**

μέλλοντα πλεῖν ἐπὶ τὴν Ἦλιν ἐφ' ᾧ τεθρίππῳ ἀγωνίσασθαι. Περιτυχὼν οὖν τῷ Πόλλιδι ὠνεῖται παρ' αὐτοῦ τὸν Πλάτωνα, κρεῖττω τὴν δόξαν ταύτην πάσης ἐν τεθρίππῳ νίκης ἀγωνισάμενος· περὶ οὗ καὶ Ἀριστείδης φησὶν ὅτι οὐδεὶς ἐγίνωσκεν Ἀννίκεριν, εἰ μὴ Πλάτωνα ἐπρίατο.

Heraclit. Alleg. Hom. cap. 78, Anecd. Matranga 1, 360, 19 sqq. *ἐν ἐλευθέρῳ δὲ σώματι* **Plato** *δουλικὴν τύχην ἠνέσχετο καὶ μέχρι πράσεως· οὐδεὶς γὰρ ἀγνοεῖ τὸν Σπαρτιάτην Πόλλιν· ᾧ οὐδ' ὡς Λιβυκοῦ χάρις ἐλέου σέσωσται, καὶ μνῶν εἴκοσι καθάπερ ἀνδράποδον εὐτελὲς ἐτιμήθη.*

37 Ep. Plat. VII 327 D *Δίων ... ἔπεισε μεταπέμπεσθαι Διονύσιον ἐμέ, καὶ αὐτὸς ἐδεῖτο πέμπων ἥκειν ὅ τι τάχιστα ἐκ παντὸς τρόπου.*

ΗΛΕΕΠΡΟCΔΙΟΝΥC . ΟΝCΙ . ΕΙ-ΔΙΑ	ἦλθε πρὸς Διονύσ(ι)ον, ἔ(ν)θ(α) δια-
ΒΛΝΘΕΙCωCCΥΝΕΙΓ . . . ΘΕΜωΝ	βληθεὶς ὡς συνεργ(εῖν) θέλων
ΔΙωΝΙΤ . ΙΤΗΑΙΝ . . ΙΜ . . ΡΟΥΝΗ	Δίωνι τ(ὴν) τ(υρ)α(ν)ν(ίδα ἀ)-ν(αι)ροῦντι
ΚΑΙΑΠCΛΕΤΟΜΟΝC . . ΟΔΙ . . . . ΘΕ . .	κἂ(ν) ἀπώλετο, μόνο(ν δ)ὲ δι(ὰ τῶν) θε(ῶν
ΚΑΙΟΥΔΙ . . . ΥΑΔΥΝΛ . ΛC . . . . . Ν	καὶ οὐ δι(ὰ το)ῦ ἀδυνα(τῆ)σ(αι) . . . ν
ΑCΕΙ . . . . . ΘΑΙ . . . . ΟΤΗΝ . . ΧΑΘΕ	ἀσε(βεῖν τ)ὸν (δυνά)στην (ἔ)-λαθε?
ΛΙΑ . . . . <Ε	λια . . . . ε
ΓΛ	γ . . . .

38 ἔνθα rest. Buech., ὅθεν prop. Wilam. 39 συνεργεῖν supplevi 40 τὴν τυραννίδα rest. Gomp., ἀναιροῦντι Buech. 41 κἂν corr. Arnim διὰ τῶν θεῶν supplevi.

III 316 C ἦλθον καλούμενος εἰς Συρακούσας ὑπό τε σοῦ καὶ Δίωνος.

Plut. Dion. X τὸν δ' υἱὸν αὐτοῦ ... ὁ Δίων ὁρῶν παρεκάλει πρὸς παιδείαν τραπέσθαι καὶ δεηθῆναι τοῦ πρώτου τῶν φιλοσόφων πᾶσαν δέησιν ἐλθεῖν εἰς Σικελίαν. — Idem phil. esse c. princ. IV p. 779 Πλάτων εἰς Σικελίαν ἔπλευσεν ἐλπίζων κτλ.

C. Nep. Dion III 1 cum Dion non desisteret obsecrare Dionysium, ut Platonem Athenis accerseret et eius consiliis uteretur, ille, qui in aliqua re vellet patrem imitari, morem ei gessit.

38 sqq. Ep. Plat. VII 329 ἐλθὼν δέ ... εὗρον στάσεως τὰ περὶ Διονύσιον μεστὰ ξύμπαντα καὶ διαβολῶν πρὸς τὴν τυραννίδα Δίωνος πέρι· ἤμυνον μὲν οὖν καθ' ὅσον ἠδυνάμην, σμικρὰ δ' οἷός τ' ἦν, μηνὶ δὲ σχεδὸν ἴσως τετάρτῳ Δίωνα Διονύσιος αἰτιώμενος ἐπιβουλεύειν τῇ τυραννίδι, σμικρὸν εἰς πλοῖον ἐμβιβάσας ἐξέβαλεν ἀτίμως ... περὶ δ' ἐμοῦ καὶ διῆλθε λόγος τις ἐν Συρακούσαις, ὡς τεθνεὼς εἴην ὑπὸ Διονυσίου τούτων ὡς πάντων τῶν τότε γεγονότων αἴτιος. cf. ep. III 318 C.

Plut. Dion. XII τῷ δὲ Δίωνι καὶ παρ' ἄλλων ἐτύγχανον οὖσαι διαβολαὶ καὶ κατηγορίαι πρὸς τὸν τύραννον ὡς διειλεγμένῳ περὶ καταλύσεως τῆς ἀρχῆς πρός τε Θεοδότην καὶ πρὸς Ἡρακλείδην. — XIII Ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει τῶν πραγμάτων ὄντων Πλάτων εἰς Σικελίαν ἀφικόμενος περὶ μὲν τὰς πρώτας ἀπαντήσεις θαυμαστῆς ἐτύγχανε φιλοφροσύνης καὶ τιμῆς. — XIV Οὐκέτ' οὖν καθ' ἕνα καὶ λαθραίως, ἀλλὰ πάντες ἀναφανδὸν ἐλοιδόρουν τὸν Δίωνα, λέγοντες ὡς οὐ λέληθε κατεπᾴδων καὶ καταφαρμάσσων τῷ Πλάτωνος λόγῳ Διονύσιον. — XVI seqq. alia minoris momenti testimonia v. ap. Zeller. II 1^4 424_1.

Col. *Z.* (12. 729 O.)

JѠ..........ЄMЄINTOΔIAΓЄ...	*ιω.......(δι)έκειντο δι' ἀγε(ννῆ*
TINЄΠA.......IΔHMЄIANΔYT.	*τιν' ἐπα(φήν? Ἀκα)δήμειαν δ' ὑπ(ο-*
ΘOMЄN.......ѠTHCAIAЄΓЄT.	*θέμεν(ος ἀντερ)ωτῆσαι λέγετ(αι*
THNΨ.......ATѠNTONΔЄ..	*τὴν ψ(...... Πλ)άτων, τὸν δὲ..*
AYTON.......NЄΨOΠAPЄCTIN/	*αὐτὸν (εἰπεῖ)ν ἐφ' ὃ πάρεστιν*
ΓЄΓPA.......ΛOΛOΓIANΔIAΛЄ	*γεγρα(φὼς τὴν ἀπ)ολογίαν. διαλε-*
ΛOYM........ЄNTONΛOΓO	*λεγμ-?........εν τὸν λόγο(ν*
ΔЄΠ...............Є	*δεπ...........ε.....*
TOTЄ	*τότε (Δίωνι Ὀλυμπίασι θεω-*
POYNTIΠAPAPAΛ.........	*ροῦντι παραβαλ(ὼν ἐναντί-*
. NTHCΠANHΠYPЄ.......	*ο)ν τῆς πανηγύρε(ως......*
TPOCΔIѠNAKAITOY.......	*πρὸς Δίωνα καὶ τού(του τὴν*
. NTЄYCIΞIN .. PABC......	*ἔ)ντευ[σι]ξιν (πα)ράβο(λον ἔφη·*
.. YΠЄP .... IΓAP......	*ἀν)υπερ(βλήτω)ι γὰρ (μνησικα-*
..........ЄNIΔ......	*κίαι Διονύσιον) ἐνή(δ(εσθαι?*
..........AYMC......	*........(ο)ὐ μό(νον ...*
..........\ΛΛѠI......	*.......ἄλλωι......*
..........COYCAI......	*.......σουσαι......*
.......ΛΛOTP..YC......	*..... ἀ)λλοτρ(ίο)υς (βεβαιῶ-*
.....PICOΦIAN.......	*σαι πε)ρὶ σοφίαν (οἷός τ' ἦν*
Π......\AKAI..ON....	*Π(λάτων, ἀλ)λὰ καὶ (μ)όν(ος ἐ-*
ΓЄ‧....ΊCAKPA......	*γέν(ετο πάσ)ης ἀκρα(σίας κρείτ-των?*

* * * * * *

Z. 1 sq. de Dionis cum Dionysio consuetudine intellego: praecesserit adverbium velut *δυσαρέστως* 2 *Ἀκαδήμειαν* suppl. Gomp. *ὑποθέμενος* 'sermonem de Academia intulit' supplevi 3 suppl. Gomp. 4 *Πλάτων* suppl. Gomp. 6 *τὴν ἀπολογίαν* suppl. Wil. 9 suppl. Gomp. 10 *ἐναντίον* supplevi 12 sq. supplevi 16. 19 sqq. supplevi.

Z. 9 sqq. L. Diog. III 25 *Τούτου, φησὶ Νεάνθης ὁ Κυζικηνός, εἰς Ὀλύμπια ἀνιόντος τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἐπιστραφῆναι πρὸς αὐτόν· ὅτε καὶ Δίωνι συνέμειξε μέλλοντι στρατεύειν ἐπὶ Διονύσιον.*

Epist. Plat. VII 350 b *ἐλθὼν δ' εἰς Πελοπόννησον εἰς Ὀλυμπίαν, Δίωνα καταλαβὼν θεωροῦντα, ἤγγελλον τὰ γεγονότα.*

Col. III. (15. 732 O. 164 N.)

O.	(τῶν Αἰγινητῶν ψηφισα-
MЄNΩ . KANTΩΛOYN . . .	μένω(ν) καὶ πωλούν(των
TOYCAΘH˥AIOYC . ΘTЄꟷΛO .	τοὺς Ἀθηναίους ἐπράθ(η
H/ ATΩNAΔHΛOCΩN . . .	Π(λ)άτων ἄδηλος ὢν (ὅστις
ЄCTINAꓘ∆PIΛIANΠЄI . . .	ἐστὶν ἀνδρὶ λίαν πέν(ητι·
. . . . NTC˧NΔЄTΩNA	. . . . ντων δὲ τῶν Λ(α-
KOON̄ΩNATIΩNЄΛΛΩN	κώνων ἅ τ(ε) συνεάλω
CΠЄYΔЄNTΩNΛABЄINЄN	σπευδόντων λαβεῖν ἐν
NΔHΘЄΓ . . OC . . . ¯ЄTAI	νῶι θέμ(εν)ος . . . . εται
KAITIΔ𐌋 . . <ЄΔONII . NΔЄ	καὶ τηδα . . . εδον τί (οὖ)ν δέ-
ΔIΔΩCTω . . . ΠPOCAI . CЄΛAI	διε ὥστε . . προσαι . ς ἔλαι-
ONЄMHN . CЄ . TIᑐOCΠONC	ον ἐμήν(υ)σε(ν) πρὸς τὸν ἐ-
ΩNHMЄIƆNΘAYTONKAI	ωνημένον ἑαυτὸν καὶ
CΩCANTACAPAIANΓCЄITЄIN	σώσαντα, χάρ(ιν) δ' ἀ(π)ο(τ)εί-(σ)ειν
YITICXNЄΓI . . . . . H . . CYTIXЄ	ὑπισχνεῖτ(αι εἰ)..η..ου τ(ύ)χο(ι·?
ЄKΠΛAΓЄNTA . . . . . . \Π . . .	ἐκπλαγέντα . . . . . απ . . .
ΘЄΓ . . TЄOKAIM . . . . /AΛ . . .	θε . . τες καὶ μ . . . αλ . .

III. 1 AIΠΩΛOYN N ut P 2 HΠPAC N 4 ANΔPI N ΛIANΠCNI P 5 TΩN-Λ/ P 6 NΩNO . . OINOΛΛΩ N, I:ΩNΩNA¯. CYNЄΛΛΩ P 7 CΠЄYΔON N 8 NΩCΘЄN N, NΩIΘЄM P 9 THΔ N 10 ΔIЄΩCTO P^c (tertia litt. dubia) 11 ЄTYΠPOCTONЄ N 12 ЄAYTO N 13 ꓘAP . AT N, CΩCANTACAP· IIAN . ЄΓЄIN P 14 OYT N 15 AΠ N 16 CKAIM N

III. 1 *τῶν Αἰγ. ψηφισ.* e Plutarcho supplevi. ad Platonis venditionem Aeginae factam (vide col. X med.) spectare Gomp. Buech. opinati sunt: hunc ceterorum testium vestigia in N non repperisse minime mireris. *πωλούντων* suppl. Gomp. 3 suppl. Gomp. 4 sq. *πένητι* supplevi 5 *ἦν δὲ τῶν ἀκοὴν γοῦν ἀεὶ τῶν καλῶν σπ. λ.* Arnim, rectius puto participium velut *ἀπορούντων* requirit Wilam. 7 *σπευδόντων λαβεῖν* agn. Buech.* 11 *ἐμήνυσεν* de mercis exportandae professione dictum Plutarchi ope supplevi 12 *ἐωνημένον* suppl. Buech.* 13 *ἀποτείσειν* corr. Buech.

III. 1 sqq. cf. col. X 10. 10 Plut. Sol. 2 Platoni tradit *τῆς ἀποδημίας ἐφόδιον ἐλαίου τινὸς ἐν Αἰγύπτῳ διάθεσιν γενέσθαι.*

40 cf. Anon. vit. Plat. 9, 44 Did. *οἱ μάγοι διὰ τὸν Πλάτωνα Ἀθήναζε παρεγένοντο τῆς ἐξ αὐτοῦ φιλοσοφίας μετασχεῖν γλιχόμενοι*, praeterea quae de barbarorum cum Graecis sapientibus commercio hic illic perhibentur: veluti de *Indi* cuiusdam cum Socrate colloquio Aristoxenus egerat (Aristocles *περὶ τῆς κατὰ Πλάτωνα φιλοσοφίας* apud Eus. pr. evang. XI, 3, 4); eiusdem Socratis cum *mago* quodam congressionem Aristoteles enarrasse dicitur (L. Diog. II 45, frg. 32 R.); itidem *magi* cum Gelone Syracusano (auctor est Posidonius Heraclidis Pontici *διάλογον* adferens apud Strabonem II, 3, 98. 100, FHG. II 200); denique duplex memoria exstat de Aristotelis cum *Iudaeo* quodam sermocinatione, altera ex

	. . Π . . . . CΡΑ . . .	. . π . . . . ̣ερα . . .
	. . . . . ΤЄ . . . . . ΥΟC	. . . . . τὲ . . . . . νοσ . . .
19	. . . . . . ΧЄΡ	. . . . . χερ . . . .
21	ΘΑΝЄCЄ	ϑανεσε . . . .
22	ѠΝ . . ΟΥ	ωv . . ου . . . .
25	ΠΛΑΤѠΙ	Πλάτω(ν . . . . ̣βιώ-
	̣Ϲ̣ΟΜΑ	σ̣ρ̣μα(ι? . . . .
	. ΟΝΑ	. ονα . . . .
	* * *	* * *
	Α	α . . . .
	ΑΤ	ατ . . . .
35	ΛΟԻ . . . . Ι . .	λο . . . . ι . .
	C☰. . . . ΤΡΟΛΟΓΟC . . ΤΗΓЄ [Ι	σ . . . (ὁ ἀσ)τρολόγος (ἐ)ξηγεῖ-
	ΤΑΥΤѠΙΓЄΓΟΝѠCΑΝΑ ¬ΡΑ	τ' αὐτῶι γεγονὼς ἀναγ̣ρα-
	ΦCΥ . ΤΟΥΠΛΑΤѠΝΘЄΚΑΙ [Α	φ̣ε̣ὺ(ς) τοῦ Πλάτωνος καὶ ͗ἀ-
	ΚΟΥCΤΗCΟΤΙΠЄΓΗΡΑΚѠC	κουστής, ὅτι γεγηρακὼς
40	ΗΔΗ˥\ΑΤѠΝΞЄΓ . . ΥΠЄ	ἤδη Π̣λάτων ξέ̣ν(ον) ὑπε-
	ΔЄΓ . . . ΧΑΛΔΑ . . . ЄV	δέξ(ατ)ο̣ Χαλδα(ῖον) ευ̣
	. . . . . . ΓΙΝΧC	. . . . . τινα̣ς . . . . . .
	. . . . . . ЄΠΥΡЄΞ	. . . . . ἐπύρεξ(ε . . . . .

17—33 desunt in N, 16. 17. 18 fin. in P 35 ΛЄ N 36 ΞΗ N 38 ΠΛΑ-ΤѠΝ.C N 39 ΓЄΓΗ ΑCѠC N 40 ΑΤѠΝ.ЄΝ N, ΞЄΝ..ΥΠC P 41 ΔЄΞ-..ϽΧΑΛΔΔ, 42 ΤΙΙΙ\C P[c]

21 fort. *τάχ' ἂν ἀπέ)|ϑανες, ε(ἰ μὴ περιέτυχες τῆι τοῦ) | ὠν(ητ)οῦ (φιλανϑρωπίαι*, scil. ex emptoris ipsius seu Dionis cum Platone colloquio: meram concedo esse hariolationem, sed quid quaeso historiolae exeunti accommodatius? 36 *ἀστρολόγος*, 37 *ἀναγραφεὺς* rest. Gomp. 'famulus nescio qui Platonis notatur' BVECH. aut Heliconem Cyzicenum (Zeller II 1[4] 983) aut Philippum Opuntium (ib. 991) nuncupat Gomp. 38 *ἀκουστής* suppl. Sp., mox *γεγηρακώς* diem corr.

40 *Πλάτων* suppl. Sp. 42 *τινας* correxi. videtur *εὐ(ωχία ἡμέρας) τινάς* permanens enarrari: quae autem sequuntur quin ad ultimam Platonis noctem sint referenda non dubito, Wilamowitzi potissimum commento columnae quintae argumentum prementis fidem habens.

Iosepho petenda Clearchi Solensis testimonium proferentis (c. Apion. I, 18, 200 Bekk., FHG. II, 323) atque ab Eusebio (pr. evang. IX, 5) et Clemente Alex. (Strom. I, 130, 20 Sylb.) repetita, altera notae superstitiosae, quam Procli commentarius in Plat. remp. suppeditat (Anecd. Schöll-Studem. II, 64, 26). — Videndi hac de re Bernays Theophrastos' Schrift über Frömmigkeit p. 110. 187, idem Aristoteles über Wirkung der Tragödie p. 190 (= Zwei Abh. p. 90), R. Hirzel mus. Rhen. XLV p. 420. De Simone Iusto (Cohen, les Pharisiens I p. 452) nihil Clearchus.

Paus. IV, 32, 4 *ἐγὼ δὲ Χαλδαίους καὶ Ἰνδῶν τοὺς μάγους πρώτους οἶδα εἰπόντας ὡς ἀϑάνατός ἐστιν ἀνϑρώπου ψυχή· καί σφισι καὶ Ἑλλήνων ἄλλοι τε ἐπείσϑησαν καὶ οὐχ ἥκιστα Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος.*

Col. V. (17. 734 O. 166 N.)

	(προϊούσης μὲν τῆς μελωι-
O.	δίας, διεφθαρμέ-)
Ν . CΔЄΠΟЄΡΑΙΤΤΗCЄΓΓЄ ..	ν(η)ς δ' ὑπὸ Θράιττης ἔγ γε
ΜЄ$\overline{\text{ΑΩC}}$‾ΡΟΤΤЄΔΑΚΤΥΛЄ ...	μέλος (ἥ)ρ⟨μ⟩οττε δάκτυλον
ЄΝΔΙΔΟ⅂≡^{ΟΥC}ΜΟΝΑΥΤЄΙ ...	ἐνδιδοὺ(ς) ῥυθμόν· αὐτόθι
ΔΩCΠΑ . ΑΦΡΟΝΟ . ⊣ΤЄΦΩΜЄΙΝ	δ' ὡς πα(ρ)αφρονο(ί)η τε φωνεῖν
ΤΟΝΠΛΑ‾ΩΝΑΚΑΙЄΠЄΡΩΤΗ	τὸν Πλάτωνα καὶ ἐπερωτῆ-
. ΛΙΤΟΥΔЄΙΠ≡Ο≡ΝΤΟCЄΝΝΟ	σαι, τοῦ δ' εἰπόντος· Ἐννο-
ЄΠΩCΤΑΝΤΗΤΟΒΑΡΒΑΡΟΝ	εῖς ὡς πάντηι τὸ βάρβαρον
ΑΜ⅃ . ЄCΔΤЄΓЄΠΑΡΑΡΥΘΜΟΝ	ἀμα(θ)ές· ἅτε γε παρὰ ῥυθμὸν
CƲ ... ΤΒΑΡΒΑΡΟCΦЄΡΟΥCΑ	φύ(σις) βάρβαρος φέρουσα
ΤΩ^{ΤC} ... ЄΑΤΑΔΥΝΑΤЄΙΜΑ	τ(ὰς πν)οιὰς ἀδυνατεῖ μα-
.... ⅂ЄΘΗΝΑΙΜЄΓΑΛΩCΚΑΙ	θεῖν)· ἡσθῆναι μεγάλως καὶ
ЄΝЄ . ΔΙΑΙΜЄΓΑΛΗΗΤΟΝ . Ν	ἐν ε(ὐ)δίαι μεγάληι τὸν ἄν-
ΧΡΑ .. ΟΗΥΤЄΙΝЄΤ ... ΙΤΑΥ	δρα (πο(π)⟨π⟩ύζειν ἐπ(εὶ κ)αὶ ταῦ-
ΤЄΠΙΝΟΥΝΗΡΧЄ ...... ΙΚΑ .	τ' ἐπὶ νοῦν ἤρχε(τ' αὐτῶ)ι κα(ὶ
.. ΙΟΑΓЄΙΔΙΑΘЄΡΜΑΙ	.. ιοαγει. διαθερμα(νθέν-
ΤΟCΔCΤΙΑΛΛΟΝЄΚ	τος δὲ (μ)ᾶλλον?, ἐκ (δὲ τῆς ἐ-
ΓЄΡCЄΩCΝΥΚΤΩΡ\	γέρσεως νίκτωρ ὑ(πνωτικω-
ΤЄΡΑ	τέρο(υ γε)νομέν(ου .....

V. 1 N.CAP N, N.CΔΥΠΟ P. THCA N, T⊣CЄ.ΓЄ P[c] (Є ultima litt.) 2 M.Δ.TP\TΓЄ P[c]. ΔΑΚΤΥΝ N, ΔΑΚΤΥΛ$\overset{\text{CN}}{\text{Ω}}$ P 3 ЄΝΙΔΙ N. NAY-TO N, ΑΥΤΟΘΙ (iterata lectione) P[c] 4 ΦΩΝЄΙΝ N ut P 6 CAN N 7 ЄΙ N. TANTH'T P (N ex M corr.) 8 \TЄ P[c] 9 OY N ut P 10 TOY N. ACAΔΥΝΑΤЄΙΜΑΙ N, ‾(ΛC init. P, sed AC Cr. teste operculum est ad VI 10 spectans. CIACAΔΥΝΑΤЄΙΜΑ P, A ult. litt. 12 ЄΡΜΗΤΟΝΑΝ N, ΑΗΙΤΟΝΛ·Ν (sic) P 13 ΑΡΑ N, ΛΡΑ ut vid. P. ΑΤΑΥ N, ⅃ΙΤΑΥ P 18 TЄΡΟ...ΝΟΜЄΝ N, ΝΟΜЄΝ exstat in P

V. 1 supplevi et correxi, ancillae nomen mutuatus e Demosthene (LIX 35. 120. 124) et Heronda (I 79) nec famulae Thaletis nasutae (Theaet. 174a) immemor 2 *μέλος* agn. Wil. *ἥρμοττε* posui, scil. hospitem intellegens musica ad febrem discutiendam more Pythagoreo utentem 4 *παραφρονοίη* supplevi 5 *Πλάτωνα* suppl. Buech.* 9 *φύσις* rest. Gomp. 10 *τὰς πνοιάς* de tibicinae inflatu e Wilamowitzi coniectura quamvis admodum dubia interim recepi *μαθεῖν* suppl. Gomp. 11 *ἡσθῆναι* corr. Gomp. 12 *εὐδίαι* suppl. Gomp. 13sq. *ποππύζειν* Buech., cetera ego supplevi 15 *κἂν ἀκροάσει? εὐπράγει διαθερμαίνων* ci. Buech. qui pergit *ὁρῶντος δ' ἔτι ἄλλον ἐκεῖνον δι' ἐγ. ν. δυσκολώτερον γεν.* *τῆς ἐγέρσεως* suppl. Gomp. 17 *ὑπν. γενομένου* supplevi.

. CYΘI	. συϑι . . . .
* * *	* * *

in paginae calce scholium exstat sive additamentum litteris minutioribus scriptum. legit Cr.: HḄOYΛETONEANΘHC̣
ṆIΔETAΔEΛΦIΔΩEIO (OIΔEΠAΔEΛΦIΔ ego legeram)
. . . . . OI . . AΔIN
NCYIΘAIN
ḤNAΦI
de philosophi stirpe Neanthem egisse in libro de viris illustribus consentaneum. fort. ὡ̔ς μὲν) ἠ̓β. N., οἳ δ' ἔτ' ἀδελφιδὼ scil. Platoni fuisse. mox ἦν Ἀφι(δναῖος?

Col. Y. (11. 728 O.)

. . . . . . EΔECYNA . . . . EΠAPEΓPA	. . . . . ε δὲ συνα . . . . ε παρέ- γρα(ψε
KA . . . . TENOICTOΔẸΨH . IKAI- TΩNMA	κα . . . (ἐ)γ̣ενόη̣το δẹ́, φ̣η(σ)ί, καὶ τῶν μα-
ΘHMATΩNEΠIΔOCICΠOΛΛH- · KATEKEI	ϑημάτων ἐπίδοσις πολλὴ κατ' ἐκεῖ-
N/TONXPONONAPXITEKTON- OYNTO .	ν(ον) τὸν χρόνον ἀ̓ρχιτεκτο- νοῦντο(ς

Y. 2 rest. Arnim, ἐ)γένε̣τ̣ο̣[το] δὲ malit Wilam. 4 Platonem architectum non tam Timaei opificem ingenio praestantem intellegi velim quam eum qui ipsi (Polit. 259 e) οὐκ αὐτὸς ἐργατικός, ἀλλὰ ἐργατῶν ἄρχων est, nobis 'Organisator der Arbeit'. cf. Hankel, Zur Gesch. d. Math. 133. nihil docet glossa Pollucis (VII 117) ex Aristophanis Daedalo (frg. 195 K.) petita.

Y. 2 sqq. Cic. de or. I, 5, 217 hoc ne philosophi quidem ipsi . . . dicere audent, geometriam aut musicam philosophi esse, quia Platonem omnes in illis artibus praestantissimum fuisse fateantur.

Procl. in Euclid. comm. 66, 8 Friedl. Πλάτων δ' ἐπὶ τούτοις (Hippocratem dicit et Theodorum) γενόμενος μεγίστην ἐποίησεν ἐπίδοσιν τά τε ἄλλα μαϑήματα καὶ τὴν γεωμετρίαν λαβεῖν διὰ τὴν περὶ αὐτὰ σπουδήν, ὅς που δῆλός ἐστι καὶ τὰ συγγράμματα τοῖς μαϑηματικοῖς λόγοις καταπυκνώσας καὶ πανταχοῦ τὸ περὶ αὐτὰ ϑαῦμα τῶν φιλοσοφίας ἀντεχομένων ἐπεγείρων. cf. Cantor Vorlesgn. I 213.

Plut. Dion. XIV Dionem ab Atheniensibus compulsum ἐν Ἀκαδημείᾳ τὸ σιωπώμενον ἀγαϑὸν ζητεῖν καὶ διὰ γεωμετρίας εὐδαίμονα γενέσϑαι.

Philop. in Arist. de an. I. D 6, 8 Πυϑαγόρειος δὲ ὁ Πλάτων· οὗ καὶ προ τῆς διατριβῆς (David schol. in Arist. 26 a 10 πρὸ τοῦ μουσείου) ἐπεγέγραπτο· ἀγεωμέτρητος μηδεὶς εἰσίτω.

Tzetz. chil. VIII 972 πρὸ τῶν προϑύρων τῶν αὐτοῦ γράψας ὑπῆρχε Πλάτων·
μηδεὶς ἀγεωμέτρητος εἰσίτω μου τὴν στέγην.
τουτέστιν ἄδικος μηδεὶς παρεισερχέσϑω τῇδε·
ἰσότης γὰρ καὶ δίκαιόν ἐστι γεωμετρία.

cf. Zeller II 1[4] 411₃, Dilthey ind. lect. Gott. 1878/79 p. 6, Preger Inscr. gr. m. 276 p. 226.

Μ.ꟼΚΑΙΠΡΟΒΛΗΜΑΤ.ΔΙΔΟΝ-ΤΟϹΤΟΥ	μ(ὲ)ν̣ καὶ προβλήματ(α) διδόν-τος τοῦ
Ϲ Π.ΑΤѠΝΟϹΖΗΤΟΥΝΤѠΝΔЄ-ΜЄΤΑϹΠΟΥ	Π(λ)άτωνος, ζητούντων δὲ με-τὰ σπου-
..ϹΑΥΤΑΤѠΝΜΑΘΗΜΑΤΙΚѠΝ-ΤΟΙΓΑΙ	δῆ)ς αὐτὰ τῶν μαθηματικῶν. τοιγὰρ̣
Λ ...ΤΗ...ꞀЄΡΙΜЄΤΡΟΝ̣Ο̈ΓΙΑΝ-ΗΛΘЄΝ	ταύ)τῃ (τὰ) π̣ερὶ μετρολογίαν ἦλθεν
.....ΦΗΝΤΟΤЄΠΡѠΤΟΝΚΑΙΤΑ-ΠЄΡΙ	εἰς κορυ)φὴν τότε πρῶτον καὶ τὰ περὶ
......ΟΜΟΥϹΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ-ΤѠΝΠЄΡΙ	τοὺς ἀρι)θ̣μοὺς προβλήματα, τῶν περὶ
Є....ΤΟΝΜЄΤΑϹΤΗϹΑΝΤѠΝ-ΤΟΝΑ	Ε(ὔδο)ξον μεταστησάντων τὸν ἀ-
ΠΟ...ΤΟΥϹΑΓꝛϹΑΙϹΜΟΝЄΛΑ-ΒЄ....	πὸ ...τους ἀρχαισμόν. ἔλαβε (δὲ καὶ
ΗΓЄ..ЄΤΡΙΑΙΠΟΑΛΛΗΝЄΠΙΔΟ-ϹΙꟼϹΗ	ἡ γε(ωμ)ετρία πολλὴν ἐπίδο-σιν̣· ἐ(γε-

8 sqq. *ταύτῃ τά* suppl. Arnim, qui pergit *(ἐπ)ὶ τὰ π. τ. ἀρ. προβλήματα τῶν π. Ε. μετ. τὸν ἀπὸ (τού)του* (scil. Plat.) *συλλογισμόν*, 'Eudoxeis ratiocinationes Platonicas ad arithmeticas quaestiones applicantibus'. *ἀρχαϊσμόν* post nomen metrologi nobis ignoti Buech., *κανονισμόν* ego temptabam. aliter Heiberg per litteras ad Gomperzium datas: *(ἐπὶ) τή(ν τε) περὶ μετρολ. ἦλθον (γρα)φὴν τ. πρ. κ. τὰ π. (τοὺς λ)όγους προβλ. τῶν π. Εὐδ. μεταστ. τ. ἀπὸ (τοῦ) Πυθαγόρου ὁρισμόν.* et recte quidem *ἀτ)όμους* seu physicas seu mathematicas ferri posse negans — etenim solam hic mathematicam disceptari, a mathematicis autem *ἀτόμους γραμμὰς* omnino non concedi neque problematis locum esse — arithmeticae partem requirit, praesertim cum de geometriae processu postmodo demum agatur v. 12. 'Eudoxus hat eine neue Proportionslehre begründet, dadurch dass er die alte (pythagoreische) Definition so änderte, dass sie auch auf incommensurable Grössen anwendbar wurde. S. Hankel S. 389—393, Schol. in Eucl. V n. 3 (m. Ausg. V S. 282).' habeo quod opponam unum quidem, sed quod non mediocris sit momenti, nusquam compendiosae scripturae qualem Heiberg adhibet (ΠΥΘΑΓꝛ) in P ullum exstare vestigium. fortasse scribendum *τὰ περὶ (τοὺς β)ωμοὺς προβλ., τ. π. Εὐδ. μετ. τ. ἀ(φ' Ἱπ)πο(κρά)τους ἀρχ.*, conl. Eratosthenis de cubi duplicatione ad Ptolemaeum epistula 125, 14. 126 (1), 6, (17) Hill., ut haec omnia geometriam spectent, itaque porro supplendum *ἔλαβεν οὖν ἡ γ. κτλ.*

9 *εἰς κορυφὴν* supplevi 10 *τοὺς ἀριθμούς* supplevi 11 *Εὔδοξον* rest. Gomp. 12 *δὲ καὶ* supplevi 13 *ἐπίδοσιν λαβεῖν* de philosophia Philod. rhet. 324, col. LVII, 11 Sudh.

ΝΗΘ . ꓶΑΡΚΑΙΗΑΝΑΛΥCΙCΚΑΙ-	νήϑ(η) γὰρ καὶ ἡ ἀνάλυσις καὶ
ΤΟΠΕΡΙ	τὸ περὶ
ΔΙΟΤΙCΜΟΥCΝΗΜΛ . ΚΑΙΟΛΩ . .	διορισμοὺς λῆμ(μα) καὶ ὅλω(ς)
ΙΑΝ . . .	τὰ π(ερὶ
. ΗΝΓΕΩΜΕΤΡΙΑΝΕΠΙΠΟΛΥ-	τ)ὴν γεωμετρίαν. ἐπὶ πολὺ
Ν . . ΗΝ	ν(ίκ)ην
Λ . . . . . ΔΕΝΤΕ . . . Τ . . . ΗΚΑΙΜΗ .	λ(αβόντ)α ἕν τε (ὀπ)τ(ικ)ῇ⟨ι⟩ καὶ
ΛΥΙΚ	μη(χ)αν ικ(ῆι
. . . . . Ι . Μ . ΑΕΙCΤΗΝΑΙΤΑ . . . . . Ο	. . . . . ι . μ . α εἰς τὴν αιτα . . . . . ο
Λ . . ΓΗΝΤΩΝΤΟ . . . ΤΩ	ἀ(γω)γὴν? τῶν το(ιού)τω(ν? . . . .
	τὰ ὀ-
ΗCΙΜΑCΥΧΝΟΙ . . . . . . ΡΜΟΛΟΓΩΝ	ν)ήσιμα συχνοὶ (τῶν σπε)ρμο-
	λόγων
ΑΥΤΩΝΕΝΕ . . . . ⸌ΝCΧΕΔΟΝΠ	αὑτῶν ἕνε(κ' ἤσκησ)αν·? σχε-
	δὸν γ(ὰρ
ΗΝΦΟΙΤΙΠΩ . . . . ΑΛΛΟΚΑΙΤΩ	ἦν φοιτητῶ(ν . . . . . .) ἄλλο καὶ τῶ(ν
ΗΘΕΡΩΝΤΟΙΛ . . . . ΑΝΕΝΑΒΟΝ	ηϑερων τὸ ἰδ(ιότροπον) ἀνέλα-
	βον
. ΥΜΕΤΑ . . . . ΓΜΑΙ	ε)ὑμετα(χείριστον?) . . . . . γμαι
. ЗΗΝΚΑΙ . . . . ⸌Ι	ἥ)βην? καὶ (ἄλλο)? . . . .
. . ΟΥΓΟΝΤ . . . . ΟΛ . ΒΟ	. . ου τὸν τ . . . . ολ . βο
. . . ΠΡ . . . . ΔΙ . . . . ΑΛΛΟ	. . . πρ . . . . δι(ατριβήν), ἄλλο
. . . ΑΝΘΡΟΠΩ . . . . ΛΗΘ .	τὴν) ἀνϑρώπω(ν) . . . . ληϑ.
. . . ⸌CΥΝΟΥΕΥΑ	. . ν συνουσία(ν . . . .
Α . . . ΜΕΔΑΩΝΚΑΙ . . . . ΟΜΙ	α . . . με Δάων? καὶ . . . . ομι

15 *διορισμούς* Proclo duce correxi *τὰ περὶ* suppl. Buech. 16 sq. *νίκ. λαβ.* suppl. idem 17 *ὀπτικῇ* supplevi Arnimio innuente cui *μηχανικῇ* debetur: abhinc autem tenebrae densissimae 19 *ἀγωγήν* ci. Buech. 20 *ὀνήσιμα* et *τῶν σπερμολόγων* supplevi: *χρήσιμα* nec spatia admittunt nec dirimendi usus 22 *φοιτητῶν* correxi *ἔργον* suppl. Buech. 23 *νοερῶν* et mox *ἂν ἔλ.?* *τὸ ἰδ.* supplevi 24 supplevi 28 *κληϑεῖσαν* al. excogitari possunt

---

14 L. Diog. III 24 Plato *πρῶτος τὸν κατὰ τὴν ἀνάλυσιν τῆς ζητήσεως τρόπον εἰσηγήσατο Λεωδάμαντι τῷ Θασίῳ.*

Procl. l. l. 211, 18 Fr. *μέϑοδοι δὲ ὅμως παραδίδονται, καλλίστη μὲν ἡ διὰ τῆς ἀναλύσεως ἐπ' ἀρχὴν ὁμολογουμένην ἀνάγουσα τὸ ζητούμενον, ἣν καὶ ὁ Πλάτων ὥς φασι Λεωδάμαντι παραδέδωκεν, ἀφ' ἧς καὶ ἐκεῖνος πολλῶν κατὰ γεωμετρίαν εὑρετὴς ἱστόρηται γενέσϑαι.* Cantor l. l. 207.

15 *διορισμούς*] cf. Procl. 66, 22, ubi eorum inventio Leoni tribuitur. Bretschneider Geometrie u. Geometer v. Eukl. p. 173, Hankel l. l. p. 147, Cantor l. l. 206. 224.

ΤΑ . . ΗϹ . . . ΚΑΙ . . ΟϹΤΟΥΤΟ . . . . . .
Ι . . . ΑΠΗΡΤΗϹΑΝΤѠΝΑΝΑΓ . . . ∪Ν
ΟΙϹ . ΡΠϹΡΙΤѠΝ . . ⊣ϹΙΜѠΝ . . Ο . . . ⊣ΚΑΙ
ѠϹϹ . ⋎ΑΙΔΟΚΟΥϹΙΝΟΙΚΟΤΡΙΒϹϹ . . . .
ΦΙΚΙ . . ΥΝΟΜϹΝΟϹΟΠΛΑΤѠΝΠΟΛ/ . . . .
ΘΑΙ . . ΠϹΚΑΙΤѠΝΑΠΟΝΠΟΝΤΟΤ . . ⅄ΙΟΙ
ΙΔΙΟϹΛΠΙΔΟΥΝΤѠΝΑΠΟΒΗΡΟΥ . ΤѠΝ
Δ
ΚΤϹ . . . ΟΘϹ///Ѡ⋎ΠΑΡϹΓϹΝ . . . . . . ΟΦΝ
ΓΟΥ . . . ⋎ΑΝΔΡΟϹϹΠΑ . . Τ . Ι . . . . Ι .
Ν . . . . ‾ΑΚΑΙΓΝϹΧΑΚΑΙΒΗΚϹΙΝ . ⅄Η . . Ϲ
. . . . . . ⊢ΑΒѠΝϹ . . ΝϹΥΑΙΓ . . . . . ΓΟΙΤ .

Col. II. (14. 731 O. 163 N.)

O.

ΔϹ . . . .
ΑΤ . . . . ΛΛΟ . . . .
ΤΙΑ . . . . ΔΑΜ . . .
ΤѠ . . . . ΠϹΡ . . . .
ΔϹ . . . . ΑΤϹΓϹΝ .
ΤΟϹϹ . . . .
ΤѠ . . . .

N.

3 ΠΙ . . . . ΠΡΟ . . .
ΤΟ . . . . . ϹΑΤΑ . . ΥΤΑΓϹΓΡΛ
5 ΦΟ . . . . . ΚΛΑΡΧΟΥΤΙΛΟΥ .
ΡΟϹϹΡ . ΤΟΙΤΗϹΑΤ . . . . . .
ΤѠΞΙΤΑΙΤ . . . . ΝϹΠΙΤΟ .
. . . ΑΥΤΑΝ . . . . Α . . . .
. . ΚΡΑΞΥϹϹΝ . . . . ΑΜ . .
10 . . . ΒΑΝѠΝ . . . .
12 . . . . . . ΟΝϹ . ΤѠΙΠ . . .
. . ΙΚΑΙΑΝϹ . . ϹΟΝϹΙΚ . . .
. . ΚΡΑΤΟΥϹΤ . . . . ‾ΟΙ . . .
15 . . . ΝϹΦѠΙϹ . . . . ΠΡΑΙ . .

II. 1 ΛΛΟΙϹ, 2 ΛΑΝϹ (= ΔΑΜ) N

Pc: 3 ΠΙΑΓ 4 ΤΟ/⌒. . ϹΙϹΑΤΟΙ\ΥΤΑ 5 ΦΟΤΟ . . ΙΚΑΙΑΡΧΟΥΦΙ/ΟΧ. 6 ΡΟϹϹΝΤѠΙΤΗϹΑΤϹ . Λ . . ϲ< 7 ΤѠΝΠΑΡϹΠΑΙ 9 \ΡΑΞΥѠΝ-, \⋎ΤΑΜΙ·Ι 15 ⋎ϹΦѠΙϹΤ . . \ . . ΛΠΤΑΙ

τα . . ηε . . . καὶ (πρ)ὸς τοῦτο (τὰ ὀνήσι-
μα) ἀπήρτησαν τῶν ἀναγ(καί)ων.
οἳ (γὰ)ρ περὶ τῶν (ὀν)ησίμων (μ)ό(νον ⟨σκοποῦντες?⟩ δ)ικαί-
ως ε(ἶ)ναι δοκοῦσιν οἰκότριβες (ἐν φιλοσο-
φί(α)ι, (ἀμ)υνόμενος ὁ Πλάτων πολλ(οὺς ἐ-
θάρ(συ)νε καὶ τῶν ἀπόντων τοῖ(ς ἰ)δίοι(ς
ἰδίως ἀ(φε)ιδούντων ἀπο(κλ)ηρού(ν)των,
ἥ τ' ἐ(ξ ἐπ)ωφελῶν παρεγέν(ετο στρ)οφή,
τοῦ (μὲ)ν ἀνδρὸς ἐπ' ἀ(πα)τ(ηλὰ? δ)ι(α-
ν(οήμα)τα καὶ γλίσχ⟨ρ⟩α κ(έρδ)η? κ(λ)ίν(α)ν(το)ς,
. . . . . . αβων ἐ(πὶ) νεαιγ . . . . (ἄ)τοπ(α?

31 supplevi 32 *ἀναγκαίων* et 33 *χρησίμων* suppl. Gomp. (*ὀνησίμων* malui, cf. 20), *μόνον δικ.* ego 34 *ἐν φιλ.* supplevi 35 *ἀμυνόμενος* supplevi. *πολλοὺς ἐθάρσυνε* suppl. Buech. an *πολλοῖς ἐθάμιζε*? *ἀπόντων* ego correxi, *τοῖς ἰδίοις* Buech. Arist. pol. VII 1320a 28 *ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀπεῖναι* comparans 37 *ἀφειδούντων ἀποκλ.* ('de sorte sua vel patrimonio detrahentium') rest. Buech. asyndeton Aeschineo *ὁρώντων φρονούντων βλεπόντων* (de cor. 486) simillimum 38 *ἐξ ἐπωφελῶν* Buechelero viam monstrante supplevi *στροφή* rest. Buech. 39 sq. supplevi 41 *τῶν δ' ἀκροατῶν* ci. Buech. an *ἐφήβων*?

Col. II.

δὲ . . . . λλοις . .
ατ . . . . λανε . .
πιαν . . . . προ . .
το . . . . . ς ἴσα. τοιαῦτα γεγρα-
φότο(ς Δ)ικαιάρχου Φιλόχ(ο-
ρος ἐν τῶι τῆς Ἀτθ(ί)δ(ος) ἕκ-
τω(ι) παρέπαι(σεν) ἐπὶ το .
. . . αυταν . . . . α . . . .
π)αραξύων . . \ νταμη
λαμ)βάνων . . . .
12 *. . . . . . ον ἐ(ν) τῶι π(έμπ-*
τω)ι·? καὶ ἀνέ(θε)σαν εἰκ(όνα
Σω)κράτους· τ(ὸ δὲ ὑπ)ό(βα-
θρο)ν ἐφ' ὧι ἐπ(ιγ)έ(γρ)απται·

II. hic quoque (cf. p. 5) N recte versuum reliquias disponit, cum in O vv. 1—4 dextra pars uno versu inferius legatur. 6 rest. Crönert. de sexti libri extremam Platonis aetatem complectentis argumento v. Müller FHG. I 405, Susem. I 598. eandem verborum conlocationem habes in eiusdem Philochori frg. 135 M., ubi sic Dionys. Hal. (ad Amm. 11, 272, 18 Us.-R.): *Φ. ἐν τῇ ς' Ἀτθίδος βίβλῳ* 9 *παρ' ἀξ(ί)ων πάντα μα(ρτύρων*? 13 supplevi 14 *Σωκράτους* s. *Ἰσοκράτους* Buech.*
βάθρον praeivit Wilam.

	16 . ΟΥΤΗϹЄΠΟ . . . . ΚѠ . . .	N.
	. . . . ΥϹЄΠΙΓЄ . ΡΑ . . ΑΙ . .	
	. . . . . . ΑϹΥΧ	
. . . . ΑΝ	19 . . . . . . ΑΤΟ	

P^c: 16 ΤΗϹЄΠΟ . . Є . . . ΚѠ 17 ut N 18 ΤΑϹΥΧ\ . . . ΛΙ . sinistra pars adhuc operculis velata

20	. . . . ΥΤѠ . . .	. . . . *υτω* . . .
	. . . . ΚΑ	. . . . *κα*
	. . . . Ѡ	. . . . *ω*
	. . . . ΑΙΦΙΑΘЄΙ	. . . . *Ἀκρ)αιφίαθε(ν?*
	. . . . ΑΠΡ .	. . . . *απρ* .
25	. . . . ΤЄ	. . . . *τε*
	. \ΛѠΝ . . . . . . ΤΟΝ	*ἄ)λλων* . . . . . . *τον* . . . . .
27	. . ΠЄΡΙΑΥ . . . . . ΤЄΝΑ	. . *περὶ αὐ(τ-)* . . . *τενα* . . . .
29	ΛΟΥΝ	*λουν* . . . .
	. . . . ΑϹ	. . . . *ασ* . . . .
	. ѠΙΠΑΙ . . . . ЄΙΟΝ . . .	*τ)ῶι παι(δὶ?)* . . . . . . *ειον, (ἀλ-*
	. ΑΚΟΛΛЄΤЄΥϹΗΝΤѠΝ . ΟΥ . .	*λ)ὰ Κολλ(υ)τεὺς ἦν τῶν (πλ)ου(σί-*
	. Є . ΝΤϹΤЄΛΟΥΤΗΚЄΜΑΙΝϹ	*ων?, τετελευτηκέναι δ' ἐ-*
	. . ΙΘЄϹ . . ΛΟΥΦΗϹΙΝΑΥΤΟΝ	*πὶ Θεο(φί)λον φησὶν αὐτὸν*

33 ΤЄΛΟΥΤΗΚЄΝΘΑ N 34 ЄΛΟΥ N

31 supplevi: scil. *ὄν(ομα? ἔθεντο οἱ γονεῖς.* mox *ἀλλὰ* scripsi, quo significarem nescio cuius, forsitan Philochori, verbis res Platonicas minus bene tractantibus (cf. 5 sqq.) aliud opponi testimonium: hinc simul causa petenda cur promiscue res enarrentur quae omnino non cohaerent 32 *τῶν πλουσίων* Gomp., *τ. εὐγενῶν* mavolt Buech.; *τῶν δήμων* Wilam. vestigiis etiam minus quadrantibus. de Platonis re familiari cf. Zeller II 1⁴ 393. 33 *τετελεύτηκεν* agn. Buech.*, idem mox *φησὶν αὐτόν,* quae quominus conecteret obstabat N 34 *Θεοφίλου* rest. Gomp.

32 L. Diog. III 3 *ἦν δὲ* Plato *τῶν δήμων Κολλυτεύς, ὥς φησιν Ἀντιλέων ἐν δευτέρῳ περὶ χρόνων.*

33 sqq. *ἐπὶ Θεοφίλου*] Dionys. ad Amm. 5, L. Diog. V 9 v. ad *V* 1.

ἔτη δύο καὶ ὀγδ.] Athen. V p. 217 b *Πλάτων δὲ γεννᾶται ἐπὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ μετ' Εὐθύδημον ἄρξαντος· δύο δὲ καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη μετήλλαξεν ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ μετὰ Καλλίμαχον.* Val. Max. VIII 7 ext. 3 altero et octogesimo anno decedens sub capite Sophronis mimos habuisse fertur. v. Aristot. 428 Rose: *βιοὺς ἔτη πβ̄ μετήλλαξε τὸν βίον ἐπὶ Θεοφίλου,* 444: vivens annis 82 finivit vitam suam sub Theophilo. Suid. *ἐβίω ἔτη β' καὶ π'. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ τῆς ρη' ὀλυμπιάδος . . . εὐωχήθη δ' ἐν ἑορτῇ καὶ ὕπνων ἀπεβίω.* cf. Tert. de an. 52 (II 739 Migne), ubi per somnium (somnum Zeller) Plato exspirasse perhibetur. Barhebraei chron. syr. p. 119 Baumst.: Pl. starb im Alter von 82 Jahren.

16 *Β)ούτ̣ης ἐπό(ησ)ε (Γλύ)κω(νος Φλυε)ύ̣ς, ἐπιγέ(γ)ρα(πτ)αι (δ' ὀ-νόμα)τα συχ̣ν̣(ὰ . . .)α̣ι . .*

19 . . . . . . *ατο* . . . . . . *αν*

---

16 *ἐπόησε* agnovit Wilam., nomina ego supplevi, et artificis quidem nomen aliunde ignotum videtur certum esse, licet unius saltem litterae spatium v. 15 fin. pateat in N: cetera dedi exempli gratia 17 *ἐπιγέγρ.* suppl. Buech.*, *ὀνόματα* ego: mox facile ludas *Ξενοκρ)άτο(υς καὶ Κρ)άν(τορος*

35 . . . CANTЄΠЄΔΥΟΚΑΙΟΓΑ . .	*βιώ)σαντ' ἔτ̣η̣ δύο καὶ ὀγδ̣(οή-*
OPICⲰT	
ⲔΟΝΤΑ ΝЄΑΝΘΗCΔЄC	*κοντα. Νεάνθης δὲ (Φ)ιλ̣(ί)σ-*
ΚΟΥΦΗCΙⲚΑΚΗΙCΟЄΜΑΙΤ . . .	*κον φησὶν ἀκηκοέναι τ(οῦ*
Α . ΓΙΝΗΤΟΥΔΙΟΤΙΠΛΑΤ	*Α(ἰ)γινήτου, διότι Πλάτ(ων . .*
. ΤΟΤⲰΝΠΡΟC . ΚΟΝΤ . . Μ . .	*ὑ)π̣ὸ τῶν προσ(ή)κόντ(ων) μ(ετ-*

---

36 OΠICⲰ P, numerum Φ̄ legi, B̄ Cr. ad scholium paene evanidum in imo margine exstans pertinere affirmans. ceterum notulae nullum vestigium in N ΘΗCΔЄ|||/ . C P

---

35 *βιώσαντ'* suppl. Gomp. 36 sq. *Φιλίσκου τοῦ Αἰγινήτου* suppl. Gomp. 38 sq. suppl. Buech.* 39 *μετεκλήθη* suppl. Gomp., *μετώπου* Herm. Schoene, *πλάτος* ego

---

Cic. Cato V 13 placida ac lenis senectus, qualem accepimus Platonis, qui uno et octogesimo anno scribens est mortuus. L. Diog. III 2 *τελευτᾷ δ', ὥς φησιν Ἕρμιππος, ἐν γάμοις δειπνῶν, τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς ὀλυμπιάδος, βιοὺς ἔτος ἓν πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα.* (3) *Νεάνθης δέ φησιν αὐτὸν τεττάρων καὶ ὀγδοήκοντα τελευτῆσαι ἐτῶν* (Diels mus. Rh. XXXI, 42 ΠΑ in ΠΔ corruptum esse censet). [Luc.] *Μακρόβ.* 21 *Πλάτων δὲ ὁ ἱερώτατος ἓν καὶ ὀγδοήκοντα* (sc. *ἔτη ἐβίωσεν*). Seneca ep. 58, 31 Plato natali suo decessit et annum unum atque octogesimum inplevit sine ulla deductione. Censor. 15 annum illum octogensimum et unum, in quo Plato finem vitae et legitimum esse existimavit et habuit. Anon. v. Plat. 9, 20 Did. (prolegg. VI, p. 201 Herm.) *ἔζησεν δὲ πα' ἐνιαυτούς.* Augustin. de civ. d. VIII, 11 de Platone: qui cum octoginta et unum vixisset.

Dion. de comp. v. 208 R. (406 Sch.) *ὁ δὲ Πλάτων τοὺς ἑαυτοῦ διαλόγους κτενίζων καὶ βοστρυχίζων καὶ πάντα τρόπον ἀναπλέκων οὐ διέλιπεν ὀγδοήκοντα γεγονὼς ἔτη.*

36 sqq. Timon sillogr. (frg. VII W.) apud L. Diog. III 7 *ὁ Τίμων εἰς τὸν Πλάτωνα λέγων φησί· Τῶν πάντων ἡγεῖτο πλατίστατος κτλ.* cf. frg. XLII apud eundem IV 67 *οὐδ' Ἀκαδημιακῶν πλατυρημοσύνης ἀναλίστου.* L. Diog. III 4 *Πλάτων διὰ τὴν εὐεξίαν μετωνομάσθη, πρότερον Ἀριστοκλῆς ἀπὸ τοῦ πάππου καλούμενος ὄνομα* ⟨om. L Mart.⟩, *καθά φησιν Ἀλέξανδρος ἐν διαδοχαῖς.*

.. \ΗΘΗΔΙΑΜΕΓ..Ο......	εκλ)ήθη διὰ μετ(ώπ)ο(υ πλά-
...ΚΑΙΔΙΟΤΙCΙΙ.ᴐΤΙΑΤ...	τος) καὶ διότι Σπ(α)ρτιατῶν
.....ΤΗ......ΑΝΑ...	ἔχ)ω(ν) τὴ(ν προφορ)ὰν εὐ(ρέθη.

41 ΚΑΙΔΙΟΤΙCΙΙ.ΡΤΙ\ΤΦΙΝ P 42 Ω.ΤΗ..ΝΤΙΙΝΕ\ P

41 sq. *Σπαρτιατῶν τὴν προφοράν* suppl. Gomp., utrumque verbum ego. ad rem cf. schol. Theocr. XV 87 *οἱ γὰρ Δωριεῖς πλατυστομοῦσι τὸ α πλεονάζοντες.* at *προφοράν* nimium pro intervallo ut videtur, nec satis conveniunt litterarum vestigia: ac monuit Arnim verba *καὶ διότι* eqs. fortasse longe alio spectare.

ἔνιοι δὲ διὰ τὴν πλατύτητα τῆς ἑρμηνείας οὕτως ὀνομασθῆναι· ἢ ὅτι πλατὺς ἦν τὸ μέτωπον, ὥς φησι Νεάνθης.

Olympiod. v. Plat. 1, 30 Did. *ἐκλήθη δ' οὕτω διὰ τὸ δύο μόρια τοῦ σώματος ἔχειν πλατύτατα, τό τε στέρνον καὶ τὸ μέτωπον.* Anon. v. Plat. 5, 20 Did. *μετεκλήθη δὲ Πλάτων ἢ διὰ τὸ πλατὺ τοῦ στέρνου ἢ διὰ τὸ εὐρὺ τοῦ μετώπου ἢ ὅπερ καὶ ἀληθὲς εἰπεῖν, διὰ τὸ πλατὺ καὶ ἀναπεπταμένον τῆς φράσεως.*

Simpl. Phys. 772, 29 D. (183r) Plato *εὖρις πλατὺς τὸ σῶμα καὶ εὐόφθαλμος.*

Sen. ep. 58, 30 erat quidem corpus validum ac forte sortitus et illi nomen latitudo pectoris fecerat.

Apul. de Plat. et eius dogm. I, 1 (63, 1 Goldb.) Platoni habitudo corporis cognomentum dedit, namque Aristocles prius est nominatus. cf. Sext. adv. math. I 258.

Suid. s. v. *Πλάτων: διὰ δὲ τὸ πλατὺς εἶναι τὸ στέρνον Πλάτων ἐπωνομάσθη· ἄλλοι δὲ ὡς πλατὺν ἐν λόγοις Πλάτωνα κληθῆναι.* cf. id. s. v. *Θεόφραστος.*

Col. *V.* (9. 726 O.)

ARISTOTELES ET XENOCRATES HERMIAE HOSPITES

	καθὰ Δικαίαρχος ἐν τῆι βί-
....ΛΟCΟΦΩΝΑ..ΡΑΤΕΠΑΟCΕ-ΡΜ.ΑΝ	ων φι)λοσόφων ἃ (ἔγ)ρα(ψ)ε, π(ρ)ὸς Ἑρμ(ί)αν
.....ΑΝΗΤΑΙΜΕΤΑΠΕΜΡΑΙΜΕ-ΝΟΥ	μεταβ)άν[η]τα(ς), μεταπεμ-(ψ)α[ι]μένου

V. 1 *φιλοσόφων* et *ἔγραψε* rest. Gomp., quae praecedunt ego adieci 2 *μεταβάντας* suppl. Buech., ego *μεθίστανται* conieceram. *μεταπεμψαμένου* corr. Gomp.

V. 1 Strabo XIII, 1, 57 p. 610 Assi *Ἀριστοτέλης διέτριψε διὰ τὴν πρὸς Ἑρμείαν τὸν τύραννον κηδείαν,* hic autem *μετεπέμψατο τόν τε Ἀριστοτέλην καὶ Ξενοκράτην καὶ ἐπεμελήθη αὐτῶν.*

Dionys. ad Amm. 5 (262, 17 Us.) *ἀποθανόντος δὲ Πλάτωνος ἐπὶ Θεοφίλου ἄρχοντος ἀπῆρε* Aristoteles *πρὸς Ἑρμίαν τὸν Ἀταρνέως τύραννον καὶ τριετῆ χρόνον παρ' αὐτῷ διατρίψας ἐπ' Εὐβούλου ἄρχοντος εἰς Μυτιλήνην ἐχωρίσθη.*

L. Diog. V 9 Apollodorus in Chronicis Aristotelem ait *Πλάτωνος τελευτήσαντος τῷ πρώτῳ ἔτει ἐπὶ Θεοφίλου πρὸς Ἑρμείαν ἀπᾶραι καὶ μεῖναι ἔτη τρία* (ib. 3 *ἀπῆρε πρὸς Ἑρμείαν τὸν εὐνοῦχον, Ἀταρνέως ὄντα τύραννον*).

Cf. col. II 33 sqq. — Diels mus. Rh. XXXI 43 sq., Zeller II 1[4] 988.

....ΔΤΟΥCΚΑΙΠΡΟΤΕΡΟΝΤΑΥ-ΕΡ	μὲν) α̣(ὐ)τοὺς καὶ πρότερον τ(ο)ῦ Ἑρ-
..Α...ΝΟΥΟΤΟ...ΤΟΤΕΔΙ.¯ΑΙ-ΜΑΙ	μί)α (εὐ)νούσ̣τ(ατα), τότε δ(ὲ κ)αὶ μά-
.....ΙΔΙΑΤΗΝΠΛΑΤWΝΟCΤΕΛΕ	λιστα) διὰ τὴν Πλάτωνος τελε(υ-
.....CΠΠΕΥΘΑΝΤΟCΙΫΑΡΑ-ΓΕΝΡΗ..	τὴν) ἐπισπεύσ̣αντος π̣αραγεν(έ-
.......ΤΟ\CΠΑΤΕ/\ΛΛΑΠΑΝΠΑ	σθαι· ὃ δ' αὐ)το(ῖ)ς (τ)ά τε ἄλλα πάντα
ΘΠ.....ΚΟΙΝ..ΑΙΠΟΝΝΕΔΙΟΚΟΥ ΤΗ	ἐ̣π(οίησε) κοιν̣(ὰ κ)αὶ πόλιν ἔδωκεν̣
ΟΙΚ..Τ..ΟΝΑC.ΝΕΝΗΙΕΚΕΗ-ΝΙΖΕ	οἰκ(εῖν) τὴ(ν) Ἀσ(ὸ)ν ἐν ῇ ἐ(ξ)έ[η]νιζε·
ΔΙΑ.....ΝΤΕC.ΕΦΙΛΟCΟΦΟΥ-ΡΟΔΙC	δια(τρίβο)ντες (δ') ἐφιλοσό-φου(ν ε)ὶς
ΕΝΑ....ΠΑΤΟΙ.CΥΝΙΟΝΤΕC-ΚΑΙ...	ἕνα (περί)πατο(ν) συνιόντες, καὶ (πάν-
ΤΑ.....ΝΘΕΡΓΙΑCΟΗ...ΓΛΡΕΤ	τα (τὰ δέο)νθ' Ἑρ(μ)ίας ἀ̣μ̣-(φοῖν) π̣α̣ρετ(ί-
ΘΗ.....ΠΟΦΙΛΟCΟ..Ɫ...ΤΕΤΑΛ	θη (τῶν ὑ)πὸ φιλοσοφ(ί)α̣(ς ἐν)-τεταλ-
ΛΑ\Ν....ΝΟΜΙΖ....¯ΑΟCΤΗΝ	μ̣(έ)ν(ων) νομίζ(ων τέ)λ̣ος τὴν
ΤΟΥ......ΤΙΜΕ.....ΤΙC ΝΑΡΧ	τοῦ (βίου? ἐ)π̣ιμέ(λειαν), τὴ̣ν ἀρχ(ὴν δ'?
Α\..............ΕΝΑCΑ	α...............ενασα
Γ......ΤC...ΠC....Κ.....	γ.....τὸ̣ (δὲ ὑ)πὸ (Ξενο)κ(ράτους
...ΑΡ...CΤC...ΑΓ.......ΕΡΟΝ	καὶ) Ἀρ(ιστ)ο̣τέ̣(λους) ἀ(νατεθὲν ἱ)ερόν
.......ΤΟΙ....ΤW....ΤΟΠΛΑ	.......τοι....τω....τὸ Πλό-
....Ι..ΜΑΙΝΑΓΗΜΙ..ΑΝΤΟC	τωνος) ι..μα ἵνα γῇ μί(α π)αντὸς
21 ...ΝΟCΑΥΤΟΥC...ΑΝ......	αἰῶ)νος? αὐτοὺς...αν̣.......
23 .....Γ............	

* * * * * *

3 init. rest. Gomp. τοῦ Ἑρμία supplevi 4 εὐνούστατα supplevi (προθυμότατα sim. malit Wilam.), quae seq. Gomp. 4—8 de p[a] v. quae dixi praef. §. VIII. 6 rest. Gomp. 7 suppl. Buech. 8 suppl. Gomp. 9 τὴν Ἀσὸν e Strabone supplevi, cetera Gomp. 10 rest. Gomp. 11 περίπατον suppl. Gomp. 12 πάντα τὰ δέονθ' et ἀμφοῖν suppl. Buech. 13 sqq. suppl. Wilam. 14 τέλος supplevi 16 ἐν Ἀτ̣ά(ρνηι ci. Buech., ἐν ἀσα(λεύ)τωι cui αὐτοὺς ἐξενοδόκησεν sim. praecesserit, ego 17 sq. supplevi, Aristotelis nomen iam Gomp. agnoverat ἀνατ. ἱερόν suppl. Buech. 20 suppl. Gomp.; fort. κατὰ τὸ Πλ. ῥῆμα.

Col. IX. (21. 738 O. 170 N.)

HERACLIDES

O.	
. IICTЄAIAIK . . ΠCOCHN	. . ις τε(χν)ικ(ός) πως? ἦν (κατά τι-
TONTINωΝωCYNΠPANMA	να(ς,) τινὲς (δ') ὡς καὶ γραμμα-
TOΔIAΔЄKAI . . CHPAKΛЄIΔHCH (TO supra lineam)	τοδιδάσκα(λο)ς Ἡρακλείδης —
NHΔIHPAKΛЄITOC	
ЄCTINΔЄTAYIATHIΔYNA	ἔστιν δὲ ταὐτὰ τῆι δυνά-
MЄIΔIOTITHCXωIACTωNH	μει — διότι τῆς χώρας τῶν Ἡ-
. . . . . . ΓωNΔIATINACAY	ρακλε(ω)τῶν διά τινας αὐ-
XMOYCOYNЄ . Є . . . ⅃ЄΠOM	χμοὺς συνε(χ)ε(ῖ)ς (κ)αὶ ἐπομ-
. PIACAIKAIP	β)ρίας ἀ[ι]καίρου(ς) στε(ιρω)-θείσης
. YNЄBHΛ	σ)υνέβη λ(ιμὸν) . . . ⁻εση . ɔιλε
ΓЄNЄCΘAI I	γενέσθαι (καὶ ἀνὰ πόλ)λ' ἔ-
⁻HYHΦICAM	
. AKΛЄωTЄ	

reliqua desunt

IX. 1 ICTЄMω et TOCHN N, ubi haec minutioribus litteris exarata sunt 2 ΓINЄC . ωCKAIΓPAMMA N, NA . TIN . . . ωNKAIΓPAMMA (NKAI fort. del.) P[c] 3 ΔAÇK P HPAKΛЄITOC (ΔHC inducť.) P[c] mgo HNKAIHPAKΛЄITOC P[c], schol. quoque linea transv. del. in N haec omnia conturbata leguntur 4 TAYTA P 5 XωPAC N ut P 6 TωCIL . . ωPI N, PAKΛЄ . IωN P 7 m. ЄYNЄ . ЄCY N 8 . PIACA . . OT . ЄTЄCICΘЄICHC N 9 f. ⁻ЄCH . ɔIΛЄ N 10 f. ΛЄ N

IX. 1 narrandi verbum una cum amplioris parenthesis exordio absumptum 2 *γραμματοδιδάσκαλος* suppl. Buech.* 4 non ad verba *ἢ νὴ Δί' Ἡράκλειτος*, quae vel litterarum exiguitate scholium produnt; sed ad variam de Heraclidis vitae condicione memoriam referenda videtur parenthesis, id quod Arnim perspexit 5 sqq. probe decurtavit Diogenes quae copiosissime exposita erant ab Hermippo 6 *Ἡρακλεωτῶν* suppl. Buech.* *αὐχμούς*] cf. Paus. VII, 24, 7 *ἐπομβρίαι συνεχεῖς ἢ αὐχμοί* et quae attulit Lassalle, Herakleit. I 43. 8 *ἀκαίρους* rest. Gomp. — *στερηθείσης* Buech.* scil. *σίτου* quod ex N supplebat: ego *στειρωθείσης* dubitanter 9 *λιμόν* suppl. Buech.*, dein *νο)ση(λε)ίας*? 10 supplevi

IX. 5 sqq. L. Diog. V 91 *Ἕρμιππος δὲ λιμοῦ κατασχόντος τὴν χώραν φησὶν αἰτεῖν τοὺς Ἡρακλεώτας τὴν Πυθίαν λύσιν. τὸν δὲ Ἡρακλείδην διαφθεῖραι χρήμασι τούς τε θεωροὺς καὶ τὴν προειρημένην, ὥστ' ἀνειπεῖν ἀπαλλαγήσεσθαι τοῦ κακοῦ, εἰ ζῶν μὲν Ἡρακλείδης ὁ Εὐθύφρονος χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθείη πρὸς αὐτῶν, ἀποθανὼν δὲ ὡς ἥρως τιμῷτο.*

N.

ΤΗΨΗΦΙCΑΜ . . . . Η	τη . ψηφισαμ(ένοις δὲ τοῖς) Ἡ-
. ΑΚΛΕΩΤΕ . . . . ΠΕ . .	ρ)ακλεώτ(αις καὶ ἐ)πε(ρω-
. . ΑCΗ . ⊣Ε	τήσ)ασι ṭ(ὸ)ṿ ϑ̣(εὸν ἀνελεῖν
. . . . . ΤΟΥϥ	διὰ Σω)σιγέṿους τὴν (Πυϑίαν,
. . . . ΥΤ . ΠΑCΧ . . . . CΑΓΓΟ	ὡς τα)ῦτ(α) πάσχ(οντε)ς ἀπο-
. . . . ΟΝ . . . . . . Μ . ◡ΝΤ .	παύσ)ον(ται, εἰ τι)μῶ̣ντ(ες
. . ΟC . . . . ΙC⊃Α . Α	. . οσ . . . . τ . . α
. . . ΓΕ . . . . ΟΝ . . . ΥΘΤΑ . .	. . γε . . . ον . . . υετα . .
. . . . ΕΝΤΟΑ	. . . . π̣εισϑ̣ρατι
. . . . Ε . Ν . Α	. . . . . ε . ν . α . . . . .
Δ . ΤΗΝΠΡ . . . . ⊣ΟΙ/ . .	δ(ὲ) τὴν πρ . . . . ṿοι . . .
ΦΛ . ΤΑ . . . . . Η . . ΝΤΟ . . Ο	φα(ν)τα(σίαι?) . η . . ντο . . ο
Ο . . ΩΝ . . . . Ε . ΤΑΚ . ◡Ι .	ο . . ων . . . ε . ταχ . ω̣ι .
ΑΝ . . . . ΚΝ . Α	αν . . . . . κν . α . . . .
ΤΟΝ . . . . . . Ε	τὸν (δ' Ἡρακλ)ε(ίδην χρήμα-
. . . . ΝΤΑ	σι διαφϑείρα)ντ' α(ὐτοὺς
. . . . ΔΙΟΛ	ἅμ' ἅπασι) διολ(έσϑαι? . . .
. . . . ΕΡΕΤΟΙ .	ὁ μὲν χρησμὸς ἐφ)έρετο ṭ(οῖς
Η	Ἡ(ρακλεώταις, τοὺς δὲ πλά-
. . . . ΗC .	σαντας αὐτὸν οὐδὲν ὤν)ησ(ε?
. . . . ΛΗ . . .	. . . . λη . . .

---

14 med. CΙΓΕΝΟΥCΤΗΝ Pc 17 f. ⁻ΤϹ\ΑΑ (alterum Α operc.) Pc, ego ΤΟΥΔΑΔ legere mihi videbar
18 f. ΥΕΤΑ (Ε del. esse vid.) Pc 19 m. ΙΙΕΙCΕΟ̣ΑΤΙ Pc 24 notam margin. legi: ΗΙΑΛΚ (s. ΙC) Pc: ΗΙΑΛΙC N: ΗΙΑΛΙC

		ΥΙΗ
ΑΥ	CΑΝ	CΑΥ
ΝΟΙCΕ	ΝΟΙC	ΝΟΙCΕ
nec plura		ΟΡ
		ΛΕΙΝ

addit Cr. litteram Ε post ΝΟΙC ad v. 26 spectare, ΗΙΑΛΙC esse adn. marg. ad VIII 24 pertinentem, cetera statumen, quo col. VII marginem dextrum compleri

---

12 sqq. supplevi 14 *Σωσιγένους* suppl. Cr. theorum intellego unum ex iis quos ab Heraclide corruptos esse Hermippus tradit 15 suppl. Buech.* 17 *δημ)οσ(ίαι* supplerem, nisi angustius videretur spatium; mox *σ)τ(εφ)ά(νωι* propinquum est 21 *πρ(οειρημένη)ν* scil. sacerdotem, v. Diog. 25 sqq. supplevi Diogenis vestigiis quam proxime insistens: diffidit Buech. cui certiora de legatis relata esse videntur

. . . . NT . . YC . . .	. . . . ντ . . υσ . . .
N . . . N . . . OI . H . . . ΠΟ . .	ν . . . ν . . οι . η . . . πο . .
. . ΑΡΑΠΟ . . . ЄΝ . . ΑΚΛЄѠΝ	. γ)ὰρ ἀπο . . . εν (Ἡρ)ακλεω[ν]-
. . Ν . ΠΑΡЄ . Ν . . Α . . CЄΙΚΗ . .	τῶ)ν . παρε . ν . . α . . σειχη . .
. . ΙΠΙΝΟΜΟΝΗΤΑЄ . . . Λ \Α .	. . ι· γινομένης δὲ (τῆς) ἀν-α(γ-
. . . ЄѠC . . ΓЄΗΝ . . . . . ΡΑ . .	νώσ)εως (ἧι) γ' ἐπαι(νεῖν ὁ Ἡ)ρα(κλεί-
. . . . Ο . . ΗΛ . CΘΗ . . .	δης ἑαυτὸν) ο(ὐκ) ἠδ(έ)σθη . .
ЄΤ . . . . ΗΚΑΙ . .	ετ . . . . η κατ(ελ-
. ѠΝΑΚΑΤ	θ)ὼν ἀκατ(ασχέτως κατὰ

O.

Col. X. (22. 789 O. 117 N.)	ΤΗCΧЄΡΙC . . ΟCΟΦΑΛΛЄΤΑЄΑΙ	τῆς κερκίδος σφάλλετα(ι) καὶ
	ΦЄΡΟΜЄΝΟCЄѠCЄΙCΜЄC . Ν	φερόμενος ἕως εἰς μέσον
	ΤΟΘЄΑΤΑΙΝΚΑΙΥΠΟΒΑΠΟΥ	τὸ θέατρον καὶ ὑπὸ βάθρου
	ΠΛΗΓЄΙCΟΥΝЄΤΡΙΒΗΤΗΝ	πληγεὶς συνετρίβη τὴν
	ΚЄΦΑΛΗΝѠCΤЄΜЄΤΟΜΑΙ	κεφαλὴν ὥστε μετ' ὀλίγον
	ΤΟΥΔΙΑΦΘЄΙΡΟΝΤΟCЄΚΠ . ΑΥ	τοῦ διαφθείροντος ἐκπ(νε)ῦ-
	CΑΙCΥΝЄΒΗΔЄΚΑΙΤΗ	σαι. συνέβη δὲ καὶ τὴ(ν προ-

37 ΙΓΙΝΟΜЄΝΗCΔЄΤ . ΗΑΝΑ P

X. 1 ΓЄΡΙΝΔΟCΦ . ΛΑΝ N, ΚЄΡΚΙΔΟCЄΦΑΛΛЄΤΑ . ΚΑΙ P 2 ЄѠΟΘΗ-ΜЄCΟΥ N, ЄѠCЄΙC P 3 ΤΡΟΝ P. ΠΡΟΑΥΤΟΥ N, ΒΑΘΡΟΥ P 4 ΑΛΗ-ΓЄΙΟC N 5 ωστε] CΔЄΤЄ N. ΜЄΤΟC . Υ N, ΜЄΤΟΛΙΓΟΝ P 6 -ΡΟΝΤΟC N quoque, de P non contat

35 urbis nomen agn. Buech.* 37 *τῆς ἀναγνώσεως* supplevi, oraculum intellegens Heracleotis editum et in theatro (de quo A. Müller Bühnenalt. 378 sq.) recitatum. 40 sq. *κατελθὼν* Buech., quae seq. ego supplevi

X. 1 *κερκίδος* quod conieceram in P legi. *σφάλλεται* correxi 4 *πληγείς* rest. Buech.* 5 *ὥστε* rest. Buech.*
6 'bene dicitur *brevi postquam corruptor exspiravit:* solum offendit praesens, sed res parum nota est, fortasse dicitur qui corrupturus erat' BVECH.

X. 1 sqq. L. Diog. ibid. *ἐκομίσθη ο δῆθεν χρησμὸς καὶ οὐδὲν ὤναντο οἱ πλάσαντες αὐτόν· αὐτίκα γὰρ ἐν τῷ θεάτρῳ στεφανούμενος ὁ Ἡρακλείδης ἀπόπληκτος ἐγένετο, οἵ τε θεωροὶ καταλευσθέντες διεφθάρησαν.*

7 sqq. id. ibid. *ἀλλὰ καὶ ἡ Πυθία τὴν αὐτὴν ὥραν κατιοῦσα εἰς το ἄδυτον καὶ ἐπιστᾶσα ἑνὶ τῶν δρακόντων δηχθεῖσα παραχρῆμα ἀπέπνευσε.*

ΦΕΤΙΝΕΙϹΤΟΝΑΜΕΦΑΥΚΑΙ . .	φ(ῆ)τιν εἰς τὸν νεὼν αὐ(θ)ωρ(ὶ
. . . ΜϹΜΕΝΗΝΕΠ . ΒΗΓ	πορ)ευομένην ἐπ(ι)βῆ(ναι
. . . . ΥΝΤΙΚΑΙΔΗΧ . ΕΙϹΑ .	δράκ)οντι καὶ δηχθεῖσα(ν
ΑΠΟΘΑΝΕΙΝΦΙΔΕ . . ΔΑ . .	ἀποθανεῖν. λέ(γει) δ' ἄν-
ΘΙ ϽΠΟϹΚΑΙΒΕΜ . . . ΜΑΘΗ	θρωπος καὶ βε(λτίο)να μαθη-
Τ . . . ΕΚΑΙΠΟΛ . . . Ν‾ΕΓΑϹ	τὴν (τ)ε καὶ πολίτην γεγο-
Ν . . . . . ΥΔΕΝ	ν(έναι ο)ὐδέν(α) . . τοσ . . .
ΝΤΕΙΔ . ΔΕΠ	νεσιν . δὲ π(ερὶ) ῥητο(ρ . .
ΤΕΤΑ	τε τα προ . . . λε . περὶ δη . .
ΤΡΕΧ	τεχν . . . . αν . . . . ενω
ΚΑΓΡ . . . . ΤѠ . .	κατον . . . . των (ἐ-
ΠΙΒΟΥΛ . . . . . . ΚΟΟΤ . .	πιβουλ(. . . . . ἀκ)ηκοότ(. . ?
ΙΟΥΤΟΥ	τ)ούτου τι κα . . . .

N { . ΕϹΙΝ . . . . ΡΗΤΟ . . . / ΕΝ . ΠΡΟ . . . ΛΕ . ΤΕΡΙΔΗ / ΤΕΧΝ . . . . ΑΝ . . . . . ΕΝѠ / . \ΤΟΝ . . . . ΤѠΝ / . ΠΙΒΟΝΛ . . . . . . ΛΚΕѠ . . / ΤΙΟΥΤΟΥ‾ΙΚ \ . . Ο‾ . .

e P etiamnunc aliquid effici posse Cr. affirmat, modo opercula tollantur: equidem inde a v. 20 paginam inveneram Cimmeriis tenebris obvolutam

. . ΝΟΝ	. . νον μ . . . .
. . . . ΤѠ	. . . . οτω . . . . (ἐνη-
. ΟΓΜΕ	νεγμέ(ν-? . . . .
. ΛΟΥΜ	. λουμ . . . .
. ΦΟΥ . . ‾ΕΝ	. ρφου . . . εν . . . .
ΑΝΕ . . . ѠΙ . . . . ΙΟ	ανε . . . ωι . . . . τὸ

8 *αυκ*] ΟΥΚ (litterae finales) N, ΤΟΝΝΕѠΙΝΕΝΓѠΡ. P[c] 9 ΤΟΜΕΝΗΝ N, ΘΥΟΜΕΝΗΝ P[c] 11 ΝΕΙΝ ΛΕ″ cum interst. P, cf. praef. §. VIII. fin. ΟΝ N 12 ΒΥ N, ΒΕΓΟ P[c]. ΒΕ videram nec plura ΤΙΑϹΗ N, ΊΑΘΗ P 13 ΤΙϹ N. *πολ*] ΠΡ N. *εγ*] ΗΤ N 14 ΥΔϹ . . . . ΤΟϹ N 21 ΝΟΝΜ N 22 ΟΤϹ N 23 ΗΕΓΜΕ N 25 . . ѠΦΟΥ N 26 . . ΑΝΟ . . ΜΙ N

8 *αὐθωρὶ* Diogene duce supplevi: *τὴν Πυθίαν εἰς τὸ ἄδυτον κατερχομένην* Buech.* non verba sed sententiam adsecutus. posui *πορευομένην*. *ἐπιβῆναι* rest. Buech.* 10 sqq. *δράκοντι* agn. Sp. 11 *ἄνθρωπος* Hermippus si quid video 12 *βελτίονα* supplevi 14 *οὐδένα* suppl. Buech. quae sequuntur capere non possum 26 sqq. rest. Buech. (33 *Δίωνος τ. Συρακοσίου* et 37 *ἐπισυνάγειν* iam in proecdosi)

13 Suid. s. *Ἡρακλείδης* a: *ἔγραψε πολλά.*

15 cf. L. Diog. V 88 inter Heraclidis libros *περὶ τοῦ ῥητορεύειν ἢ Πρωταγόρας.*

ΔΥΠ . ΤΟΥ‾ ....
. ΝΑΙΤΑΥΤΑΙ ....
Π$\overset{\text{Ρ}}{\text{Α}}$ΚΕ . . ΚΑΤΕ ....
ΟΝΕΚΕΝΤΟΙΓΡΗϹΗΟ .....
ΠΑΡΑΤΟΙϹΒΗΑ . ΡΙΤω .....
ΑΛΗϹΗΛΤΕΙΚ . . Α ......
. . ΦωΝ . . . ΙΤΡΑΚ . ΔΙωΝ . . ϹΓ
ΔΟΥϹΥΡΑΚΟϹΙΟΥΠΟΛΛωΙ . . . ΑΙ
ΠΡΑΞΕΙϹΑ . ΙΙΙ$\overset{\text{Ν}}{\text{Γ}}$ΕΛΙ . Τω ....
ΤωΝΕΝΤΟΙϹΝΥΝ‾ΡΟΚΕΙ . .
. . ΙϹΕΠΙϹΥΝΑΓΕΙΝΚΑΙΤΑΙ
..... ΊΜΟΝΤΙΠΕΙ .....
. . ΚΑΤΑΦΙΛΟϹΟΦΙΑΝ ....
. . ΝΟΥ^{ΚΑ} ΤΕΥΜΕΝΤΟ .....

δ' ὑπ(ὸ) τούτ(ου παραδο-
θῆ)ναι ταῦτά (μοι δοκεῖ ἐ-
παρκε(ῖν) κἀτ' ἔ(ργον μάται-
ον ἔχειν τὸ (κ)ρίνε(σ)θ(αι
παρὰ τοῖς (μ)ὴ ἀ(κ)ρίτω(ς εἴ τις
ἀληθῆ λ(έ)γει κ(ατ)ὰ (τῶν φιλο-
σόφων ἐρ(ω)τ(ῶ)σ(ι). Δίων(ο)ς (δὲ
τ)οῦ Συρακοσίου πολλῶ(ν τ)ά(ς
πράξεις ἀ(π)ηγγελκ(ό)τω(ν περιτ-
τὸν? ἐν τοῖς νῦν προκει(μέ-
νο)ις ἐπισυνάγειν καὶ ταύ-
τας, ο)ὐδ' ἐμόν, τί πεπο(ιήκα-
σι) κατὰ φιλοσοφίαν, (λογιζο-
μέ)νου κἀτ' εἰ μέν τι .....

29 ΑΙΕ N 30 ΕΙϹΕΙ . ΤΟ . ΡΜΕΥΟ N, ΕΚΕΙ\ΤωΓΡΙΝω P^c 31 β] P N, PΗ . . . ΟΙ P^c 32 ΑΛΗΘΗ N. Λ . ΓΕΙ P 33 ϹΟΦ P. . ψ . . . ΠΕΡΙ . . . ΛΙωΝ N 35 ΤΗ N 36 ωνεν] ΘΝΟΝ N 38 init. ΥΔΕ N. ΤΙΠΟΙΙΕ N 40 ΝΟΥ^Κ N. ΕΙΜΕΝΤΙ N

29 ἐπαρκεῖν atque Buechelero duce μάταιον supplevi 33 ἐρωτῶσι 'scrutantibus' dubitanter posui 35 περιττόν supplevi 36 προκειμένοις suppl. Gomp. 38 'insequens oratio in eis Platonis discipulis versatur qui tyrannidem occupaverant aut adfectaverant' BVECH.* qui idcirco ἀ)ντιποι(εῖσθαι legere sibi videbatur, quod nunc probabilioribus permutavit.

Col. XI. (23. 740 O. 172 N.)

O.

CHAERO PELLENENSIS

ΛΗΝΕωϹ . . ΥΚΑΙΡωΝΟ . . ΝΕΙ
ΔΗΠΕΡΟΥΖΕΝΠΟΔωΝΕϹ
ΤΙΠΑΡΑΘΕΤΕΟΝΑΚΑΤΕΧω

(Πελ-
ληνέως (τ)οῦ Χαίρωνο(ς, ἐ)πει-
δήπερ οὐ(θ)⟨ἐν⟩ ἐνποδών ἐσ-
τι, παραθετέον ἃ κατεχώ-

XI. 1 ΛΗΝ e corr., Τω pr. N 2 ΠΟΔΙΑΝ N

XI. 1 sqq. v. Gomp. Wien. Stud. p. 115 sq. n. 2 οὐθὲν rest. Gomp. 3 κατεχώρισεν supplevi, cf. ex. gr. ind. Sto. VI 7 εἰς τὸν ὕμνον κατα(χωρ)ί-ζειν, Diod. Sic. XIII 114 fin.

. . . . ΝΕΡΜΙΠΠΟCΕΝΤΩΙΠΕ
. . . ΩΝΑΤΟΦΙΛΟCΟΦΙΑCΕΙC
. . . . . . ΔΟΚΆΙΔΥΝΑCΠΕΙ
. . . . . . ΤΗΙCΟΤΩΝΧΑΙ
ΤΩΝΔΟϽΥΛ . . CΕΥCΕΝΑ
ΚΑΔΗΜΕΙΑΙΜ . . ΠΑΡΑΠΛΑ
ΤΚΑ. . . . ΚΑΙΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ
ΕΜ . . . ΝΔ . . . ΑCΜΕΝΤΗΚΩC
. . . . . ΛΗΝΑΝΔ . . CΑΠΤΩC
. . . . ΠΥC . . . . ΤΕΤΑ .
. . ΙCΔΕΠΥC . . . .

ρισε)ν Ἕρμιππος ἐν τῶι πε-
ρὶ τ)ῶν ἀπὸ φιλοσοφίας εἰς
ἀρ)ισ̣(τεί)ας καὶ δυναστεί-
ας μεθεσ)τηκότων· Χαί-
ρ)ων δ' ὁ (Πε)λ(λην)εὺς ἐν Ἀ-
καδημείαι μ(ὲν) παρὰ Πλά-
τ(ωνι) καὶ Ξενοκράτει (οὐκ
ἔμ(εινε)ν, ἀ̣(λλ)ὰ ν̣(ε)νικ̣ηκὼς
δὶς πά)λην ἄνδ(ρα)ς, ἀπτὼς
. . . . τρὶς . . . . . τετα .
τρ)ὶς δὲ Πυθ̣(ίοις παλαί-

---

6 *δο*] ΑΙ N, . . Ιυ . . . ΑC P ΔΥΙΙΑCΤΟ N 7 ΤΗΚΑΤΩΝ N 10 versus init. operculo inquinatum testatur Cr., qui dein ΙΚ . . Ξ legit: neque particulae *τε* inserendae spatia sufficere 11 ΝΙ . . ΚΩC N, ¯ΝΙΚ·ΙΚΩC P 12 Δ . . CΑΠ-ΤΩC P, ΚΗΝΑΝΔ . . CΑΙΠΩC N 13 ΤΡΙC N

---

4 errat Wilam. Ant. p. 46, cum ad Heraclidis mortem fabulosam refert quae ad Chaeronem pertinent, sed excusatur manca traditae lectionis notitia. — *ἐν τῶι περὶ τῶν* ad exemplar alterius indicis suppl. Comp. p. 45, cetera Buech.*, cf. Gomp. Jen. p. 603. pro *τυραννίδ)ας* et vestigiis et spatiis accommodatius scripsi *ἀριστείας* 7 *Χαίρων*, deinceps scholae ac scholarcharum nomina agn. Buech.* 9 suppl. Gomp. 10 sqq. *οὐκ ἔμεινεν* supplevi et quae sequuntur e Pausania refeci 14 supplevi

---

XI. 4 Ind. Stoic. col. XVI p. 44 Compar. *Ἑρ)μ̣ίππῳ γρά(φεται ἐν) τῷ περὶ τῶν ἀ(πὸ φιλο)σοφίας εἰς δυνα(στεί)ας με(τα)στάντῳ(ν.*

7 sqq. [Dem.] *περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν* 10: *Ἀχαιοὶ μὲν οἱ ἐν Πελοποννήσῳ ἐδημοκρατοῦντο, τούτων δ' ἐν Πελλήνῃ νῦν καταλέλυκε τὸν δῆμον ὁ Μακεδὼν ἐκβαλὼν τῶν πολιτῶν τοὺς πλείστους, τὰ δ' ἐκείνων τοῖς οἰκέταις δέδωκε, Χαίρωνα δὲ τὸν παλαιστὴν τύραννον ἐγκατέστησεν.*

Paus. VII 27, 7 *Πελληνεῖς δ' οὖν Πρόμαχον τὰ μάλιστα ἄγουσιν ἐν τιμῇ. Χαίρωνα δὲ δύο ἀνελόμενον πάλης νίκας * * καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ τέσσαρας οὐδὲ ἀρχὴν ἐθέλουσιν ὀνομάζειν, ὅτι κατέλυσε πολιτείαν, ἐμοὶ δοκεῖν, τὴν ἐν Πελλήνῃ, δῶρον τὸ ἐπιφθονώτατον παρὰ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου λαβών, τύραννος πατρίδος τῆς αὐτοῦ καταστῆναι.*

Athen. XI p. 509 A *τοιοῦτοι δ' εἰσὶ* ⟨qualis Timaeus Cyzicenus tyrannidis patriae appetens⟩ *καὶ νῦν τῶν Ἀκαδημαικῶν τινες . . . ὥσπερ καὶ Χαίρων ὁ Πελληνεύς, ὃς οὐ μόνῳ Πλάτωνι ἐσχόλακεν, ἀλλὰ καὶ Ξενοκράτει. καὶ οὗτος οὖν τῆς πατρίδος πικρῶς τυραννήσας οὐ μόνον τοὺς ἀρίστους τῶν πολιτῶν ἐξήλασεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τούτων δούλοις τὰ χρήματα τῶν δεσποτῶν χαρισάμενος καὶ τὰς ἐκείνων γυναῖκας συνῴκισεν πρὸς γάμον κοινωνίαν, ταῦτ' ὠφεληθεὶς ἐκ τῆς καλῆς Πολιτείας καὶ τῶν παρανόμων Νόμων.*

. . ΝΑΤΟΝΓΕΝ. . . . . . . ϽΙϹ	σα)ντα τὸν γεν̣(ναίοις ἄθλ)ο̣ις
Τ . . . Τ . . . . ΝΟΝ	τ . . . τ . . . . . (στέφα)νον?
. . ΟΝ . . . . . ΙΑΙϹΟΕ̣ΙϹ	. . ον . . . . . ιαισοε̣ισ . . . . .
. . . . Ν . . . ΗϹ . . .	. . . . . Δικ)α̣ίαρχός φησιν
. . . . ΟΔΕΙΖΑΝ . .	ἰ̣όντα. ἀλλ' ἀ̣ποδειξάμε-
. . . . ΜΗΘΕΡΙ . . .	νος διὰ τόλ̣μης ἔργα κα-
. . . . ΑΤΩΝ . .	κήθους?) . . . . ατων . .
. . . . ΝϹΟΖΩ . .	. . . . νσοζω . .
. . . . ϹΤΟϹΠ .	. . . . . ἄρι)στος π(α-
. . . . ΗΤΟΥ . .	λαιστής?) . . . . . η̣ του . .
. . . . Α . . ΑΤ . . .	. . . . . α . . ατ . . .
. . . . ΑΦΡΟΝΟΥΙ . .	. . . κατ)αφρονοῦν̣(τες?
. . . . ΦΗ . . ΑΠΕΡΙ . .	. . . . φη . . α περὶ . .
. . . . ΑΝ	. . . . αν
. . . . ΤΕϹ	. . . . τες
. . . . ΚΟΝΥΠΕΝ .	. . . . κον ὑπεν̣(αν-
. . . . ΝΕΝΤΩΤΡΟϹ . .	τίον) . . ν̣ ἐν τῶι π̣ρὸς . .
. . . . ΑΝΥΙΠΑΤ . ΟΥϹ .	. . . . . Ἀντιπάτ(ρ)ου σ .
. . . . ΗΔΙ . ΚΟΡΡΑΤϹ .	. . . . . η̣ δι(ὰ) Κορράγο̣(υ,
. . ΤΟ . . . . ΜΕΤΑΤΟΥ . . . ΥΚΑ .	αὐ)τὸ(ν δὲ) μετὰ τού(το)υ̣ κα(ὶ
. . ΕΝ̣ΕΜΠΕΛΕΠΟΝΝΗϹΩΙ	τῶ)ν ἐμ Πελοποννήσωι
. . . ΑΤΙΩΤΩΝΚΑΤΑϹ<ΟΙϹ	στρ)ατιωτῶν κατασχό(ν-
. \ΥΗΝΠΑΤΡΙΛΑΤΟΥϹΜΕΝ	τ)α̣ τ̣ὴν πατρίδα τοὺς μὲν
. . ΝΤΑϹΕΓΒΑΛΕΙΝΤΟ . . ΔΟΥ	πο)λίτας ἐγβαλεῖν, το(ῖς) δού-
. . . . ΙϹΤΗΜΑΤΑ	λοις δὲ τὰ) κτήματά (τε

15 ΝΤΑΤΟΝΚ N (Ν prima versus litt.) 16—30 in N desunt 18 sqq. de p v. praef. §. VIII. 32 ΑΝΤΙ- N 35 ΛΟ P 37 ΠΑΤΡΙΔΑ N 39 ΚΤΗ-ΜΑΤΑ P

18 sq. e p supplevi 30 ξενικὸν ci. Buech. 34 αὐτὸν δὲ supplevi 36 στρατιωτῶν suppl. Gomp., κατασχόντα ego restitui

33 Aeschin. de cor. 165 *Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ τὸ ξενικὸν ἐπέτυχον μάχῃ καὶ διέφθειραν τοὺς περὶ Κόρραγον στρατιώτας.* de Corragi cum Dioxippo certamine singulari Diod. Sic. XVII 100, 2 (*Μακεδών, ὄνομα Κόρραγος, . . . πολλάκις ἐν ταῖς μάχαις ἠνδραγαθηκώς*), Ael. v. h. X 22 (*Κ. τὸν Μακεδόνα ὁπλίτην*), Curt. Ruf. IX 7, 17 (Horratas). de eiusdem cum Chaerone societate cf. Gomp. W. Stud. p. 116

O.

XII. (11 O, N.) . . . . ΙΩΝΚΑΙΤΑCΓΥΝ . . .	τῶν) δ̣(εσπο)τ̣ῶν καὶ τὰς γυ-
	ν(αῖκας
ΔΙΟΥΝΑCΦΑΙΝΙΑCΔΑΥ . . ЄΙ . .	δοῦνα(ι). Φαινίας δ' αὐ(τὸν) λ̣έ-
ΚЄΙΦΙΛΟΤΙΝCΝЄΜΠΛЄΙ . . .	γ̣ει φιλότιμον ἐμ πλεο̣ν̣ε-
ΞΙΑΝЄΝΟΜЄΝΟΝΚΑΙΤΗ .	ξίαι γενόμενον καὶ τῆ(ς 'Ο-
⁻. ΥΜΠΙΚΗCΝΙΚΗC . ΤΙΚΑΤΑΞΙ	λ)υμπικῆς νίκης (οὐ) κατ' ἀξί-
\ΝΤΥΡΑΝΝΟΝ . . . \ΦΑΝΗ⁻ΑΙ	α̣ν τύραννον (ἀν)αφανῆ(ν)αι
. . . . ΚΟΝЄ . . \ЄΙΓΗCΑΙΔΥ	ϑ)εα(τρι)κόν. ἐ(πι)χ̣ειρῆσαι δ(έ
ΤΙΝΟCΑΥΤΟ⸌. \ЄΓЄΥCΙΚ . .	τινες αὐτὸ̣ν λ̣έγο̣υσι κ(αὶ
ΠΟΛΙ\ΚΤΙC/ . . . . ΡΩ	πόλιν κτίσ(αι Χαι)ρών̣ει(αν
ЄΓΓ. . ΤΩ . . . . ΟΥΜCΝΩ .	ἐγγ(ὺ)ς τῶ(ν καλ)ουμένω(ν
ΜЄΓΘΡΙΚ . . . . ΚЄ	Μεγαρικ(ῶν . . . . . .)κε-
Ω̣ΝΤЄ/ . . . . ΑΥΤΟ	ων· τε(λευτὴν δ') αὐτῶ(ι
. ЄΓΑ . . . . CΙΠЄ	λέγε(ιν δεινῶς) ἐπισ(τα-
ΜЄΝ . . . . ΩΙΠ .	μένω(ι καὶ γενομέν)ωι π(αρα-
. . . . ΚΑΙ . .	βο(λωτάτωι τὸν) χ̣αρ(ακ-
. . . . ΤΗΝ	τῆ(ρα) . . . . την . . .
. . . . ΜЄΝ	. . . . μεν
. . . . ΟΔΩ	. . . . οδω
. . . . ЄΝ . . .	. . . . . ωλισυ . εντας . . τ .

XII. 1 Α . . . . ΩΜ N 2 ΟΝΑ N, ΔΟΥΝΑΞ P 3 ⁻ЄΙ P, ΤΙ N. ΦΙΛΟΤΙΜ . Ν N. ΜΟΝ P 3 sq. ЄΜΠΛЄ . . . . |ΞΙΑCΓЄΝ- N. ЄΜΠΛЄC . \Є|-ΞΙΑΙ P 7 . ЄΑ . ΑCΟΝЄ N. ЄΙΦΗCΑ N, <ЄΙΡΗCΑΙΔ P 8 ΤΙΝЄC N ut P 9 ΡΩΙΙЄΙ/ P 10 ЄΓΓ/C P ΟΥΜΙΝΗ N 11 ΜЄΓΑΡΙΚ P. κε] CΘΑ N 12 ΥΤΩ N 13 ΛЄΓЄ N. ЄΠΙC . . N 14 ΜЄΝΩ N 15 ΒΟ N. <ΑΡ . . N 16 init. ΤΗ N. ΤΙΝ . . . N 19 ΛΙC . . . ΤΑC . . Τ N, ΩΛΙCυ . . ЄΝΙ . Ι P memoria statumine turbata

---

XII. 1 suppl. Gomp. 2 de eodem Chaerone narrationem continuari, ut alia omittam, Chaeroneae urbis nomen ab illustri illa diversae evincit, quam auctoribus anonymis aut condidisse aut condere voluisse perhibetur. quodsi Phaenias in eorum numero habendus est qui de Chaerone scripserunt, facile adducimur ut quae hic leguntur e Tyrannorum Occisione deprompta (FHG. II 298) et, quae Gomperzii opinio est (W. Stud. p. 116), tyranno Pellenensi vim inlatam esse existimemus.

3 ἐκ πλεονεξίας Buech.* 5 οὐ corr. Wilam. 6 ἀναφανῆναι suppl. Buech. 7 supplevi πικρὸν Wilam. 9 sq. supplevi 11 Μεγαρικῶν suppl. Gomp. 12 sq. suppl. Buech. 13 ἐπιστ. eqs. supplevi

. . . . . ΤΩϹ⅃ . . . ΝΤΑϹ
. . . . . ΝΟΔЄ . . ⊣ΜЄΝЄϹ
. . . . . ϹΚΡΑ . . . . ϹΧΟΛΗΝ
. . . . ΜϹ . . . .

. . . . . . τωσα̣ . . . . ντας
. . . . . ν, ὃ δ' εἰρημένος
τὴν Ξεν)οκράτ̣(ο)υ̣ς σχολὴν
προέλιπε) μᾶλλο̣(ν) ἢ τὰ
πολιτικά) . . . . .-α̣κ̣ῶς
. . . . καὶ τ(ὸ
. . . . τοῦ . .

* * *

Α . . . .
/ ΠϹ . . . . ЄΝЄ . . . .
. ΡΟϹΤΟΥϹΑ . . . ΤΟΤΙ⅃ . . .
ΠΛЄϹΒЄΙϹΑ . ΤΩΙΔΙ . . . . .
. ΑΓΟΥΚΑΙΤΩΝΓΗΖΑ
ΤΟΥΤΟΥΧΙΤΩΝЄΝ . . . .
. . . ΝΗϹ . . . .

α . . . .
πο̣ . . . μένοντος . . . .
π)ρὸς τοὺς α . . . τοτια . . .
πρέσβεις α(ὐ)τῶι διὰ̣ Κ̣(ο)ρ-
ράγου καὶ τῶν μετὰ
τούτου χιλίων ἐν Πε̣(λο-
⌊πο̣ννήσωι . . . .

20 ΝΩϹ/ N 21 ΜΟΔЄΙΚ̣ΜϹΝΟϹ N ΙΟΔЄΙΡΗΜЄΝΟϹ P 22 ΟΚΡΑ‾.. ΙϹ P 23 ΜΑΛ... ΗΤΑ N 24 \ΗΩϹ, 25 ΚΑΙΤ., 26 ΤΟΥ.. N 24—38 in O, 27—38 in N desunt

39 ΜЄΝΟΝΤΟϹ N 40 ΤΟΥΤΟΥϹΑ.ΗΤ.ΝΑ N 41 ΠΡЄϹΒЄΙϹ N, P in P clarum. Α.ΤΩΝ N, ΔΙ⅃Κ.Ρ P 42 ΡΑΓΟΥ P ΤΩΝΗΖΑ N, ΜЄΤΑ P 43 ΤΑΥΤΟΝΗΧΙ... ΩΝЄΝ.Η N, ‾ΟΥΤΟΥΧΙΛΙΩΝЄΝΙΙЄ.. P 44 Π..ΝΗϹ N, ⌊ΠϹΝΝΗϹΩΙ P

---

22 suppl. Gomp. 23 sq. supplevi: verumenimvero hae res adeo in obscuro iacent, ut nihil obstet quominus unum alterum ex auctoribus e contrario docuisse opinemur Chaeroni Academiae umbram rebus publicis fuisse dilectiorem: τ. Ξ. σχ. ἐθεράπευσε μ.

Col. VI. (18. 735 O. 167 N.)

O.	
	(μαθηταὶ δ' αὐτοῦ Σπεύσιππος Ἀθηναῖος, Ξενο- κράτης Χαλκη-)
ΔΘΝΤΟCΗΡΑΚΛΕΙΔΗCΑΜΥΝ-ΤΑC	δόνιος, Ἡρακλείδης Ἀμύντας
ΗΡΑΚΛΕѠCΠΕΜΕΝΕΔΗΜΟC-ΠΥΡ	Ἡρακλεῶτ(α)ι, Μενέδημος Πυρ-

VI. 1 ΔΟΝΙΟC N 2 ΗΡΑΚΛΕѠΤΕΙ N

VI. Speusippi et Xenocratis nomina Diogene conl. suppl. Sp. 2 *Μενέδημος* suppl. Sp.

VI. 1 sqq. Olympiod. v. Plat. 4, 18 Did. *πολλοὺς δὲ πάνυ πρὸς μάθησιν ἀφείλκετο καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας ἀνδρείῳ σχήματι παρασκευάζων ἀκροᾶσθαι αὐτοῦ.*

Apul. de Plat. et eius dogm. I 4 (66, 1 Goldb.) multi auditorum eius utriusque sexus in philosophia floruerunt.

Cic. Acad. post. IV 17 cum Speusippum, sororis filium, Plato philosophiae quasi heredem reliquisset, duos autem praestantissimo studio atque doctrina, Xenocratem Calchedonium et Aristotelem Stagiritem. ibid. IX 34 Speusippus autem et Xenocrates, qui primi Platonis rationem auctoritatemque susceperant, et post hos Polemo et Crates unaque Crantor, in Academia congregati diligenter ea quae a superioribus acceperant, tuebantur.

L. Diog. III 46 *μαθηταὶ δ' αὐτοῦ Σπεύσιππος Ἀθηναῖος, Ξενοκράτης Χαλκηδόνιος, Ἀριστοτέλης Σταγειρίτης, Φίλιππος Ὀπούντιος, Ἑστιαῖος Περίνθιος, Δίων Συρακόσιος, Ἄμυκλος* ⟨*Ἀμύντας* Buech.* ex indice, Natorp Pauly-Wiss. I 2008⟩ *Ἡρακλεώτης, Ἔραστος καὶ Κορίσκος Σκήψιοι, Τιμόλαος Κυζικηνός, Εὐαίων Λαμψακηνός, Πείθων* ⟨*Πύθων* Buech.*⟩ *καὶ Ἡρακλείδης Αἴνιοι, Ἱπποθαλῆς καὶ Κάλλιππος Ἀθηναῖοι, Δημήτριος Ἀμφιπολίτης, Ἡρακλείδης Ποντικὸς καὶ ἄλλοι πλείους, σὺν οἷς καὶ γυναῖκες δύο, Λασθένεια Μαντινικὴ καὶ Ἀξιοθέα Φλιασία* (cf. idem IV 2, anon. v. Pl. 8, 13 Did.), *ἣ καὶ ἀνδρεῖα ἠμπίσχετο, ὥς φησι Δικαίαρχος. ἔνιοι δὲ καὶ Θεόφραστον ἀκοῦσαί φασιν αὐτοῦ. καὶ Ὑπερίδην τὸν ῥήτορα Χαμαιλέων φησὶ καὶ Λυκοῦργον. ὁμοίως Πολέμων ἱστορεῖ.* (47) *καὶ Δημοσθένην Σαβῖνος λέγει, Μνησίστρατον τὸν Θάσιον παρατιθέμενος ἐν τετάρτῳ μελετητικῆς ὕλης· καὶ εἰκός ἐστι.*

1 *Ξενοκράτης*] L. Diog. IV 6, Stob. Ecl. I 62 (I 36, 6 W.) *Ξενοκράτης Ἀγαθήνορος Χαλκηδόνιος* (*Καλχηδ.* FP[1] Stob.).

Strabo XII, 4, 9 p. 566 *ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι κατὰ παιδείαν γεγόνασιν ἐν τῇ Βιθυνίᾳ, Ξενοκράτης τε ὁ φιλόσοφος κτλ.*

Ath. XII 530 d, Simpl. Phys. 138, 11 D. (30[r]) *Ξενοκράτην τὸν Χαλκηδόνιον.*

Aelian. v. h. III 19 *ὁ Πλάτων οὐ προσίετο τὸν ἄνδρα* (scil. Aristotelem), *προετίμα δὲ αὐτοῦ Ξενοκράτην καὶ Σπεύσιππον καὶ Ἀμύκλαν καὶ ἄλλους.*

ΡΑΙΟϹЄϹΤΙΑΙΟϹΠЄΡΙΝΝΟϹΑΡΙϹ	ραῖος, Ἑστιαῖος Περίν(θ)ιος,
ΚΑΙΡΩΝΠЄΛΔΗ	Ἀρισ-
Τ..ΤЄΛΗΟϹΤΑΡΙΤΗϹΔΙΩΝϹΥ	τ(ο)τέλης Σταγιρίτης, Χαίρων
ΝЄΙϹ	Πελληνεύς, Δίων Συ-
ΡΑΙϹΟϹΙΟϹΟΤΗΝΔΙΟΝΥϹΙΟΥ	ρακόσιος ὁ τὴν Διονυσίου
ΤΥΡΑΝΝΙΔΑΚΑΘЄΧΩΝЄΡ	τυραννίδα καθελών, Ἑρ-
Μ..ΩΡΟϹϹΥΡΑΚΟϹΙΟϹΟΚΑΙΠЄ	μ(όδ)ωρος Συρακόσιος ὁ καὶ πε-
ΡΙΑ..ΟΥΓΡΑΨΑϹΚΑΙΤΟΥϹΛΟ	ρὶ α(ὐτ)οῦ γράψας καὶ τοὺς λό-
ΠΩΥϹΓΙϹϹΙΚЄΛΙΑΝ...ΑΦЄ	γους εἰς Σικελίαν (μετ)αφέ-

ΓΙ

4 ϹΤΑΡΙΤΗϹ P.   ΑΙΡΩΝΠ.ΜΑ N   5 ΡΑΚ N   6 ΚΑΘЄΛΩΝ N
9 f. ΩΡЄ N

4 *Χαίρων* suppl. Buech.*   5 *Διονυσίου* suppl. Sp.   7 *Ἑρμόδωρος* suppl. Sp.   8 *περὶ αὐτοῦ* suppl. Sauppe   9 *ἐμπορευσάμενος* (Sauppe) Buech.* ad rem quidem recte, *μεταφέρων* Gomp.: praesto est *μετενεγκών*, at imperfecti vice illud fungi posse, licet aoristus antecedat, in concisa expositione haud mirum

Procl. in Eucl. comm. 67, 8 Friedl. *Ἀμύκλας ὁ Ἡρακλεώτης, εἷς τῶν Πλάτωνος ἑταίρων.* Cantor Vorl. I 231.

2 *Μενέδημος*] Epicrates comicus ap. Ath. II 59 d *τί Πλάτων καὶ Σπεύσιππος καὶ Μενέδημος;*

Plut. adv. Col. XXXII *Πλάτων δὲ τῶν ἑταίρων ἐξαπέστειλεν Ἀρκάσι μὲν Ἀριστώνυμον διακοσμήσοντα τὴν πολιτείαν, Ἠλείοις δὲ Φορμίωνα, Μενέδημον δὲ Πυρραίοις.* de sto. rep. XX, 6, p. 1043 *Ἔφορον δὲ καὶ Ξενοκράτην ἐπαινοῦσι παραιτησαμένους τὸν Ἀλέξανδρον.*

Porph. ap. Cyrill. c. Iul. VI p. 208 b (p. 10 Nauck²) *Μενεδήμῳ τῷ Πυρραίῳ χρηστέον* (scil. auctore de Socratis parentibus), *Πλάτωνος μὲν γεγονότι μαθητῇ, πρεσβυτέρῳ δὲ γεγονότι Ἀριστοξένου.*

3 *Ἑστιαῖος*] Simpl. Phys. 453, 28 D. (104 v) Plato *ἐν τοῖς περὶ τἀγαθοῦ λόγοις, οἷς Ἀριστοτέλης καὶ Ἡρακλείδης καὶ Ἑστιαῖος καὶ ἄλλοι τοῦ Πλάτωνος ἑταῖροι παραγενόμενοι ἀνεγράψαντο τὰ ῥηθέντα αἰνιγματωδῶς ὡς ἐρρήθη.*

Perinthium vocat Aëtius ap. Stob. Ecl. I, 103, 2 W. ⟨p. 318 D.⟩, I, 485, 7 W. ⟨p. 403 D.⟩.

4 *Ἀριστοτέλης*] v. Arist. 443 Rose: adhaesit autem Platoni usque ad finem suum.

6 sqq. Cic. ad Att. XIII 21, 4 Hermodorus ... is qui Platonis libros solitus est divulgare, ex quo *λόγοισιν Ἑρμόδωρος.*

Zenob. V, 6 *Λόγοισιν Ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται· ὁ Ἑρμόδωρος ἀκροατὴς γέγονε Πλάτωνος καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ συντεθειμένους λογισμοὺς κομίζων εἰς Σικελίαν ἐπώλει* (III 456 Kock).

Simpl. Phys. 247, 31 sqq. D. (54ᵛ) *ὁ Πορφύριος ἱστορεῖ τὸν Δερκυλλίδην ... Ἑρμοδώρου τοῦ Πλάτωνος ἑταίρου λέξιν παραγράφειν ἐκ τῆς περὶ Πλάτωνος αὐτοῦ συγγραφῆς.* cf. 256, 32 D. (56ᵛ).

Suid. s. *λόγοισιν.* Boeckh Staatshh.³ I p. 62, n. a

Ι . . ΝΙΡΑϹΤΟϹΚΑΙ . . . . . ΙΠΙ		ϱω)ṿ, (Ἔ)ϱαστος καὶ Ἀσ(κλη)πι-
ΑΔΗϹ . . . . ΙΜΝΗΜΟΝ . . ΤΑ		άδης (οἱ ἀπο)μνημον(εύ)⟨μα⟩τα
	ΗΙΟϹΤΙΜΟΝ	
ΓΡ/ ΨΑ . . ϵϹΑΥΤΟΥΑ . Υ	ΙΑϹ̣ϹΚΑΙ	γϱά̣ψα(ντ)ες αὐτοῦ, (ὁ Κ)υ(ζ)ι-
	ϵ	(κ)ηṿὸς Τιμόλαος καὶ ...γέ-
	ΝΗϹ	νης Ἀθηναῖος (ὁ) Τιμ̣ο̣λάῳι̣
	ΑΘΗ	
	ΝΑΙΟϹ	ἐν τῶι πεϱιδείπ̣ν̣ωι (συ)ν-
ΤΑ . . . . . ΝΟϹΚΙωΝΟΥΤΟΝ	ΤΙΜϹ	τα(ξάμε)νος, Χ̣ίων ὁ[υ] τὸν
. Ν . . . . \ϵΙΑΙΤΥΡΑΝΝΟΝ	ΛϵΧϵΡ	ἐ)ν (Ἡϱακ)λ̣είαι τύϱαννον
ΑΝ . . . . ΠΥΘωΝΚΑΙΗ . Α .	ϵΝΤΟΙ	ἀν(ελών), Πύθων καὶ Ἡ(ϱ)α(κ-
ΔΙ . . . Ϲ . ϹΟΤΥΝΑΠΟΚ‾ϵΥ	ΠϵΡΙ	λι̣(δης) ο̣(ἱ) Κ̣ότυν ἀποκτ̣ει̣-
ΝΑΝΤϵ . . . ΙΔΙΑΤΟΥΘΥΠ .	ϵΙΤΟΙ	ναντε(ς κ)αὶ διὰ τοῦθ' ὑπ' (Ἀ-
. . ΝΑΙ . . . ΤΟΛΙΤΟΓΡΑΦΗ . . .	ΙΟΝ	θη)ναί(ων) π̣ολιτογϱαφη(θέν-

---

ΙΜΟΛ			
12 ΑΛΥ ΙἉϹΚΑΡ			
ϵ		Γ̣ϵ	
ΝΗϹ		ΝΗϹ	
ΑΘΗ		ΑΘΗ	
ΝΑΙΟ	N	ΝΑΙΟϹ	P
ΤΗ .		ΤΙΝϽ	
Α . ΟΥ		ΛϹ‾ΟΥϹ	
ϵΝΤωΙ		ϵΝΤωΙ	
ΠϵΡΙ		ΠϵΡΙ	
		\ϵΙΓ\Ι	
17 ΑΙΑ . Α N			

---

10 *Ἔραστος* et *Ἀσκληπιάδης* suppl. Gomp., prima huius nominis syllaba accessit e col. V 10 (v. adn.) 11 sq. suppl. Gomp. 12 *Τιμόλαος* agn. Sp., ethnicum quod post nomen Buech.* quaesiverat suppl. Gomp. qui pergit *καὶ (Δημοσθ)ένης* s. (*Σωσθ)ένης* (coll. LD. III 43, ubi S. unus est e curatoribus a Platone testamento institutis) s. *(Διο)γένης Ἀθηναῖος*. quae in margine sequuntur, in ordinem redegit Buech. epulum funebre Platonis ab utroque auditore adornatum intellegens. an ad Speusippi Cenam (L. Diog. III 2) auctor lectores relegat? de eadem cogitat Wilam. in litteris ad me datis, *Τίμαιον λέγουσιν αὐτὸν ἐν τ. Π.* coniciens. [ceterum cf. praef. §. VIII.] 14 *Ἡρακλείαι* agn. Buech.* 15 *ἀνελών* suppl. (Buech.*) Gomp. 16 *ἀποκτείναντες* eqs. ex Demosth. suppl. Buech.*

L. Diog. prooem. 2 *Ἑρμόδωρος ὁ Πλατωνικὸς ἐν τῷ περὶ μαθημάτων*. cf. II 106; III 6.

Zeller de Hermod. p. 18 sqq., Phil. II, 1[4] p. 389.

10 *Ἔραστος*] epist. Plat. VI inscr. *Πλάτων Ἑρμείᾳ καὶ Ἐράστῳ καὶ Κορίσκῳ εὖ πράττειν*. cf. epist. XIII 362 b, Poll. X 150.

Strabo XIII, 1, 608 *ἐκ δὲ τῆς Σκήψεως οἵ τε Σωκρατικοὶ γεγόνασιν, Ἔραστος καὶ Κορίσκος*.

12 *Τιμόλαος*] Timaeus audit ap. Democharem (Athen. XI 509 a, cf. col. XI 7).

13 Memnon ap. Phot. cod. 224 (FHG. III 527) (Clearchum Heracleae Pon-

....ΤΑ...ΧΡΥϹѠΙϹΤ..Α	*τες, εἶ)τα δὲ χρυσῶι στ(εφ)ά-*
...........ΑΙΝΙΟΙΦЄ	*νωι τιμηθέντες), Αἴνιοι. φε*

19 ΔЄ ante Χ Ρ 20 ΑΙΝΙΟϹ Ν, Ο cum Ρ facit

19 *εἶτα* supplevi, *στεφάνωι τιμηθέντες* suppl. Gomp. 20 *Αἴνιοι* Buech.*

ticae tyrannum) *ὑπὸ Χίωνος τοῦ Μάτριος ... καὶ Λέοντος καὶ Εὐξένωνος καὶ ἑτέρων οὐκ ὀλίγων συσκευασθῆναι πληγὴν καιρίαν ἐνεγκεῖν ... οἱ δὲ περὶ τὸν Χίωνα ... τῇ τοῦ Χίωνος χειρὶ τὸ ξίφος διὰ τῶν τοῦ κοινοῦ πολεμίου λαγόνων ἐλαύνουσιν.*

[Chion.] epist. 5 (197 Herch.) *ἀφίγμεθα εἰς Ἀθήνας καὶ Πλάτωνι τῷ Σωκράτους γνωρίμῳ διαλεγόμεθα.* cf. epist. 16 (ad Clearchum), 4 de Platone (204 H.) — epist. 17 (205 H.) *μέλλω γὰρ τοῖς Διονυσίοις ἐπιτίθεσθαι τῷ τυράννῳ,* cf. Diod. XVI 36.

Iustin. hist. XVI, 5, 12 Haec illum facere duo nobilissimi iuvenes, Chion et Leonides ⟨Leon Is. Voss.⟩, indignantes patriam liberaturi in necem tyranni conspirant. Erant hi discipuli Platonis philosophi etc.

Aelian. frg. 86 H. (Suid. s. v. *Κλέαρχος*) *Κλέαρχος ὁ Ποντικὸς νέος ὢν εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο ἀκοῦσαι Πλάτωνος* ⟨cf. Memnon FHG. III 526, qui Clearchum ait *Πλάτωνος τῶν ἀκροατῶν ἕνα γεγονέναι*⟩ ... *ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν πρῶτον μὲν ἡ Δίκη, εἶτα ἡ χεὶρ ἡ Χίωνος, ὅσπερ οὖν ἦν ἑταῖρος Πλάτωνος καὶ χρόνον διήκουσεν αὐτοῦ ... κοινωνὼ δέ οἱ τῆς καλῆς πράξεως γενέσθαι λέγονται Λεωνίδης τε καὶ Ἀντίθεος, φιλοσόφω καὶ τώδε ἄνδρε.*

15 Dem. c. Aristocr. 119 (659) *ἐπειδὴ* Cotys *πονηρὸς καὶ θεοῖς ἐχθρὸς ἦν καὶ μεγάλα ὑμᾶς ἠδίκει, τοὺς ἀποκτείναντας ἐκεῖνον Πύθωνα καὶ Ἡρακλείδην, τοὺς Αἰνίους, πολίτας ἐποιήσασθ' ὡς εὐεργέτας καὶ χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφανώσατε.* Pythonis solius mentio fit 163 (674).

Arist. pol. V, 10. 1311 b 20 *Πύθων δὲ καὶ Ἡρακλείδης οἱ Αἴνιοι Κότυν διέφθειραν τῷ πατρὶ τιμωροῦντες* ⟨*Πύθων* Fabius Benevolentius: *πύρρων* v. *πάρρων* ll., cf. Diocles ap. L. Diog. IX 65 *Ἀθηναῖοι δὲ καὶ πολιτείᾳ αὐτὸν* scil. Pyrrhonem scepticum *ἐτίμησαν ἐπὶ τῷ Κότυν τὸν Θρᾷκα διαχρήσασθαι.* Wilam. Ant. p. 38. Zell. II 1[4] 421⟩.

Plut. adv. Col. XXXII *Πλάτων δὲ καλοὺς μὲν ἐν γράμμασι λόγους περὶ νόμων καὶ πολιτείας ἀπέλιπε, πολὺ δὲ κρείττονας ἐνεποίησε τοῖς ἑταίροις, ἀφ' ὧν Σικελία διὰ Δίωνος ἠλευθεροῦτο, καὶ Θρᾴκη διὰ Πύθωνος καὶ Ἡρακλείδου Κότυν ἀνελόντων, Ἀθηναίων δὲ Χαβρίαι στρατηγοὶ καὶ Φωκίωνες ἐξ Ἀκαδημίας ἀνέβαινον.* de sui laude XI *ἄριστα δὲ Πύθων ὁ Αἴνιος, ἐπειδὴ Κότυν ἀποκτείνας ἧκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τῶν δημαγωγῶν διαμιλλωμένων τοῖς ἐγκωμίοις αὐτοῦ πρὸς τὸν δῆμον ᾔσθετο βασκαίνοντας ἐνίους καὶ βαρυνομένους παρελθών· Ταῦτα, εἶπεν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θεῶν τις ἔπραξεν, ἡμεῖς δὲ τὰς χεῖρας ἐχρήσαμεν.*

Philostr. v. Apoll. VII 2 *Ἡρακλείδης δὲ καὶ Πύθων οἱ Κότυν ἀποκτείναντες τὸν Θρᾷκα νεανία* ⟨sic Par., alii *ἀνίω* (*ἀνθρωπίω*), unde *Αἰνίω* Valcken. ad Herod. IV 18, probante Cobeto Mnem. VIII, 79⟩ *μὲν ἤστην ἄμφω, τὰς δὲ Ἀκαδημίους διατριβὰς ἐπαινοῦντες σοφώ τε ἐγενέσθην καὶ οὕτως ἐλευθέρω.*

ЄΙΑ . . . . ͻЄ
CЄ . . . . \ЄΝ
‾ЄCΥCΤ . . . . ΤΑ . . . . . ‾ΗΝ
. . . Α . . . . Ν . . . . . . Υ
. . ‾ΗΝ . . . . . ЄΙ· . . . . Υ
ΤЄΥC
. . . . ΡΙΚЄC . . . . <Ο
ω
. . . . ΝЄ . ΑΝΔΡЄΙΑΙ . . . ꓶΙΟΓΥC
CΠЄ . . . . ΥCΝΟΥΝΠΑ . Υ
ΑΤωΝ ΤωΝ
ΤΟΥΔΙЄΔЄ . ЄΤΟΞΗΝΔ . .
. . . . . Ν . . . . CΙΠΠΤ . Ν . .
. . . . ΤΟΥ . . . . . .
. . . . ΙΦΙΛ . . . . . .
. . . . ΧΟ . . . . ΤΟΜΟΥCЄΙ . .
ЄΦΑ . CЄ . . . ΓΡΑΝΤΑΙΤ⅃ .
ΔЄΘ . . . . ΘΤΑCΧΑΡΙΤΑCΝ . .
ΚΑΙC . ΝЄΚЄΝCΠЄΥCΙΠΤ . .
ΛΟ . . ωΝ . . ΙЄΚΑΔωΡΑΤЄ

εια . . . . ε
σε . . . . -λέν-
τες ὕστ(ερον) τα . . . . την
. . . α . . . ν . . . . . . υ
. . . . ην . . . . . ει . . . . υ
. . . . . καὶ γυν)αῖκες (συνεσ)χό-
λασα)ν ἐ(ν) ἀ(ν)δρείαι (ἐσθῆ)τι.
Σπε(ύσιππος) μὲν οὖν πα(ρ' α(ὐ- **SPEUSIPPUS**
τοῦ διεδέ(ξ)ατο τὴν δ(ια-
τριβή)ν. (Σπεύ)σιππ(ο)ν (δ' εἰκό-
νας Χαρίτων ἔ)τ' οἴ(σας ἀνα-
θεῖναί φησ)ι Φιλ(όχορος καὶ
κατε)χο(ύσας) τὸ μουσεῖ(ον,
ἐφ' α(ἴ)ς ἐ(πιγέ)γρα(π)ται·
Τά(σ-
δε θ(εαῖσι) θεὰς Χάριτας Μ(ού-
σαις (ἀ)νέ⟨θη⟩κεν Σπεύσιππ(ος
λο(γί)ων (εἵν)εκα δῶρα τε-.

---

34 ЄΦΑ.CЄ]ΟΥΛ.Є N 35 ΘЄΑC N 36 CΑΙC N

---

26 sq. testimoniorum p. 33 adlatorum ope restitui. in ΤЄΥC ethnici syllabam finalem latere suspicor, in ΟΓΥC (ω), quod versui pleno XXI litteras complectenti adhaeret, notulam ὀπίσω lectores ad pagellae calcem libellive revocantem, quacum col. II 36 velim conferas. δύο subesse Buech. suspicatur 28 restitui et mox cum Gomp. iterum Speusippi nomen refeci, ignarus quidem qui fiat ut nomen post brevissimum intervallum repetatur. παρ' αὐτοῦ διεδέξατο suppl. Gomp. schol. ἅτ' ὢν (Πο)τών(ης υἱός supplendum videtur, nisi mavis cum Buechelero παρ' αὐτοῦ (Πλ)άτων(ος λαβ)ὼν auctori reddere 29 sq. τὴν διατριβήν supplevi, cf. Q 9, XXXV 3 30 εἰκόνας eqs. supplevi, Buechelero Philochori nomen indicante. κατέχειν de numinibus loca tuentibus sollemne 34 ἐπιγέγρ. eqs. suppl. Buech.*, hinc Preger Inscr. gr. metr. n. 75 p. 62. alia Speusippi epigrammata ap. Bergk. PLGr. II[4], 329 sq. 36 ἀνέθηκεν rest. Gomp., 37 λογίων idem, σοφίης ab Italis destitutus dederat Buech.* πολλῶν εἵν. Wilam.

---

28 L. Diog. IV 1 διεδέξατο δ' αὐτὸν Σπεύσιππος . . . υἱὸς τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ποτώνης. vit. Aristot. p. 444, 18 Rose: post mortem autem Platonis Speusippus quidem suscepit scholas suas. Chron. syr. p. 116 sq. Baumst.: Als aber Platon gestorben war, übernahm Speusippos, weil er sein Neffe war, die Schule Platons.

33 sqq. L. Diog. IV 1 Χαρίτων τ' ἀγάλματ' ἀνέθηκεν ἐν τῷ μουσείῳ τῷ

	ΛΩΙ̣Κ̣ . . . . ΓΡΑΦΕΙΔΙΟΤΙ	λῶν. κ(α)ὶ γράφει διότι (ἔσχεν
		ἤ)δ(η τὰ) μέλη διαλυθέντα
	ΚΑΤ.ΣΤΡΕΨΕΝ‾ΕΤΕΙΚΑΤΑΣ	κατ(έ)στρεψέν τ' ἔτ(η) κατασ-
	ΧΩΙϽΚΤΩΤΟΝΠΕΡΙΠΑΤΟΝ	χὼ(ν) ὀκτὼ τὸν περίπατον,
	ΟΙΔ.ꟿΤΑΝΙΣΚΟΙΨΗΦ.ΦΟΡΗ	οἱ δ(ὲ) νεανίσκοι ψηφ(ο)φορή-
	ΤΑΝ‾ΕΣΟΣΤΙΣΑΥΤΩΝΗΓΗΣ	σαν(τ)ες ὅστις αὐτῶν ἡγή[σ]-
XENOCRATES	ΣΘΤΑ.ΖΕΝΟΚΡΑΤΗ.ΕΡΧΟΝΤΣ	σετα(ι) Ξενοκράτη(ν) εἵλοντο
	ΤΟΝ..ΛΧΙΑΟΝΙΟΝΑΡΙΜΕ	τὸν (Κα)λχηδόνιον, Ἀρι(σ)το-
	Ο.	
Col. VII. (19. 786 O. 168 N.)	ΤΕΛΟΥΣΓΑΕΝΑΤΕΔΕΔΗΜΗ	τέλους (μ)ὲν ἀποδεδημη-
	ΚΟΤΟΣΕΙΣΜΕΧΕΔΟΝΙΑΝΜΕ	κότος εἰς Μακεδονίαν, Με-

sup. v. 38 O litteris minutioribus scripta habet ΔΑΥΠΝΩΜΕΝΓΑ, Ν Δ.ΥΠ.. ΜΕΝΩΣΑΛΥΣΟΥΤΑ, e P enotat Cr.: ΔΙΥΠꟿΙΜΕΝΗΔΙΑΛΥΘ^ΝΤΑ 38 ante γράφει Ι Ν 39 ΤΕΤ Ν 41 ΕΑΝΙΣ.ΟΙ Ν 42 ΣΑΝ Ν. ὅστις] ΚΑΤ.Τ Ν 43 ΣΕΤΑ Ν. ^ΙΛΟꟿ P 44 ΑΡΙ.ΤΟ P.

38 sqq. usque ad VII 17 cf. Gomp. Wien. Stud. p. 109. 38 suppl. Buech. (v. proecd.). de verbo ἔσχεν ambigas 40 ὀκτώ suppl. Buech.* 41 νεανίσκοι ψηφοφορήσαντες suppl. Sp. 42 ex N κατὰ τὰ ὑφεστῶτα sim. Buech.*, κ. τὰ ὑπομνησθέντα Wilam. Ant. p. 287₁₉, uterque inutiliter 43 Ξενοκράτην εἵλοντο suppl. Buech.* 44 Καλχηδόνιον rest. Gomp. Ἀριστοτέλους suppl. Sp.

ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Ἀκαδημίᾳ ἱδρυθέντι. adludere videtur Themist. or. 302 D Hard. οὐκ ἔστι χαρίτων ἔρημος ἡ φιλοσοφίας αὐλὴ οὐδὲ ἀποσκηνοῦσιν αἱ θεαὶ πόρρω που τῶν ἡμετέρων μουσείων.

39 sq. L. Diog. IV 3 ἤδη δὲ ὑπὸ παραλύσεως καὶ τὸ σῶμα διέφθαρτο. id. IV 1 ἐσχολάρχησεν ἔτη ὀκτώ, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς ὀλυμπιάδος.

43 id. IV 14 διεδέξατο δὲ Σπεύσιππον καὶ ἀφηγήσατο τῆς σχολῆς πέντε καὶ εἴκοσιν ἔτη ἐπὶ Λυσιμαχίδου. vita Arist. 446, 17 Rose, Speusippo autem nepote Platonis mortuo, suos discipulos suscipiunt Xenocrates et Aristophanes (sic codd.) sapientissimi, et Aristotiles quidem regebat in Licio, Xenocrates autem in Academia, ubi et Plato studebat.

VII. 1 τεδ] ΤΟΔ Ν deest in O scholion quod N in angulo columnae dextro super. habet: ΗΣΟΙΝΗΑΙΠ. Cr. legit: ꟿΕΤ..ꟿΗ ꟿΙ..ΚΟΣΙΝΚΑΙΠΕ. videntur anni principatus Xenocratei designari. 2 ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ Ν, Μ/ꟿ<ΕΔ P

VII. 2 Μενεδήμου corr. Sp.

VII. 1 L. Diog. V 2 φησὶ δὲ καὶ Ἕρμιππος ἐν τοῖς βίοις ὅτι πρεσβεύοντος αὐτοῦ (Aristot.) πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ Ἀθηναίων σχολάρχης ἐγένετο τῆς ἐν Ἀκαδημίᾳ σχολῆς Ξενοκράτης.

ꓘCЄΔΙCΜΟΥΔЄΤΟΥΠΥΡΡΑΙΟΥ	νεδήμου δὲ τοῦ Πυρραίου
ΝΑΙΗΡΑΚΛЄΙΔΟΥΤΟΥΗΡΑΚΛЄ	καὶ Ἡρακλείδου τοῦ Ἡρακλε-
CCΤΟΥΠΑΡΟΛΙ‾ΑCΨΗΦΟΥCΗΤ	ώτου παρ' ὀλίγας ψήφους ἡτ-
ΤΗΘЄΝΤѠΝ.ΜЄΝΟΥΝ.ΡΑ	τηθέντων. (ὁ) μὲν οὖν (Ἡ)ρα-
ΚΛЄΙΔΗCΑΠΗ.ЄΝЄ...ЄΝ	κλείδης ἀπῆ(ρ)εν ε(ἰς τ)ὸν
ΠΟΝΤΟΝΟΔC.......QCЄ	Πόντον, ὁ δὲ (Μενέδημ)ος ἕ-
ΤЄΡΟΝΠЄΡΙΤ \ΤΟΝΚΑΙ..Α	τερον περίπατον καὶ (δι)α-
ΤΡΙΒΗΝΚΑΤЄ.ΚЄΥΑΚΑΤΟ...	τριβὴν κατε(σ)κευάσατο· (οἱ δ' ἐν
ΑΚΑΔΗΜЄΙΑΙ.ЄΚΟΝΤ..Θ	Ἀκαδημείαι (λ)έ(γ)οντ(αι
ΠΡΟΚΡΙΝΑCΙ...ΖЄΝΟΚΡ.ΤΗΝ	προκρῖνα[σ]ι (τὸν) Ξενοκρ(ά)την
ΑΓΑCΘЄΝΤЄ.ΑΥΤΟΥ‾.Ν	ἀγασθέντε(ς) αὐτοῦ τ(ὴ)ν
CѠΦΡΟCΥΝΗΝΟΓΑΡЄΠ....	σωφροσύνην· ὁ γὰρ Σπ(εύσιπ-

---

3 ЄΔΗΜΟΥ N. ΠΥΡΑΙΟΥ, sed spatiolo ante Α vacuo, N, Ρ.Λ P
8 ⲞCЄ P, QC N 11 Θ in P non vidi nec magis K, contra N certo legi

---

5 *παρ' ὀλίγας ψήφους* suppl. Sp. 6 *ἡττηθέντων* Sauppe, qui deinceps articulum suppl. 7 suppl. Sp. Buech.*

8 *Μενέδημος* suppl. Gomp., *Ἀριστοτέλης* contra librum O. Voss de Heracl. Pont. p. 16, cui merito Susemihl obloquitur BphW. XVIII 260. certe ad Heraclidem verba *ἕτερον περίπατον κτλ.* iam non possunt referri, postquam in O *ὁ δὲ* apparuit: idcirco correctionem exigunt quae exposuere Schrader Philol. 44, 243, Zeller. II 1⁴ p. 990 10 *κατεσκευάσατο* rest. Gomp. *οἱ δ' ἐν* suppl. Buech.* 11 *λέγονται* suppl. Gomp. 12 v. Gomp. Plat. Aufs. II, W. Sitzgsber. CXLI, p. 8 14 *Σπεύσιππος* suppl. Gomp.

---

4 sqq. Strabo XII, 3, 541 de Heraclea *τῆς Ἡρακλείδου τοῦ Πλατωνικοῦ πατρίδος*.

L. Diog. V 86 *Ἡρακλείδης Εὐθύφρονος Ἡρακλεώτης τοῦ Πόντου, ἀνὴρ πλούσιος. Ἀθήνησι δὲ παρέβαλε πρῶτον μὲν Σπευσίππῳ· ἀλλὰ καὶ τῶν Πυθαγορείων διήκουσε καὶ τὰ Πλάτωνος ἐζηλώκει. καὶ ὕστερον ἤκουσεν Ἀριστοτέλους, ὥς φησι Σωτίων ἐν διαδοχαῖς.* Polsberw Jahn. ann. 1832 p. 263. Buech.* ad l.

Suid. s. v. *Πλάτωνος γνώριμος· ἐκδημήσαντος δὲ Πλάτωνος εἰς Σικελίαν προεστάναι τῆς σχολῆς κατελείφθη ὑπ' αὐτοῦ.*

14 *σωφροσύνην*] Suid. *Ξενοκράτης φιλόσοφος, ὃς ἐπὶ σωφροσύνῃ ἐτεθρύλητο. ‘ὁ δὲ πρὸς σωφροσύνην οὐδὲν μεῖον εἶχε τοῦ Πλατωνικοῦ Ξενοκράτους’* lemmate omisso.

Cic. de off. I, 30, 109 Xenocratem, severissimum philosophorum.

Plut. de vit. pud. 11 *αὐστηρὸς ὢν τὸν τρόπον.*

Synes. epist. 154 (p. 736 Herch.) de sophistis qui *σεμνοπροσωποῦσιν ὑπὲρ τὰς Ξενοκράτους εἰκόνας.* cf. Themist. or. 30 c Hard.

Simpl. phys. 1165, 34 D. (268r) *Ξενοκράτης ὁ γνησιώτατος τῶν Πλάτωνος ἀκροατῶν.* — Zeller II, 1⁴, 988₃.

ΠΟϹ . . . . ΧЄΤ . ЧΑ . ЄΜΟΝ . Ν	πος . . εἶχε τ . να . εμον . ν
ΑΚΡΛ . . ЄΤЄΡ . . . . . ΟΝΚΑΙ	ἀκρα(τέ)στερ(ος) . . . ον καὶ
ΤѠ . ΗΔΟΝ . . . Π	τῶ(ν) ἡδον(ῶν ἥ)ττ(ων . . . .
ΝΟϹЄΛΊ . . . . . . ΑΘΗΝ . . .	νος ελνι . . . . . Ἀθην . . .
ΔΙΑ . . . . \ΠЄΡ . .	διαδ . . . . περ . .
. . . . ΑΙΟΙϹ . .	. . . . Θηβ)αίοις . .
. . . . . . ΛϹΝΚ . . ϹΔΙ	. . . . . . λονκ . . . δι . . . . .
ЄΝΤΑΥ . ΑΓΑΡΗΝΑΝ	ἐνταῦ(θ)α γὰρ ἦν Ἀν(τίπα-
ΤΡΟϹ⁻Ο . ΓΜЄΝΑΛΛΟ . . . . ϽΓ	τρος, το(ὺ)ς μὲν ἄλλο(υς πρ)ὸς
ΑΥΤΟ Ч . . . ΓΑΜЄ . . . . . Η	αὐτὸν (ἀφι)γ[α]μέ(νους? ἀσπ)α-

15 ΚЄΝ . ΝΙ . ЄΜѠ Ν, ΠΟϹ . . ЄΙΧЄΤ . ΝΙ . . ЄΝΟΝ P[c]. operculum inesse Cr. indicat cuius de spatiis tacet 16 ετ] CΤ Ν 18 ЄΛΥ Ν, ΝΟϹЄΛΥΛ P 19 ΝΑ Ν, ΔΙΑΛΛ P 20 sq. desunt in N 23 ΤϹ . Ϲ Ν 24—36 in P prorsus fere perierunt

16 sq. e Diog. suppl. Gomp. 20 *Θηβαίοις* supplevi, alicubi urbis nomini propter *ἐνταῦθα* necessario locum non inveniens 22 sq. rest. Buech.*, v. Gomp. W. Stud. p. 106 24 sqq. e Plutarcho supplevi. *ἀπεσταλμένους* Buech.

16 sq. L. Diog. IV 1 Speusippus *ἡδονῶν ἥττων ἦν.*

Plut. quom. adul. 32 *ὁ Πλάτων ἔλεγε νουθετεῖν τῷ βίῳ τὸν Σπεύσιππον.* de frat. am. 21 *Πλάτων ἀδελφιδοῦν ὄντα Σπεύσιππον ἐκ πολλῆς ἀνέσεως καὶ ἀκολασίας ἐπέστρεψεν κτλ.*

Ath. VII 279 e *οὐ μακρὰν δὲ τούτων* ⟨voluptatis cupidos Epicureos aliosque dicit⟩ *ἦν καὶ Σπεύσιππος ὁ Πλάτωνος ἀκουστὴς καὶ συγγενὴς κτλ.* eadem XII 546 d recurrunt.

Philostr. v. Apoll. XXXV p. 43 (36, 23 Kays.) *Σπεύσιππον τὸν Ἀθηναῖον οὕτω τι ἐρασιχρήματον γενέσθαι φασίν, ὡς ἐπὶ τὸν Κασάνδρου γάμον ἐς Μακεδονίαν κωμάσαι ποιήματα ψυχρὰ ξυνθέντα καὶ δημοσίᾳ ταῦθ' ὑπὲρ χρημάτων ᾆσαι.* Suid. s. *Αἰσχίνης.*

Epist. Socr. 36 p. 44 (635 Herch.) *τῷ μὲν ἥδεσθαι ὦ Λασθένεια καὶ Σπεύσιππος χρῆται.*

Tertull. Apol. 46 audio et quendam Speusippum de Platonis schola in adulterio periisse. Cf. Ios. Scal. ad Eus. p. 125, Haverc. p. 510 Migne.

22 sqq. Plut. Phoc. 27 *αὖθις εἰς Θήβας ἐβάδιζε μετὰ τῶν ἄλλων πρέσβεων, Ξενοκράτην τὸν φιλόσοφον τῶν Ἀθηναίων προσελομένων. Τοσοῦτον γὰρ ἦν ἀξίωμα τῆς ἀρετῆς τοῦ Ξενοκράτους καὶ δόξα καὶ λόγος παρὰ πᾶσιν, ὥστε οἴεσθαι μήτε ὕβριν εἶναι μήτε ὠμότητα μήτε θυμὸν ἐν ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ φυόμενον, ᾧ Ξενοκράτους μόνον ὀφθέντος οὐκ ἂν αἰδοῦς τι καὶ τιμῆς ἐγγένοιτο πρὸς αὐτόν. Ἀπέβη δὲ τοὐναντίον ἀγνωμοσύνῃ τινὶ καὶ μισαγαθίᾳ τοῦ Ἀντιπάτρου. Πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ ἠσπάσατο τὸν Ξενοκράτην τοὺς ἄλλους δεξιωσάμενος· ἐφ' ᾧ φασιν εἰπεῖν ἐκεῖνον, ὡς Ἀντίπατρος καλῶς ποιεῖ μόνον αὐτὸν αἰσχυνόμενος ἐφ' οἷς ἀγνωμονεῖν μέλλει πρὸς τὴν πόλιν· ἔπειτα λέγειν ἀρξάμενον οὐχ ὑπομένων, ἀλλ' ἀντικρούων καὶ δυσκολαίνων ἐποίησεν ἀποσιωπῆσαι.*

CA . . . . PAΠA . TON	σά(μενος τὸ πα)ράπα(ν), τὸν
. . N . . . . ΠON . .	Ξε)ν(οκράτην δ' εἰ)πόν(τα
⁊CAI . . ЧΓICA . . . . . . HMO	ὅσα (ἐψ)η(φ)ίσα(το ὁ δ)ῆμο(ς οὐ-
KIC . . . . AI . . . ◡N	χ ἴσ(ων ἀξιώσας χ)α(ρίτ)ων·
KAIΓA . . . . . . XΦACNTO . .	καὶ γά(ρ τινές) φασ(ι)ν το . .
AN . . YΠ . . . . TOYCA . . . N	αν . . υπ . . . . τουσα . . . ν
ΠC . . . . OYC	τ̣ο̣(ὺς μὲν ἄλλ)ους (ὡς φιλ-
AY	α̣ν̣(θρώπους οὔσας ἀγαπῆ-
CA . . . . N .	σα(ι τὰς διαλύσεις, μόνο)ν (δὲ
T . YTON . . . . ANTI	τ(ο)ῦτον (τοιαῦτα πρὸς) Ἀντί-
ΠAITI . . . . IΠ	πατ̣(ρον ἀντε)ιπ(εῖν ὥσ-
TЄ . . KACΠA . T . . ωCЄΔ	τε (οὐ)κ ἀσπα(σ)τ(ικ)ῶς ἐδ(έ-ξατο
THNATOI . . . . . . ΠYNΘANЄ . .	τὴν ἀ(π)ό(κρισιν, καὶ) πυν-θανο̣-
MONTYTIΔOK . . TAΔIA⁻ЄΓPAN	μένο̣υ τί δοκεῖ τὰ διαγε-γραμ̣-
MONTAXTOΠAΠOKPINAICBAI	μένα̣, αὐτὸν ἀποκρίνασθαι·
MЄTPIAMЄNωCOIKЄITAIC	μέτρια μὲν ὡς οἰκέταις,
ΠIKPAΔЄωCЄAЄYΘЄPCICOY	πικρὰ δὲ ὡς ἐλευθέρο̣ις. οὕ-
⁻ωΔЄΛЄ⁻ЄTAIΔIAKЄKΘAI	τ̣ω δὲ λέγεται διακεῖσ̣θαι
THIЄYNOIAITHIΠPOCTONΔH	τῆι εὐνοίαι τῆι πρὸς τὸν δῆ-
MONOZЄNOKPATHCωCOY	μον ὁ Ξενοκράτης ὡς οὔ-
TЄTAMOYCЄIAΘYCAITO . . KA	τε τὰ μουσεῖα θῦσαι τό(τε) κα-

25 sq. desunt in N 27 ◡CA P, QCA nec plura N 28—37 desunt in N 37 ΠYNΘANC\|MЄNƆYTI P 38 MЄNA . CIΛOKOC N. ΔOKCIT P 39 MЄNΛAYTONAΠO . . INACΘAI N 40 OIKЄTAIC P 41 ЄΛЄYΘЄI N* 44 ΞЄNO- N 45 KOYCЄIAЄYCA N

29 supplevi 30 *τοὺς Ἀθηναίους* Gomp. 31 sqq. supplevi 35 sq. *ὥστε οὐκ* rest. Gomp. 36 *ἀσπαστικῶς* supplevi. *ἐδέξατο τὴν ἀπόκρισιν καὶ* rest. Gomp. 38 *τὰ διαγεγραμμένα*] v. Gomp. p. 106₅ 40 sq. *μέτρια* eqs. suppl. Buech.* 45 *μουσεῖα θῦσαι* divin. Buech.*, praepropere egit Wilam. Ant. p. 281₁₃. *τότε* suppl. Gomp.

40 sqq. id. ibid. *οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πρέσβεις ἠγάπησαν ὡς φιλανθρώπους τὰς διαλύσεις πλὴν τοῦ Ξενοκράτους· ἔφη γὰρ ὡς μὲν δούλοις μετρίως κεχρῆσθαι τὸν Ἀντίπατρον, ὡς δὲ ἐλευθέροις βαρέως.* Cf. Philod. rhet. VH² III 152 (I 350, II 173 Sudh.).

O.

Col. VIII. (20. 737 O, 169 N.)

ΤΑΤΗΝΤΗϹΦΡЄΥΙΑϹЄΙϹΟΔ . .
ΥϹΤЄΡΟΝΤЄΔΗΜΑΦΟΥϹΑΥ
ΤΟΝΟΤЄΤΟΠΟΛΟϹЄΥΜΑϹΥ
ΝЄϹΤΗϹЄΝΑΘΗΝΑΙ . . ЄΙΝΑ
ΓΡΑΨΑΝΤΑϹΟΥΤΟΛΜΗ . . .
ΓΡΑΦΗΝΑΙΛЄΓΟΝΘⲰϹ . . .
ΧΡΟΝЄΡΗΙΤΑΥΤΗϹΤΗϹΠΟΛ .
ΤЄΙΑϹΧΟΙΝⲰΝΗϹΑΙΚΑ . . Ϲ
ΟΠⲰϹΙΤΗϹЄΝΗΤΑΙΠΡЄϹΒ . .
Τ⊣ΝΑ\`‾ΟΝΟΔΗΜΟϹЄΧϹ . ΡΟ
ΤϹ ΝΗΤ/. ЄΝΙΟΙΔΑΠЄΙ . ⲰΙ . .

———

ΡΟΧΦΑΟ . . \ΝΑϹΤΡΑΦ . ΝΑΙ
ΤΟΝΞЄΙ . <ΡΑΤΗΝΚΑΤΑΙ
ΠΡЄϹΛЄΙΑ . ⲰϹΤЄΚΑ . . . . .
ΦΟΥϹΠΟϹΙϹΘΑΙΔΙΑΙΡ . . . .

τὰ τὴν τῆς φρουρᾶς εἴσοδ(ον
ὕστερόν τε Δημάδους αὐ-
τόν, ὅτε τὸ πολίτευμα συ-
νέστησεν, Ἀθηναῖ(ον) εἶνα(ι
γράψαντ(ο)ς οὐ τολμῆ(σαι
γραφῆναι λέγονθ' ὡς (αἰσ-
χρὸν ε(ἴ)η[ι] ταύτης τῆς πο-
λ(ι-
τείας κοινωνῆσαι, κα(θ' ἧ)ς
ὅπως μὴ γένηται πρεσβ(ευ-
τὴν αὐτὸν ὁ δῆμος ἐχειρο-
τόνη(σεν). ἔνιοι δ' ἀπρ(ακτό-
τε-

———

ρόν φασ(ιν) ἀναστραφ(ῆ)ναι
τὸν Ξε(νο)κράτην κατὰ τ(ὴν
πρεσβεία(ν), ὥστε κα(ὶ ἐγγρά-
φους ποεῖσθαι διατρ(ιβὰς

VIII. 1 in O deest scholium quod N exhibet in marg. sup.:
ΑΝⲰΝЄΠЄΙ
ϽΦ/ . ЄΤΡЄΨΑΓΟΚΑΙΑΝ
In P nihil fere legi posse enotavi   2 ΔΗΜ . ΔΟΥϹ P   5 ΤΑϹ P[c]   10 ΤΗΝ P.   ЄΧЄΙΡΟΤΟΝ N   11 ΑΠΡ N, idem P ut videtur   14 ΠΡЄϹΒЄΙΑ N ut P

VIII. Scholium nescio an cohaereat cum eo quod in VIImae paginae marg. exstat: quid sibi velint non perspicio.   1 *φρουρᾶς* suppl. Buech.*   2 *Δημάδους* suppl. Buech.*, cf. Roeper p. 24   3 *πολίτευμα συνέστησεν* suppl. Buech.*   5 *γράψαντος* corr. Buech.* — *τολμῆσαι* suppl. Gomp.   6 *αἰσχρόν* suppl. Buech.*   8 *καθ' ἧς* suppl. Buech.*   11 *ἀπρακτότερον* Buech.*, *ἀπειρότερον* ex O Gomp.   13 suppl. Buech.*   14 sq. *ἐγγρ. π. διατρ. τ. πλ. τ. Ἀντ.* (hoc iam Buech.* rest.) *σύμμαχον* (i. Craterum) suppl. Gomp.

VIII. 1 Plut. Phoc. 28 *εἰκάδι γὰρ ἡ φρουρὰ Βοηδρομιῶνος εἰσήχθη μυστηρίων ὄντων, ᾗ τὸν Ἴακχον ἐξ ἄστεος Ἐλευσῖνάδε πέμπουσιν.*

2 sqq. ib. 29 *ὁρῶν δὲ* (Phocio, non Demades) *τὸν Ξενοκράτην τελοῦντα τὸ μετοίκιον ἐβούλετο γράψαι πολίτην· ὁ δ' ἀπεῖπε φήσας οὐκ ἂν μετασχεῖν ταύτης τῆς πολιτείας, περὶ ἧς ἐπρέσβευεν, ἵνα μὴ γένηται.*

ΤωΙΠΑΗΥ . . . . . ΝΑΝ	τῶι πλή(θει τὸ)ν Ἀν(τιπά-
ΤΡΟΥϹΥΜΜΑ . ΟΝΤΙ	τρου σύμμα(χ)ον. Τί(μαιος δὲ
ΤΟΥΤΟΝϾ	τοῦτον ἐ(ξή)λεγξ(εν ὄντα
. . . ΑΙΚϾ	γυν)αικε(ίας ὁμιλίας?
Τ . ΤωΝ⊣ΙΓΑϹ	ἤτ)τω (κ)αὶ γασ(τρὸς? . . . . .
. . . ΓΡΛϕ . . ΓΙΔϾΤΙ	. . . γράφ(ον)τι δὲ Τι(μαίωι?
. . . . ΥΤϾϹ⊣ΟΤΙΥ	περὶ α)ὐτοῦ (δι)ότι υ . . . . .
. . . . ΤϾΝ . . ΝΗΝ	. . . . τεν . . νην . . . . .
Υ . . . ΚΑΙΑ . . ΠΑ	υ . . . καια . . πα . . . (ὀρ-
ΓϾωΝΥ\ . . . ωΙ	γεών(ω)ν? . . . ωι . . . . .
ϾΝΟΥΔΙ . . . . ΙΑΝ	ενου δυσ(θυμ)ίαν (ὁλοσχε-
ΡΗΓϾΝϾϹ . . . ΚΑϾΙ	ρῆ γενέσθ(αι) καθ' (ἁγιστείαν
ΗΝΑΥΡΙΟ	ἣν αὔριο(ν ἄγειν ἐπενό-
. ϹΑΝΑΙΤΥ . . . ΔΟΥ	η)σαν, ἀκοῦσαι δ' οὐ(δ' ὀκνῆ-
. . . ΜΟϹϾΡ . . . ΤϹΟΡ‾	σαι τ)ὰ περὶ τὴν ἑορτ(ὴν πάν-
Τ . . . ΛΟϹ . . . . ‾ΟϹ . Ι	τ(α τε)λέσ(αι) . . . οσ . ι . . . .
ΤωΙΔΙΑΙΤϾ . . ΑΡΤΟΜΗ	τωι δι' ἀ[ι]τέ(κμ)αρτον ἢ
. . ΤΗΝΑΙ . . Ι‾ΑΘ . . . . ϹϾΤϹ	λι)τὴν? αἰ(τίαν) Ἀθ(ήναι)ς ἐ(πι-
Ⅼ . ΜΟ . ΝΤΑϹϾΚΑΤ . ΝΔϹ . .	δ(η)μο(ῦ)ντα[ς?]. ἑκατ(ὸ)ν δὲ (γε-

16 ωΙΙ=λ⊦ P 17 ΜΜΑ\ΟΝΤΙ/ P (ultimam litt. Δ non fuisse Cr. testatur) 18 ΤΟΥΤΟΝϾ...ΟϹ N, ΤΟΥΤΟΝϾ..ΝϾΓ.Ε P 23 ΥΤΟΥ.ᴾΤΙ P 26 ΥΝ N 27 *δι*] ΔΙϹ⌒ P 28 ΓϾΝϾϹϹ\.ΚΑΘ/. P 30 ΑΝΑΚΟΥΤΑΙΔΟ N, ΥϹΑΙ Pᶜ 31 *σορ*] ϾΟΝ N, ΑΠϾ⌒ΙΤΗΝΙϾΟΡ‾ P 32 *λο*] ΑϹ N 33 *αρτο*] ΑΙΤΙ N 34 *αι*] ΑΓ∪ N

17 Timaei nomen aut hic aut 22 necessarium Athenaei ope supplevi. cf. Wilam. Ant. p. 46. contra Gomp. summam Crateri exprobrationis subsequi ratus *τί (δή ποτε) τοῦτον ἔ(πεμψαν.* quae tamen minus congruunt cum litteris et paragraphi loco 18 sqq. *ἐξήλεγξε* Buech. supplevit, reliqua ego: quae si recte interpretati sumus, Epitimaeum suspiceris irritorum Phrynae Laidisque temptaminum (L. D. IV 7) haud certe ignarum amores quosdam Xenocratis esse odoratum, etenim castitatis 'coargui' non poterat. iam optime se applicant quae super compotore capacissimo ilico tradentur 22 *γράφουσι δέ τινες* Buech. 23 supplevi 27 suppl. Buech. 28 sqq. Buechelero opitulante supplevi, attamen diei festo qui trium testium consensu nominatim indicatur ego non magis locum dare possum quam ille Dionysio cenae patri. dubitanter 26 *Δι)ονύ(σιος* Gomp. 33 sq. supplevi, de potationis loco cf. Wynpersse de Xenocr. p. 18 34 sqq. coll. IV. XIII. XIV. XV super. post Buechelerum tractavit Gomp. Polem. p. 143 sqq. 35 *ἐπιδημοῦντας* suppl. Gomp.

35 sqq. Athen. X p. 437 b *Τίμαιος δέ φησιν* (FHG. I 225) *ὡς Διονύσιος ὁ τύραννος τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι χοᾶ ἆθλον ἔθηκε στέφανον*

ΝΟΜЄωΝΤωΝΠ . . . . Ι . ϽΓ	νομέ⟨ν⟩ων τῶν π(ινόντ)ων
. . ΑΤΟΝΧΟΝCЄΙC . . . ΧCΘΗ	ἑκ)ατὸν χό(ε)ς εἰσ(ηνέ)χ[σ]θη-
Ι . ΝΧΡΥCΟΗCΙΠΟΤωΙ . Τ . . / .	σα)ν χρυσοῖ τῶι πότωι (ὑ)πὸ (τῶν
ΠΑΙΔωΝΚΑΙΠΑΡΑ⁻Є . ЄΝΤCC	παίδων, καὶ παρατε(θ)έντος
ЄΝΟCЄΚΑCΤωΙΠΛΗΡC . . ΥΙΝΟΥ	ἑνὸς ἑκάστωι πλήρο(υς ο)ἴνου
ΧΑΙ ΧΡΥCΟΥCΤЄΦΑ . . . ΜЄΓ . ΛΟΥ	καὶ χρυσοῦ στεφά(νου) μεγ(ά)λου
ΤЄΚΑΙΚΑΛΟΥΤЄΘЄΝΤΟCЄΙC	τε καὶ καλοῦ τεθέντος εἰς
ΤΟΜЄCΟΝЄΠΙΤΡΙΠΟΔΙΟΥΤωΙ	τὸ μέσον ἐπὶ τριποδίου τῶι
ΠΡωΤωΙΠ . . . ΙΤΙΤΟΓЄΙΝ . .	πρώτωι π(ιόν)τι τὸν οἶν(ον
ΔωCЄΙΝЄΦΗΚΑΙΝΙΚΥCΑCΤ .	δώσειν ἔφη· καὶ νικ(ή)σας Ξ(ε-
ΝΟΚΡΑΤΗCЄΛΑ . . ΝΑΤ	νοκράτης ἔλα(βε)ν αὐ(τὸν κά-

---

36 ЄωΝ etiam N 37 ΧЄ . C N 38 Τ.] ΚΟ N 39 ΤЄΠЄΝ-ΤЄC N 40 f. ΝωΙ N 42 *εἰς*] ЄΠΙ N 44 ΤΙΤΟΥΤ N, ΤΟΝΟ P

in O itidem deest scholium litteris minutis scriptum quod N exhibet in marg. inf.

ΠΥCΤЄΟΡΗΤΗ . . . ΚΑΤ; ego in P legi ΠΡΥCΥЄΟΑΠΗ . . . ΚΑ,
Η Η

Cr.: ΔϷ . . . . . ᴗΙΠΥCΥΘΟΛΗCΗ (C supra Θ)
⁻ . . . . . . ΝΟΝ . . . . . ΑΙ
ЄΥ . . Ι

---

36 sqq. suppl. Gomp., *χόας* agn. Buech.* 37 *ἑκατὸν* suppl. Buech.* 38 corr. et suppl. Gomp. 39 suppl. Buech.* 40 suppl. Gomp. 41 suppl. Buech.* 42 *εἰς* corr. idem 44 *πιόντι* suppl. idem. *τοῦτον* ex N Gomp., ego vestigia in O servata premens *τὸν οἶνον* malui 45 corr. Gomp., 46 suppl. idem

---

χρυσοῦν, καὶ ὅτι πρῶτος ἐξέπιε Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ λαβὼν τον χρυσοῦν στέφανον καὶ ἀναλύων τῷ Ἑρμῇ τῷ ἱδρυμένῳ ἐπὶ τῆς αὐλῆς ἐπέθηκεν, ᾧπερ εἰώθει καὶ τοὺς ἀνθινοὺς ἑκάστοτε ἐπιτιθέναι στεφάνους ἑσπέρας ἀπαλλασσόμενος ὡς αὐτόν· καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐθαυμάσθη. Aelian. v. h. II 41 *καὶ ἐκ Διονυσίου δὲ τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ προὔκειτο ἆθλον τῷ πιόντι πλεῖστον στέφανος χρυσοῦς. καὶ ἐνίκησε Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιος, καὶ τὸν στέφανον λαβών, ὅτε ἐπανῄει μετὰ τὸ δεῖπνον, τῷ Ἑρμῇ τῷ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστῶτι ἐπέθηκεν αὐτὸν κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἔμπροσθεν ἡμερῶν· καὶ γὰρ καὶ τοὺς ἀνθινοὺς καὶ τοὺς ἐκ τῆς μυρρίνης καὶ τὸν ἐκ τοῦ κιττοῦ καὶ τὸν ἐκ τῆς δάφνης ἐνταῦθα ἀνέπαυσε καὶ κατέλιπε.* L. Diog. IV 8 *χρυσῷ στεφάνῳ τιμηθέντα ἐπάθλῳ πολυποσίας τοῖς Χουσὶ παρὰ Διονυσίῳ ἐξιόντα θεῖναι πρὸς τὸν ἱδρυμένον Ἑρμῆν, ἔνθαπερ τιθέναι καὶ τοὺς ἀνθινοὺς εἰώθει.*

O.

IV. (783 O. N.) ΠΙΤΟΝΕΡΜΗΝΑΙΓΘΘΙΤΟΚΑ	πὶ τὸν Ἑρμῆν ἀπ̣έ̣θ(ε)το, κα-
ΘΑΠΕΡΕΙWΘΕΙΤΟΥC.ΝΘΙ	θάπερ εἰώθει τοὺς (ἀ)νθι-
ΝΟΥCΔΙΑΔΟΘΕΙCΗCΔΕ.ΗC	νούς· διαδοθείσης δὲ (τ)ῆς
ΠΡΑΚΕΜΙCΕΘΑΥΜΑCΘ.ΜΑΛ	πράξεως ἐθαυμάσθ(η) μ̣ᾶλ-
ΛΟΝΟΤΟΥΡΥCΙΟΝΥΠ... ΔWΝ	λον ὁ τὸ χ̣ρυσίον ὑπ(ερι)δὼν
ΤΟΥΤΙCΑΥΤΑΠΑΓΕCΙ.ΥΑΚ.	τοῦ τ(ο)σαῦτα πα(ρ)εσ(κε)υακ(ό-
ΤΟCΑΥΘΗΜΕQΟΝΝΑ... ΑᴼΔΟΥ (ο c)	τος αὐθημερ̣όν. μαθ̣(ητ)α(ὶ) δ' (α)ὐ-
‾ΟΥΔΕΡΟΛΙΤΑΙΓΕ.... ΓΝΑΙΕΠ	τοῦ φ̣έρο̣νται γε(γονέ)ναι· Ξ̣ε-
ΝΟ.ΡΑΤΗ....CΥ..... ΥΖΕ ΟΙ	νοκράτης (ἅμα) συ(γγενὴς ὤν),
ΜΗΠΡWΝΚΑ.........	Μήτρων κα(ὶ) ...... (καὶ Ἀ-
ΔΕΙΜΕΝΤ........ | ΤΙW..	δείμαντ̣ο̣ς (καὶ Φιλισ)τίω(ν
ΚΑΙΚΡΑΤΗ....... | CΘΕΝ..	καὶ Κράτης Ἀ̣(ντι)σθέ̣ν̣(ης? τε
ΜΕCΗ......... | Τ.ΝΟCΕ..	Μεσήν(ιοι? καὶ ὁ Λεον)τ(ῖ)νος Ὀ̣(λυμ-

IV. 4 (ΠΡΑΗΦWC N), ΠΡΑΞΕWC P 5 ΜΙΟΥΤΙΟΝΥΠ N 7 να] ΔΙΑ N. sub ΗΜΕᵓΟΝ.ˀΑΘ in P leguntur C.‹W ΟΥΚΑΙΔΙ (W = H)

Pᶜ:

8 ΤᵔΥCↄΕΡΟΛ.ΤΑΙ	
ΝΟΚΡΑΤΗC	
ΜΗΤΡWΝΚ	frustulum dextram partem vv. 11—15 continens col. tertiae in O adhaeret
ΔΕΙΜΑΝΤΟ̣ᵔ	
ΚΛΙΚΡΑΤΗCΛ	
ΜΕCΗΝ	
ΠΙΑΔΗ‿Ι	
ΜWΝ	
ΞΛΤΟΤΗ (sic)	

8—33 desunt in N

IV. columnam VIIIvae subiunxit Buech.*, XIIImae praemisit Gomp. Jen. p. 604, Pol. 143. 1 *ἀπέθετο* suppl. Buech.* 4 *πράξεως* rest. Buech.*, idem *μᾶλλον* suppl. 5 *ὑπεριδών* suppl. Gomp. 6 *παρεσκευακότος* suppl. Gomp. 7 *αὐθημερόν* participio adiunxi (cf. VIII 29). quae sequuntur rest. Gomp. (*λέγονται* Pol. p. 143) 9 e Diogene supplevi 10 sq. *Μήτρων*, *Ἀδείμαντος* agn. Gomp. (cf. L. Diog. IV 41, Gomp. Krit. Beitr. VII p. 10). Philistionem debeo epistulae Plat. II 314d, reliqua nomina etiam magis incerta

IV. 8 L. Diog. IV 15 homonymorum philosophi tertius *συγγενὴς ἅμα καὶ πολίτης τῷ προειρημένῳ φιλοσόφῳ* Arsinoetici auctor, praeterea *τέταρτος φιλόσοφος.*

ΠΙΑΔΗ .... | .. ΑΙΡ.	πιάδης? (καὶ ..... κ)αὶ Π(ολέ-
ΜѠΝΑ .... | ЄΠЄΙ ..	μων Ἀ(θηναῖος). ἐπεὶ (δὲ διεδέ-
ΞΑΤЄΤΗ	ξατο τὴ(ν σχολὴν ....
* * *	* * *
POLEMO .... ЄΦ .... ЄΡΑ	.... ἔφ(ηβος?) ερα
.... ΝΗ ..... ΤΑ	...... λι)νῆ(ν ἐσθῆ)τα?
ΚΑΙΤΟΥΡΑΝ .... ѠΝ	καὶ κουρὰν .... ων
ΑΤЄΖΟΙΟΥΤѠ ...... ΝѠϹ	ἅτ' ἐξ Οἴου τῶ(ν δήμων ὢ)ν, ὥς
ΚΑΙΓΑ	
ΦΗϹΙΝΤΑΙΤΗ ...... ϹΔЄΦΙ	φησιν ὁ Ἀντίγ(ονος, υἱὸ)ς δὲ Φι-
ΛΟϹΙΚΑΤΟΙΤѠΝΠΡѠΤѠΝ	λοστράτου τῶν πρώτων

---

34 ΚΟΥϹΑΝ N, ΚΟΥΓΑΝ P 35 ЄΞΟϹΥΤ N, ЄΞΟΙ ΟΥΤѠ P[c] 36 ΦΗϹΙΝΙΑΙΤ N, ΦΗϹΙΝΓ.ΝΤЄ.Ι.ΙΙ P 37 ΟϹΠΑ.ΟΥ N. de p vide praef. §. VIII.

---

14 *Πολέμων* rest. Gomp. *Χαιρήμων* supplerem, cuius nominis hominem *φίλοινον* Ephippus comicus carpit frg. 9 (255 K.), idem qui in Naufrago (257) trossulum *τῶν ἐξ Ἀκαδημείας τινά* tam belle depingit, nisi successoris mentio inevitabilis videretur 15 *τὴν σχολὴν διεδέξατο* suppl. Gomp. p. 144 de Polemone quidem cogitans et ex N *ἔτη* (*γεγονώς*) recipiens: vide tamen an quindecim fere versuum nunc quidem evanidorum argumentum fuerit Xenocratis principatus, quode praeter electionem (VI 43) et discipulorum indicem nihildum est prolatum: *ἐπεὶ (δὲ διεδέ)ξατο τὴ(ν Σπευσίππου σχολήν, ἀφηγήσατο αὐτῆς πέντε καὶ εἴκοσιν ἔτη*, ut Diogenis verbis utar: deinde talia *τῶν δὲ μαθητῶν αὐτοῦ Πολέμων ἦν ἐπισημότατος, ὃς καὶ ὕστερον ἐγένετο διάδοχος αὐτοῦ*. 34 ab N profectus Buech.* res admiscet ab hoc loco alienas, immo agi videtur de Polemonis aliorumve epheborum simplici ornatu capillisque recisis 35 supplevi Diogenis lectione adhibita quamvis leviter corrupta: Oeum intellego Ceramicum tribus Leontidis 36 abhinc Antigoni Carystii memoriam Gomp. Anz. p. 41, Jen. p. 603, Pol. p. 142, et Wilam. Ant. p. 55 sospitavere. — *υἱὸς* s. *πατρός* suppl. Gomp., illud praetuli. *καὶ γά(ρ* correctoris? 37 *Φιλοστράτου* corr. Gomp.

IV. 35 sq. L. Diog. IV 16 *Πολέμων Φιλοστράτου μὲν ἦν υἱός, Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Οἴηθεν* (cf. tamen Harpocrat. s. v. *Οἶον*: *οἱ δὲ δημόται ἐλέγοντο ἐξ Οἴου. ἄλλοι δ' ἦσαν οἱ λεγόμενοι Οἴηθεν*).

Suid. s. v. *Πολέμων*: *Πολέμων Φιλοστράτου ἢ Φιλοκράτους, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, μαθητὴς Ξενοκράτους τοῦ Πλάτωνος διαδόχου καὶ αὐτὸς ἡγησάμενος τῆς Ἀκαδημίας.* alterum patris nomen errori proclivi deberi, cum Polemo Philocrate archonte obiisse perhibeatur col. Q 4, Gomperzii opinio est Jen. p. 603*.

ΑΡΗΜΑΙϢΝΕΔΕΓΕΤΟΔΕΙΝΑΙ	Ἀθηναίων, ἐλέγετο δ' εἶναι
ΤϢΝ . ΤΙΤΙΝΑΧΡΟΝΕΝΑΡΝΑ	τῶν (ἐ)πί τινα χρόνον ἁρμα-
. . ΤΡΟΦΗCΑΝΤϢΝΤ . . ΡΕΙ	το)τροφησάντων. ἱ(στο)ρεῖ-
‾ΑΙΔΕΚΛ . ΝΕΑΝΙΚϢ . ΑΚ	ται δὲ κα(ὶ) νεανικῶ(ς) ἀκ(ό- λασ-
ΤΙCΓΕ . . . . ΑΙΤΗΝΠΡϢ . . . Ο.	τ(ο)ς γε(νέσθ)αι τὴν πρώ(την,
XIII. . . . . . ΚΑΙΔΙΑ . . ΥΚΕΡΑΙΙΕΙ	ὥστε) καὶ διὰ (το)ῦ Κεραμει-
(742 O. N.) . . . . . ΠΕΜCCΥΟΝΤΑΚϢ	κοῦ πο)τε μεθύοντα κω-
ΜΕ . . . ΑΙΜΕΘΗΡΑΝΦΥΓΕΙΝ	μάσ)αι μεθ' ἡμέραν· φυγεῖν
. . \ΙΚΗΝΑΙCΧΡΑΝΚΑΚϢC	δὲ) δίκην αἰσχρὰν κακώ[σ]-
ΕCΟCΥΦΟΤΗCΓΥΝΑΙΚΟCΕΙΝΑΙ	σ)ε(ω)ς ὑπὸ τῆς γυναικός· εἶναι

38 ΑΙΗΝΑ . . Ν N, ΑΘΗΝΑ·ΟΝ P   39 ΧΕCΝΟΝ N   40 ΕΙΠΟΦ . . ΑΝ . ϢΝΙ N   41 ΟγΙΔΕ N

38 *Ἀθηναίων* eqs. usque ad col. fin. suppl. Gomp.

38 sqq. L. Diog. IV 17 *φησὶ δὲ Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς βίοις τον πατέρα αὐτοῦ πρῶτόν τε εἶναι τῶν πολιτῶν καὶ ἁρματοτροφῆσαι.*

XIII. 1 ΡΑΓ//ΕΙ P   3 Μ.ΓΗΡΑΝΨΥΓΑΙΝ N (ΜΕ supra)   5 εσ] ΦΟ N   ΠΟ P

XIII. 'mirifice haec Polemonis notatio cum Diogene conspirat, sive ordinem respicis sive ipsa enuntiata, qua re non quidem Diogenea ex hoc libello, id quod Spengelio visum est, sed eodem tamen fonte utriusque narrationem emanasse liquet' BVECH.*

1 sqq. suppl. Gomp. locum Luciani indicavit Wilam. Ant. 63, ceterum de eiusdem in verbis restituendis ope secus existimans   3 Alcibiadem apud Lys. XIV 24 *κωμάζοντα μεθ' ἡμέραν* comparat Gomp. — *μετ' ἡμέραν* Wilam. l. l., attamen psilosin lectioni manifesto falsae in N debet.   *φυγεῖν* eqs. e Diog. suppl. Buech.* — mendose columnam exhibet qui a Buecheleri recensione pendet Maass de biogr. p. 138

XIII. 1 sqq. Luc. bis accus. 16 *τὸν Πολέμωνα ἐκεῖνον, ὃς μεθ' ἡμέραν ἐκώμαζε διὰ τῆς ἀγορᾶς μέσης ψαλτρίας ἔχων καὶ καταδόμενος ἕωθεν ἐς ἑσπέραν, μεθύων ἀεί κτλ.* cf. 17 *περιῄει γὰρ ὁ κακοδαίμων ἕωθεν ἐστεφανωμένος κραιπαλῶν διὰ τῆς ἀγορᾶς μέσης.*

3 sq. L. Diog. IV 17 Antigono auctore *φυγεῖν δὲ τὸν Πολέμωνα καὶ δίκην κακώσεως ὑπὸ τῆς γυναικός, ὡς μειρακίοις συνόντα.*

5 sqq. L. Diog. IV 16 *νέος δ' ὢν* Polemo *ἀκόλαστός τε καὶ διακεχυμένος ἦν οὕτως ὥστε καὶ περιφέρειν ἀργύριον πρὸς τὰς ἑτοίμους λύσεις τῶν ἐπι-*

ΓΑΡΦΙΚΟΠΑΙΔΑΚΑΙΦΙΛΟΜΕΙ
ΡΑΚΙΟΝΟϹΓΕΠΕΡΙΕΦΕΡΕΝΟ
ΜΙϹΜΑΠΑΝΤΟΔ.ΤΟΝΙΝΑΤΩΙ
ϹΥΝΑΝΠ..ΑΝΤ.....ΙΑΙΠΡΟ
ΧΕΙΡΩϹΕΧΗΙ·ΘΗ.ΕΝΘΕΙϹΔΥ

γὰρ φιλόπαιδα καὶ φιλομει-
ράκιον, ὅς γε περιέφερε νό-
μισμα παντοδ(α)π̣όν, ἵνα τῶι
συναντ(ήσ)αντ(ι χρῆσθ)αι προ-
χείρως ἔχηι· θηραθεὶς δ' ὑ-̣̣

6 ΦΙΛΟ N ut P 7 ΡΑΙϹΟΝ N, ΡΑΚΙΟΝ aperte P 'inter ΟϹΓΕ et ΟϹΤΕ fort. eligendum, sed illud probabilius' Cr. 10 ΘΗ..ΘΕΙϹΑΥ N

6 *φιλόπαιδα* et *φιλομειράκιον* Sp. 8 *παντοδαπόν* suppl. Buech.* 9 suppl. Buech.* 10 *θηραθεὶς δ' ὑπὸ* agn. Buech.* cf. etiam Olympiod. v. Plat. 4, 24 Did.

θυμιῶν· ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς στενωποῖς διέκρυπτεν. καὶ ἐν Ἀκαδημείᾳ πρὸς κίονί τινι τριώβολον εὑρέθη προσπεπλασμένον αὐτοῦ διὰ τὴν ⟨del. Wil. p. 63, fort. *τιν'*⟩ *ὁμοίαν τῇ προειρημένῃ πρόφασιν.*

10 id. ibid. *καί ποτε συνθέμενος τοῖς νέοις μεθύων καὶ ἐστεφανωμένος εἰς τὴν Ξενοκράτους ᾖξε σχολήν· ὁ δὲ οὐδὲν διατραπεὶς εἶρε τὸν λόγον ὁμοίως· ἦν δὲ περὶ σωφροσύνης. ἀκοῦον δὴ τὸ μειράκιον κατ' ὀλίγον ἐθηράθη καὶ οὕτως ἐγένετο φιλόπονος, ὡς ὑπερβάλλεσθαι τοὺς ἄλλους καὶ αὐτὸς διαδέξασθαι τὴν σχολήν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ἕκτης καὶ δεκάτης καὶ ἑκατοστῆς ὀλυμπιάδος.*

Plut. de adul. et am. XXXII *ὁ γοῦν Πλάτων ἔλεγε νουθετεῖν τῷ βίῳ τὸν Σπεύσιππον· ὥσπερ ἀμέλει καὶ Πολέμωνα Ξενοκράτης ὀφθεὶς μόνον ἐν τῇ διατριβῇ καὶ ἀποβλέψας πρὸς αὐτὸν ἐτρέψατο καὶ μετέθηκεν.*

Epictet. diss. III, 1, 14 *τινά ποτ' ἀκούω Πολέμωνα ἐξ ἀκολαστοτάτου νεανίσκου τοσαύτην μεταβολὴν μεταβαλεῖν.* IV, 11, 30 *Πολέμωνος ἥψαντο οἱ λόγοι οἱ Ξενοκράτους ὡς φιλοκάλου νεανίσκου.*

Themist. or. XXIV, 303 D Hard. *ὅ γε Πολέμων Ἀττικός, ὁ κώμοις τε καὶ αὐλοῖς καὶ μέθαις πολλὰ πρότερον ἐντρυφήσας, ὅτε τὴν Ξενοκράτους σύνοικον φιλοσοφίαν προσέβλεψεν, αὐλοὶ μὲν ἐκεῖνοι φροῦδοι καὶ κῶμοι καὶ ἔρως ὁ πάνδημος τῆς Πολέμωνος ἐκπεσόντες ψυχῆς ἠμελήθησαν· ὁ δὲ ἔρωτα τὸν καθαρώτατον τῆς φιλοσοφίας ἀντιλαβὼν εἰς τοσοῦτον τῷ πόθῳ προὔκοψεν ὥστε καὶ τελεταῖς τοῦ θεοῦ τιμηθῆναι.*

Horat. sat. II, 3, 250 sqq. (cf. Fronton. epist. I 8, p. 23 sq. Nab.)

Si puerilius his ratio esse evincet amare,
nec quicquam differre, utrumne in pulvere, trimus
quale prius, ludas opus, an meretricis amore
sollicitus plores: quaero, faciasne quod olim
mutatus Polemo? ponas insignia morbi,
fasciolas, cubital, focalia, potus ut ille
dicitur ex collo furtim carpsisse coronas,
postquam est inpransi correptus voce magistri?

Valer. Max. VI, 9, ext. 1 (316, 27 Kpf.) perditae luxuriae Athenis adulescens Polemo, neque inlecebris eius tantum modo, sed etiam ipsa infamia gaudens,

ΤΟΞΕΝΟΚΡΑΤΟ\.ΚΑΙCYCTA	πὸ Ξενοκράτου(ς) καὶ συστα-
..ICAYTWITOCOYTOMETHP	θε)ὶς αὐτῶι τοσοῦτο μετήλ-

12 ΜΕΤΗΝ N, ΗΛ P

11 *συσταθεὶς* suppl. Gomp. Wilam. l. l.

cum e convivio non post occasum solis, sed post ortum surrexisset domumque rediens Xenocratis philosophi patentem ianuam vidisset, vino gravis, unguentis delibutus, sertis capite redimito, perlucida veste amictus refertam turba doctorum hominum scholam eius intravit. nec contentus tam deformi introitu consedit etiam, ut clarissimum eloquium et prudentissima praecepta temulentiae lasciviis elevaret ⟨macularet mgo. A⟩. orta deinde, ut par erat, omnium indignatione Xenocrates vultum in eodem habitu continuit omissaque re, quam disserebat, de modestia ac temperantia loqui coepit. cuius gravitate sermonis resipiscere coactus Polemo primum coronam capite detractam proiecit, paullo post brachium intra pallium reduxit, procedente tempore oris convivalis hilaritatem deposuit, ad ultimum totam luxuriam exuit uniusque orationis saluberrima medicina sanatus ex infami ganeone maximus philosophus evasit. peregrinatus est huius animus in nequitia, non habitavit.

Orig. c. Cels. I 64 *ὡς ἡ ἱστορία φησίν, ἀπὸ οἰκήματος αὐτὸν* (Phaedonem) *μετήγαγεν εἰς φιλόσοφον διατριβὴν ὁ Σωκράτης· ἀλλὰ καὶ τὴν Πολέμωνος ἀσωτίαν τοῦ διαδεξαμένου Ξενοκράτην κτλ.* — III 67 *τίς δὲ τὸν μετὰ αὐλητρίδος καὶ κωμαστῶν τῶν συνασωτευσαμένων εἰσβαλόντα εἰς τὴν τοῦ σεμνοτάτου Ξενοκράτους διατριβήν, ἵν' ἐνυβρίσῃ ἄνδρα, ὃν καὶ οἱ ἑταῖροι ἐθαύμαζον, οὐ φήσει πάντων μιαρώτατον εἶναι ἀνθρώπων; ἀλλ' ὅμως ἴσχυσε λόγος ... ὥστε ... τὸν Πολέμωνα, ἐξ ἀσώτου γενόμενον σωφρονέστατον, διαδέξασθαι τὴν τοῦ διαβοήτου ἐπὶ σεμνότητι Ξενοκράτους διατριβήν.*

Augustin. contra Iul. Pel. I, 7, 35 mallem, fili Iuliane, ut iuventute meliore atque fortiore te vinceres ... et sicut Polemo, luxuriae coronis sensim capite detractis eisque abiectis, manum pallio subdidit, os et vultum formavit ad verecundiam, ad extremum totum se illi, ad quem deridendum venerat, discipulum tradidit: sic et tu ... tanquam coronas ebriosorum abiceres laudes Pelagianorum ... tuumque pectus veritate complendum non Platonico Xenocrati, sed ... Domino Christo ... traderes.

Idem epist. 144, 2 Xenocrates Polemonem, ut scribitis ⟨ad Cirtenses epist. data est⟩ et nos ex illis litteris recordamur, de fruge temperantiae disputando non solum ebriosum, verum etiam tunc ebrium ad mores alios repente convertit.

12 sqq. L. Diog. IV 17 Antigono auctore *τοσοῦτον δὲ ἐπιτεῖναι τὸ ἦθος ἀρξάμενον φιλοσοφεῖν, ὥστ' ἐπὶ ταὐτοῦ σχήματος τῆς μορφῆς πάντοτε μένειν· ἀλλὰ καὶ τὴν φωνὴν ἀναλλοίωτος ἦν.*

Athen. epit. II 44 e *Πολέμων δ' ὁ Ἀκαδημαικὸς ἀρξάμενος ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν ὑδροπότησε μέχρι θανάτου, ὡς ἔφη Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος* (p. 66 Wilam.).

Suid. s. *Πολέμων*: *ἐγεγόνει δὲ σφόδρα ἄσωτος, εἶτ' ἐφιλοσόφησεν.*

id. s. *Διογένης* c: *'τί χρὴ περὶ τῆς ἀνδρίας Διογένους λέγειν, τῆς πρᾳότητος Ξενοκράτους, ... Πλάτωνος σεμνότητος, Πολέμωνος ἐγκρατείας;'*

. ΑΞЄΚΑΤΑΤΟΝΒΙ . ΝωCΤЄ	λ)αξε κατὰ τὸν βί(ο)ν, ὥστε
ΜΗΤЄ	
ΜΗΔЄΠΟΤЄΤΗΝΤ . ΥΠΡΟCω	μηδέποτε μήτε τὴν τ(ο)ῦ προ- σώ-
ΠΟΥΦΑΝΤΑCΙΑΝΔΙΑ . . CΑΙ	που φαντασίαν δια(λῦ)σαι
ΚΑΙCΧЄΙCΙΑΛΛΟΙCΤ . . . . Μ .	καὶ σχέσι(ν) ἀλλοι(ῶσαι) μ(ή-
ΤЄΤΟΝΤ . ΝΟΝΤ . CΚΑΙ . . .	τε τὸν τ(ό)νον τ(ῆ)ς (φωνῆς,
. \ΛΑΤΑΥΤΑ\Α . ΥΛΑΥΤ . . .	ἀλ)λὰ ταὐτὰ (δ)ια(φ)υλάτ̣τ(ειν
. . ΝΔΥC⅄ . . ωΤЄΡ . Ν	κ)ἂν δυσα̣(νι)ά̣τερ(ο)ν (ὄντα·
. . . . CΦΙ . ΑΤΤ . . .	μάλιστα δ)ὲ φυ̣(λ)άττ(εσθαι
. . . . <ΑCΔЄΔΙΗ . . .	μὴ σκύλ)ακας δεδίη(ι· καί ποτε
Κ . . ΑΙCωΝΛΥΤΤω'' . . ωΝ	κ(ύν)α (τ)ῶν λυττώ̣(ντ)ων
ЄΠЄΝЄΧΘΗΝΑ	ἐπενεχθῆνα(ι καὶ τὴν ἰ-
ΓΝΥΑΝΑΥΤΟΥΛ . . . . ΟΥ .	γνύαν αὐτοῦ δ̣(ιασπάσαι· τ)οὺ(ς
ΜЄΝΑΛΛΟΥCΤΥΞΟΝЄ	μὲν (ο)ὖν ἄλλους τυ(χ)ὸν ἑ(ωρα-
ΚΟΤΑCωΡΑΙ	κότας ὠρα(κιᾶσαι ἢ ἀνατρα-
ΠΗΝΑΙ¯ΟΝΔ	πῆναι, τ̣ὸν δ(ὲ δεδ)η(γμένον αὐ-
¯ . ΝΟΥΤЄΓΓQ	τ(ὸ)ν οὔτε τ̣ὸ̣ν (τόνον με-
. . . . . . ΝΟ	ταβαλεῖ)ν ο(ὔτε τὴν σχέσιν
ΑΛΛΟ	ἀλλο(ιῶσαι φιλοσόφου
ΝΟΜ	νομ(ίζοντ' εἶναι τὸ ἀταρακ-
¯ЄΙΝΚ . . ΤΗ	τ̣εῖν· κ(αὶ) τη . . . .

15 ΤΟΥΡΑΝ N. CΑΙ P clare 16 CΧЄΙ . ΑΛ N. *μ*] ω N 19 ΑΝ-ΔΥ . . . ΟΙΤЄΙ . Ν N, de ω quod O habet haesito, P certo legi 21 ЄΚΑC P[c], ΙΝ prima litt. mihi Α visa (⅄) 22 ΛΥΚ . . . . ω N 25 ΑΛΛΟΥCΤΙΝ N, ΑΥΝ sive ΑΙΝ leg. Cr. 27 ΟΝΔ . . . . . Η N 28 post ΓΟ litterae Ν umbram agnoscere mihi videbar 28—30 vac. in N

---

14 sq. *προσώπου φαντασίαν* corr. Buech.* *διαλῦσαι* suppl. Gomp. dubitat Arnim 16 *σχῆμα* ex N Buech.*, ego *σχέσιν* corr. *ἀλλοιῶσαι* suppl. Gomp. 17 *τὸν τόνον τῆς φωνῆς* e Gomp. coni. interim scripsi 18 *ἀλλά* suppl. Buech.*, *διαφυλάττειν* Gomp. 19 *κἂν* ego supplevi, cetera Buech. 20 sq. supplevi 21 *φένακας* Buech. propter ea quae sequuntur canes ponere malui: adultiores quoque *σκύλακες* audiunt Platoni Parm. 128 c 22 suppl. Gomp. 23 sq. *ἰγνύαν αὐτοῦ* suppl. Buech.* *διασπάσαι* e Diogene supplevi *τούς* suppl. Gomp. 25 *οὖν* ex N restitui et *τυχὸν ἑωρακότας ὠρακιᾶσαι* supplevi 26 *τραπῆναι* suppl. Gomp., unde *ἀνατρ.* ego 27 *δεδηγμένον* ego supplevi, *αὐτόν* Gomp. 29 sqq. supplevi

---

22 sqq. L. Diog. IV 17 Antigono auctore ⟨v. Wilam. p. 55⟩ *κυνὸς γοῦν λυττῶντος καὶ* ⟨del. Wil. p. 64⟩ *τὴν ἰγνύαν διασπάσαντος μόνον μὴ ὠχριᾶσαι· καὶ ταραχῆς γενομένης ἐπὶ τῆς πόλεως πυθομένων τὸ γεγονὸς ἄτρεπτον μεῖναι.*

ΤΗΝΟΥΤΟ	*την ουτο ....*
. ΑΙΠΑΡЄΚΑ	*κ)αὶ παρεκα(λεῖτο? καὶ ἄσ-*
. ЄΝΟΝЄ	*μ)ενον ἐ(νεγκεῖν ἐξ ἴσης, εἴ-*
ΤЄΤΟΥϹ.. ̄ΟΥ..... ΤЄ....	*τε τοὺς (ἀκ)ου(στὰς εἴ)τε (τοὺς*
ΥΠΗΝΑΝΤΙΟΥϹΘΡωΙΗϹΚΡΑ-ΤΟΥΝ	*ὑπ(ε)ναντίους ὁρῴη[ς] κρα-τοῦν-*
. ΑϹЄΝΤЄΤЄΙϹΘЄΑΤΡΟΙϹΑΠΑ	*τ)ας· ἔν τε τοῖς θεάτροις (ἀπα-*
.. ΚΛЄΗϹΘΑΙΤωΝΑΛΛωΝ	*θῆ) κα̣θῆσθαι, τῶν ἄλλων*
Δ ·ΙϹΘЄΤΑΦЄΡΟΜЄΝωΝΤΟΙϹ	*ἀν[σ]θυποφερομένων τοῖς*
ΛΟΓΙΜЄΝϹΙϹΦΑΙΝЄΤΑΙΔЄΚΑΙ	*λ(ε)γ(ο)μένοις. φαίνεται δὲ καὶ*
ΤΗΙΦΙΤЄΑΝΓЄ.ΑΓΗ...ΤΟ	*τὴ(ν) ἰ(δ)έαν γε(γονέναι ὑ)πό-*
ΚΡΑΔΥϹΜЄΝЄΧωΝΑϹΓЄΝΝΑΙ	*β)ρα(χ)υς μέν, ἔχων δ̣ὲ̣ γενναῖ-*
ΤΗΑΙϹ ЄΝΚΑΙΤΑ̣Ϯ̣ΛΥΘΑΔΙΑΝΚΑΙΞΗ	*ο)ν καὶ ταῖς α̣ὐθαδίαν καὶ ξη-*
ΙΟΤΗΤΑΓΡΑΦΑΙϹЄΜΦΑΙΝ..	*ρ)ότητα γραφαῖς ἐμφαιν(ού-*

37 ΟΡ..Η ΚΡ- N, ωΙΗϹ P[c] (Ϲ sub operculo adhuc latuit) 38 ΤΟΙϹ P (ΤЄΙϹ apographa) 40 ЄΤΟΦ- N, Є'ΠΟΦЄΡ P[c] (prius Є operculum), ego nihil nisi ЄΤΑ (v. Ο) deprehenderam 41 ΓΙΜЄΝΟΙϹ N 42 Є..ЄΝ.Є.ΑΤ...ΠΟ N

35 sq. supplevi 39 *ἀπαθῆ* (olim *ἀπαθῶς*) suppl. Buech., *καθῆσθαι* rest. Gomp. 40 corr. Gomp., *συμπεριφερομένων* Wilam. Ant. p. 64 41 *λεγομένοις* Buech. duce suppl. Roeper p. 24 42 suppl. Gomp. 43 *ὑπόβραχυς* suppl. Gomp. 44 *αὐθαδίαν* corr. Gomp., cf. Diog. 45 *ξηρότητα* suppl. Gomp. *γραφαῖς* suppl. Buech.*, *ἐμφαινούσαις* Wilam. l. l. Gomp.

38 sqq. ibid. *ἔν τε τοῖς θεάτροις ἀσυμπαθέστατος ἦν.* (18) *Νικοστράτου γοῦν ποτε τοῦ ἐπικαλουμένου Κλυταιμνήστρα ἀναγινώσκοντός τι τοῦ ποιητοῦ αὐτῷ τε καὶ Κράτητι, τὸν μὲν συνδιατίθεσθαι, τὸν δ' ἴσα καὶ μὴ ἀκοῦσαι.*

43 ibid. *ἦν οὖν ἀστεῖός* ⟨*ἀσόλοικός* conl. col. XIV 8 Wilam. p. 65⟩ *τις καὶ γενναῖος, παρῃτημένος ἅ φησιν Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου,* ⟨frg. 130 K.⟩ '*ὀξωτὰ καὶ σιλφιωτά*' (19) *ἅπερ, ὡς ὁ αὐτός φησι, καταπυγοσύνη ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κρέας μέγα.*

44 sqq. ibid. 18 *ὅλως ἦν τοιοῦτος οἷόν φησι Μελάνθιος ὁ ζωγράφος ἐν τοῖς περὶ ζωγραφικῆς* ⟨FHG. IV 445⟩. *φησὶ γὰρ δεῖν αὐθάδειάν τινα καὶ σκληρότητα τοῖς ἔργοις ἐπιτρέχειν, ὁμοίως δὲ κἂν* ⟨*καὶ* Wilam. p. 64⟩ *τοῖς ἤθεσιν.*

O.

Col. XIV. (26. 743 O. 175 N.)

CAIC	σαις (ἐοι)κ(ὸς π)ᾶ(ν ἦ)θος . οροις
ΠΟΛΙ¯ΙΚΗ..ЄΝΝΟΤΗΤΙΚЄΚΟC	πολιτικῆ(ι σ)εμνότητι κεκοσ-
ΜΗΜЄΝΟЄ.ΔΥΛCЄΡΑΙΝЄΔЄΚΑ. (N supra Є)	μημένον. (ἐ)δυ(σχ)έραινε δὲ κα(ὶ
ΤΩΙ.ЄΤЄ...ΜΗΝΑΝΑΓΟΥ	τοῖ(ς) εἰς (ἀδύν)ατ' ἀνάγου-
CΙΤΑCЄΡΩΤΗCЄΙCΑΜΩΝ	σι τὰς ἐρωτήσεις, ἀξιῶν
ЄΝΤΟΙCΠΡΑΓΜΑCΙΝΓΥΜΝΑ	ἐν τοῖς πράγμασιν γυμνά-
ΖЄCΘΑΙΔΙΟΚΑΙΚΑΤΑΤΗΝЄΠ.	ζεσθαι· διὸ καὶ κατὰ τὴν ἐπ(ι-
ΧЄΙΡΗ¯Ι^{N}ΑCΟΧΟΙΚΟCΗΝΚΑΙ- ΠΑΝ	χείρησιν ἀσόλοικος ἦν καὶ παν-
ΤΟC.¯ΩΠЄΠΤΩΚΩCΑC	τὸς (ἔξ)ω πεπτωκὼς ἀσ-
ΤЄΙ...ΥΚΑΙΠΙΝΔΑΡЄΙΟCΟ	τεϊ(σμο)ῦ καὶ Πινδάρειος ὁ-
¯......ΡΜΟΝΙΑCΩCΑΝ	μόφ)οιτο(ς ἁ)ρμονίας, ὡς ἂν

XIV. 1 CAIC.........OC N, CAIC...Κ...Α..ϽOC/ΟΡΟΙC P 3 NO-Є (N supra), i. e. nomin. in acc. corr., P 4 OIC....Α¯. NA P[c] 5 ΑΞΙΙ////ΙΝ P 6 ΠΡΑΙ N 8 ΙΝΑCΟΛΟΙΚΟC N ut P 9 ΙΤΟCΙ.Ω N, in P post C ego Α legere mihi videbar, tacet Cr. 10 ΤЄΤ N. ЄΙΟCΟ P, O agmen litterarum claudit 11 ¯..ΟΙΙΡ.ΙΝΜΟΝ P

XIV. 1 ἐοικός supplevi Gomperzio qui παραπλήσιόν τι, πρὸς δὲ, et Wilam. qui l. l. ὅμοιον ἦθος (quod iam Buech.* requisiverat) supplebat viam monstrantibus: πᾶν e Diogeneo ὅλως delibavi, sed de ceteris parum mihi liquet. ἐν λόγοις Wilam. 2 σεμνότητι supplevi. κοινότητι propter epitheton exspectabat Buech. 3 ἐδυσχέραινε corr. Gomp. 4 rest. Wilam. ἐπὶ τιμὴν sive τόλμαν ex O dubitanter Gomp. 6 πράγμασιν suppl. Buech.* 7 ἐπιχείρησιν suppl. Buech.* 8 de voce ἀσόλοικος v. Buech.* 9 ἔξω suppl. Gomp. ἀστεϊσμοῦ suppl. Buech.* 10 sq. Πινδαρείας ὀργιαστὴς ἁρμονίας Gomp., de ὀργιαστὴς ipse dubitans φροντιστὴς sim. Zeller per litteras ad Gomp. datas, ἐχόμενος Wilam. recepi Buecheleri supplementum ex ipso poeta (Nem. VIII 33) depromptum

XIV. 5 sqq. L. Diog. IV 18 ἔφασκε δὲ ὁ Πολέμων δεῖν ἐν τοῖς πράγμασι γυμνάζεσθαι καὶ μὴ ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς θεωρήμασι, καθάπερ ἁρμονικόν τι τέχνιον καταπιόντα καὶ μὴ μελετήσαντα, ὡς κατὰ μὲν τὴν ἐρώτησιν θαυμάζεσθαι, κατὰ δὲ τὴν διάθεσιν ἑαυτοῖς μάχεσθαι.

7 ibid. 19 ἀλλα μὴν οὐδὲ καθίζων ἔλεγε πρὸς τὰς θέσεις, φασί, περιπατῶν δὲ ἐπεχείρει.

8 ib. 18 v. XIII 43.

11 ibid. 19 ἀεὶ γοῦν ἐμέμνητο ὁ Πολέμων αὐτοῦ (Xenocratis), τήν τ' ἀκακίαν καὶ τὸν αὐχμὸν ἐνεδέδυτο τἀνδρὸς καὶ τὸ βάρος οἱονεὶ τῆς Δωριστὶ ἁρμονίας ⟨Menag.: οἰκονομίας ll.⟩.

ЄΙΠΟΙ . . . ΚΑΙΠЄΦ . ΥΓ ѠϹΤΟ
ΚΟΙΝ . . . ΑΙΤΡ . ϹΠΑ . ΑΝΟ
ΧΛΟΥΓ . . ΑΥѠΓΗΝΗ . . Ϲ
ΜЄΝ . . . . \ΙΛЄΙΠΟΝ . . . Ϲ
ΚΑΤΑΤϹ . . Є . Ι . ΑΤΟΥ . . . ΤΑ

ΤΑΤΑ . . . . . . ΙΚΑΙΚ . . .
ΓΟϹΚΑΙ . . . .
. . . ΠΥ◡ . . . .
. ΘЄΧΗϹ . . . . . . Κ . . . .
. Є¯ΙϹ ΝΚΑΙΘΑΥΓ . . . . . .
ΔΙΑΦΟΡΟΥΠΑΝ¯.¯ЄΠΑΝѠ
Χ . . . ЄΝ . . ΝЄΜ . . ΙΚΡΙΘЄΙϹΗΙ
. ΛϹѠΙΑΡΚΑΛ . . . ЄϹΚΟΥ . . .
. ΧЄ◡ΙΝ ΤΗΙΠΟΛϹΙ . ΑΙΘЄΤ . .
. ЄΙϹΑΥΜΑΖϹ . . ΝΟϹΚ . ЄΠ . .

εἴποι (τις), καὶ πεφευγὼς τὸ
κοιν(ὸν κ)αὶ π̣ρ(ὸ)ς πᾶ(σ)αν ὄ-
χλον σ̣(υν)αγωγὴν η(. .)σ-
μέν(ος κ)αὶ λειπόμ̣(ενο)ς
κατὰ τ̣ο(ὺς π)ε(ρ)ί(π)άτου(ς τε)
καὶ
τὰ τα(μιεῖα)? καὶ κ(αινουρ-
γὸς? καὶ . . . . . . ο . . . . .
. . . πρά(ξεσιν)? ω̣κ . . ις (ἐν-
τ)ρεχὴς . . . . υκ . . . .
. ε . ην κ̣αὶ θαυμ̣(άτω)ν̣ (καὶ
διαφόρου παντ̣(ὸς) ἐπάνω
χ . . . εν . . νεμ . . ι κριθείσηι
. λ̣ωιαρ καλ(ῶς ἀρ)έσκου(σαν
σ)χέσ̣ιν̣ τῆι πόλ̣ει (κ)αὶ (δι)ετ(έ-
λ)ει θ̣αυμαζό(με)ν̣ος κα(ὶ) ἐπ(αι-

---

12 ΦЄΥΓѠϹ N 13 ΚЄΙΝ . . . . ΑΙΤΟ . ЄΚΑ . ΑΝΟ N 14 *νω*] ΓѠ P ΟΙ 15 ΜЄΝ . . . ΑΙ N 16 Є . . ΑΘ N, Є . . ΑΤΟΤ P. *τα*] ΚΑΙ N ut P 18 ΓΟϹ P (N). ΚΑΙ . . . . . . Ο N 19 septem primas litteras deletas testatur Cr. ΠΡΑ . . . . Κ N. ΦΚ . . ΙϹ P 20 ЄϹΚΗϹ N, ΡЄΧΗ P. *κ*] ΥΚ P 21 ΗΝ N ut P. ϽΑΥ . . . . Ν P 24 ΑΙΚΑΛ N 26 ΟϹΚΑ N

---

12 *τις* suppl. Gomp. 13 sqq. suppl. Gomp. 14 participium velut *ἡδεσμένος* requirit Buech. 16 sq. *κατὰ τὸν περίπατον κατὰ τὰ Παναθήναια* Plut. conl. Gomp., praetuli pluralem numerum. *τὰ βαλανεῖα* sim. Buech. horrea anteposui, quorum curam penes scholarcham fuisse philosophorum testamenta evincunt. quodsi deinceps nova Polemonem attulisse conicio, ne ea quidem ad doctrinam pertinere vix est quod moneam 20 *ἐντρεχὴς* supplevi 21 *θαυμάτων* supplevi 22 *παντὸς* suppl. Gomp. *διαφόρου* 'quaestus' 23 sq. *χρημάτων προκριθείσης φιλοσοφίας* ci. Buech. 24 suppl. Gomp. 25 *σχέσιν* restitui, sed hiantem orationem reliqui intactam *διετέλει* corr. Buech.* 26 *θαυμαζόμενος* suppl. Buech.*

Lucil. apud Nonium 414, 12: trasmittere tradere derelinquere Luc. lib. XXVIII [13 M.] Polemon amavit, morte huic trasmisit suam | scholen quam dicunt. ⟨Polemonem amavit Iun., Polemon (Polemo B, Gen.) et amavit codd.⟩ cf. Wilam. Ant. p. 49.

15 sq. Plut. de exil. 10 (728, 38 Duebn.) *ἡ δ' Ἀκαδημία . . . οἰκητήριον ἦν Πλάτωνος καὶ Ξενοκράτους καὶ Πολέμωνος, αὐτόθι σχολαζόντων καὶ καταβιούντων τὸν ἅπαντα χρόνον· πλὴν μίαν ἡμέραν, ἐν ᾗ Ξενοκράτης καθ' ἕκαστον ἔτος εἰς ἄστυ κατῄει Διονυσίων καινοῖς τραγῳδοῖς ἐπικοσμῶν, ὡς ἔφασαν, τὴν ἑορτήν.*

25 sq. L. Diog. IV 19 *διὰ δὴ οὖν τὸ φιλογενναῖον ἐτιμᾶτο ἐν τῇ πόλει.*

ΝC˥ΙΜΕΝΟCΕΠΙ . . . ΤΟC	ν̣ο̣ύμενος ἐπὶ (δαι)τὸς (λιτό-
Π . ΤΙΚΑΙCΩΦΡΟ . . ΝΗΙ	τητι καὶ σωφρο(σύ)ν̣ηι . . . .
ΤΑCΗCΕΞΩΚΑ . . . ⁻ΡΑ	π̣άσης ἔξω κα(κο)π̣ρα(γμο-
. . . . CΑ . . . ΕΧ . . ΗΙ	σύνη)ς α . . . εχ . . ηι . . . .
. . ΤΕΩCΖΧΝ . ΥΔΑ\ΟΓ . . .	. . τ̣έως ζ(ῶ)ν οὐδα(μ)ο(ῦ μὲν
. . . . . ΝΕΧ . . ΔΙΚΑ . ΤΗΝ . . .	ἔβαινε)ν ε(ἰς) δικα(σ)τήρ̣(ιον
ΗΙΚΟΙΝΟΝ/ . . ΕΙΟΓ . ΙΜΗ . . .	ἢ κοινὸν (ἀρχ)εῖο(ν ε)ἰ μ̣ὴ
	(ἀ-
ΝΑΓΚΗCΠΑ . Λ . ΤΑCΤ	νάγκης πα(ρ)ά̣(σ)τασι̣(ς κατα-
ΛΑΒΟΙΤΟΔΕΠΟΛ . . . . ΙΔ . . .	λάβοι, τὸ δὲ πόλ(εως) δ(ια-
	μέ-
ΝΕΙΝΕΞΩ . . ΝΟ . . ΩΝΟΝ . . .	νειν ἔξω (κάλ)λιο(ν) ἐ̣νόμ̣(ιζεν,
	ὥσ-
ΤΕΚΑΙΤΩΤ . ΝΩΡΙΜ . .	τε καὶ τῶ(ν γ)ν̣ωρίμ(ων
ΠΟΛΛΟΥCΟΙ . . . . . ΙΗCΑΜΕΙ . .	πολλοὺς οἰ(κοδομ)ησαμέ(νους
ΕΝΤΩΙΚΗΤ . . ΑΛΛΥΒΙΑΜΕ	ἐν τῶι κήπ̣(ωι κ)αλύβια μέ-
ΝΕΙΝΑΥΤΟΥ . ΑΤΑΤΟΥΛΕΙC	νειν αὐτοῦ (κ)ατὰ τὸ (π)λεῖσ-
ΤΟΝ.˙ΔΟΚΕΙ . ΕΚΑΙΝCΑΝΙC	τον· δοκεῖ (δ)ὲ καὶ νε̣ανι[σ]-
ΚΩCΕΚΘΑΥΜ . . ΛΙΞΕΝΟΚΡΑ-	κῶς ἐκθαυμ(άσ)α̣ι Ξενοκράτην
ΤΗΝ	
ΕΖΩΝΑΥ . . ΝΥΜΝΕΙΚΑΙΕ	ἐξ ὧν αὐ(τὸ)ν ὕμνει καὶ ἐ-
˥ΙΜΕΙΤΟΤ . . . . ΘΕΝΤΑΠΕΡΙ	μ̣ιμεῖτο π̣(άντο)θεν τὰ περὶ

28 ΤΗΤΙ N 31 ΝΟΥΔ . ΟΝ N 33 Η+Κ (Ι del.) P 36 ΝΟΗ N
41—46 desunt in N

27 ἔπαιν. ἐπὶ δ. λ. supplevi, v. test. ad col. XIII 12 28 σωφροσύνῃ suppl. Buech.*- 28 sq. καίτοι πάσης ἔξω καταστάς Gomp., κακοπραγμοσύνης ego 31 suppl. Gomp. 32 ἔβαινεν supplevi, δικαστ. et dein ἀρχεῖον Gomp. 33 ἀνάγκης suppl. Buech.* 34 suppl. Gomp. 35 sq. supplevi, ὥστε Gomp. 37 γνωρίμων rest. Gomp. 38 οἰκοδομ. suppl. Gomp., praeierat Buech.* ποιη)σάμε(νοι 39 e Diog. suppl. Sp. 40 sqq. rest. Gomp., 44 ego supplevi verborum Diogenis κατὰ πάντα ratione habita

39 L. Diog. IV 19 ἐκπεπατηκὼς ἦν διατρίβων ἐν τῷ κήπῳ, παρ' ὃν οἱ μαθηταὶ μικρὰ καλύβια ποιησάμενοι κατῴκουν πλησίον τοῦ μουσείου καὶ τῆς ἐξέδρας. indic. Sp. p. 538.

41 L. Diog. ibid. ἐῴκει δὴ (δὲ Wilam.) ὁ Πολέμων κατὰ πάντα ἐζηλωκέναι τὸν Ξενοκράτην· καὶ ἐρασθῆναι αὐτοῦ φησιν Ἀρίστιππος ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ παλαιᾶς τρυφῆς. Wilam. p. 49.

. ΥΤΟΥΛΕΓ. . ⅃ΙΔΕΚΑΙΦΙΛΟ	*αὐτοῦ. λέγ(ετ)αι δὲ καὶ φιλο-*
ϹΟΦΟΚΛΗΟΓΕΝΕϹΘΑΙΚΑΙΜΑ	*σοφοκλῆς γενέσθαι καὶ μά-*

O.

Col. XV. (7. 744 O. 176 N.) ΑΙϹΤΑΤΟΠΑ	*λιστα τὸ πα(ρ)α(κίνδυνον*
ΤΗϹΦΩΝΗϹΚΑΙΠΑΡΙ	*τῆς φωνῆς καὶ παρά(βολον*
ΑΤΟΔΕΧΕϹΘΑΙΕΦΗΔΑΡΚΕϹΙ	*ἀποδέχεσθαι. ἔφη δ' Ἀρκεσί-*
ΛΑΟϹΔΤΙΑΥϹΩΙΠΑΡΑΘΕ . ΦΡΑ .	*λαος ὅτι αὐτῷ παρὰ Θε(ο)-φρά(σ-*
ΤΟΥΜΕΤΕΛΘΟΝΤΙΦΑΝΕΤΙ	*του μετελθόντι φανε(ίη-*
ϹΑΝΟΙΠΕΡΙΤΟ⊦. ιΛΕΜΩΝΑ	*σαν οἱ περὶ τὸν (Π)ολέμωνα*

---

45 ⅃Υ
ϽΟΦΟΚ P

---

45 cf. Panaetius *φιλοπλάτων καὶ φιλοαριστοτέλης* ind. Sto. 61, 2.

---

45 sq. ibid. 20 *ἦν δὲ καὶ φιλοσοφοκλῆς, καὶ μάλιστα ἐν ἐκείνοις ὅπου κατα τὸν κωμικὸν* ⟨CAF. III p. 401 frg. 18 K.⟩ *τὰ ποιήματα αὐτῷ*
Κύων τις ἐδόκει συμποιεῖν Μολοττικός,
καὶ ἔνθα ἦν κατὰ τὸν Φρύνιχον ⟨ib. I frg. 65⟩
οὐ γλύξις οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλα Πράμνιος.
ἔλεγεν οὖν τὸν μὲν Ὅμηρον ἐπικὸν εἶναι Σοφοκλέα, τὸν δὲ Σοφοκλέα Ὅμηρον τραγικόν. Suid. s. *Πολέμων*: *ἔχαιρε δὲ Ὁμήρῳ τε καὶ Σοφοκλεῖ κτλ.*

XV. 1 ΠΑ . Α N 2 ΠΑΠ N, ΠΑΡ⅃ P 3 ⌊ΑΠΟ P. Ϲ . Η N 4 ΟΤΙ N. ΑΥΤΩΙ P 6 ΟΛΕΜΩΝΑ N

XV. 1 *μάλιστα* suppl. Buech.*, *παρακ.* et *παράβ.* idem. *τὸ παναρμόνιον τῆς φωνῆς καὶ πάνρυθμον* Wilam. Ant. p. 66, *τὸ παραπεπταμένον τ. φ.* Gomp. 3 sqq. e Diog. rest. Sp. *ἔφη* suppl. Buech.* 5 *φανείησαν* Buech.*

XV. 1 L. Diog. IV 24 *φασὶ δὲ αὐτὸν* (Crantorem) *ἐρωτηθέντα τίνι θηραθείη ὑπὸ Πολέμωνος εἰπεῖν τῷ μήτ' ὀξύτερον μήτε βαρύτερον ἀκοῦσαι φθεγγομένου.*

3 sqq. id. IV 22 *καὶ Ἀρκεσίλαον μετελθόντα παρὰ Θεοφράστου πρὸς αὐτοὺς* (Cratetem et Polemonem) *λέγειν ὡς εἶεν θεοί τινες ἢ λείψανα τῶν ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους.*

ΘΕΟΙΤΙΝΕϹΗΛΓΕ_ΑΝΑΤΩΝ	θεοί τινες ἢ λ(είψ)ανα τῶν
ΑΡΧΑΙΩΝΕΚΕΙΑ◡ΝΚΑΙΤΩΝ	ἀρχαίων ἐκεί(νω)ν καὶ [τῶν]
ΕΚΤΟΥΧΡΥϹΟΥ..ΙΟΥϹΔΙΑΠΕ	ἐκ τοῦ χρυσοῦ γέ(ν)ους διαπε-
ΠΛΑϹΜΕΝΩ....ΡΩΠΩΝ	πλασμένω(ν) ἀ(νθ)ρώπων·
ΟΚΑΙΟΛΙΓ..ϹΕΙ....ΕΡΕΘ	ὃ καὶ ὀλίγ(οι)ς ἔτ(ι ἐπεφ)έρεθ'
ΟΥΤΩ.....ΙΚΗ......ΗΛΙ	οὕτω(σὶ φιλ)ικὴ(ν καὶ τ)ηλι-
ΚΑΥ.ΛΝ..........ΝΦΥ	καύ(τ)ην (καὶ τοιαύτη)ν φύ-
..ΝΕΖΕΙ......ΝΕΑ...¯Ο	σι)ν ἔχει(ν ἡλίκη)ν ἐ(κεῖν)ο(ι
ΛΕΓΟΝΤ.......ΘΟΙϹ.ΜΑ	λέγοντ(αι ....)θοισ. μά-
ΛΙΤΑΠΛΑΤΩΝϹΤΟΥϹΤ....	λι(σ)τα Πλάτων †στου, Σ(πεύ-σιπ-
ΠΟΝΔΕΚΑΙΞΕΝ.ΚΑ......	πον δὲ καὶ Ξεν(ο)κρ(άτην
ΕΙϹΤΕΛΙΚΗ...........	εἰς τελικὴ(ν φιλίας ἕξιν?
.ϹΕΓ.....ΤΟϹΟΥΟΥ...	ἢ) σεμ(νότη)τος οὐ (παραγε-
.ΝΗΓ...ΕΦΗΔΕΠΛΟ...	γε)νῆσ(θαι.) ἔφη δ' ἐν ἄσ(τει
......ΕΙΝΠΑΡΕΝ....	τόθ' ὑπάρχ)ειν παρ' ἐν(ίοις ἀ-
......ΙΤΗϹΕΙϹΙΝ...	σώτοις σ)ιτήσεις, ἵν' (ἀκο-
........ΤΩϹ..ΤΟΥ...	λασίαις ἀφισ)τῶσ(ιν) τού(ς ἐ-
...........ΛΕΙΑϹ..	φήβους τῆς Ἀκαδη)μείας (τε
.........ΤΟ/ΗϹΚΑ..	καὶ κώθωνος ἀ)ποχῆς· κα(ὶ δή
...ΑΠΑΝ..ΔΟϹΕΙΖΗ...	τις) ἅπαν(τ') ἐδόκει ζη(τεῖν ὅ-
........¯ΡΑΤΟΥΔΙΓΩ	πως αὐτοὺς ἀ)κράτου δι(ψ)ῶ(ν-
........ΑΝΔ.Μ...	τας καὶ ἔρωτος π)ανδ(ή)μ(ου
.......Ο.ΙϹΕΙΠΡ...	δυσχρήστους π)ο(ή)σει πρ(ὸς
.ΜΕΙΟΛ..ΙΑϹΕΜΟΝΤΕΚΑΙ	ἵ)με(ρ)ον (ἅμ)α σεμνόν τε καὶ
ΦΙ/...ΤΩΝΜΕΤΑΥΤΑΙ	φιλ(όλο)γον· μετὰ ταῦ(τα
.........ϹΝΚΡΑΤΗΤΟ.	μέντοι Πολέμω)ν Κράτητο(ς
.........ΚΑΚ.ΤΕϹΕΙϹ	ἐρωτικῶς) διατεθείς

7 ΛΓΕΥ N: in P frustulum male glutinatum, est enim Λ|ΓΕ|ΨΑΝΑ / ΕΚΕ|ΝΑ|Ν quod debebat esse |ΓΕ|ΝΟΥϹ / |ΝΑ|ΝΘΡ hinc turbae apographorum 14 ΤΕΙ N 16 ΛΗΤΑ N 17 ΠΙΝ N. ΞΕΝ.ΚΡ N 20 πλο] ΝΑϹ N 26 ΕΔΟΚΕΙ N ut P 27 ΚΑΓΟΥ litt. minoribus N, ϹΡΑΤΟΥ fere P 30 ϹΕΜΟΝ (N supra M) N ut P 31 ΟΝΜΕΤΑΤΑΥ N 33 ΔΙΑΤΕΘΕΙϹ P.

8 τῶν del. Wilam. Ant. p. 66. an πως scribendum? 11 ἐπεφ. s. συνεφέρεθ' Buech. 12 φιλικὴν ego supplevi, τηλικαύτην Gomp. 13 sqq. Buechelero facem praeferente supplevi, attamen quantopere vacillent quae dedi, praesertim v. 14. 19, perspicuum 16 μάλιστα corr. Buech.* Σπεύσιππον et Ξενοκράτην rest. Gomp. 20 scil. Arcesilaus, cf. 3. quae sequuntur quemadmodum potui supplevi, ut contentioni mox enarrandae quodammodo fieret exordium. histo-

.........CЄ..HCA

........CTⲰ.AΦHTOY
MЄNⲰNTH.AKAΔHMЄIAC
TЄ.KЄIKAITⲰICⲰMATIBЄΛ
...YAΔIAKЄICΘAITⲰNЄΓAY
..ЄNⲰNKAITⲰNIKANⲰC
BI.ⲎⲰKOTⲰNЄINAIΠ..CΠⲰN

TOCTOMЄIPAKIONMHTЄIXAI
MHTЄKATAΠΛAΓHNAIMЄXPI
ΔЄTOYTOYΠOΛЄNHCAIKAIΔI
ANTAICAIΠPOCAYTON.OC
ЄZHPTACATOKAIMЄTHΓAΓЄ
TOCKPATHTAΠPOCЄAY..N

τοσοῦτον τῆς) σε(μν)ῆς ἀ(ταραξίας ἐξέ)στη ὥ(σ)τε λέ(γονθ' οἷάπερ εἶ)ς τῶν ἀφηγουμένων τῆ(ς) Ἀκαδημείας (ὧι γ' ἐ(φ)κει καὶ τῶι σώματι βέλτισ)τα διακεῖσθαι τῶν ἐγλυομ)ένων καὶ τῶν ἱκανῶς βε(β)ιωκότων εἶναι, π(ερι)σπῶντος τὸ μειράκιον μήτ' εἶ(ξ)αι μήτε καταπλαγῆναι, μέχρι δὲ τούτου πολεμῆσαι καὶ διαντᾶι(ρ)αι πρὸς αὐτόν, (ἕω)ς ἐξηργάσατο καὶ μετήγαγε τὸ(ν) Κράτητα πρὸς ἑαυ(τό)ν.

Col. *T.* (B. 725 O.)

ΓPAΦЄIΔYΠ..AYTOYTAYTA
ΔIOΔⲰPOCⲰ..TOMONKATA
ΘЄOΦPACTONTOΠONЄICA

γράφει δ' ὑπ(ὲρ) αὐτοῦ ταῦτα Διόδωρος, ὥ(ς) τὸ μὲν κατὰ Θεόφραστον πέπον εἰς ἀ-

---

35 { THⲰ.TO / ΓⲰN..HΓOY } N CTHⲰ.TЄΛЄ (s. TOΛЄ) P
39 να] TA N. MЄΓAY N 40 IKAINⲰ N 41 in. BЄ N 42 ЄI‾AI P
44 ΠOΛЄMHCAI N 45 ANTAICAI P 46 ЄΞHPΓ- N

---

riolam a L. Diog. VI 21 traditam de Diogene Antisthenis disciplinam persequente comparat Gomp., adulescentulum Cratetem accipiens, quem Polemo frustra a philosophia avertere intenderit: equidem ad Arnimi sententiam propensus sum versuum praesertim 41. 45 conexu perpenso tertiam personam agnoscentis, cui Academiae princeps praedam extorserit 36 sqq. suppl. Gomp. 39 τῶν ἐγλυομένων rest. Buech.* dubitat Arnim nescio an non recte 41 suppl. Buech.* 42 εἶξαι corr. Buech.* 45 διαντᾶραι corr. Wilam. ἕως suppl. Buech.* 46 ἐξηργ. tacite corr. Buech.*, servat Wilam. 47 Κράτητα suppl. Buech.*

T. 1 suppl. Gomp. 2 supplevi et correxi. Diodorum eundem esse censet Gomperz atque eum quem L. Diog. IV 2 tradit de Speusippi studiis mathematicis egisse (cf. Schwartz in Pauly-Wiss. Encycl. II 171): recte quidem, in dubio tamen, quemnam istic Speusippi sectatorem laudibus efferat. fuit quidem cum Heraclidem designari opinarer, qui Sotione testante (L. D. V 86) Ἀθήνησι παρέβαλε πρῶτον μὲν Σπευσίππῳ (Polsberw N. Jahrbb. II, 6, 1 [1832], p. 261, Zeller II 1[4] 989₃), ἀλλὰ καὶ ... τὰ Πλάτωνος ἐζηλώκει, neque est quod hominem multifariam versatum περὶ πάντων ἱκανῶς ἐπιχειρῆσαι mireris. nunc multo magis arridet

ΠΟCΠЄΥCΙΠΠΟΥΦΥCΙΝΑΘ	πὸ Σπευσίππου, φύσιν δ̣ὲ̣
ΚΑΙΦΙΛΟΠΟΝΙΑΝΑΞΑΙΑΝ	καὶ φιλοπονίαν ἀξ[α]ίαν
ЄCΧЄΜΝΗΜΗC . . ΥΓΑΡΜΟ	ἔσχε μνήμης· (ο)ὐ γὰρ μό-
ΝΟΝΠЄΝΤ . ΙΝЄΝΔЄΧΟ	νον περ̣ὶ τ(ῶ)ν ἐνδεχο-
. ЄΝѠΝЄΠ . ΑΓΜΑΤЄΥΘΗΙ	μ)ένων ἐπ(ρ)αγματεύθη[ι]
⁻ΑΙΠЄΡΙΠΑΝΤѠΝΡΙΚΑ	κ)αὶ περὶ πάντων δ' ἱκα-
. . . ΠЄΘΙΡΗ . ЄΝѠCΤΘΑΟ	νὰ ἐ)πε(χ)ε̣ιρη(σ)εν, ὥστε̣ δ̣ο-
. . ΙΝЄΙΜΗΤΗΝΔΙΑΤΡΙ (? ?)	κε)ῖν, εἰ μὴ τὴν διατρ̣ι-
. . ΝЄΠΟΙΗCΑΠ . . ΙCΤΟΜΟΥ	βὴ)ν ἐποιήσατ̣(ο ε)ἰς τὸ μου-
. . . . . . ЄΡΑΝΤ . . . . . . Α	σεῖον Κ)ράντ(ορα παρ)α(λαβὼν
. . . . . . ΜΙΜΟ . . . . . . Є	. . . . . . μιμο(ύμενος?) ε
. . . . . . ΤΟΙCΠ	. . . . . . τοῖς π . . . .
* * *	* * *

Buecheleri argumentatio vs. 3 *πέπον* corrigentis, qua 'maturitas' proxima a *μαλακίᾳ* adsiduitati opponitur, id quod Polemonis indoli egregie convenit. 'hoc ipsum quod auctor verbi Theophrastus nominatur, argumento est rarius memorari verbum ac minus tritum, et exspectamus aliquid cum laboriosis studiis dissidens aut contrarium'. simul causam habes cur columnae XVmae hancce subiecerim 4 fin. correxi 5 cf. L. Diog. IV 16 (ad col. XIII 10) 7 *περὶ* correxi 8 supplevi 10 supplevi et correxi 11 *διατριβὴν* rest. Gomp. 12 *ἐποιήσατο* correxi, quae sequuntur Buech.

Col. Q. (5. 722 O.)

	* * *	* * *
		(λέγε-
	ΤΑΙ . . . . ΤЄΝ	ται . . . . τεν . . . . . .
	ΤΟ . . ΟΝ . . . . . ΚΑΤΑΦΙΛΟΚ . Α	τὸ(ν Π)ολ(έμωνα) κατὰ Φιλο-κ(ρ)ά-
	ΤΗΝЄΓΛΙΠЄ . . ΤΟΝΒΙΟΝ ΑΝ	την ἐγλιπε(ῖν) τὸν βίον. Ἀν-
	ΤΙΓΟΝΟCΔΗΓΙ . ΦЄΙΔѠΤΙΠ .	τίγονος δ(ὲ) γ(ρά)φει δ(ιό)τι Π(ο-
	ΛЄΜѠΝΟCΤЄ . ЄΥΤΗCΑΝΤΟC	λέμωνος τε(λ)ευτήσαντος
CRATES	ΟΙ . . . ΗCΔΙΑΙ ЄΞΑΜЄΝΟC . .	ὁ (Κράτ)ης δια(δ)εξάμενός (τε

Q. 2 *λέγεται* supplevi 4 sqq. suppl. Gomp. Jen. p. 603 not., Polem. p. 147. E. R(ohde), Lit. Centralbl. 1882, n. 2 5 paragraphum subieci 8 *τε* addidi

Q. 8 Laert. Diog. IV 21 *Κράτης . . . ἀκροατὴς ἅμα καὶ ἐρώμενος Πολέμωνος· ἀλλὰ καὶ διεδέξατο τὴν σχολὴν αὐτοῦ.* verba *ἅμα καὶ ἐρώμενος* ex Aristippi libro *περὶ παλαιᾶς τρυφῆς* intrusa censet Wilam. Ant. p. 49.

Τ. . . . ΑΤΡΙΒ . ΝΚΑΙΚΡΙΘΕ . . .	τ(ὴν δι)ατριβ(ὴ)ν καὶ κριθε(ὶς ἄ-
. . . . . . ΝΑΙΤ. CΗΓΕΜΟΝΙΑ .	ξιος εἶ)ναι τ(ῆ)ς ἡγεμονία(ς,
. . . . . . ΡШΝ . . ΝΑΥΤΟΝ . . .	τῶν ἑταί)ρων (μὲ)ν αὐτὸν (ἑ-
. . . . ΤΗΝ	λομένων διὰ) τὴν (οὐ φιλο-
ΔΗ	δη(μώδη διαγωγήν, ἐν οὐ-
ΔΕΝΙΑΙC	δενὶ δ' ἴσ(ης λόγων δυνάμε-
. . ΚΑΙC	ως) καὶ σ(υνέσεως τῆι πό-
. . . . ΝΑΙ	λει γεγονέ)ναι (δοξάσης?
ΚΑΙ	καὶ . . . .
* * *	* * *

11 ἑλομένων eqs. supplevi partim ad Diogenis exemplar, qui IV 22 de duobus illis scholarchis intima familiaritate coniunctis: ἤστην οὐ φιλοδημώδεε, partim Plutarchi verbis usus Cratetis, ἀνδρὸς ἐνδόξου καὶ δυνατοῦ, legationem ad Demetrium narrantis (Dem. 46, cf. Wilam. Ant. p. 209, Susem. I p. 122).

Col. XVI. (28. 745 O. 177 N.)

O.

. . . . ΕΡΔΕCΟΛΕΥCΙШCC	. . . π)άντα ἔρδε Σολεῦσι, ὥς **CRANTOR**
ΦΗCΙΘΑΥΜΑΖΟΜΕΝΟCΔΕC	φησι· θαυμαζόμενος δ' ἐ(κεῖ
ΚΑΤΕΛΙΠΕΤΗΝΕΥΗΜΕΡ . . .	κατέλιπε τὴν εὐημερ(ίαν
ΚΑΙΠΑΡΑΓΥΝΟΜΕΝΟCΑΕ . .	καὶ παραγενόμενος Ἀθ(ήνα-
. ΕΠΡШΤΟΝΜΕΝΞΕΝΟΓΡΑΝ	ζε πρῶτον μὲν Ξενοκρά-
ΤΟΥCΗΚΟΥΕΝΥCΤΕΡΟΝΔΕ	τους ἤκουεν, ὕστερον δὲ
ΜΕΤΑΠΟΛΕΜШΝΟCΕCΧΟΛΕ	μετὰ Πολέμωνος ἐσχόλ(α-

XVI. 1 Γ/ΝΤ\.Ρ P ΛΕΥCΙ P 2 ΔΕϹ P 3 ΝΟΥΗΜΕΡ N 4 ΓΕΝΟΜΕΝΟC N 5 ΖΕΠΡ P. ΚΡΑ P, N non vidi 7 sq. ΕC-ΧΕΝ|ΤΕΝ N

XVI. 1 Κράντω)ρ suppl. Sp. p. 539: ego cum Gomperzio diffisus versiculi ab ipso Crantore scripti clausulam reficere malui. φιλοφρόσυνος sim. praecesserit 2 suppl. Crönert. cave δὲ ὅμως suppleas quod margo non capit. idem valet de αὐτοῦ a Buech.* proposito. repet. Wilam. Ant. p. 68, omisso quidem δέ 3 εὐημερίαν suppl. Buech.* 7 ἐσχόλαζεν rest. Buech.*

XVI. 1 sqq. L. Diog. IV 24 Κράντωρ Σολεὺς θαυμαζόμενος ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι ἀπῆρεν εἰς Ἀθήνας καὶ Ξενοκράτους διήκουσε Πολέμωνι συσχολάζων. festinanter excerpentem, quippe qui Crantorem e Polemonis discipulo in condiscipulum mutarit, erroris insimulat Gomp. Pol. p. 148. obloquitur Susem. I 119₅₅₀.

	ΖΕΝΚΑΙΤΟΙΠΟΛΥΔΙΑΦΕΡΩ .	ζεν καίτοι πολὺ διαφέρω(ν
	Ν.	
	ΕΝΟΙCΕΠΑ . . Ν . . . ^ . ΑΚΟΙ	ἐν οἷς ἔ(γρ)α(ψε)ν . . . ε̣ . αις? φι-
10	ΛΟΠΟΝΟCΙ . . ΥΡ	λόπονος ι . . υρ . . . . (ποη-
	ΤΙΚΟCCΚΕ . . . ΤΤ	τικός? ο̣κε . α̣ττ . . γ . . . (πε-
	ΡΙΕΠΕ . . ΝΟΙCΕΥ . . . Α	ριέπε(σε)ν οισευ . . . α (γεγρα-
	. . ΝΑΙΤΡ . . . . . . ΙΑΔ . . .	φέ)ναι τρ(εῖς μυρ)ιάδ(ας στί-
	ΩΝΕΝΙ . . . . . . CΙΛΑΙΤ . .	χων· ἔνι(α δ' Ἀρ)κεσίλαι τι(νὲς
15	. ΝΕΤ . . . ΑΝΟΥΤΩ	ἀ)νέγ(ραψ)αν, οὐ τῶ(ι Κράν-
	Τ	τ(ορι . . . .
	* * *	* * *
		(μετήλλα-
22	ΜΕΝ	ξε νε̣ν̣(οσηκὼς εὐθὺς ἐξ ἐ-
	ΦΗΝ	φήβω̣(ν? . . . .
24	ΚΑ	κα . . . .
	* * *	* * *
33	ΕΝ	εν . . . .
34	ΤΩ	τω . . . .
36	ΒΙΟΝ	βίον̣ . . . .
	ΤΗΝ	τὴν (δ' ἐκκομιδὴν φροντίδων
	ΟΥΚΕΚΑΝΤΟΝΩ . . . CΑ . . .	οὐκ ἐλαττόνων̣ (οὖ)σα(ν) ἀ-
	ΞΙΑΝΗΛΩ	ξίαν ἥλω δ̣ιατα(ξάμενος. οἱ
40	. . . .	φ(ίλοι γὰρ περιέστασαν
	ΕΓΛΕΙ . . . . ΤΗΛΗ . ΝΘΑ . .	ἐγλεί(πον)τ' ἤδη· (ἔ)νθα (δή τι-
	ΝΕCΟ . . . . ΛΑΝΠ . . .	νές φ(ασιν Ἀρχεσί)λαν π(ότε-

9—44 desunt in O. paragraphus exstat in P   11 CΚΕ/ΑΤΤ . . Γ P   14 <ΩΝΕΝΙ/ P.   ΚΕCΙΛΑΙΤΙ P   22 ΞΕΝ^Ν P   23 ΦΗΒC P   38 ΟΥΚΕ ΛΑ‾ΤΟΝΩΝ . . CΑ . Α P   39 ΞΙΑΝΗΛΩLΙ/ΤΑ P   40 prima litt. ni fallor Φ fuit. inter hanc col. et XVIIam in P commissuram quaesivi et vidi

8 *καίτοι* suppl. Buech.*   9 ἔγραψεν rest. Buech.*   φιλόπονος rest. Gomp.   11 sq. περιέπεσεν quod suppl. Gomp., non ad Crantorem morbo correptum rettulerim, sed ad hominem litteratum, qui in catalogo quodam illi stichometriae inciderit, itaque περιέπεσον? monuit Arnim   13 Buechelero duce suppl. Wilam. Ant. p. 62   14 sqq. e Diogene supplevi   22 cf. XVII 8   36 τὸν μὲν βίον εὐτελέστατον Buech., fort. -τος ἦν

13 sq. L. Diog. IV 24 Crantor κατέλιπεν ὑπομνήματα εἰς μυριάδας στίχων τρεῖς, ὧν τινά τινες Ἀρκεσιλάῳ προσάπτουσι.

22 id. ibid. νοσήσας εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον ἀνεχώρησε κτλ. — 27 κατέστρεψε πρὸ Πολέμωνος καὶ Κράτητος, ὑδρωπικῇ διαθέσει νοσήσας.

P.NAYTONENTAI	ϱ(ο)ν αὐτὸν ἐν ταῖ(ς κοιναῖς
OANΩCNI	ϑά(ψ)ωσιν (ϑήκαις διαπυϑέ-

Col. S.
(724 O.)

O.	(σϑαι· ὃ δ' ἐν γῆς φίλης μυ-
............ΗΚΡΥΦΘΗ	χοῖσι καλὸν ἔφ)η κρυφϑῆ-
ΝΑΙΔ ....ΜΕΝΟΥ	ναι· δ(ιαβεβαιου)μένου
ΔΕΤΟΥΠΟ.ΕΜΩΝ.CΚΑΙΝΟ	δὲ τοῦ Πο(λ)έμων(ο)ς καὶ νο-
ΜΙΖΟΝΤΟCΑΥΤΟΝΑΕΙΝΕ	μίζοντος αὐτὸν δεῖν ἐ-
ΝΑΙCΑΥΤΟΙΜΕΛΛΟΥCΙΝΤΕ	ν αἷς αὐτοὶ μέλλουσιν τε-
ΘΗΝΑΙΘΗΚΑΙCΕΙΠΕΡΩCΟΥ	ϑῆναι ϑήκαις, εἶπε(ν) ὡς οὔ-
ΤΕΠΡΟΤΕΡΟΝΑΝΤ.Ι..ΝΑ.	τε πρότερον ἀντ(έ)τ(ει)ν' α(ὐ-
ΤΩΙΠΩΠΟΤΕΟΥΤ.Ν\	τῶι πώποτε οὔτ(ε) νῦ(ν δή.
ΟΥΚΑΦΗΓΗCΑΜΕ......	οὐκ ἀφηγησαμέ(νωι δὴ τὸ τέ-
ΛΟCΕΓ.ΝΕΤΟΤΟΙCΚΟΙ....	λος ἐγ(έ)νετο τοῖς Χο(υσὶν

44 *ϑάνωσιν* Gomp. Pol. p. 148, qui col. *S* huic vidit esse subiungendam: ibi enim disseri videri de Crantoris et Arcesilai sepulcro communi, quo Polemo ipse quoque condi voluerit (v. infra), accedere versus tragici in eo colloquio adhibiti vestigium *S* 2. hinc profectus verba inde a v. 37 supplevi, Gomperzii correctione leviter inflexa. unum Cratetem, non illos Polemonis familiares adferunt Antagoras et Diog.

S. 2 corr. Gomp. 3 supplevi, *διατεινομένου* Arnim, *διατιϑεμένου*? Gomp., at lacuna paullo capacior 4 *Πολέμωνος* suppl. Gomp. 5 *αὐτὸν* scrips. Gomp., *αὐτοὶ* Cratetem et Arcesilaum intellegens, mox Polemoni respondentem Cratetem: probabilius visum est haec cum Buechelero ad Crantorem referre 8 sq. suppl. Gomp. *ἀντ(ι)τ(εί)να(ι αὐ)τῶι* scripserit Arnim, *ἀντέστη* Buech. 10 scil. Crantori, cf. Gomp. p. 149 11 suppl. Gomp., qui si recte diem obitus notari intellexit, loci notionem subsequi veri simile est. *κατὰ τὴν ϑέαν* Buech.

S. 1 sqq. L. Diog. IV 25 *ἐρωτηϑέντα* (Crantorem) *πρὸς αὐτοῦ* (Arcesilao) *ποῦ βούλεται ταφῆναι, εἰπεῖν* ⟨trag. frg. adesp. 281 N²⟩ '*ἐν γῆς φίλης μυχοῖσι κρυφϑῆναι καλόν*'. cf. Teles ap. Stob. XL, 8 p. 747 H.

id. IV 21 *οὕτως ἀλλήλω ἐφιλείτην* Crates (Crantor Wilam.) et Polemo *ὥστε καὶ ζῶντε οὐ μόνον τῶν αὐτῶν ἤστην ἐπιτηδευμάτων, ἀλλὰ καὶ μέχρι σχεδὸν ἀναπνοῆς ἐξωμοιώσϑην ἀλλήλοιν καὶ ϑανόντε τῆς αὐτῆς ταφῆς ἐκοινωνείτην. ὅϑεν Ἀνταγόρας εἰς ἀμφὼ τοῦτον ἐποίησε τὸν τρόπον·* ⟨Anth. pal. VII 103⟩

Μνήματι τῷδε Κράτητα ϑεούδεα καὶ Πολέμωνα
ἔννεπε κρύπτεσϑαι, ξεῖνε, παρερχόμενος,
ἄνδρας ὁμοφροσύνῃ μεγαλήτορας, ὧν ἄπο μῦϑος
ἱερὸς ἤϊσσεν δαιμονίου στόματος,
καὶ βίοτος καϑαρὸς σοφίας ἐπὶ ϑεῖον ἐκόσμει
αἰὼν' ἀστρέπτοις δόγμασι πειϑόμενος.

6 *ἀτρέπτοις* ⟨*αἰῶνα τρεπτοῖς* Laert. B⟩ Mein. Preger Inscr. gr. metr. p. 12.

ΚΑΤΑΤΗΝ . . ΑΝЄΝ	*κατὰ τὴν . . ανεν . . . .*
ΚΑΙΠΑ . . . . ЄΝ	*καὶ πα . . . . εν . . . . . .*
. . Α . . . . . ЄΤΑ	*. π)α(ρὰ τῶν) ἑτα(ίρων? . .*
ЄΜ	*εμ . . . . (ἐ-*
ΠΙΜ	*πιμ(ελείας πολλῆς τυχόντα*
ΚΑΙΓЄ	*καὶ γε(γονότα ἔτη σχεδὸν*
. ΚΤѠ	*ὀ)κτὼ (καὶ πεντήκοντα? γε-*
. ΡΑΦ	*γ)ράφ(ασιν ἔνιοι τελευ-*
¯ΗCΑ	*τῆσα(ι τοὺς φίλους παρὰ*
ΤΟΜΟ	*τὸ μο(υσεῖον κατασκευ-*
ΑΖЄΙ	*άζει(ν αὐτῶι κελεύσαντα*
. ΗΝΘ	*τ)ὴν θ(ήκην? ὁ δὲ Κράτης*
ΠΟΛΛ	*πολλ(οὺς ὄντας ἤδη Πολέ-*
. ѠΝΟ	*μ)ωνο(ς μαθητὰς καὶ Κράντο-*
. . CЄΚΤ	*ρο)ς ἐκτ(ήσατο? ὧν τινες*
ЄΙΝΑΙΦΑ	*εἶναί φα(σι . . . .*
ΤѠΝΤΟΙ	*τῶν τοι . . . . (με-*
ΤΑΧЄΙΡΙCΘЄΙCΙΝ	*ταχειρισθεῖσιν . . . .*
CRATETIS DISCIPULI . . . ΦЄΡΟΥCΙΤΙΝ	*. . . φέρουσι· τιν(ὲς δὲ Βίωνα*
. . . . ΟΡΥCΘЄΝΙ	*τὸν Β)ορυσθενί(την καὶ τὸν Ἀ-*
. . ЄΝΔΙ . ΝЄΥΜЄΝ	*σπ)ένδι(ο)ν Εὐμέν(ην, οὗ τὰ*
ΠЄΡΙΚѠΜѠΙΔΙΑCЄΙΝΑΙΚΑΙ . . .	*περὶ κωμωιδίας εἶναι, καὶ (τὸν*
ΚѠ . . ΝCΥΡΥΠΥΛΟΝΚΑΙΤΟΝ	*Κῶ(ιο)ν Εὐρύπυλον καὶ τὸν*

16 sqq. in ordinem quodammodo redigere conatus sum 19 ab Antigono puto diversos 27 sq. suppl. Gomp. 30 sqq. suppl. Gomp. de Eumenis et Cratetis scil. *Κυρ)ηναίου* ethnicis haesitans: praetuli *Χηναῖον,* quem *Χηνέα* dicturum fuisse veri simile L. Diogenem (v. Pape-Bens. s. v. *Μύσων*), sed praestat fort. *Ἀ|θηναῖον* aut *Βηναῖον* quod Wilam. mihi suggerit. Bionis nomini ut signum dubitationis adicerem, movissent me quae a Zellero II 1^4 p. 342, Hensio Tel. rel. p. LV, Susem. I p. 33_{98}, Arnimio in Pauly-Wiss. Encycl. III 483 sq. disputata sunt, nisi quoddam memoriae fulcrum adesset Diogenis testimonium. ubinam v. 30 incidatur in dubio est: *καὶ φ. τινὲς Β.* scribentem oportebit paragraphum versui praeponere.

---

17 sq. Theaetetus ap. L. Diog. IV 25 Crantor *γήρως ἤλυθεν οὔτι πρόσω.*

30 sqq. L. Diog. IV 23 *τελευτῶν δὲ ὁ Κράτης, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ τῶν χρονικῶν* ⟨frg. 98, II 449 M.⟩, *ἀπέλιπε βιβλία τὰ μὲν φιλοσοφούμενα, τὰ δὲ περὶ κωμῳδίας, τὰ δὲ λόγους δημηγορικοὺς καὶ πρεσβευτικούς· ἀλλὰ καὶ μαθητὰς ἐλλογίμους· ὧν Ἀρκεσίλαον . . — διήκουσε γὰρ καὶ τούτου — καὶ Βίωνα τὸν Βορυσθενίτην.* id. IV 51 Bio *τὴν ἀρχὴν μὲν παρῃτεῖτο τὰ Ἀκαδημαϊκά, καθ' ὃν χρόνον ἤκουε Κράτητος· εἶτ' ἐπανείλετο τὴν κυνικὴν ἀγωγήν.* Strabo XIII 614 *ἐκ δὲ τῆς Πιτάνης ἐστὶν Ἀρκεσίλαος ὁ ἐκ τῆς Ἀκαδημίας.*

\HNAIONKPATHTAKAI . . N	Χ)ηναῖον Κράτητα καὶ (τὸ)ν
. . TANAIONAP . ЄCIΛA	Πι)ταναῖον Ἀρ(κ)εσίλα(ν . . .
. . . TONKIΠ	καὶ) τὸν Κύπ(ριον . . . . . .
	(Κράτητός φασι γεγονέναι μα-
* * *	* * * θητάς.

36 *τε* usus aspernatur. post hanc interiit columna Crateteorum indicis partem extremam, dein vitae Arcesilai exordium continens: perspexit Gomp. p. 149. unum autem moneo, Arcesilaum quidem secundum q u o s d a m (30) eius Academici disciplinae qui *οὐκ ἀφηγήσατο* (10) adnumerari potuisse, decessoris non item: itaque Diogene conlato (24 *ὧν ἦν καὶ Ἀρκεσίλαος*) vide an oporteat post 37 suppleri *κ α ὶ Κ ρ ά ν τ ο ρ ο ς γεγ. μαθ.*

36 L. Diog. IV 28 *Ἀρκεσίλαος Σεύθου ἢ Σκύθου, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ χρονικῶν* ⟨frg. 99, II 449 M.⟩, *Πιτάνης τῆς Αἰολίδος.*

Numen. ap. Eus. pr. ev. XIV, 6, 14 *Ἀρκ. τῷ Πιταναίῳ.*

Solin. 62, 10 M. Pitane quam Arcesilaus Stoicus (v. l. sophicus) inde ortus prudentiae suae merito in lucem extulit. — Schol. Pers. III 79 Arcesilas Scythi filius Pitanaeus, Cyrenaicus philosophus perfectissimus fuit, qui Academiam primus invenit.

Col. XVII. (29. 746 O. 178 N.)

O. MЄN MЄ . . ΔYЄINOMOMHTPIѠN	με(τὰ?) δυεῖν μὲν ὁμομητρίων	ARCESILAUS
KA . . ꓦOΠATPIѠNOMOΠA	κα(ὶ ὁ)μοπατρίων, ὁμοπα-	
THC . . ЄMOIPЄOYT . YKAIЄΠI	τ(ρ)ίο(ν δ)ὲ Μοιρέου τ(ο)ῦ καὶ ἐπι-	
TPOΠЄY^ANTOCAYTONTѠI	τροπεύσαντος αὐτόν· τῶι	
ΔЄIΔЄIΓЄNOMЄNOCACTЄIOC	δ' εἴδει γενόμενος ἀστεῖος	
ЄYCXHMONѠCKЄXPHCΘAI	εὐσχημόνως κεχρῆσθαι	

XVII. 2 fin. OH . TA N   3 MOIPЄѠC N   5 OIΔЄI N.   ACYIOC N

XVII. 1 sqq. ex N rest. Sp. Buech.*   3 *ὁμοπατρίου* suppl. Gomp. 5 *ε ἴ δ ε ι* corr. Buech.*   *ἀ σ τ ε ῖ ο ς* agn. Wilam. Ant. p. 71, cf. Buech.*

XVII. 1 sqq. L. Diog. IV 28 *τέταρτος ἀδελφὸς ἦν ὧν εἶχε δύο μὲν ὁμοπατρίους, δύο δὲ ὁμομητρίους· καὶ τῶν μὲν ὁμομητρίων πρεσβύτερον Πυλάδην, τῶν δὲ ὁμοπατρίων Μοιρέαν, ὃς ἦν αὐτῷ ἐπίτροπος.*

5 sqq. id. 29 *αὐτοῦ* (Arcesil.) *Κράντωρ ἐρωτικῶς διατεθεὶς ἐπύθετο τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου...* (30) *ἐκ τούτου συνήστην ἀλλήλοιν· ἵνα καὶ τὸν Θεόφραστον κνιζόμενόν φασιν εἰπεῖν ὡς εὐφυὴς καὶ εὐεπιχείρητος ἀπεληλυθὼς τῆς διατριβῆς εἴη νεανίσκος.* — Numen. ap. Eus. pr. evang. XIV 6, 3 *συμβαλὼν γὰρ ἐν παισὶ Θεοφράστῳ, ἀνδρὶ πράῳ καὶ οὐκ ἀφυεῖ τὰ ἐρωτικά διὰ τὸ καλὸς εἶναι, ἔτι ὢν ὡραῖος τυχὼν ἐραστοῦ Κράντορος τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ, προσεχώρησε μὲν τούτῳ.*

ΛЄΓ..ΝΚΑΙΠΑCΗCΑΓΠΩΓΗC		λέγ(ετ)αι καὶ πάσης ἀγωγῆς
Τ\.ΩΝЄΥΘ′ CЄΞЄι.ΒΩΝ		τυ(χ)ὼν εὐθ(ὺ)ς ἐξ ἐ(φή)βων
ЄΠ...\ΟCΟΦΙЄΝΙΟΡΜΗCΛΙΚΑΙ		ἐπ(ὶ φι)λοσοφί(α)ν ὁρμῆσαι, καί-
ΤΟΙΤΟΥΜΟΙΡЄCΥΔΙ..ΗΤΟ		τοι τοῦ Μοιρέου δι(ὰ ῥ)ητο-
ΡΙΚΗCΑΙΘΩ¯Η.ΥΠΟ....Ν		ρικῆς ἀγωγ(ῆ)ς ὑπο(βολὴ)ν
ΑΝΤΙΠΡΑ...ΝΤΟ...\ЄΡ		ἀντιπρά(ττο)ντο(ς, συ)νερ-
¯ΟΝΧΑΒΩ..ΩΝΟΙ..Ι.ΡΙ		γὸν λαβὼ(ν τ)ῶν ὁ(μομητ)ρί-
ΩΝΤΟΝΠΡЄC.ΥΤΑ.....		ων τὸν πρεσ(β)ύτα(τ)ο(ν ἄ-
ΤΗΔΗ...ΠΡΟ.ЄΡ......	[..ΠΟ	τ' ἤδη (καὶ) πρό(τ)ερ(ον) ἐ- σ(π)ο(υδα-
ΚCΤΙΧΛΟΝ.........	.ЄCΤΟ	κότ(α?), Χ(ί)ον? ....
ΥΘΗΙ...ΙCC.......C	ЄΝΤΑ	ἤθη? ι....ισσ...... φ(ιλαν-
ЄΡΩΤΙΝΔΑΙ........	ΗΡЄΝΔΑ	θρώπινα? ἀ(π)ῆρεν δ' Ἀ(θή- ναζε?
....	ΤΗ	.... τὴ(ν Μοι-
ΥCΟΥ.............	.ΜΑΘ	ρέου (φυλακὴν) λαθ(ὼν?, καὶ πα-
ΡΑΥΟΥΜΟΥCΟ.....ΝΓΑ	[ΥΤΟΥ	ρὰ τοῦ μουσε(ίου?).... ἠγα-
ΠΑ...ΝΙC.....ΤΟΥΤ.Ν		πᾶ(το?) . νισ ..... τούτ(ω)ν
ΤΟΝ.ЄΓЄΙΚΗC...ЄΝΙΑΥ..		τον . εγεικησ ... ἐνιαυ(τ..

8 ΤΥ Ν 11 ΑΓΩ Ρ 13 ΓΟΝΚΑΡ Ν, ΛΑΒ certo Ρ 16 ΚΟ..ΧΑ Ν frustum in O tantum exstat et ita quidem adnexum ut vv. 13—19 fere aequet 17—30 in N desunt 21 ΡΑ Ρ, sequi operculum ait Cr, cuius de ambitu nihil addit

7 λέγεται suppl. Buech.* 8 εὐθὺς ἐξ ἐφήβων suppl. Gomp. 9 sq. divin. Sp. 10 sq. suppl. (Sp.) Gomp. 11 ὑποβολὴν non artis fundamenta sed fratris consilia interpretatur Arnim, fort. ὑποβολῶν 12 suppl. Buech.* 13 λαβὼν suppl. Gomp., quae seq. Buech.* 15 sqq. quonam modo frustum se applicet cum in dubio sit, periclitationum venia dabitur 16 Ἀρ)κεσίλαον Gomp., mox ἀπῆρεν δ' Ἀθήναζε idem, cf. Diog. 29 πρὶν ἀπαίρειν εἰς Ἀθήνας, quod supplementum nescio an sit versui 17 inserendum, dummodo stet versuum 14. 15 refectio. eademque causa subest cur ἐνιαυτοῦ (23. 21) conferruminare dubitem. ὅς ἤ. κ. πρ. Ἀ. (ὠφέλησεν ὅτε Σε)ύθη(ς ἐξέλιπ)εν τὰ(ν)θρ. Buech. 21 παρὰ (τ)οῦ μουσ(ικοῦ Ξάνθου e Diog. 29 Gomp.

9 sqq. L. Diog. l. l. Arcesilaus a Theophrasti disciplina *μετῆλθεν εἰς Ἀκαδημίαν πρὸς Κράντορα· Μοιρέας μὲν γὰρ … ἦγεν αὐτὸν ἐπὶ ῥητορικήν, ὃ δὲ φιλοσοφίας ἤρα.*

12 sqq. id. 43 *πρὸς τῷ τέλει γενόμενος ἅπαντα καταλέλοιπε Πυλάδῃ τἀδελφῷ τὰ αὑτοῦ· ἀνθ' ὧν ἐς Χίον αὐτὸν προήγαγε τὸν Μοιρέαν λανθάνων, κἀκεῖθεν εἰς Ἀθήνας ἀπήγαγε.* cf. 38 *ἦν μὲν οὖν αὐτῷ καὶ ἐν Πιτάνῃ περιουσία, ἀφ' ἧς ἀπέστειλεν αὐτῷ Πυλάδης ὁ ἀδελφός.*

21 Plut. adv. Col. XXVI p. 1121 e *τοῦ δὲ Ἀρκεσιλάου τὸν Ἐπίκουρον οὐ μετρίως ἔοικεν ἡ δόξα παραλυπεῖν, ἐν τοῖς τότε χρόνοις μάλιστα τῶν φιλοσόφων ἀγαπηθέντος.*

	.... ΠΟ\ΙΠΟΝ .. ΘΡΙΑΓΑΡΑ	... ἀ)πολιπόν(τ-) . θριαιαρα
25	..... Τ .. ΠΑΤΑΤΟ ... CΥΟ	..... τ . (ἠ)πατᾶτο ... συο
	.... ΔЄΙ	.... δει ....
	.... ΦΗΟC	...... ἔ)φη οσ ....
28	.... CΟΥ	.... σου ....
30	.... ΝΤΟ	.... ντο .....
	.... ΑΚΑ\ΓΡΙΟΝC	... \α καλόβιον? ο .....
	. Α ... ΚЄΙ .. CЄΙΝ ... ЄΤΙΑ	. α ... κει .. σειν ... ἔτι ἀ-
	. ΘЄΝC .... ΙΑΝ	σ)θενέ(σ)τ(ερος) .... ειάν
	. ΗΥΜΗ . ΘЄΙC ...... ΤΟΡC .	. η ὑμν(η)θεὶς? (ὑπὸ Κράν)τορο(ς
35	... ΧΑΙ ... ЄΝ ...... ΝΙCΥΙ	. ἀ)ρχαί(ως μ)ὲν (Πολέμω)νι συν- (γε-
	ΤΟΝΟΤѠ ... Α ..... \ΑΥ	γονότων (ἑτ)α(ίρων) .. αυ
	. ΝC .... ΙΚѠ◡ . ΘЄΟΦΡΑC	. ν ..... ικῶς . Θεοφρασ(τ ..?
	. ЄΛЄΙ ... ΗΠΡΟ¬ЄΡΟΝΑΝЄ	δ)ὲ λέγ(ει? μ)ὴ πρότερον ἀνέ-
	. ΑЄΠЄ .. ѠCЄΛѠΝ . ΤЄΛЄΥ	β)λεπε(ν? ἕ)ως ἔχων (ἐ)τελεύ-
40	...... ΤC .. ЄΠΟΛЄ¬Ѡ ...	τησεν) το .. ε Πολέμω(ν- ..
	...... ΛѠ¯ΗΝЄ . ΤΑ	.. ἀλλή)λω τὴν ε . τα ....

31 \ΛΚΑ¯.... ΟΝΟ Ρ° 32 κει] CЄΓ N 33 ΝЄ.Τ N. ЄΙΑΝ N 34 ΤΟΡΟ N 35 ΡΧΑΙ ... ΟΝ N. ЧΙCΥΝ N 36 ΝΟΤѠΝ N 39 ЄΧѠΝ N 40 επο] ЄΤΟ N

25 videlicet Moereas 33 supplevi. — εἰς τὴν Ἀκαδήμειαν εἰσαχθεὶς (repugnat O) ὑπὸ Κράντορος Buech.* 35 sq. supplevi 38 μὴ suppl. Gomp. 39 ἐτελεύτησεν suppl. Buech.* ad Cratetem haec revocans: an τελευτήσαντος δὲ Πολέμωνος scribendum?

37 fort. coniungenda quae L. Diog. IV 29 habet μεθ' ὃν (Xanthum) Θεοφράστου διήκουσεν.

Col. *P.* (4. 721 O.)

	.... ΑΙ	.... αι
	.... ΤΗCΜЄΝΤΗΝ	...... Κρά)της μὲν τηλι-
	.... ΙCΠΑΘЄCΙ	κοῦτος ὢν το)ῖς πάθεσι
	..... ΝΑCΧΡΟΝΟΥCЄ ...	μετά τι)νας χρόνους ε(ἶξε?
5	.... ΑCΤѠC	.... θαυμ)αστῶς?
7	Α	Ἀ(ρκεσίλας δὲ ....
	ΜЄΤΑΤΟΥΠ	μετὰ τοῦτ(ον) ...... (ἑ-

P. columnae manifesto de Arcesilao agenti hanc sedem paravi, quamvis commissurae inter XVIIam et XVIIIam nullum detexerim vestigium

2 sqq. supplevi

ΚΑCΖΗCΕΥΦ.........	κάστης εὐφ(υΐας τυχὼν
ΚΑΙCΙ.....ѠC......	καὶ συ(νέσε)ως? (καὶ μεγαλό-
ΝΟΙΛΛ....ΠΡΙΤ......	νοιαν (δια)πρ(ε)π(ῆς ὢν περιε-
ΠΑΙΕΙ...ΕΙ.........	πάτει ... ει ....
ΑΙ.CCΙ..ΕΙC........	αἴ(ρ)εσι(ν) . εισ ..... (Ἀκα-
ΔΗΜΕΙ.ΝΤ.........	δήμει(α)ν τ........ (πε-
ΡΙΤΗC....Δ..........	ρὶ τῆς ....δ..........
ΑC	ασ
ѠCΕ.....ΤΡ.......	ὡς ἔ(φασαν) τρ........
ΤΙΝΕ.ΤΡΟΦ.........	τινέ(ς), τροφ(εὺς ἐνίων
ΤѠΝΕΝΥΙΚ.........	τῶν ἐν ὑϊκ(ῆι πολιτείαι φι-
ΛΟCΟΦΑΙΝΛΟ.......	λοσοφ(ε)ῖν δο(κούντων? γέγο-
ΝΕΚΑΙΠΑΡΕΑ.......	νε καὶ παρ' ἑα(υτῶι τινας ἐ-
CѠΜΑΤΟΠΟΙΕ........	σωματοποίε(ι. τὸ μέντοι συ-
ΝΕΙΠΕΙΝΧΑΛΕΠ.......	νειπεῖν χαλεπ(ός, τὸ δ' ἐρω-
ΤΗCΑΙΚΑΙΠΙΚΡΟC.ΝΤ....	τῆσαι καὶ πικρὸς (ἦ)ν, τ(ὸ σκῶμ-
ΜΔΙΑΡΙΤΙΜΕΙΓΝΥC....	μα (χ)άριτι μειγνύς. (ὃ δὲ
...ΕΙCΠΑΝΙΟΝΕΙΝΑΙΙ....	δοκ)εῖ σπάνιον εἶναι, (τοῦτο
ΜΕΝΑΥΤΟCΤΙCCΥΓΤΡΑ....	μὲν αὐτὸς τ(ῆ)ς συγγρα(φῆς
ΛΠΕCΤΗΙΠΗΙΙΕCΟΜΕΝΗΝ.	ἀπέστη[ι] τὴν ἐσομένην

9 cf. XVII 7 *πάσης ἀγωγῆς τυχὼν* de eodem **13** sq. supplevi **16** litteras quadram formantes triplici minimum ratione componas **17** sqq. supplevi **18** cf. Pl. Rep. II 372 d: ceterum cynici potissimum omnium egeni mirum non fecere ex Arcesilai liberalitate fructum capientes **21** sqq. supplevi: in Arcesilaum haec quoque optime quadrare cum iis testimoniis docemur quae recepi tum facete dictis qualia Plutarchus Stobaeus alii prodidere (Zeller III, 1³ p. 492). accedit quod columna medium locum obtinet inter *Q*, ubi de Cratete agitur, et *O*, quam veri simillimum est ad Lacydiae scholae tempora spectare. de vv. 24 sqq. videnda col. XXXII. **26** *τ(οῦ) συγγρά(φειν* malit Arnim

---

P. 9 L. Diog. IV 30 Arcesilaus *ἐν τοῖς λόγοις ἐμβριθέστατος καὶ φιλογράμματος ἱκανῶς γενόμενος ἥπτετο καὶ ποιητικῆς.*

17 id. ib. 37 *ἔν τε τῷ βίῳ κοινωνικώτατος ἐγένετο καὶ εὐεργετῆσαι πρόχειρος ἦν καὶ λαθεῖν τὴν χάριν ἀτυφότατος.* sequitur de Ctesibio narratiuncula, cf. Plut. de adul. et am. 63 d. — ib. 38 *συχνοῖς τε ἐπήρκει καὶ συνηράνιζε.*

20 id. ib. 32 Hipponicum geometram *παρακόψαντα ἀναλαβὼν οἴκοι ἐς τοσοῦτον ἐθεράπευσεν ἐς ὅσον ἀποκαταστῆσαι.*

22 Plut. de tuenda san. VII de dicterio *πικρότερον φανεῖται τὸ τοῦ Ἀρκεσιλάου πρὸς τοὺς μοιχικοὺς καὶ ἀκολάστους εἰρημένον.*

26 idem de Alex. fort. I IV *καίτοι γε οὐδὲ Πυθαγόρας ἔγραψεν οὐδὲν οὐδὲ Σωκράτης οὐδὲ Ἀρκεσίλαος οὐδὲ Καρνεάδης, οἱ δοκιμώτατοι τῶν φιλοσόφων.* cf. col. XVIII 34 sqq.

28 . ⲰΡΑΝΤΗϹΑΛΛΟΤΡΙΟΛΟΝ . .	*φ)ώραν τῆς ἀλλοτριολο(γίας*
. . . . ΜЄ	. . . . . *εὐλαβού)με(νος,*
. . . . ΚΑΙ	*τοῦτο δὲ) καὶ (τοὺς συνήθεις ἀπέτρεψε?*
* * *	* * *

28 *φώραν* ut supplerem movit me Arnimi interpretatio *ἀλλοτριολογίαν* — quae vox a lexicis abest — eodem fere numero cum *ἑτεροδοξίᾳ* habentis: 'scribere desiit quia doctrinae adulterinae investigatoribus locum dare nolebat'.

Col. XVIII. (30. 747 O. 179 N.)

Ο.	*(κατέσχε τὴν σχολὴν οὐκ εὐθὺς Κράτητος)*
ΤΟΝΦΙϹΝЄΓΑΙΠΟΝΤΟϹΑΥ	*τὸν βίον ἐγλιπόντος, ἀ(λλὰ*
ΚΑΘΑΥΤΟΝЄΚΧⲰΡΗϹΑΝΤΟ .	*καθ' αὑτὸν ἐκχωρήσαντος*
ΑΥΤⲰΙΤΗϹΔΙΑΤΡΙΒΗϹϹⲰ	*αὐτῶι τῆς διατριβῆς Σω-*
ΚΡΑΤΙΔΟΥΤΙΝΟϹΟΝΔΙΑΤΟ-ΠΡЄϹ	*κρατίδου τινός, ὃν διὰ τὸ πρεσ-*
ΒΥΤΑΤΟΝЄΙΝΑΙΠΡΟЄϹΤΗϹΑΝ	*βύτατον εἶναι προεστήσαν-*
ΘЄΑΥΤⲰΝΟΙΝЄΑΝΙϹΚΟΙϹΥΝ	*θ' ἑαυτῶν οἱ νεανίσκοι συν-*
ЄΛΘΟΝΤЄϹ . ΚΑΙΤΟΜЄΝΠΡⲰ	*ελθόντες. καὶ τὸ μὲν πρῶ-*
ΤΟΝЄΙ . . . . ΘЄϹΙΝЄΠЄΧЄΙΡЄΙ	*τον εἰπ(εῖν) θέσιν ἐπεχείρει*
ΚΑΤΑΤΗΝΑΠΟΠΛ .¯ⲰΝΟϹΤЄ	*κατὰ τὴν ἀπὸ Πλ(ά)τωνός τε*

SOCRATIDES

XVIII. 1 ΒΙ (sic P) . . ЄΓΛΙΠ- N. ΑΥ P[c] 2 -ΤΟϹ N 7 in P paragraphi vestigia 8 ЄΙΠ N 9 fin. ΤΑ N

XVIII. Cratetis nomen addendum vidit Sp. reliqua adieci et mox *ἀλλὰ* supplevi: *καὶ* Buech.* scripserat 8 *εἰπεῖν* suppl. Sp. 9 *τε* suppl. Sp. qui Platonis et Speusippi nomina agn.

XVIII. 1 sqq. L. Diog. IV 32 *Κράτητος δὲ ἐκλιπόντος κατέσχε τὴν σχολήν, ἐκχωρήσαντος αὐτῷ Σωκρατίδου τινός.*

7 sqq. L. Diog. IV 28 *οὗτός ἐστιν ὁ τῆς μέσης Ἀκαδημείας κατάρξας, πρῶτος ἐπισχὼν τὰς ἀποφάσεις διὰ τὰς ἐναντιότητας τῶν λόγων. πρῶτος δὲ καὶ εἰς ἑκάτερον ἐπεχείρησε, καὶ πρῶτος τὸν λόγον ἐκίνησε τὸν ὑπὸ Πλάτωνος παραδεδομένον καὶ ἐποίησε δι' ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως ἐριστικώτερον.*

Numen. ap. Euseb. pr. evang. XIV, 5, 1 *ἐπὶ μὲν τοίνυν Σπεύσιππον τὸν Πλάτωνος μὲν ἀδελφιδοῦν, Ξενοκράτην δὲ τὸν διάδοχον τοῦ Σπευσίππου, Πολέμωνα δὲ τὸν ἐκδεξάμενον τὴν σχολὴν παρὰ Ξενοκράτους ἀεὶ τὸ ἦθος διετείνετο τῶν δογμάτων σχεδόν τι ταὐτόν, ἕνεκά γε τῆς μήπω ἐποχῆς ταυτησὶ τῆς πολυθρυλήτου τε καὶ εἰ δή τινων τοιούτων ἄλλων. ἐπεὶ εἴς γε τὰ ἄλλα πολλαχῇ παραλύοντες, τὰ δὲ στρεβλοῦντες, οὐκ ἐνέμειναν τῇ πρώτῃ διαδοχῇ· ἀρξάμενοι δὲ ἀπ' ἐκείνου καὶ θᾶττον καὶ βράδιον διίσταντο προαιρέσει ἢ ἀγνοίᾳ, τὰ δὲ δή τινι αἰτίᾳ ἄλλῃ οὐκ ἀφιλοτίμῳ ἴσως.*

ΚΑΙϹΠΕΥϹ.ΠΠΟΥ...˥ΕΙ.Α	καὶ Σπευσίππου (δια)μεῖνα-
ϹΑΝΕΩϹΠΟΛΕΜ...ϹΑΙΙ.	σαν ἕως Πολέμ(ωνο)ς αἵρ(ε-
ϹΙΓ..ΤΑΜΕ.....ΤΟΝ ΠΑ	σιν· (με)τὰ μὲ(ν) πα̣..τον
ΠΑ\..ΕΒΗΤϹ......ΔΗΜΕΙ ˉϹΑΙ	πα(ρεξ)έβη τὸ̣ (τῆ)ς Ἀ(κα)δημεϊ-
ΚΗϹΑΓΩΓΗϹ......ϹΗϹΧΗ ˉΟΝ	κῆς ἀγωγῆς (ὑ)ποδ(οθ)ὲ̣ν̣ σχῆ-
ΜΑΤΗΙΓΕΔΗΦ...... ˉΑΙΤ..	μα· τῆι γε δὴ φ(ιλοσοφί)αι τ(ὴν
ΔΙΑΓΥϹ˥Ι.........ΤΟΝ	διάλυσ(ιν μὴ πολλῶι θᾶτ)τον
ΕΛΕ................	ἐλθεῖν (π)επ(οίηκεν ἡ κρίσις
ϹΙ...............	ἐρι(στικωτέρα γενομένη?
......ΝΑ..Α......	......να..α......
...ΒΑ..Γ..........	...βα..γ.........
ΠΟϹΤΙΘΕΜΕΓ........	π⟨ρ⟩οστιθέμεν(ος.....
ΦΕΡΩΝϹ..ΒΡΑ..ΟϹ.....	φέρων ... βρα(χέ)ος.....
ΚΗΠΑΓΕΤΟΤΟΙ.........	κατά γε τὸ τοιο̣(ῦτον) εκ
ΚΡΩΜΕΝ..Α.........	χρώμεν(ος?) α....ν.οιω
..ˉΡΑ............	...ρα..........
* * *	* * *
Τ.............	τ.............
Ε........ΤΙΦ.........	ε........τιφ.........
........ΤΙΚΗ Α.....	........τική. α.....
	——?
......˥ΟϹΤΩΝ/..ΤΩΙ.	.......ος τῶν ρ̣..τωι.
Β......ΙΦ..ΝΤΑΥˉΟΙϹΡΑΝ	β....(λε)ιφ(θέ)ντα ὑ(π)ὸ Κράν-

10 ϹιΠΠ P. ΜΕΙΝΑ P 11 ϹΑΙΡΙ N 12 ϹΙΝ N. \ΤΟΝ P 15 f. ΑΠ N 16 ΔΙΑΛΥ N ut P 17 ΕΛΘΕΙΝ.ΕΠ P[c] 18 ΕΡΙ N 21 -ΜΕΝ N 23 ΚΑΤΑΓΕΤΟΤΟΙϹ P. ΕΚ N fin. 24 ΧΡΩΜΕΝ P (N). Ν.ΟΙΩ N fin. 33 ΩΝΡ N 34 *β*] Δ N

10 *διαμεῖνασαν* suppl. Gomp. Jen. p. 607, tum sic pergit: *μετα μέντοι ὀλίγον παρεξέβη τι τ. Ἀκ. ἀγ.* paullo aliter Wilam. Ant. p. 62: *εἶτα μετάγων τὸν λόγον*, mox *τὸ* omisso, *κατὰ μεικρὸν δ' ἐπαλλάττων* Buech. ad sententiam quidem non minus recte sed ultra spatia 11 *Πολέμωνος* suppl. Buech.* 14 *παραδοθέν* e Diog. Gomp., *ὑποδοθὲν* s. *ἀποδοθέν* praetuli, nescio tamen an aliud quid lateat 15 suppl. Gomp. 16 sqq. Diogenis ope usus (ad 7) supplevi 21 suppl. Gomp., 22 sq. ego 31 sq. *ἀντίφ-... διαλεκτική* Gomp. 34 *καταλειφθέντα* suppl. Buech.*

34 sqq. L. Diog. IV 32 *διὰ δὲ τὸ περὶ πάντων ἐπέχειν οὐδὲ βιβλίον, φασί τινες, συνέγραψεν, οἱ δὲ ὅτι ἐφωράθη ⟨Κράντορος* suppl. Wilam. p. 62⟩ *τινὰ διορθῶν, ἅ φασιν οἱ μὲν ἐκδοῦναι οἱ δὲ κατακαῦσαι.* cf. col. XVI, 14.

ΤϹΡΟϹ . . . ΜΝΊΜΑΤΑ . . . Ι	τορος (ὑπο)μνήματά (φησ)ι
ΔΙΑΧΕΡΟϹΕΧΕΙΝΚΑΙΜΕΤΑ	διὰ χερὸς ἔχειν καὶ μετα-
ΤΙΘΕΝΑΙΤΙΝΕϹΑΥΤΟΝΕΦΑ	τιθέναι· τινὲς αὐτὸν ἔφα-
ϹΑΝΑΥΤΑΓΕΓΡΑϹΕΝΑΙΤΙ . .	σαν αὐτὰ γεγρα(φ)έναι, τι(νὲς
ΔΑΝΝΕΓΡΑΥΕΚΑΤΑΚΕΚΑΥ	δ' ἃ (συ)νέγραψε κατακεκαυ-
. . . . . . ΓΗΑΔΟΥΔΕΝΟΥΔΑΙ	κέναι)· δόγμα δ' οὐδὲν οὐδ' αἵ-
. . . . ΤΙΘΕΙΔΕΚΑΙΤΩΝ	ρεσιν συνε)τίθει· δ(ι)ὸ καὶ τῶν
0.	
.XIX. ΠΡΕϹΙΟΝΤΩΝΔΙΙϹΤΑΝΤΟΚΑ	προσιόντων διίσταντο κα-
748 O. 30 N.) ΤΑΤΑΗΘΗΚΑΙΤΑϹΑΙΡΕϹ . ΙϹΑΛ	τὰ τὰ ἤθη καὶ τὰς αἱρέσ(ε)ις ἀλ-
ΛΗΛΩΝΟΛΙΓΟΙΜΕΝΕΠΙΤΟΚΑ	λήλων ὀλίγοι μὲν ἐπὶ τὸ κα-

35 ΤΟ . Ϲ N 37 ΤΙΩ . . ΑΤΙΝΕϹ N 39 -ΓΡΑΨΕ P 40 ΓΜΑΔΟ-ΦΑϹΝ N, ΔΟΓΜΑ P[c] 41 Δ . Κ cum unius litt. spatio N

---

35 *ὑπομνήματα* suppl. Wilam. l. l. cf. Sp. 540. *τινα* suppl. Buech.*, *ἀεί* Gomp., *φησί* ego. praecedere saltem (32. 33) videtur nomen auctoris, fort. Antigoni 37 *μετατιθέναι* suppl. Buech.* asyndeton tolerandum, siquidem quos idem agnovit **iambicos** numeros (*τινὲς αὐτὸν ἔφασαν αὐτὰ γεγραφέναι, τινὲς δ' ‖ ἃ ἔγραψεν ⟨αὖθις ταῦτα⟩ κατακεκαυκέναι*) non fortuitos censebimus sed e chronographo desumptos fortasse eodem cuius scrinia mox a nostro videbimus compilata. neque ullo negotio proxima verba versu incluseris: *τὰ δ' ὑπὸ Κρ. ‖ λειφθέντα φασὶ διὰ χερὸς ὑπ. ‖ ⟨τὸν Ἀρκεσίλαν⟩ ἔχειν ⟨τε⟩ καὶ μετατιθ. ‖ ... δόγμα δ' οὐδὲ ἓν ‖ οὐδ' αἵρεσίν ⟨ποτε⟩ συνετίθει.* at vero cautionem res habet 39 sq. suppl. Gomp. (*ἔγραψε* iam Buech.*) 40 *δόγμα* suppl. Sp., *αἵρεσιν* Buech.*

---

40 Numen. ap. Euseb. pr. ev. XIV 6, 5 *οὐ γὰρ πείθομαι, τοῦ Κνιδίου Διοκλέους φάσκοντος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις διατριβαῖς, Ἀρκεσίλαον φόβῳ τῶν Θεοδωρείων τε καὶ Βίωνος τοῦ σοφιστοῦ, ἐπεισιόντων τοῖς φιλοσοφοῦσι καὶ οὐδὲν ὀκνούντων ἀπὸ παντὸς ἐλέγχειν, αὐτὸν ἐξευλαβηθέντα, ἵνα μὴ πράγματα ἔχῃ, μηδὲν μὲν δόγμα ὑπειπεῖν φαινόμενον, ὥσπερ δὲ τὸ μέλαν τῆς σηπίας προβαλέσθαι πρὸ ἑαυτοῦ τὴν ἐποχήν.* cf. Eus. ib. 4, 16 *Πολέμωνα γάρ φασι διαδέξασθαι Ἀρκεσίλαον, ὃν δὴ κατέχει λόγος ἀφέμενον τῶν Πλάτωνος δογμάτων ξένην τινὰ καὶ ὥς φασι δευτέραν συστήσασθαι Ἀκαδημίαν. φάναι γὰρ περὶ ἁπάντων ἐπέχειν δεῖν· εἶναι γὰρ πάντα ἀκατάληπτα, καὶ τοὺς εἰς ἑκάτερα λόγους ἰσοκρατεῖς ἀλλήλοις, καὶ τὰς αἰσθήσεις δὲ ἀπίστους εἶναι καὶ πάντα λόγον.*

XIX. operculis scatet columna 3 ΕΤΕΤΟ N

XIX. 1 *προσιόντων* suppl. Buech.* ⟨*οἱ πλεῖστοι*⟩ *διίσταντο* Gomp., quo vix opus, cf. Roep. p. 24 3 *ἐπὶ τὸ* corr. Sp.

ΤΕϹΦΑΔΜΕΝΟΝΚΑΙΜΕΤΡΙ	*τεσταλμένον καὶ μέτρι-*
ΔΝΟΙΠΥΛΛΟΙΔΕΠΙΤΟΘΡΑϹΥ	*ον, οἱ πολλοὶ δ' ἐπὶ τὸ θρασύ-*
ΤΕΡΟΝΚΑΙΔΕϹΠΟΤΙΚΩΤΕΡ..	*τερον καὶ δεσποτικώτερ(ον*
ΤΡΑΠΕΝΤΕϹΟΥΤΟΙΜΕΝΟΥΝ	*τραπέντες· οὗτοι μὲν οὖν*
ΠΑΝΤΟΔΑΠΑϹΕΟ.ϹΝΑΙΡΟ	*παντοδαπὰς ἔσ(χ)ον αἱρέ-*
ϹΕΙϹΤΕΚΑΙΓΝΩΜΑϹ ΤΗΝ	*σεις τε καὶ γνώμας. τὴν*
ΔΑΥΤΟΥΚΡΙϹΙΝ–ΡΓΩΔΕ.ΓΕΝ	*δ' αὐτοῦ κρίσιν (ἐ)ργῶδε(ς μ)ὲν*
ΕΚΘΕϹΘΑΙΚΑΤΑΝΑΝΤΟΥΑ	*ἐκθέσθαι κατὰ (π)ᾶν· τοῦ-*
ΤΟΔΑΝΤΙϹΦΗϹΙΝΕΥΑΡΕΙΤΕΝ	*το δ' ἄν τις φήσ⟨ε⟩ι⟨ε⟩ν εὐα-*
	ρε(σ)τε(ῖ)ν
ΑΥΤΟΝ.. ϽϹΤ.¯ϤΓ.....	*αὐτὸν (μάλ)ιστα (ὡ)ς γ(νώστης*

4 ΤΟϹΤΑΛΜΕΝΟΝ N. Γ.ΤΡΙ N, ΜΕΤΡΙ certo P 5 ΟΝΟΙΠΟΛ-ΛΟΙ N 8 ΕΔ.ΟΜΑΙΡΟ N, ΕϹ\ΟΝΑΙΡΕ P 11 Α in fine versus statumen est 12 velut ΑΥΤΗ mihi apparebat, ΑΝΤΙϹ|ΗϹΙΝϹΥΑ¯¯Ϲ\ P^c 13 ΑΥ-ΤΟΝ N. ϹΤΑ N, ϹΤΑ¯.ΝΙ.Π P^c

5 typothetae errore *οἱ* ante *πολλοὶ* ap. Buech. omissum 8 *εἶχον* Buech.*, aor. e P rest. Gomp. *αἱρέσεις* suppl. Sp. 10 *ἐργῶδες* suppl. Buech.* 12 corr. Buech. *Ἀντίγονός φησιν ὁ Καρύστιος* dubitanter ci. Gomp. 13 *θαυμαστής* e Diog. Buech.*, idem nunc *ὡς τὰ πάντα πλησίον γ. ζηλωτής* Wilam. equidem e librorum possessore doctrinae existimatorem colligere satis habui

XIX. 10 sqq. Numen. ap. Eus. pr. evang. XIV 6, 1 *τοῦ τε Ὁμηρικοῦ Τυδείδου ὁποτέροις μετείη ἀγνοουμένου, οὔτε εἰ Τρωσὶν ὁμιλέοι, οὔτε εἰ καὶ Ἀχαιοῖς, οὐδὲν ἧττον Ἀρκεσίλαος ἠγνοεῖτο. τὸ γὰρ ἕνα τε λόγον καὶ ταὐτόν ποτ' εἰπεῖν οὐκ ἐνῆν ἐν αὐτῷ, οὐδέ γε ἠξίου ἀνδρὸς εἶναί πω τὸ τοιοῦτο δεξιοῦ οὐδαμῶς. ὠνομάζετο οὖν δεινὸς σοφιστής, τῶν ἀγυμνάστων σφαγεύς* ⟨frg. trag. adesp. 323 N², cf. Wilam. Herm. XI 302⟩. 2. *ὥσπερ γὰρ αἱ Ἔμπουσαι ἐν τοῖς φαντάσμασι τοῖς τῶν λόγων ὑπὸ παρασκευῆς τε καὶ μελέτης ἐφάρματτεν, ἐγοήτευεν, οὐδὲν εἶχεν εἰδέναι οὔτε αὐτὸς οὔτε τοὺς ἄλλους ἐᾶν, ἐδειμάτου δὲ καὶ κατεθορύβει, καὶ σοφισμάτων γε καὶ λόγων κλοπῆς φερόμενος τὰ πρῶτα κατέχαιρε τῷ ὀνείδει καὶ ἠβρύνετο θαυμαστῶς, ὅτι μήτε τί αἰσχρὸν ἢ καλὸν μήτε ἀγαθὸν μήτε αὖ κακόν ἐστι τί ᾔδει, ἀλλ' ὁπότερον εἰς τὰς ψυχὰς πέσοι, τοῦτο εἰπών, αὖθις μεταβαλὼν ἀνέτρεπεν ἂν πλεοναχῶς ἢ δι' ὅσων κατεσκευάκει.* 3. *ἦν οὖν ὕδραν τέμνων ἑαυτὸν καὶ τεμνόμενος ὑφ' ἑαυτοῦ, ἀμφότερα ἀλλήλων δυσκρίτως καὶ τοῦ δέοντος ἀσκέπτως, πλὴν τοῖς ἀκούουσιν ἤρεσεν, ὁμοῦ τῇ ἀκροάσει εὐπρόσωπον ὄντα θεωμένοις· ἦν οὖν ἀκουόμενος καὶ βλεπόμενος ἥδιστος, ἐπεί τε προσειθίσθησαν ἀποδέχεσθαι αὐτοῦ τοὺς λόγους ἰόντας ἀπὸ καλοῦ προσώπου τε καὶ στόματος, οὐκ ἄνευ τῆς ἐν τοῖς ὄμμασι φιλοφροσύνης.*

ΓΕΓΟΝ . . ΤѠΝΠΛΑ⁻ . ΝϹΚΑ . . .	γέγον(εν) τῶν Πλά(τω)ν(ο)ς· καὶ γὰρ
ЄΚЄΚΤΗΤЄΙΙΜЄ . . . . ΤΑΒΥ . . .	ἐκέκτητ' ἔ(τ)ι νέ(ος ὢν) τὰ βυ(βλί'
ΑΥΤΟΥΚΑϹ⅂ЄΒЄΙ . . . \ΘΑ\ . . .	αὐτοῦ κα(ὶ) ἐπεβει . . . \ Θαυ- (μασί-
ΧΝΤΙΚΑ . . . . ϹЄΠΟѠ	αν τι κα(ὶ) . . . . σεπρων . . . . .
. . . ѠΙ . . . . . ΤΑ . . ΤΡ	α(ὐτ)ῶι . . . . . τα . . τρι . . . .
. . . . ΔЄΙ	. . . . δει . . . .
. ΤΗΝЄΙΝΑΙΔ	. την εἶναι δ . . . .
. ΘϹΘΟΤ . . . . ΗΤ	ἔσχε? . . . . ητ . . . .
ΟΛΑΤѠΙΑϹΚΑΙΤΟΑ	Πλάτω(νο)ς? καὶ τὸ α . . . . . .
ΜЄϹϹ . . ΝΟЄ	μεσσ . . νοε . . . . (ἡ
ΔΑΥΤ	δ' αὐτ(οῦ κρίσις καὶ αὐτὴ με-
ΤΑϹΤ	τάστ(ασιν οὐκ ὀλίγην ἔλ)α-
ΒЄΤΗ	βε? τὴ(ν γὰρ θέσιν οὐ μόνον ἐ)κ
Τ . Ϲ	τ(ῆ)ς (τοῖς Πλατωνικοῖς οἰ-
ΚЄΙΑϹΑΚ	κείας ἀκ . . . .
ΑΛΛΑΚ	ἀλλὰ κ(αὶ . . . . . . φαν-
ΤΑϹΙΑΙ . . . . . . ΜΟΥ	τασίαι . . . . . . μου . (ἀξι-
ѠΜΑΤ . . . . ѠΙϹΙΝЄϹ	ώματ(α) . . . ωισινεσ . . (συ-
ΝΗΝѠΚ	νηνωκ(ὼς? . . . .
ΚΑΙΔΙΔЄ	καις, οὐδὲ σι(γῶσιν ἀνέγνω,

14 ΚΑΙ . . N, sequitur ΓΑΡ in P 15 ЄΚЄΚΤΗΤЄ . ΙΝ N, Є . ΙΝЄ . . . . ΤΑ P, de N dubitat Cr., ego non item 16 *βε*] ΟϹ N 17 ϹЄ . ΡѠΝ N 18 prima versus litt. Α in N. ΤΡΙ P 19 ЄΤ supra ΝΑ v. sequentis, sed ita, ut inter 18 et 19 v. vacuus intercedere videatur 20 ΝЄΙΝΑϹ N 21 ЄϹΚΙΟΤ N, ЄϹ>◡Π (operc.) P 22 ΓΛΑΤ P[c], ЄΛΑΤ mihi videbatur. *ιασ*] ΤΑϹ N 23 *εσσ*] ЄϹΙ N 25 fin. in P vidi Α, 26 fin. Κ 25—30 desunt in N 31 ѠΝΑΤ N, ѠΜΑΤ. P 33 *διδε*] ѠΔЄ N, ϹΟΥΔЄ◡Ι P

---

14 Platonis nomen agn. Sp. *γάρ* suppl. Gomp. 15 supplevi 16 Thaumasiae L. Diog. IV 43 narrat Arcesilaum unum e tribus testamentis domum misisse adservandum: de reliqua re familiari obiter agi deque illo executore opinor, atqui verborum laciniae restitutionem eludunt. *ἐπεχείρει* Gomp. 18 *τὰ (γε)γρ(αμμένα πάντ' ἐξ)ῄδει*, sc. Platonis, Buech. 24 sqq. supplevi 29 *φαντασίαι* supplevi. an agitur de *ἀκ(αταλήπτῳ* et *κ(αταληπτικῇ) φ.*, quarum alteri Arcesilaus contra Zenonem disputans quodvis momentum in cognoscendo eripiebat: *(οὐ)κ εἴασ'*? Sext. VII 150 sqq. Zeller III 1[3] 83. 493 33 supplevi

---

14 sq. L. Diog. IV 32 *ἐῴκει δὴ θαυμάζειν· καὶ τὸν Πλάτωνα καὶ τὰ βιβλία ἐκέκτητο αὐτοῦ.*

	\ΛΛΕΥΗΤΟΟϹ . . . Α	ἀλλ' εὐή(κ)οος (ὢν π)ά(ντων ἐ-
	. . . ‾ΑϹΑ‾ΕΑ . . ΥϹΝΤΑΛΕ	πεσ)πάσατο ἀ(κο)ύων τὰ λε-
	. ϽΜΟΝΑѠϹΤΕΤΟΥϹΠ . ΑΡΥ	γ)όμενα, ὥστε τοὺς γ(νω)ρί(μους
	ΑΥΤΕΙϹΤΟΥΤΗΕΟΙΟ	αὐτοῖς τούτ(οι)ς οἰο(νεὶ κη-
	ΛΟΥΜΕΝѠΙϹΕΙΚΕΙΓΕϹΕΚΑΙ	λουμένους εἴκειν τε καὶ
	ΗΤΚΑϹΘΑΙΚΑΤΑΜΗΝΑΝΑ	ἡτ(τ)ᾶσθαι κατὰ τὴν ἀνά-
	ΚΡΙϹΙΨΗΝΓΑΡΤΕΝΑϹΟΡΑΝ	κρισιν· ἦν γάρ τ(ι)νας ὁρᾶν
	Ο.	. .
Col. XX.	. . . .	(προτείνων ἐρωτήσεις, ἀ-)
(82. 749 O. 181 N.)	ΠΟΦΑΙΝΟΙ . . . . ϹΟΥ	ποφαινό(μενος δ' αὐτὸ)ς οὐ-
	ΔΕΕΝΜΟΝΟΝΔΕΤΑϹΑΛΛΑϹ	δὲ ἕν, μόνον δὲ τὰς ἄλλας
	ΚΑΤѠ	
ARCESILAI DISCIPULI	ΕΝΕΓΧѠΝΑΙΡΕϹΕΙϹ ‥ ΠΟΛ	ἐλέγχων αἱρέσεις. πολ-

34 ΑΛΛ N. \ΟΟϹ P 35 ΑϹΑΚΕΑ N 36 π.] ΓΑ N 37 ΔΟΙΟ N 38 ΛΟ . ΜΕΝΟΥϹΕΙΚΕΙΝΤΕ N 39 ΚΑΤΑΤΗΝ N 40 ΚΡΙϹ . Ν N

34 εὐήκοος suppl. Gomp., quae sequuntur Buech. 36 ὥστε τοὺς suppl. Buech.*, γνωρίμους ego 37 οἱονεὶ κηλουμένους supplevi. cf. Carneades ap. Plut. Cat. mai. 22 πάντα κηλῶν καὶ χειρούμενος 39 ἡττᾶσθαι suppl. Buech.* 40 τινας corr. Gomp.

35 sqq. L. Diog. IV 37 πειστικός τε ὑπὲρ πάνθ' ὁντινοῦν· παρο καὶ πλείους πρὸς αὐτὸν ἀπήντων εἰς τὴν σχολήν, καίπερ ὑπ' ὀξύτητος αὐτοῦ ἐπιπληττόμενοι. ἀλλ' ἔφερον ἡδέως· καὶ γὰρ ἦν ἀγαθὸς σφόδρα καὶ ἐλπίδων ὑποπιμπλὰς τοὺς ἀκούοντας.

XX. vv. 1. 2 ignorat N 4 ϹΠΛѠΝ N, ΛΕΓΧѠΝ P

XX. 1 supplevi 2 ἀποφαινόμενος suppl. Buech.* 3 ἐλέγχων requis. Buech.* δὲ post ἀποφαινόμενος subtrahe, plus sesquisenarius evadet qui vel hyperbato coarguatur, sed v. quae dixi ad XVIII 37. — κάτω utique ad columnae calcem spectare probabile. ceterum hic quoque paragraphus non suo loco posita

XX. 1 sqq. Cic. de fin. II, 1, 2 Arcesilaus ... instituit ut ii qui se audire vellent, non de se quaererent, sed ipsi dicerent quid sentirent: quod cum dixissent, ille contra. cf. V, 4, 11. — de or. III, 18, 67 Arcesilas primum, qui Polemonem audierat, ex variis Platonis libris sermonibusque Socraticis hoc maxime adripuit, nihil esse certi, quod aut sensibus aut animo percipi possit: quem ferunt eximio quodam usum lepore dicendi aspernatum esse omne animi sensusque iudicium primumque instituisse — quamquam id fuit Socraticum maxime — non quid ipse sentiret ostendere, sed contra id, quod quisque se sentire dixisset, disputare. cf. de nat. d. I, 5, 11.

Plut. comm. not. 37, 7 ἐνταῦθα δὴ τὸ θρυλούμενον ἐν ταῖς διατριβαῖς Ἀρκεσιλάου σκέλος ἥκει ταῖς ἀτοπίαις ἐπεμβαῖνον αὐτῶν μετὰ γέλωτος κτλ.

L. Diog. IV 28 cf. XVIII 7 sqq.

ΧΟΙΝΥΝΟ
ΛΩΝΕΑΥΤΟΥΜΑϹ . ΤΩΝ
ΓΕΝΟΜΕΝΩΝΤΗΙΜΝ . ΤΗϹ
ΠΑΡΕΔΟΘΗϹΑΝΑΡΙΔΕΙΚΑΙ
ΤΕΡϹΔΙΟϹΚΑΙΔΩΡΟΘΕΟϹΤΕΛ
ΦΟΥϹ.ΟϹΚΑΙ . ΙΟΝΥϹΙΟϹΚΑΙ
ΖΩΤΠΡΟϹΚΟΛΟΦΩΝΙΟΙ/////Ε
ΤΕΛ . ΚΛΗ . . . ΤΑΠΟΝΤΙ
ΝϹ . . . \ΙΠΟΕΜΩΝΕϹΑ
. . . . ΤΕΡΟΝϹ . .
. . . . ΤΟΕΜΙ . ΤΙΟϹ . . . .
. . . . ΕΦΕ . . ΟΥϹΜΕ . . . .
. . . . ΟΥΜ . . . ΤΑϹΑ . . . .
. . . . . ΟΥ . . . ΟΚΡΑ . . . .
. . . . ΟΥ . . . . . ΤΗϹ . . .

λῶν τ̣οίνυν αὐτοῦ μαθ(η)τῶν
γ̣ενομένων τῆι μν(ήμ)η(ι
παρεδόθησαν Ἀριδείκα(ς
τε Ῥόδιος καὶ Δωρόθεος Τελ-
φούσιος καὶ (Δ)ιονύσιος καὶ
Ζώπ̣υρος Κολοφώνιοι (ὅ τ)ε
Τελ(ε)κλῆ(ς Με)ταποντῖ-
νο̣(ς ὁ κ)α̣ὶ Πολέμωνος ἀ-
κούσας) π̣ρ̣(ό)τερον . . .
. . . . . Θεμί(σ)τιος κ . . .
. . . . Ἐφε(σί)ους με . . . .
. . . σου μ(αθη)τὰς αε . . .
. . . . τ)οῦ (Ξεν)οκρά(τους
. . . . ιου . . . . . τησα . . .

---

6 -ΜΙΕΝΩΝ Ν 8 ΡΟΔΙΟϹ Ν 9 ϹΙΟ in ethnico P
10 ΠΡΟϹ Ν. ΝΙΟΙ-Ε\ fere P, paenultima litt. deletae similis 11 . Ε.. ΚΛΗ Ν, ΤΕΓ e P notavi 12 ΝΕΙ Ν. ΠΟΛΕΜΩΝΟϹ Ν ut P 13 ΓΙΙ.. ΕΡΟΝ P
14 ΡΟϹΜΙ . ΟϹΙΟϹΚ Ν 15 *με*] ΙΤΑ Ν 16 ϹΟΥΜ Ν. ΤΑΙΔΕ Ν, ΤΑϹΑ P^c 18 ΙΟΥ Ν. ΤΗϹΑ Ν

---

5 suppl. Buech.* 6 *μνήμηι* rest. Gomp. 10 rest. idem 11 *Τηλεκλῆς* Gomp. suppl. scil. distinguens a Phocaeensi: *Τελεκλῆς* malui, quam nominis formam cum *Τελεσικλῆς* comparatam firmant *Τελένικος* = *Τελεσίνικος* sim. 12 sq. suppl. Gomp. 14 *Θεμίστιος* a pristino nominum fingendorum usu non abhorrere vel Pindarus docet (Nem. V 50, Isthm. VI 65), fort. tamen praestat *-τος* (s. *-ρος*) *Μι(λή)σιος* 15 sq. col. XXIX 5 sq. conlata suppl. Gomp. 17 *Ξενοκράτους* suppl. idem 18 *παρεστησάμεθα* suppl. Cr.

---

7 Polyb. IV 52, 2 *οἱ Ῥόδιοι . . . πρεσβευτὴν μὲν Ἀριδείκην προεχειρίσαντο πρὸς τοὺς Βυζαντίους.*

Ἀρίδηλον apud L. Diog. IV 42 Arcesilao *προτείνοντά τι θεώρημα* in *Ἀριδείκην* corrigit Wilam. Ant. p. 75.

Ath. X 420d Arcesilaus Aridicem adloquitur: ibidem *Ἀπελλῆς γνώριμος*, qui hic non magis comparet quam ceteri discipuli qui in mantissa testimoniorum recensebuntur.

Ἀριδείκας] *Ἀριδίκας* inferioris aetatis philosophus Plut. qu. symp. II, 1, 12.

9 L. Diog. VI 100 *ἔνιοι δὲ τὰ βιβλί' αὐτοῦ* ⟨Menippi Cynici⟩ *οὐκ αὐτοῦ εἶναι, ἀλλὰ Διονυσίου καὶ Ζωπύρου τῶν Κολοφωνίων, οἳ τοῦ παίζειν ἕνεκα συγγράφοντες ἐδίδοσαν αὐτῷ ὡς εὖ δυναμένῳ διαθέσθαι.* id. IX 114 de Timonis *Ζωπύρῳ τῷ ῥήτορι* aliquid praelegentis neglegentia in voluminibus adservandis. — Quintil. III 6, 3 *στάσεως* nomen ait quosdam a Zopyro Clazomenio traditum putare. cf. anon. *περὶ στάσεων* in *Συναγ. τεχν.* p. 211 Sp. Eundem atque Colophonium esse conicit Wilam. Ant. p. 43, cf. Wachsm. Sillogr. p. 15, Susem. II p. 468.

Ζώπυρος ὁ φυσιογνώμων Alex. Aphrod. *π. εἱμ.* 171, 11 Br.

19—34 desunt.

* * *

.... OYCKO INOIO .....
..... ΤΗΔΑΙCΝΙΟCΑΠΟΛ
... CΚΑΙΔΗΤWC . ЄΝΟC ..
.. ΠЄΛΙΤΑCΟCΜΤ . ΤΑΙ .
. ЄΝΟCΤΗΝΗΔΟΝΗΝΑ ....
. ƆΝΤЄΛΟCΔWΡΟΟC . CΑ ...
.. ΝΟC ... ΛΑΚΥΔΗCΚΥ ...
. ЄCΚΑΙΠΥΘΟΔẀΡΟ .....
. ΧΟΛΑCΑΝΑΓΡΑΧΑ .....
....

... [σθη] ....
..... ωκ . α ....
.... δης μετ(έ)πειτ(α

* * *

... μ)ουσικοὶ νοιο .....
... Ἐπιδάμνιος, Ἀπολ(λώ-
νιο)ς καὶ Δημοσθένης (Με-
γαλοπολῖται, ** ὃς μετα(θέ-
μ)ενος τὴν ἡδονὴν ἀ(πέδω-
κε)ν τέλος, Δωρόθεος Ἀ(μι-
ση)νὸς καὶ Λακύδης Κυ(ρηνα-
ῖ)ος καὶ Πυθόδωρο(ς ὁ καὶ
σ)χολὰς ἀναγρά(ψ)α(ς αὐτοῦ
....

---

20 ...CΘΗ N, et sic P; 23 in med. versu ωΚ.Α P; 24 ......ΔΗCΜЄΤ.ΠЄΤΙ N } CΘΗ, si Crönerto fides, operculum est ad col. XXI pertinens, idem etiam 20 sqq. opercula exstare testatur

35 CΙΚΟ.ΝΟΙΟ N 36 ΟΠΗΔΑΙ.ΝΙΟC N, ΠΙΔΑΜΝΙΟC P 37 ΔΙ//ΤωCΟЄΝ.C N, Δ'ΊΟCΘЄΝΗC P 38 ΛΙΤΑΡΟCΜЄΤΑ\ N, ¯ΑΛΟΠΟΛΙΤΑΙ (ult. litt. ex C corr.) P[c] 40 ΔωΡΟΘЄΙC N, ΔωΡΟΘЄΟC P 41 Є ante Λ N, ego potius vocis ΚΑΙ vestigia legi 42 ЄC N quoque post 43 in P vestigia unius versus exstant, nihil tamen legi potuit: in paginae calce litteris minutissimis scholion vidi scriptum seu supplementum ad v. 4, nec tamen quidquam eruo e reliquiis a Crönerto dispectis:

ΚΑ.Χ.....ΙC...¯ΑΡ/.ΧΙΝ
....^.\.ΟΥC...\Ι.Κ....ωΊ
.....¯..........CΙCΙ..ω
......\.Ν..ΤЄ^........
ΥΙΙΟ\

---

35 s. φυσικοί 36 Ἐπιδάμνιος suppl. Buech.*, Ἀπολλώνιος Gomp. 37 Αὐτοσθένης Buech. mavolt, at prima littera certa, de tertia dubites 38 Μεγαλοπολῖται suppl. Gomp., μεταθέμενος idem. 'analogia ne desit, Dionysius Transfuga τέλος εἶπε τὴν ἡδονήν (L. Diog. VII 166)' BVECH.* adde ind. Sto. col. XXXII 2 τὴν δ' ἡδονὴ(ν σκο)πὸν ⟨αἱρετὸν Wilam. Ant. p. 126⟩ καὶ τέλος. ante vocem relativam unum saltem nomen excidit 39 ἀπέδωκεν suppl. Gomp., ἀποφαίνων Buech.* 40 Ἀμισηνός ex. gr. supplevi 41 Λακύδης Κυρηναῖος suppl. Buech.* 42 sq. suppl. Buech.*

---

41 L. Diog. IV 59 Λακύδης Ἀλεξάνδρου Κυρηναῖος. cf. id. V 41. Suid. (ad XXI 41).

Col. *R.* (6. 723 O.)

* * *	* * *
ΠΑ.ΤΑΠΟΙCΙΝΟΥ.ΤΕΝΟΝ	πα(ν)τάπ(α)σιν, οὐ (μ)ọ́νον
ΠΑΙΑΥΤѠ.ΠΕΡΙΕΝΕΧΘΗΝΑΙ	πα(ρ') αὐτ(οῖς) περιενεχθῆναι
CΥΝ...Κ..ΘΑΥΜΑC.ΗΝΑΙ	ẹὐν(οίαι) κ(αὶ) θαυμασ(θ)ῆναι
ΤΟΙCΑ..ΝΑ.ΟΙCΑΛΛΑΚΑΙ	τοῖς Ἀ(θη)να(ί)οις, ἀλλὰ καὶ
ΠΑΡ/.ƆΙCΑΙΤѠΛΟΙCΑΠΟΔΕ	παρ(ὰ τ)ọῖς Αἰτωλοῖς, ἀποδε-
ꞱΑΜ..ѠΝΚΑΙΤΟΝΑΝΔΡΑ	ξαμ(έν)ων καὶ τὸν ἄνδρα
ΤѠΝΟΧΙ.UΝΚΑΙΤΗΝΤΟΥ	τῶν ὄχ(λω)ν καὶ τὴν τοῦ
ΛΟΓΟΥΤΑ...ЧΠΕΡΑΝΤΙ	λόγου τά(σεσι)ṿ περαντι-
............ΔΙΟΥΤΟΥ	καῖς ἐνεργοῦντος), δι' οὗ τὸ ὑ-
...............ΝΔΥ	ποκείμενον ἐπιθάνωσε)ν, δυ-
............ΑΚΑΙ	ναμικὴν δεξιότητ)α καὶ
............CΑ..	...........σα..
* * *	* * *

R. 3 correxi 4 rest. Arnim 5 εὐνοίᾳ suppl. idem. fort. συνέσει, quod Buech. quoque commendat 6 Ἀθηναίοις suppl. Gomp. 8 ἀποδεξαμένων supplevi. ἀποδέχεσθαι καὶ θαυμάζειν copulat Polyb. V 12 (II 122 B-W.) 9 ὄχλων supplevi 10 sqq. supplevi ut potui, etsi prorsus ignarus Carneadesne an alius quis Academicorum laudibus efferatur. ceterum cur columellam hic inseruerim non aliam habui causam, quam quod foedus Aetolicum successorum Arcesilai temporibus florebat. de Carneadis vi dicendi Zeller III 1³ 500. cf. praeterea col. XXII.

Col. XXI. (33. 750 O. 182 N.)

O.

ΑCΠΡ.....:ΦΑΙ...ЧΝΕ	ἃς προεί(παμεν.) φα(σὶ δέ τ)ι-ν(ες	LACYDES
ΤΟΥΤΡΙΠΤ...ΥΤѠCΑ....	τὸ πρῶτ(ον ο)ὕτως α(ὐτὸν	
ΑΠΟΡѠ.....ΕΙΝѠΦΗ.ΟΥ	ἀπόρως (ἔχ)ειν ὥ(στ') οἴ-	
ΚΟΝΤΤΗ.....ΤΟΙΙ....	κοι Σίρα(ν ἀ)ποπ(έμψαντα τῆι	
ΜΗΤ.............	μητ(ρὶ θεραπαίνηι χρῆσθαι·?	

XXI. 1 ΑCΠΡΟΕΙ N 2 ΤΟΠΡѠΤ N, et sic P 3 ΑΠΟΡѠC N 4 ΚΟΙCΤΡΑ N, ΚΟΙCΥΡΑ P (Υ deletam censet Cr.)

XXI. pagina lectu difficillima, apographa discrepantiarum plena
1 sq. προείπαμεν supplevi, quae seq. Buech. (τὸ πρ. οὕτω in proecd.)
3 sqq. supplevi; οἶκοι Σύραν Wilam. mihi suggessit. Chrysippus quoque ἠρκεῖτο γραϊδίῳ μόνῳ (Demetr. ἐν ὁμωνύμοις L. D. VII 185).

XXI. 1 sqq. L. Diog. IV 59 φιλόπονός τε ἐκ νέου καὶ πένης μέν, εὔχαρις δ' ἄλλως καὶ εὐόμιλος. v. tamen Num. ap. Eus. pr. ev. XIV 7, 1 οὔ τι που αὐτάρκειαν ἐπαινῶν οὐδ' ἄλλως πενίᾳ χρώμενος, οὐδ' ἀπορίᾳ δούλων, ᾧ γε ὑπῆρχον δοῦλοι ὁπόσοι γοῦν. Hirzel Herm. XVIII 10 sq.

ΔΙΑΔΕΙΝΑΙ..ΤΟΝΙΑΝ...ΚΑΙ		διὰ δὲ ἰν(ῶ)ν (ἀ)τονίαν (τε) καὶ
ΠΤΟΝΟΝΟ...ΚΑΨΥΜΟΥΟΤΟΙϹ		τρόμον οἷ(ον) ἀψύ(χ)ους τοῖς
ΓΥΜΜΑϹ...ΤΑΥΤΟΝΑΙϹΑ		γυμνασ(ίοις) αὐτὸν ἀνα-
.ϹΑΝΠΕΙΝΑΙ..ΑΤ..ΟΥ..ΟΥ		φ)[αν]ῆ εἶναι ... ατ .. ου .. συ-
ΝΕϹΕΙΚΑΙ...ΠΑΝΙΑϹΠΙ	ΟΝΟΙ	νέσει καὶ ..(σ)πάνια ἔπι-
ΕΚΙΝΤΟ.....ΒΑΙ...ΤΑΙ..	ΑΙ	ε? †κοψε .... βαι ... ται ..
ΑΥΤΩ...........ΤΟΙΝ	Ϲ..ΥΤ	αὐτῶ(ι) .... εγειν
ΠΟΛΕΙ..........ΑΙΔΙΑ	ΕΤΗΝ	πόλει .... ρετ(ο κ)αὶ διὰ
ΤΗΝ.............	ΟΙΔΕ	τὴν .... ἐπα(κολου)θοῦσ(αν
ΑΠΟΤ.............	ΟΟΜΟΥ	ἀπὸ τ(αύτης τῆς φύσεως καὶ
ΜΕΝΟΥϹ...........	ΠΕ	μένουσ(αν αὐτῶι διὰ βίον
..ϹΚΑ...........		βα)σκα(νίαν? ......
* * *		* * *
.ΡΤ..............		. ρτ ....
.ΩΝ..............		. ων ....
.ΗϹ..............		. ησ ....
..Τ..............		.. τ ....
..Ν..............		.. ν ....
..ΑϹ.............		.. ασ ....
..ΧΕΙΝΟΓΩ...........		.. χειν ὁμο ....
..ΝΙΑΙΑΔΟ...........		.. νι διαδο(χ- ....
..ΤΑΙϹΔΥϹ...........		.. ταῖς δυσ ....
ΕΤΟϹΙΤΩΝ.........		εἴ τωι? τῶν ε ...... (συν-
Π ϹΕΝ		
.ΞΕΙΔΕΑΓΡΙΩ.... ΝΝ		ἐ)πεσεν δὲ ἀγριω(τέρ)αν

6 ΝΑΛΕΡΑ N, ΔΙΑΔΕΙϹΕΙΝ P. *και*] ΝΑ N 7 ΤΤΙΝΟΝΟΙ N, ΤΟΜΟΝ P. ΥΝ.ϹΤΟΙϹ N 8 ..ΗΝΑϹ N, ΜΝ P. ΑΓΑ N, ΑΝΑ P 10 ΠΑΝΙ..ΤΡ N 11 ΕΚΟΦΥ N, ΕΚΟΥΕ P 12 ΑΥΤΕ N. *τοιν*] ΡΕΙϹ N, ΕΓΕΙΝ P 13 ΤΙΛΕΝ....ΡΕΤ N, ΠΟΛΕ in P agnovi 14 ΤΗΝ....ΕΠΑ.....ΘΟΥϹ N 15 ΑϹΤΟΠ N 16—31 in N desunt. in P sparsas litteras legi, utique opercula submovenda videntur 32 ΓΕΙΝΟΝ N, ΧΕΙΝΟΓΙΟ P
33 ΤΑΙΑΔΟ N, ΝΙΛΙΑΔΟ P[c], ΤΑΤΑΔΟ ego legeram 34 ΙΑΙϹΔΥϹ N
ΟϹΕΝ
35 ΠΩΙΤΩΝ N, ΠΩΙΤΩΝΕ P 36 ΙΔΕΑΓΕΙΩ N, Ο ut P

---

6 *ἰνῶν* Buech. rest., *ἀτονίαν* ego 7 *τρόμον* corr. Buech., cetera ego 8 'fortasse ΑΝΑϹΑΝΠ ex *ἀναφανῇ*, hoc ab scriba ex *ἀ ν α φ ῆ* corruptum est, certe *ἀνάφεια* optime quadrat' BVECH. 9 *συνέσει* agn. Gomp. 10 frustuli columnae adhaerentis conligatio neque hic successit neque in proximis columnis
14 sqq. supplevi 33 corr. Buech. possis *βελτίονι διαδόχωι* s. *διαδοχῇι* 36 *συνέπεσεν* suppl. Buech., *ἀγριωτέραν* Gomp. Recte quidem post Buech. Leo griech.-röm. Biogr. p. 71 contra Spengelium (p. 541) et Susem. (Fleck. Jbb. 1890, 1907) hic quidem de Bione Borysthenita [v. *S* 30] mentionem esse iniec-

ΤΗΝΜΕCΗΝΑΙ . . . . . ΑΙ	τὴν μέσην Ἀ(καδήμει)α(ν
ΚΑΙΠΛΑΝΗΤΙΝCΥΔΕΝΗΤ	καὶ πλανῆτιν ọὐδὲν ἧτ-
ΤΟΝΤΗCCΚΥΘΙΚΗCΖѠΙΗC	τον τῆς Σκυθικῆς ζωιῆς
CΤΗ . ΑΙΤΗΝΑΤѠΓΗΝΕΞΑΜ	στῆ(σ)αι, τὴν ἀγωγὴν ἐξ ἀμ-
ΦΟΙΝΚΕΡΑCΑΝΤΑΚΑΙ٩ΕѠΤΕ	φοῖν κεράσαντα, καὶ ṿεωτέ-
ΡΑ . ΤΟΗCΑΙΚΑΛΕΙCΘΑΙΚΑΙ	ρα(ν) ṗοῆσαι καλεῖσθαι καὶ
	* * *

39 ΤΟΙѠΤΗC N 40 CΠ.ΑΙ N, ΑΓѠΓΗΝ P 42 ΟΝCΑΙΚΑΛΕΙCΘΗ N

tam negavit ('die *Σκυθικὴ ζωή* nicht von der körperlichen, sondern von der geistigen Wanderung zwischen zwei Systemen zu verstehen'). attamen quod idem haec verba non de Lacyde, sed de Arcesilao inter Platonem et Pyrrhonem fluctuante dici arbitratur, et alia obstant et verba *τὴν μέσην . . . καὶ νεωτέραν* manifesto philosophum indicantia, qui post Arcesilaum *τὸν τῆς μέσης κατάρξαντα* (ad XVIII 7) vagam scholae doctrinam stabilierit. denique de spatii successioni Lacydeae concessi angustiis, quandoquidem quattuor minimum columnarum argumentum circa eandem versatur, Leonem iam aliter spero iudicaturum 37 suppl. Buech.* 38 cf. Luc. musc. encom. 9 *πλάνητα τὴν πτῆσιν* (*οἴκησιν* Matz) *κατὰ τοὺς Σκύθας*, Leo l. l. 40 (*τὴν ἀγ. ἐξ ἀμφ.* suppl. Buech.*) 42 *ποῆσαι καλεῖσθαι* suppl. Buech.*

10 *σπάνια ἔπιε*] in potatorum catalogo Ael. v. h. II 41 Lacydes cum Timone occurrit, cf. Athen. X 438 a b.

41 *νεωτέραν*] L. Diog. IV 59 *οὗτός ἐστιν ὁ τῆς νέας Ἀκαδημίας κατάρξας καὶ Ἀρκεσίλαον διαδεξάμενος*. Suid. *Λακύδης Ἀλεξάνδρου Κυρηναῖος φιλόσοφος, ὃς τῆς νέας Ἀκαδημείας κατῆρξεν*.

Col. *M.* (1. 718 O.)

* * *	* * *
. . . . ΤΑΥ	. . . . τ(ο)ῦ
5 ΠΛΑ . . . . ΟCΔΙΑ	Πλά(τωνος ὄγδο)ος? διά-
. . . . ΜΗΚΑ	δοχος?) . . . . μηκα
7 . . . . ΜΑѠ)	. . . . μαω
9 . . . . ΜΕ . . ΥC	. . . . -μέ(νο)υς,
ΔΙΑΔΟΧΟΥCCΕΤΟΙΤΟΥCΚΑΙ	διαδόχους (δ)ὲ τọύτους καṭ(α-
ΛΙΠѠΝΕΝΕ . CΕΙΛΕΟΝΤΕΑΚΑΙ	λιπὼν θν(ήσκ)ει· Λεοντέα καὶ
ΔΗΜѠΝΑΚΥΙΗΝΑΙΟΝΚΛΙΔΗ	Δήμωνα Κυ(ρ)ηναῖον καὶ Δη-
ΜΗΤΡΙΟΝ . . . . \ΙΤΗΝΦѠΚΑ	μήτριον (καὶ Πο)λίτην Φωκα-

LACYDIS SUCCESSIO

M. 10 *δὲ* correxi, *καταλιπὼν* suppl. Gomp. 11 *θνήσκει* restitui 13 supplevi

M. 11 sqq. cf. Suid. s. v. *Πλάτων* (testim. mant.), ubi Damon audit qui hic Demon.

NYC Є ΤΟΓΑΡΝ.......ЄΥΒΟΥΛΟΥC	ἕ(α)ς το (π)ά(τ)ρι(ον καὶ δύ') Εὐβούλους,
COOC ШΝΟΜΟΝΑΝΓΗΝ..ᴖΙ ΝЄ	ὧν ὃ μὲν Ἀντήν(ορ)ος (ἣ)ν Ἐ-
ΡΥΘΡΑΙΟCΟΔЄΚΑΛ........C	ρυθραῖος ὃ δὲ Καλ(λικράτου)ς
ЄΦЄCΙΟCΚΑΙΜΛCΧ.......	Ἐφέσιος, καὶ Μ(ο)σχ(ίωνα Μαλ-
ΛШΤΗΝΚΑΙΑ¯ΗЄΜ......	λώτην καὶ Ἀγ(α)μ(ήστορα
Κ.Ι¯ΥΔ..............	κ(α)ὶ (Ε)ὐά(νδρους ἀμφοτέρους
ΚΑΙ.ΗΛ..............	καὶ (Τ)ηλ(εκλέα καὶ Εὐφορί-
ШΝΑ...............	ωνα. (ἐξελέξαμεν δ' ἐκ
ΤΟΥΚΑ..............	τοῦ κα(ταλόγου μόνον
ΟΛΙΓΟΝΟΙ............	ὀλίγον ὀ(νομάτων ἀριθμόν?
...ΔΙΟ.............	...διὸ............
....ЄΙ.............	....ει............
...ΟΥCΜCΤΑ........	...ους μετὰ........
...ΔЄ..............	...δε..............
ΤΟΝ.ΟΜΟΥΚΑΤΑΝ........	τον. ὁμοῦ καταν....... (ὁ
ΔΗΝ..ΝΟΥCΟΥ.........	δ' Ἡγ(ησί)νους? ου.........
ΚΑΤΑ..ΤШ...........	κατα..τω..........
ΠΟΙ......ΥΤΗ.......	ποι......υτη......
ΤΗC.....ΟΥΔΙΑ.......	τῆς (Λακύδ)ου δια(τριβῆς?
..ΙΛ....ΑΤШΝ.......	..ιλ....ατων.......
.ЄΝ....ΟCΤΗΝ.......	γεν(όμεν)ος? τὴν.......
.ꟷΗCΙ....ΔΟΥΔ.......	Ἡγ)ησί(νου) δ' οὐδ(ὲ μνείαν
.........ΤΗC.......	ποιεῖται?) τῆς.......
* * *	* * *

14 corr. Gomp. 15 sqq. col. XXVII ima, XXVIII summa conlatis rest. idem 19 *Εὐάνδρον* agn. Gomp., pluralem numerum posui 20 *Τηλεκλέα* suppl. idem, *Εὐφορίωνα* Suida teste adhibito ego 29. 35 de scholarchae memoria alibi quoque fere prorsus oblitterata cf. test. mant.

14 sqq. = XXVII 39 sqq.

20 Suid. *Εὐφορίων Πολυμνήστου, Χαλκιδεὺς ἀπὸ Εὐβοίας, μαθητὴς ἐν τοῖς φιλοσόφοις Λακύδου καὶ Πρυτάνιδος.*

Col. *N.* (2. 719 O.)

	(διάδο-
ΧΟΝΑΥΤΟ	χον,? αὐτὸ(ς δ' ἴδιον περί-
ΚΑΤЄΝΚΑΤ... ЄΥ⊦ ...... ΑC	πατον κατ(ασκ)ευά(σας τιν)ὰς
ΑΥΤΟΥΤѠΝΑΙΤ ... ΑΤѠΝ	αὐτοῖ τῶν ἀκ(ρο)ατῶν
C ΠЄΡ. ЄΠΑCЄΝΔΙΟΤΟΥΤѠΜЄΝ	περ(ι)έσπασεν. διὸ τούτῳ μὲν
ΟΥΚ ... ΛΙΠЄΤЄΛЄΥ. ѠΝ	οὐ κ(ατέ)λιπε τελευ(τ)ῶν
ΤΗ. ΔΙΑΤΡΙΒΗΝΑΛΛΟ. ΑΑ.	τὴ(ν) διατριβήν, ἀλλ' ο(ὐ)δ' ἄ(λ-
.. ѠΧΡЄΙΟΝΟ .. ΚЄΧѠΝ	λ)ῳ, χρεῖον ο(ὐ)κ ἔχων (ὥς φα-
CΙΝ. ⊣ѠΤΗCΤ .. ΤΟΝ	σιν (ἀ)γωγῆς τ(οῦ)τον (τὸν τρό-
ΤѠ. ΑΙΠЄΡΙ ... ΗΜЄΝC	π(ον κ)αίπερ (ἐπῃν)ημένο(ν ὑπ' ἐνί-
ѠΝ .... ΑΘΗΤ̊ΑCЄΛ ...	ων· (ὅμως δὲ μ)αθητὰς ἔλ(ιπε
ΚΑΙΑΠΟΛΜЄΝΙΟΝΚΥ	καὶ Ἀπολλώνιον Κυ(ρηναῖον **TELECLIS DISCIPULI?**
Α. ΙΚΑΙΚΛЄЄΚΡΙΤΟΝΚΑ. ΑΡΙC	α.ι καὶ Κλεόκριτον κα(ὶ) Ἀρίσ-
ΤѠΝΑΚΑΙΑΡΙCΤΑΓΟΡΑΝCΑΛΑ	τωνα καὶ Ἀρισταγόραν Σαλα-
ΜΙ ΙΟΝΚΑΙΘΗΡΙΝЄΚΑΛЄΤΑΝ	μι⟨ν⟩ιον καὶ Θῆριν ἐξ Ἀλεξαν-
ΔΡЄΙΑCΟΥΜΑ. ΝΤΗCЄΓЄΝЄΤΟ	δρείας, οὗ μα(θη)τὴς ἐγένετο
ΔΙѠΝΟΘΡΑΞ. ΥΔΙΟΝΥCΟΔ.	Δίων ὁ Θρᾷξ, (ο)ὗ Διονυσόδ(ω-
ΡΟCΖΜΥΡΝΑ ..... ΟΝΤΙΧΟ.	ρος Ζμυρνα(ῖος, Λε)όντιχο(ς
ΚΥΖΗΝΑΙΔЄ. ѠΚΡΑΤ. CΑΥ.	Κυρηναῖος, (Σ)ωκράτ(η)ς Αὐ-
ΔΑΙΔCΥΠΑ .. ѠΜΑΤ	δαιδου πα .. ωματ ......
ΝΟΙCΠΟΛΛ .. ЄΝΙ	νοις πολλ(ὰ μ)ὲν (βυβλία
ΓΡΑΨΑCΑ .... ЄΝΤ	γράψας ἀ(πέλιπ)εν τ(ῶι Εὐ-
ΑΝΔΡѠΙΥ	άνδρωι, ὑ(πομνηματιστὴν

N. 3 ἴδιον περίπατον rest. Arnim 4 κατασκευάσας supplevi 5 τινὰς τῶν ἀκροατῶν rest. Arnim 7 suppl. Gomp. agitur, ni fallor, de Telecle: satis enim ambigua esset dictio, si Lacydem spectaret qui μόνος τῶν ἀπ' αἰῶνος ζῶν παρέδωκε τὴν σχολὴν (L. D. IV 60, cf. XXVII 11) 8 sqq. supplevit qui sententiam agnovit Buech. 'successorem nullum instituit non opus esse educatione ratus ad hanc rationem philosophiae'. de τρόπον quidem dubito 12 sq. ὅμως δὲ ego supplevi, reliqua Gomp. 13 Κυ(μαῖον Ἀσί)ας s. Ἰταλίας Buech. Teleclis intellego disciplinam, Apollonium agmen discipulorum ducentem eundem esse censens qui *O* 32 Teleclis auditiones descripsisse perhibetur 16—20 rest. Gomp., Σωκράτης ego supplevi, Αὐδαία ὁ ὑπ(ομνή)ματα Buech., dubito propter paragraphum 22 sqq. supplevi, Εὐάνδρῳ Gomp. Strato Lyconi omnes fere libros legat (L. D. V 62).

N. 13 aetate superior Apollonius ὁ Κρόνος Cyrenensis disciplinae Megaricae (Zell. II 1^4 247_6, Susem. I 15_{27}).

ΔЄΑΥΤΟΝ	δὲ αὐτὸν .... (εἶ-
ΧЄΝΑΥ	χεν? αυ ....
ΤΟΔЄ	τοδε ....
* * *	* * *

Col. *O.* (3. 720 O.)

* * *	* * *
....ΡЄΔΙΟ..Τ...Є......	....ϱε, διὸ..τ...ε.......
....ΤΗϹΚ.....ΛΛω...	....της κ...(πο)λλῶ(ν? ...
....ΚΟΥΛωΝ.........	....δ)ούλων? ....
....ΔΗΚЄΙϹ.........	....δη κεῖσ(θαι......
...ΑΚϹΥ...........	...ἀκ̣ου ....
....ΔЄΧ.........	φασὶ) δὲ χ(ῆνα ἐρασθῆναι
....ΥΔ...\Η........	Λακ)ύδ(ους?) .η........
......ΥΚ..ΔΑΙ......	......υκ..δαι........
...ΤΟΥΜЄΤΟΠ.......	...του μετ̣ε̣π(έμψατο? ...
...ΛΓΑΤΥΑΛΟϹ.......	....Ἄτ̣τ̣αλος (καὶ......
.../ΑΙΔΟΙΑϹ.......	....αἰδοίας......... (ἠ-
ΓL..ϹΑΝЄΜ........	γά̣(πη)σαν ἐμ(φανῶς. ἦσαν
Δ.....ωΡΙΜω........	δ(ὲ τῶν γν)ωρίμω(ν Εὐμένης
ΤЄΚΑ.ΑΤΥΑΛΟϹ..ΑϹ.....	τε κα(ὶ) Ἄτ̣τ̣αλος (οἱ) Ἀσ(ίας
.ΑϹΤΛЄΙϹЄΤЄΛЄΥ...ΑΙ...	β)ασι̣λεῖς. ἐτελεύ(τησ)α(ν δ' Ἀρίσ-
ΤωΜΟϹΜЄΝΙϹΑΤΑ.......	τωνε̣ς μὲν κ̣ατὰ ....
.ΟΝϹ>ΑΔЄΛΦΟϹЄΥΒΟΥΛ..Є.	.ον, ὁ̣ δ̣' ἀδελφὸς Εὔβου- λ(ο)ς̣ (ἐ-
ΠΑΡΙϹ.ΟΦωΝΤΟϹΤΟΥ.....	π' Ἀρισ(τ)οφῶντος τοῦ (μετὰ
ΘЄΛΙΤΒΙΤΟΝΟϹ.ΦЄϹΙΟϹЄΥΒΟ>	Θεα̣ίτητον, ὁ (δ' Ἐ)φέσιος Εὔ- βου̣-
ΛΟϹΚΑΙΟЄΡΥΘΡΑΙΟϹЄ.Α.Є	λος καὶ ὁ Ἐρυθραῖο̣ς ἐ(π') Ἀ(λ)ε-

O. Ad Lacydem revertitur narratio. 6, 8. *δ)ούλων* et *δ)ακτ̣ύ(λιον* Buech. proponit historiolam illam e Numenio (Eus. pr. ev. XIV 7) notam tangi ratus, cf. XXVII 12 13 sqq. supplevi 15 sq. *γνωρίμων* Gomp. suppl., reliqua ego 18 *βασιλεῖς* restitui 19 *Ἀρίστωνες* (cf. 26) supplevi: dein poteram *κατ' Ἀ—ον* 21 sq. *μετὰ Θεαίτητον* rest. Arnim

O. 9 sq. Hermias Samius ap. Athen. XIII 606 c *χῆνα* ait *ἐρασθῆναι Λακύδους τοῦ φιλοσόφου*. Plin. n. h. X, 22, 51 anser comes perpetuo adhaesisse Lacydi philosopho dicitur etc. Ael. n. an. VII 41, e fonte utique Erotici Theophrastei simillimo.
13. 17 L. Diog. IV 60 *ὁ γοῦν Λακύδης ἐσχόλαζεν ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐν τῷ*

ΞΑΝΔ . ΟΥϹΥΟΝϹΔΗ	ξάνδ(ρ)ου. συσ(χ)ολ(ασταὶ δ' ἦσαν
ΚΑΙΤΑΤΟΜ ... ΗΙΜΕΝΟΝ	κα[ι]τὰ τὸ μ(εμη)νυμένον
ΤΕΤΤΑΡΕΓΚΡΙϹΤѠΝ ...	τέτταρες Ἀρίστων(ες, ὧν ὁ
ΜΕΝΕΦΕϹΙΟϹΟΔΕΜΑΛΛϹ ..	μὲν Ἐφέσιος ὁ δὲ Μαλλώ(της
ΟΔΕΚΑΡΧΗΔΟΝΙΟϹ°ΔΕ ...	ὁ δὲ Καρχηδόνιος ὁ δὲ ...
ΟϹ ϹΥΝΕΙϹ ... ΚΑΙΤΟΥϹ ...	ος. συνέ(βη δή?) καὶ τοὺς (δύο
ΕΥΒΟΥΛΟΥ .. ΤΕΛΕΥΤΗϹ ..	Εὐβούλου(ς) τελευτῆσ(αι
ΚΑΤΑΡΧΟΝΤΑ\ΕΖΑΝΔ/ ..	κατ' ἄρχοντ' Ἀλέξανδρ(ον.
ΑΠΟΛΛѠΝΙΟϹΔΟΤΗΛϹ ...	Ἀπολλώνιος δ' ὁ Τηλε(κλέ-
ΟΥϹΜΑΘΗΤΗϹ . ΑΙ . Ν ...	ους μαθητὴς (ὁ) ἀ(ν)αγ(εγρα-
ΦѠϹΥΠΟ ... ϹΜ	φὼς ὑπο(μνή)μ(ατα καὶ
ϹΧΟ/ ..... ΤΟΥ	σχολ(ὰς αὐ)τοῦ ..... (ἔ-
ΠΛΑϹ ...... Ν	πλασ(ε?) ..... ν ......
. ΕΧΕ	. εχε ....
* * *	* * *

24 sq. ἐγένον(το δέ, φησὶ) κα[ι]τὰ τὸ π(ροσ)κίμενον Arnim, ἐ)σχόλ(α)σαν (δὲ) κ. τὸν (αὐτὸ)ν (χρ)όνον Buech. quos ex parte secutus sum
26 rest. Gomp. 27 supplevi 29 συνέβη δή ego conieci, quae seqq. suppl. Gomp. σὺν οἷς εἶναι καὶ Arnim, συνελ(ὼν δὲ) κ. τ. (δ.) Εὐβ. φησὶ τελ. Buech., spatiis utrique refragantibus 34 cf. XXII, 38. 40.

κατασκευασθέντι κήπῳ ὑπὸ Ἀττάλου τοῦ βασιλέως ... χάριεν δ' εἰς τὸν Λακύδην ἀναφέρεται· Ἀττάλου γὰρ αὐτὸν μεταπεμπομένου φασὶν εἰπεῖν τὰς εἰκόνας πόρρωθεν δεῖν θεωρεῖσθαι.
29 sqq. = coll. XXVII 38 — XXVIII 4.

Col. XXII. (34. 751 O. 183 N.)

CARNEADES

O.	
.... ΚΑΙ	.... καὶ ....
.... ΒΑ\ ...	.... βαν ...
ΝΙΟΙΝΤΕ ... ΠΑϹΘΗϹΕϹΟΔΙ	νοντο (ἀποσ)πασθήσεσθαι
ϹΥΝΤΑϹΡ ... ΝΟΝΑΠΟΤΗϹ	συνтασ(σόμε)νον ἀπὸ τῆς
ΤΟϹ .... ‾ΛΙΔ ..	τοσ(ούτου ἔργου?) παιδ(εί-
ΑΒΕΝѠΙΖΟ ... ΥΚΑΙ‾ΟΠΑΝ	α(ς) ἐν ὧι ζῶ(σιν) καὶ τὸ πᾶν (ἀ-
Τ	
ΤΕΙΡΗΤ ..... ΡΧΑ.ΟΙϹΟΥϹΔΕ	πείρητ(ο τοῖς ἀ)ρχαίοις, τοὺς δὲ

XXII. 1. 2. 5. desunt in N 3 ΝΟΝΤΟ Pc et sic fere N. ΠΑϹΘΗϹΕϹΘΑΙ N 7 ΡΟΤ.ΑΚ..ΡΧΑΙΟΙϹ N

XXII. 4 sqq. interim recepi Buecheleri supplementa quamvis de sententia haesitans

	ΙΛΙωΤΑΡ . . . . . CΤΑ◡◡ΧΟΛΑC	ἰδιώτας? . . . π . . ς τὰς σχολὰς
	ΑΝЄΓΝ . . . . ΝЄΤЄΛЄΙΝ	ἀνέγν(ωσ)α(ν? δ)ιετέλει[ν]
10	ΔЄΚΑΙΧ . . . . ΜΑΧΟ . . .	δὲ καὶ Χ(ρυσίππωι) μαχό(με-
	. . . .	νος καὶ) ἐ(φ)υσ(ιο)λόγε(ι . . . . .
	. . . . ΟΝΙ . .	. . . . ονι . .
	. . . . ⟨ЄΛΟΥ	. . . . ελου
	. . . . ΒЄΙΝ	. . . . βειν
15	Є . . . . ΔЄΠΥ	ε . . . . δ' ἐπυ-
16	ΛΑ . . . . ЄΡ . Ν	λα(γόρησε?) . . ερ . ν
17		. . . . ρα . . . . . .
20	. . . . ΤΟ . .	. . . . το . .
	ΔЄ . . . . ΑΙ . .	δὲ (εἰς Ῥώμην Ἀθην)αῖ(οι
	Τ . . . . C . . .	τ(ὸν Καρνεάδην πρε)σ(βευ-
	Τ . . . . Є . .	τ(ὴν μετὰ Κριτολάου τ)ε (καὶ
	ΔΙC . . . . ΞΩ . .	Διο(γένους ἔπεμψαν ὡς ἐ)ξ Ὠ(ρω-
25	. Γ . . . . C . . . . . ΗCΠΛ . .	π)ί(ων π)ό(λεως τέλ)η σπά(νια
	ΚΑΙ . . . ΙΟΥC . . . . . ЄΝ . .	καὶ (φόρ)ους (ὀλίγους) ἐν(εγ-
	ΚΟΝ . . ¯ΟΥ	κόν(τες) οὐ(δὲ βιασάμενοι· ὅ
	. Є . . . ΓΗCΑ	δ)ὲ (διη)γησά(μενος ὅσα πολέ-

8 Τ . . CΡΑ . . . Π Ν, ΙΊ . ΨΡΑ . Ι⌣C (sic) P^c 9 ΑΝ . . . . . ΑΙ Ν 10 ΔЄΒΑΙΧ N 11 in medio versu Є . . . . . Є ego in P legi, Ι◡ . . ΛΟΓЄ Cr. 11—33 desunt in N 16 ΛΑΛ P^c 17 ΡΑ in P legi: tacet O

9 ἀνέγραψαν Gomp. 10 sq. supplevi 15 Πυλάδης quidem propinquum, sed quid Arcesilai frater (cf. ad XVII 12) hic sibi velit, non dignosco: nisi forte diversarum columnarum partes coaluisse suspiceris 21 sqq. legationem Romanam e fonte Atheniensibus favente ideoque Oropi expilationem patrociniis velante multoque plus poenae ex sententia levatae quam dialecticae Carneadeae tribuente persuasum habeo hic enarrari: sequebar autem vestigia versuum 34 sq. multam a Sicyoniis dictam, a senatu deminutam satis evidenter significantia. in verbis reficiendis (26 sq. 30. 33) Bormanni ope adiutus sum

10 L. Diog. IV 62 Carneades *τὰ τῶν Στωικῶν βιβλία ἀναγνοὺς ἐπιμελῶς καὶ μάλιστα τὰ Χρυσίππου, ἐπιεικῶς αὐτοῖς ἀντέλεγε καὶ εὐημέρει τοσοῦτον ὥστε ἐκεῖνο ἐπιλέγειν· Εἰ μὴ γὰρ ἦν Χρύσιππος, οὐκ ἂν ἦν ἐγώ.* Sext. Emp. math. VII 159 *ὁ δὲ Καρνεάδης οὐ μόνον τοῖς Στωικοῖς ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς πρὸ αὐτοῦ ἀντιδιετάσσετο περὶ τοῦ κριτηρίου.*

21 sqq. Plut. Cato mai. XXII *πρέσβεις Ἀθήνηθεν ἦλθον εἰς Ῥώμην οἱ περὶ Καρνεάδην τὸν Ἀκαδημαϊκὸν καὶ Διογένην τὸν Στωικὸν φιλόσοφον, καταδίκην τινὰ παραιτησόμενοι τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, ἣν ἐρήμην ὦφλον Ὠρωπίων μὲν διωξάντων, Σικυωνίων δὲ καταψηφισαμένων, τίμημα ταλάντων πεντακοσίων ἔχουσαν.* Paus. VII 11, 5 *Ῥωμαίων δὲ ἡ βουλὴ δεηθεῖσιν Ἀθηναίοις ἀφίησι πλὴν ταλάντων ἑκατὸν τὴν ἄλλην ζημίαν.* adde Gell. N. A. VI, 14, 8. 10 et testim. apud Zeller. II 2³ 928.

. OICA . . M	μ)οις ἀ(ει)μ(νήστοις ἡ πόλις ἔκα-
ᒣ ЄT . ⁻Ш	με?, τ(ὸ) τῶ(ν βουλευτῶν πάθος
. . . . ЄICIN	οὕτως) ἐκίν(ησεν ὥστε
. . TЄ . ЄPHI . . . . . . TШN	καί)πε(ρ)? ἐρή(μην ὠφληκό)των
. . PШ . ᒣOIC . . . . A	Ὠ)ρω(π)ίοις (ἐμείωσαν τ)ὰ
TЄNTAI IC	πεντα(κόσια τάλαντα) εἰς
Є . ATONЄMA . IHTAIΔ . YTOY	ἑ(κ)ατόν. μα(θ)ηταὶ δ' (α)ὐτοῦ CARNEADIS DISCIPULI
ΠAPAΔЄΔONTAIΓЄΓONЄNAI	παραδέδονται γεγονέναι
ZHNШNAΛЄΞANΔP . YC	Ζήνων Ἀλεξανδρεὺς
OKAICXOΛACANAΓ . AΨACAY	ὁ καὶ σχολὰς ἀναγ(ρ)άψας αὐ-
TOYKAIΠPOAYTAΛΛAΞACTOY	τοῦ καὶ προαπαλλάξας — τοῦ-
TONΔЄKAITCNYΠOMNH	τον δὲ καὶ τ(ῶ)ν ὑπομνη-
MATШNANANNШCKOMЄNШN	μάτων ἀνα(γι)νωσκομένων
. . . . XAY . . . ΛΔHN	ἐλέγξαι φασί) Κα(ρνε)άδην

O.

XXIII. ЄΠIT . . AΛΛШNOΞ . . .	ἐπὶ τ(ῶν) ἄλλων ὀξ(ύτα-
(752 O. 184 N.) TAZHNOΔШPOCTHPIOCIA .	τα — Ζηνόδωρος Τύριος (κ)α(τ'
ANΞHNΔЄCIANHΓHTA	Ἀλεξάνδρειαν ἡγη(σ)ά(μενος,

34 ЄIC N 35 Ξ . ATON . MA N, revera interstitium in P 36 ᒣ . . AΔCΔIΠAIᒣ . . ONЄΓAI N 37 -ΔPOYC N 39 ΠPI . . TANAΞAC N 41 ANA . NΠЄ . COMЄNШN N 42 vac. N

35 sqq. Gomperz Festschr. p. 257 retractavit novis subsidiis ex O petitis usus 35 sq. suppl. Buech.*, nec tamen fuit cur de plurali numero addubitaret 38 ἀναγράψας suppl. Sp. 39 πρὸ αὐ⟨τοῦ μετ⟩αλλάξας suppl. Gomp. l. l., προαπαλλάξας Buech. 41 suppl. Gomp. 42 Gomperz l. l. parenthesin arbitratur sic redintegrandam: 'dass Karneades, der in Betreff der übrigen Verfasser von Nachschriften mit scharfer Kritik so rasch bei der Hand war, von dem aus dem Nachlass jenes Zenon auftauchenden Collegienheft in hohem Masse befriedigt oder betroffen war': nescio tamen an obstet et ὀξύτατα quo reprehendendi verbum indicari videtur et quoddammodo mentio honorifica Hagnoni ipsi quoque notarii vice fungenti tributa (col. seq. 6). ideo ἐλέγξαι φασί supplevi, ut Zeno coram condiscipulis castigatus esse dicatur, quem 'ἐπὶ τῶν ἄλλων, ut Buecheleri verbis utar, demonstrat vixisse et adfuisse dum commentaria recitantur'

37 L. Diog. VII 35 Zenonum septimus γραμματικός, οὗ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἐπιγράμματα φέρεται.

XXIII. 1 ΠITO N 2 TY N ut P 3 NΔPH . N N, ΝΔPΓΙANHΓH P

XXIII. suppl. Gomp. l. l. p. 257 2 Τύριος suppl. Buech.* 3 Ἀλέξανδρος Αἰγινήτης Gomp. apographorum ope, meliora per Crönertum edoctus κατ' Ἀλ. ἡγησ. supplevi

ΑΓΝΩΝΤΑΡϹЄΥϹΟΚΑΙЄΥΝΟϹ	Ἅγνων Ταρσεὺς ὁ καὶ εὔχρησ(τα
. . ΑΓΡΑΤΑϹЄΚΤΩΝϹ⟨ . ΛΩΝ	ἀν)αγρά(ψ)ας ἐκ τῶν σχ(ο)λῶν
ΠΛЄΙΩΙΚΑΙЄΤΑΙΝΟΥΜЄΝΟϹ	πλείω[ι] καὶ ἐπαινούμενος,
ΑΓΑΘΟΥΝΙϹΤΥΡΙΟϹΟΥΔΟΚЄΙ	Ἀγαθο(κ)λῆς Τύριος, οὗ δοκεῖ
ΧΑΙ . ΜΑ ΠΟΛΛ\ΜЄΜΙΜΗϹΘΑΙΧΑΙΜΑ	πολλὰ μεμιμῆσθαι Χα(ρ)μά-
ΔΑϹ ~~ΔΑϹ~~ . . ΤΟΠΑΤΡ . . ΑΛЄΤΑΝ	δας, (Ἀν)τίπατρ(ος) Ἀλεξαν-
ΔΡЄΥϹ . . ΠΑΡΚΟ . . . ΟΥϹΙΠΠΑΙ	δρεύς, (Ἵπ)παρχο(ς Ἰ)λιεύς, Ἵππα(ρ-
ΧΟϹΠΑΦΙΟϹΟΛΥ . Π . Κ . . \ΖΑΝ	χος Πάφιος, Ὀλυ(μ)π(ι)κ(ὸς) Γαζαῖ-
ΟϹΑΡ . . ΤΑΝΑΞ . . . ΑΜ . . . ΟϹ	ος, Ἀρ(ισ)τάναξ (Σ)α(λ)αμ(ί-νι)ος,
ΒΙΤϹ‑ΙΙΑϹΩΝ . . . ΗΝ/ . ΟϹΙ	Βίτων, Ἰάσων Ἀ(θ)ηνα(ῖ)ος,
ΙΑϹ . . . ΑΙ . . . . . . Λ . ΟΙЄϹ	Ἰάσ(ων Π)άρ(ιος, Μελ)άνθιος,
ΑΡ . . . . . ΩΡΟΔ . . . ΗΤΡ . ΔΩ	Ἀρι(στόδ)ωρο⟨ς⟩, Δ(ίων, Μ)η-τρ(ό)δω-
ΡΟ . . . . ΜΟΥϹΞ . . . . . . ЄΥϹ	ρο(ς Ἀπα)μεύς, Ξ(. . . . .)εύς,
ΜΑ . . . . ΚΑ	Μα . . . . κα . . . .

ΧΑ ΥϹ . ΥΧΡΗϹ . . . Ν
4 ΠΑΡϹЄΥϹΟΚΑ N, ego fere ЄΧΡΗϹ legeram 5 ΑΓΑ . ΑϹ N 6 ЄΠΑΙΝΟΥΜЄΝΟΙ N 7 ΑΓΑ . . . ΝΙϹ N, ΑΓΑ . . \ΛΗϹ P 9 ΔΑ∪ Δ . Ϲ N. ΤΙΠΑΤΑ N 10 ΠΑΡΙϹΟΝЄΟΥϹ N, ΠΑΡΚϹΝ\ΙЄΥϹ (Κ, non Χ; Ν opercul.) P[c] 11 ΖΑΝ mihi esse videbatur, ¯\ΖΑΙ P[c], ΞΑΙ N 12 ΑΡ . . ΙΔ . ΑΞΙΑ N 13 post ΙΑϹΩΝ in P supra lin. Α vidi Ν . . ΤЄ N 14 αι] ΑΡ N. ΑΝ . . ΟϹ N 15 ΑΡΙ N. ΗΤΡΙΔΩ N 16 med. ΟΥϹ N quoque 17 ΙϹΑ¯ N

4 *Ταρσεὺς ὁ καὶ* Buech.* *εὔχρηστα ἀναγράψας* suppl. Gomp. 7 *Ἀγαθοκλῆς* (*Ἀγασικλῆς* Buech.*) e P restitui, *Ἀγαθοῦνις* hibridum nomen et inauditum 8 sqq. ex parte Gomp. restituit, ex parte ego 13 sq. cf. homonymos iuxta positos 10, XXIV 2 sq., alibi 15 primum et tertium nomen Buech.* suppl., medium ego 16 *Ξένων Ἀλεύς*? dein fort. *Μά(γνης) Κα(ταναῖος,* 23 *Σι)κελό(ς* (ci. Buech.), 24 *Χαρ(μάδας* ⟨v. ad 35⟩, 26 ex. gr. *Ἱέρα)ξ Ἀλ(εξανδρεύς*, 28 *ἔτ(ι*

4 Cic. Ac. pr. II, 6, 16 v. test. mant.

Plut. de soll. anim. 12 Hagnonem adfert de elephantorum sollertia disputantem, Athen. XIII p. 602 *Ἅγνων ὁ Ἀκαδημαϊκὸς* de Laconum moribus auctor est.

Quint. II, 17, 15 Agnon quidem detraxit sibi inscriptione ipsa fidem, qua rhetorices accusationem professus est.

Schol. Il. IV 101 (I, 173, 24 D.) laudatur *Ἅγνων ἐν τῇ δεκαστίχῳ*.

7 Agathocles peripateticus Luc. Demon. 29, stoicus id. Icar. 16.

10 Hipparchus Iliensium legatus apud Polyb. XXIII 3, 3.

14 *Μελάνθιος*] v. test. mant.

TIC	τισ . . . .
* * *	
. . . . TAT	. . . . τατ . . . . .
. . . . IAЄI	. . . . ιαει . . . . .
. . . . ⲔЄΛC	. . . . χ̣ελσ̣ . . . . .
. . . . XAP	. . . . χαρ . . . . .
. . . . HCO	. . . . ησο . . . . . .
Δ . . . . ΞAΛ	δ . . . . ξαλ . . . . .
K	κ . . . .
ЄT . . . . AΞΔ	ετ . . . . αξα . . . . .
T	τ . . . .
ΓA . . . . TЄY	γα . . . . τευ . . . . .
TH . . . . N	τησ . . . . ν . . . . .
CTѠIKAIP . . . ЄP̣IΘЄN¯	Στωικαῖ(ς δὲ π)εριθέντ̣(ες . .
TѠ . . TѠT . . . . . . NЄI	τω . . τωτ . . . . . . νει . . . .
KA . . C . . . . CTO . . . . . ѠI	κα . . σ . . . . στο . . . . . ωι
KP ⁚ . . . . ЄI . ЄYKΛЄI	κρ . . . . ει· Εὐκλεί-
TH . ⲔAIΞAPAΠIѠNKAIΔIOΓЄT .	δ)η(ς) καὶ Σ̣αραπίων καὶ Διογέ-
THCⲔAIHPOΔOTO . KAICTPA	νης κ̣αὶ Ἡρόδοτο(ς) καὶ Στρά-
TIΠI . IONI . . M . . ЄICBATA	τιπ(πος) Νι(κ)ομ(ηδ)εῖς, Βατά-
KHC . IKAΓЄ . ⁚ ЄIΠЄIΘHC	κης (Ν)ικαι̣ε(ύς), Εὐ̣πείθης
ΠAΦIOCKO . IC AΛOCAMICH	Πάφιος, Κρ(ι)τ̣ό̣λαος Ἀμιση-
TOCΔѠΓ . . . . . TOPCЄYCΠAM	ν)ός, Δ(ιο)μ̣(έδων) Ταρσεύς, Πάμ-

18—29 in N desunt 31 THC N 36 KAIᴗAPA Pc. in fine T deest in P (et N) 37 in. NH N 40 KO . AC . AΛOC N, Kᴾ . ¯OΛAOC Pc 41 TAP-CЄYC P. ΔѠ . . . . OPCЄYCIAN N

ἕτερος Ἱέρ)αξ Ἀ(λεξανδρεύς, cf. Benseler s. n. 8a, at quamvis hunc merum lusum esse non ignorem, nominum seriem continuari mihi constat 31 sq. suppleveram ἀσπα)στῶι καιρ(ῶι π. 'occasionem amplexi' scil. 'inferioris aetatis Carneadeos enumeremus', v. infra Buech., sed praetuli quod idem proponit 'medios quosdam inter Stoam et Academiam philosophos' intellegens et δόξαις sim. supplens. 34 κατασκευαστὸν ἀτόπωι κράσει καὶ μίξει sim. idem 35 sqq. 'aliae nominum propriorum reliquiae quae cum ima pag. XXXII ita videntur consonare ut eosdem homines enumerari credam, hic qui Carneadem, illic qui Charmadam aut Carneadium aliquem audivere' BVECH.* de nominibus disponendis neque κατὰ στοιχεῖον neque secundum urbium patriarum situm digestis, sed temporum potissimum seriem servantibus utpote ex albo discipulorum repetitis cf. Gomp. l. l. 40 Κορυδαλλός vel Κρόταλος ex N Buech.*, et hoc ex O Gomp. recepit; ego cum Crönerto Κριτόλαος praetuli 41 Πάμφιλος agn. Sp.

38 Βατάκης ἐκ Πεσσινοῦντος ὁ τῆς μεγάλης μητρὸς ἱερεὺς legatus Romam missus Diod. Sic. XXXVI, 13, Plut. Mar. 17. Thraemer P.-Wiss. III 146.

ΙΑϹΓΕΙΟΑϹ (above) ΦΙΛΟϹΑΠ . . . . . ΗΡ . ΥΜΑ	φιλος ἀπ(ὸ Μαιάνδ)ϱ(ο)υ Μά-
ΓΜΗϹΑΠΟΛΔ̣ΩΙ . ϹΒΑΡΚΑΙΟϹ	γ(ν)ης, Ἀπολλω̣(νιος) Βαϱκαῖος,
ΝΙΚΕϹΤΡΟϹΑ . \ΛΕΞ . . . ΡΕΥϹΚ-	Νικόστϱα(τ)ος Ἀ̣λεξ(ανδ)ϱεύς,
ΘΗΘΟϹ	(Β)ο̣ήϑος
Ο.	

Col. XXIV. (86. 753 O. 185 N.)

ΠΑΝ . . . ΝΤΩΡΝΙΚΑΙΕΥϹΒΙΤΩΝ	Πά(ϱιος, Μέ)ν̣τωϱ Νικαιεύς, Βίτων
ϹΟΛΟΔϹΔΗΝΗΤΡΙΟϹΘΥΑΤΕΙ	Σολε(ύ)ς, Δη(μ)ήτϱιος Θυατει-
ΡΗΝ . . ΚΑΙϹΤΕΡΟϹΔΗΜΗ	ϱην(ὸς) καὶ ἕτεϱος Δημή-
ϹΞΕΥΔΡΕΥϹ (above) ΤΡΙΟϹΔΙΟΠΕΙΘΗϹΙΛΕΥϹΑϹ	τϱιος (Ἀλ)εξ(αν)δϱεύς, Διοπεί-ϑης Ἰλ⟨ι⟩εύς, Ἀσ-
ΚΛΗϹΠΑΔΗϹΑΠΑΜΕΥϹΕΞΟΥ	κληπ̣ι̣άδης Ἀπαμεὺς ἐκ Συ-
ΡΙΑϹΔΙΩΝΚΑΙΟΛΥΝΠΡΟΔΑΙ	ϱίας, Δίων καὶ Ὀλυμ̣π(ι)όδω-
ΡΟϹΓΑΞΑΙΟΙΙΠΤΑΡΚΟϹϹΟ-	ϱος Γαζ̣αῖοι, Ἵππαϱ̣χος Σο-
ΛΟΥϹ	λ(ε)ύς,

42 ΦΙΛΟϹ ΟΤΟ̣ . Ϲ⁻ . . . . . ϹΤ . . ΑϹΓ⁻Ε\ Pᶜ 43 ΤΑΡΑΡ . ΑΙΟϹ Ν

XXIV. 2 ΕΟΛΕ N. ΝΗΤ etiam N 3 ΕΤΕΡΟϹ P (ΟΠΡΟϹ N) 4 itidem ΙΛΕΥϹ N 5 ΕΚϹΥ P 6 ΟΛΥΙ⁻ΙΠ P. ΠΡΟΛΩ N 7 ΙΠΠΑΡΧΟϹϹΟ-ΛΟΥϹ N

XXIV. 1 *Μέντωϱ* eundem censens Mentorem Bithynium dubitanter suppl. Gomp., profecto spatium vel quattuor litterarum aegre capax videtur 2 *Σολεύς* corr. Sp., *Θυατειϱηνός* Buech.* 5 *Ἀσκληπιάδης* suppl. Buech.*, 6 *Δίων* idem. coram Syriacae urbis nomine certissimo iam non audiendus Rohde m. Rh. XXXIII 174, neque audivisse putandus Arnim Pauly-Wiss. II 1631 7 *Γαζαῖοι* suppl. Buech.* *Σολεύς* corr. Sp.

XXIV. 1 *Μέντωϱ*] L. Diog. IV 63 Carneades *ποτε Μέντοϱος τοῦ Βιϑυνοῦ μαϑητοῦ ὄντος καὶ παϱ' αὐτὸν ἐλϑόντος εἰς τὴν διατϱιβήν, ὡς ἐπείϱα αὐτοῦ τὴν παλλακὴν ὁ Μέντωϱ, καϑά φησι Φαβωϱῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστοϱίᾳ, μεταξὺ λέγων παϱῴδησεν εἰς αὐτόν·* (64) *Πωλεῖταί τις δεῦϱο γέϱων ἅλιος νημεϱτής, Μέντοϱι εἰδόμενος ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν* ⟨Hom. Od. IV 384. Il. 268⟩· *τοῦτον σχολῆς τῆσδ' ἐκκεκηϱῦχϑαι λέγω* ⟨cf. Soph. Ant. 203⟩· *καὶ ὃς ἀναστὰς ἔφη· Οἱ μὲν ἐκήϱυσσον, τοὶ δ' ἠγείϱοντο μάλ' ὦκα* ⟨Il. Π 52⟩.

Numen. ap. Eus. pr. ev. XIV, 8, 7 *Καϱνεάδου δὲ γίνεται γνώϱιμος Μέντωϱ μὲν πϱῶτον, οὐ μὴν διάδοχος· ἀλλ' ἔτι ζῶν Καϱνεάδης ἐπὶ παλλακῇ μοιχὸν εὑϱών, οὐχ ὑπὸ πιϑανῆς φαντασίας, οὐδ' ὡς μὴ κατειληφώς, ὡς δὲ μάλιστα πιστεύων τῇ ὄψει καὶ καταλαβών, παϱῃτήσατο τῆς διατϱιβῆς. ὁ δὲ ἀποστὰς ἀντεσοφίστευε καὶ ἀντίτεχνος ἦν, ἐλέγχων αὐτοῦ τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἀκαταληψίαν.*

Hirzel Herm. XVIII, 8₁. Gomp. Festschr. p. 258.

2. 3 uterque a D. Lacone Epicureo diversus, v. Buech. ad l., Zeller III, 1³, 371.

ΕΞ	ϹΩϹΙΚΡΑΤΗϹΑ....Ν-ΔΡΕΥϹ	Σωσικράτης Ἀ(λ)εξ(α)νδρεύς,	
ϹΚΥΠΡΙ	ΖΗΝ....ΟϹ......Ϲ-ΜΗΤΡΟ	Ζην(ό)δ(οτ)ος Κύπρι(ο)ς, Μη-τρό-	
ΤΑΤΟΧΙ.	ΔΩΡΟϹ..........ϹΟ-ΚΑΙ	δωρος (Στρ)ατο(ν)ι(κεὺ)ς ὁ καὶ	
	ΠΡΟΤΕΡΟΝ........ΩΝΑ	πρότερον (ἄλλων τιν)ῶν ἀ-	
	Κ.............ΟΥϹΚΑΙ	κ(ούσας ὡς Διογέν)ους καὶ	
	Α....ΟΔΩΡΟΥΠΑΡΑΙΤΗ	Ἀ(πολλ)οδώρου, παραιτη-	
	ΕϹΙ...ΠΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΔΙΑ	θεὶ(ς δ' ὑ)π' Ἀπολλοδώρου διὰ	
	Τ.....ΑΡΝ.ΑΔΕΙΠΑΡΑΒΑ	τ(οῦτο Κ)αρν(ε)άδει παραβα-	
	.........ϹΕΝ........	λὼν ἐσχόλα)σεν (μετ' αὐτοῦ	
	* * *	* * *	
	.............Δ.	.............δ.	
	..............ΙΚΟ	.............ε)ἴκο-	
	..............ϹΑϹ	σι καὶ .... ἔτη βιώ)σας	
	...........<Α.ΘϹΤΡΕ	. Καρνεάδης) κα(τ)έστρε-	
	............ΜΕΘΟΝ	ψεν ὁ τοῦ Πολεμάρχου), μεθ' ὃν	
	ΚΙ........ΕΔΥΟΜΟΝΟΝ	Κ(ράτης ὁ Ταρσεὺ)ς δύο μόνον	CRATES TARSENSIS
	Η..........ΕΛΕΥΤΗ	κα(τ)α(σχὼν ἔτη ἐτ)ελεύτη-	
	ϹΕ...ΑΙΚΛΕ.....<ΟϹΕΙϹ	σε(ν· ἐφ') ὧι Κλε(ιτόμα)χος εἰς	CLITOMACHUS

9 ΖΗΝ.Λ P^c 15 Α.Ν.ΑΔΕΙ N 16—30 desunt in N 31 ΚΑ.ΔΙ N. ΥΛΟΥ.Η N 32 αι] ΩΙ N

8—10 frustulum Spengeli supplementa *Ἀλεξανδρεύς* **et** *Στρατονικεύς* **confirmat 9** *Ζηνόδοτος* **(vel** *-δωρος***) suppl. Gomp., intervallum sufficere frustulo edocemur 12** *Διογένους κ. Ἀπολλοδώρου* **suppl. Buech.* 15** *τοῦτο* **suppl. Gomp. Carneadis nomen agn. Buech.* qui ex N** *ἀ)π' Ἀπ. δ' (εἰς) τ(ὴν Κ)α(ρ)ν(ε)άδου παρα(γενόμενος,* **sed N quoque dativum praebet 16 suppl. Gomp.**
26 sq. supplevi, nimirum spatii ante *ἔτη* **vacui ambitum non praestans 28—31 coll. XXV. XXIX. conl. suppl. Gomp. 32** *ἐφ' ὧι* **ex N Gomp.,** *καὶ* **(O)**

9 sq. Cic. Acad. pr. II, 6, 16 bene autem nosse Carneadem Stratoniceus Metrodorus putabatur. de orat. I, 11, 45 Audivi enim summos homines, cum quaestor ex Macedonia venissem Athenas, florente Academia, ut temporibus illis ferebatur, cum eam Charmadas et Clitomachus et Aeschines obtinebant. erat etiam Metrodorus, qui cum illis una ipsum illum Carneadem diligentius audierat, hominem omnium in dicendo, ut ferebant, acerrimum et copiosissimum.

12 sq. de Diogene Tarsensi cf. Zeller III, 1³, 371, de Apollodoro *κηποτυράννῳ* **ib. 373.**

15 L. Diog. X 9 *οἱ γνώριμοι πάντες ταῖς δογματικαῖς* **Epicuri** *σειρῆσι προσκατασχεθέντες, πλὴν Μητροδώρου τοῦ Στρατονικέως πρὸς Καρνεάδην ἀποχωρήσαντος, ταχὺ βαρυνθέντος ταῖς ἀνυπερβλήτοις αὐτοῦ* **⟨'i. e.** *τοῦ διδασκάλου,* **probabiliter Apollodori** *τοῦ κηποτυράννου* **... socordia compilatoris non mutatum ut nunc ad Epicurum referri oporteat' Usener Epic. p. 413⟩** *χρηστότησιν.*

ΑΚΑΔΗΜΗΖ . ЄΠЄΒΑΛЄΝ
ΜЄΤΑΠΟΛΛΙ ͿΝ . ΜѠΡΙΜѠΝ
ΠΡΟΤЄΡΟΝΓΑ . ЄϹΧΟΛΑΖЄΝ
ЄΠΙΠΑΛΛΑΔ . . ΜЄΤΑΤΗΝ
ΚΑΡΝ . . ΔΟΥΤЄΛЄΥΤΗΝ

Ο.

Col. XXV. . . . ΟϹЄΠЄΚΑΔЄΙΤΟΜЄΝΑϹ
(37. 754 O. 186 N.) ΑΡΟΥΒΑϹΗΛΘЄΔЄΙϹΑΘΗΙ Α . Ι

Ἀκαδήμ̣ε̣ι̣α(ν) ἐπέβαλεν
μετὰ πολλῶν (γ)νωρίμων·
πρότερον γὰ(ρ) ἐσχόλαζον
ἐπὶ Παλλαδ(ίωι) μετὰ τὴν
Καρν(εά)δου τελευτήν.

οὗτ)ος ἐπεκαλεῖτο μὲν Ἀσ-
δρούβας, ἦλθε δ' εἰς Ἀθήνα(ς

34 ΝѠΡΙΜѠ N 35 ЄϹΧΟΛΑΞΟ N 37 ΚΑΡΧ . . . ΟΤ N

pro spatio latiore minus commendatur. *Κλειτόμαχος* ex XXX 8 suppl. Buech.* 35 *ἐσχόλαζεν* Sp., *ἐσχόλαζον* contra O Buechelero duce praetuli 'quod non unus Clitomachus sed simul *οἱ γνώριμοι* intelleguntur'. de P meae et Crönerti schedae tacent 36 *ἐπὶ Παλλαδίωι* suppl. Sp. Apollodorus quidem XXX 8 *ἐν τῷ Π.*, fort. nimias unius senarii solutiones evitans, sed cf. XXV 8 37 *Καρνεάδου* rest. Buech.*

36 Plut. de exil. 14 *ἐπὶ τοὺς σοφοὺς ἐλθὲ καὶ τὰς σοφὰς Ἀθήνησι σχολὰς καὶ διατριβάς· ἀναπέμπασαι τὰς ἐν Λυκείῳ, τὰς ἐν Ἀκαδημίᾳ, τὴν Στοάν, τὸ Παλλάδιον, τὸ Ὠιδεῖον.* Zumpt, Üb. d. Bestand d. phil. Schulen p. 15, Wachsm. St. Ath. I p. 636.

XXV. 1 *ειτο*] ЄΠΥ N 2 Δ . ΟΥΘΑΓ N. ΘΗΝΑ N

XXV. 1 *οὗτος* suppl. Buech.* 2—4 suppl. Sp. Buech.*

XXV. 1 sq. Plut. Alex. fort. α 5 *θαυμάζομεν τὴν Καρνεάδου δύναμιν, εἰ Κλειτόμαχον, Ἀσδρούβαν καλούμενον πρότερον καὶ Καρχηδόνιον τὸ γένος, ἑλληνίζειν ἐποίησε.*

L. Diog. IV 67 *Κλειτόμαχος Καρχηδόνιος. οὗτος ἐπεκαλεῖτο μὲν Ἀσδρούβας καὶ τῇ ἰδίᾳ φωνῇ κατὰ τὴν πατρίδα ἐφιλοσόφει. ἐλθὼν δ' εἰς Ἀθήνας ἤδη τετταράκοντ' ἔτη γεγονὼς ἤκουσε Καρνεάδου.*

Cic. Tusc. III, 22, 54 Legimus librum Clitomachi, quem ille eversa Karthagine misit consolandi causa ad captivos cives suos: in eo est disputatio scripta Carneadis, quam se ait in commentarium rettulisse.

Steph. Byz. s. *Καρχηδών. Κλειτόμαχος ὁ Διογνήτου* ⟨*Καρχηδόνιος* ante Meinekium Menag.⟩, *ὃς ἐκαλεῖτο Ἀσδρούβας, φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκός, διάδοχος Καρνεάδου τῆς Κυρηναίου σχολῆς, ὃς κη' ἐτῶν ἐλθὼν Ἀθήναζε ἄμοιρος ἦν τῶν πρώτων στοιχείων καὶ ταῦτα μανθάνων ἠκροάσατο Καρνεάδου.* eundem annorum numerum habet Eustath. ad Dionys. *περιήγησιν* 196.

Max. Tyr. diss. X 3 *Κλειτομάχου τοῦ Λίβυος*, qui post Aristotelem atque Chrysippum tanquam tertium philosophiae lumen praedicatur.

Cic. Acad. pr. II, 31, 98 (Clitomachus) usque ad senectutem cum Carneade fuit, homo et acutus, ut Poenus, et valde studiosus ac diligens.

2 Symmach. ad Theodos. X, 25, 285, 2 Seeck: et Carneadem Cyrenaeum et Poenum Clitomachum Atheniensis curia societate dignata est.

ЄΤѠΝΤЄΤΤΑΡѠΝΠΡΟϹ	ἐτῶν τεττάρων πρὸς (τοῖς
ЄΙ . ΟϹΙΓЄΡΟΝѠϹΜЄΤΑΔЄ	εἴ(κ)οσι γε(γ)ονώς, μετὰ δὲ
ΤЄΤΤΑΡΑϹΧΟΛΑΖЄΙΝΗΡΞΑ	τέτταρα σχολάζειν ἤρξα-
ΤΟ<ΑΡΜЄΑΔЄ . ΚΑΙϹΥΝΓЄΝΟ	το Καρνεάδε(ι) καὶ συνγενό-
ΜЄΝΟϹЄΝΝЄ^ΑΚΑΙΔЄΚΑΥΤѠΙ	μενος ἐννέα καὶ δέκ' αὐτῶι
ϹΚ . ΝΗΝΙΔΙΑΝЄΠΙΠΑΛΛΑΔΙ	σχ(ο)λὴν ἰδίαν ἐπὶ Παλλαδί-
Ѡ . ϹΥΝЄΙΜΗϹΑΤΟΑΡΧΟΝ	ω(ι) συνε(στ)ήσατο ἄρχον-
Τ . ϹΑΓΝΟΘЄΟΥΚΑΙϹΥΝЄϹΧЄΝ	τ(ο)ς Ἁγνοθέου καὶ συνέσχεν
. ЄΝΔЄ . ΑΘΗΝΔЄΚΑ	μ)ὲν δέ(κ)α· τὴν δὲ Κα(ρ)ν(εά-
ΔΟΥ│Δ . . . . ΞΑΤ . ЄΜΛΥΙϹ . .	δου δ(ιεδέ)ξατ(ο) ἐπὶ Λυκί(σ-
ΚΟΥ│Π . . . . ΡΑΤΗΤΟϹ	κου π(αρὰ Κ)ράτητος το(ῦ
ΤΑΙ│Α . ЄΝΗΓΗϹΑΜЄΝ	Τα(ρσόθ)εν, ἡγησάμεν(ος δ' ἐν-
ΝЄ⅃│\ΚΑ.ΔЄΧЄΤΗΔΙΑΤϹ . . .	νέα κα(ὶ) δέκ' ἔτη (κ)ατέ(στρε-
Ψ . Ι│ΡЄΠ . . . ΚΛЄΙΤΟΥΧΙΛЄϹ . . .	ψ(εν) ἐπ(ὶ Πολυ)κλείτου· (τ)ινὲς
ΔЄ│¯Α . ϹΤΑ . . . ΥΑ . ΝЄΤΗ . .	δὲ (κ)α(τα)στ(ρέψαι? φ)α(σὶ)ν ἔτη . .
. . . . ΤΟΙϹЄΒ . . .	. . . . . . πρὸς) τοῖς ἑβ(δομή-κοντα γεγονότα) . . . . .
. . . . ϹΔ	. . . . ς δ . . . .
. . . . \ΦΟϹ . . . ΓЄ . .	. . . . \φοσ . . . γε . .
. . . ¯ΑΡΜΑ⅃ΑϹ . . . . ΤΙ . .	. . Χ)αρμάδας . . . . τι . .
. . . ΝѠΝΙΤΗϹ . . . . ¯Ѡ . .	. . . νωνι τησ . . . (ἐτ)ῶ(ν ὢν
. . . ΟϹΤΚ⅃ ΔΥ	εἴκ)οσ(ι) κα(ὶ) δύ(ο . . . . .
. . . . . ΝΗΓΡΟΙ	. . . . . νηγροι . . . .
. . . . . ΟϹ ΦΑΙΝ	. . . ος. φαιν(όμενος? . . .
. . . . Μ	. . . . μ . . . .
. . . . Α	. . . . α . . . .
. . . . ΡΤ	. . . . ρτ . . . .
* * *	* * *

3 ΠЄΤ . ΑΡΙ . Ν N 6 ΑΡΤΙЄΑΔΙ N 7 ЄΝΝ . . ΑΙ N 8 ϹΧ . . ΗΝ N 11 ΤΗΝ . . . ΑΙΝ N 12 ЄΓΙΛΥ N, ЄΠΙΛΥΙϹΙ¯ P 13 ΡΑΤΑΙΤΟΝΤΟ N 15 itidem ΔЄΧ N 16 ΙΝЄϹ N 20 20* in O uno fere versu decurrunt 20* ΦΟϹ, 21 ΑϹ, 22 ΗϹ statumina esse ad col. XXIV spectantia adfirmat Cr. 17—34 in N desunt

---

3 *τοῖς* add. Wilam. 6 Carneadis nomen agn. Sp. 9 suppl. Sp. 10 *Ἁγνοθέου* Sauppe ap. Sp. ex CIG. 121 11 *μέν* suppl. Gomp., *δέκα* Buech.* 12—17 cum frustulo dextrae parti col. XXIV superioris adhaerente compegi. in P particula interiit 12 *διεδέξατο* suppl. Gomp. 13 *παρὰ Κράτητος* suppl. idem 15 *δέχ' ἔτη* (cf. *καθ' ἔτος* titulorum) servari volt Buech. 16 *ἐπὶ Πολυκλείτου* (*Ἐφ. ἀρχ.* n. 1457, CIA. II 461) Gomp., intervallum quidem paullo angustius tres maxime litteras capit, sed v. XXXIII 16 17 sqq. supplevi 21 sq. Charmadae et Antiochi Ascalonitae nomina subesse ci. Gomp., ceterum vide Cr. 22 sq. supplevi, cf. XXXI 37 25 cf. ibid. 42.

---

11 L. Diog. IV 67 Clitomachus *διεδέξατο τὸν Καρνεάδην*.

	ЄΥ	ευ ....
	ΚΑ .... ΝΔΗΡΑΚΛ	κα .... ν δ᾽ Ἡρακλ
	NOC	
	Ƴ .... ΙѠΘΥ ... ΡΟ .	κ̣ .... ιωνος θυ ... ρον
CARNEADES POLEMARCHI F.	Ŀ .. | .... ΠΟΛΟΜΑΡ	.... (ὁ δὲ) Πολε̣μάρ-
	ΧΟ | ...... ΟΝЄΔΟΥC .. ΠΑ	χο(υ) ..... †ονεδουστα πα-
	ΡΑΙ | . ΙΤ .... ΝΘЄ . ΙΝ	ρὰ (τῶ)ι π̣(άππωι? τ̣ὴ)ν θέ(σ)ιν
	ΜЄ | . ЄΛЄΤΗCC . CΖѠΝΤΑ	με(μ)ελετηκ(ώ)ς, ζῶντα
	Δ|Κ | .. ΚΑΙΝЄΑΔΗΝΔΙΑΔΘ	δ᾽ (ἔ)τι Καρνεάδην διαδε-

NЄC NOC
35 ΙѠΟΥ...ΟΝ N, ΙѠΔΥ, tertia litt. inc. utr. Θ an Δ, P[c] 37 ΟΝ.-ΔΟΥCΤΑΠΑ N 38 vac. N 39 CΤΗΚ..ΔѠΝΤΑ N 40 Δ.ΙΙ..ΡΝЄΑΔ P[c]. ΔΙΑΔЄ N

34 de Heraclito Tyrio cog. Gomp., conl. Zell. III 1^3 593_1, 608_4 35 ἐπ᾽ Αἰολίωνος Gomp. 36 sqq. 'ab imo 4 [40] prima specie his Clitomachum tangi existimaveris quem omnes διάδοχον Καρνεάδου vocant. at ex pag. XXX, nisi omnino fallor, diversus efficitur successionum ordo. ibi qui Crateti atque Clitomacho antecessisse narratur, Carneades Polemarchi f. etiam hic esse commemoratus videtur versu ab imo 8 [36] Πολ(ε)μαρ(χ-. iam Spengelius p. 537 hunc Carneadem non gravatus est eundem habere ac praeclarum novae Academiae auctorem, cuius de patre Diog. IV 62 sic rettulit ut duplicem quidem fuisse memoriam cognoscamus, utramque tamen cum hoc libello discrepantem, Καρνεάδης Ἐπικώμου ἢ Φιλοκώμου, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν διαδοχαῖς, Κυρηναῖος, Suidas simpliciter Καρνεάδης Λίβυς ἀπὸ Κυρήνης υἱὸς Φιλοκώμου. accedit autem caussa gravior cur diversos Polemarchi f. et Philocomi ducam, ecquo enim alio consilio scriptor XXX 1 patris nomen noluit celari, nisi hoc ut parum nobilis philosophus distingueretur ab splendidissimae famae decessore? ... in Academia igitur, si recte huius paginae et XXXmae sententias adsecutus sum, dum Clitomachus in Palladio versatur, Carneadi successit Carneades Polemarchi f., huic Crates'. BVECH.* commento egregie excogitato insuper ex O aliquantum fidei adcrescit: etenim frustulum columnae XXIV inferiori adhaerens absque difficultate cum huius paginae versuum 36—38 finibus in unum coire vidi, unde reliqua supplementa ultro se obtulere. quodsi 38 τῶι πάππωι supplevi, ex ipsa rei natura sequi videbatur, ut qui scholarcha cui idem nomen erat auctore in quaestionibus solvendis animum exercitasse, postmodo illi vivo successisse fertur, sanguine cum Carneade τῷ πάνυ coniunctus fuisse existimetur. consimiles necessitudines ab historia philosopha haud alienas esse omnibus notum: ut Iasonem omittam Posidonii nepotem eundemque successorem (Suid., Susem. II 159), habet Academia ipsa Speusippum Platonis ἀδελφιδοῦν (LD. III 4, IV 1 [ad VI 28], Cic. de nat. d. I 13, 32, Ac. post. IV 17 [ad VI 1], Amm. vita Aristot. 11, 11 Did.), habet Aristum Antiochi fratrem (XXXV 2 sqq.) 37 γέγ)ονε? 38 Aristoteles πρὸς θέσιν συνεγύμναζε τοὺς μαθητάς (LD. V 3) 40 Καρνεάδην suppl. Sp.

37 Καρνεάδης] L. Diog. IV 62 Καρνεάδης Ἐπικώμου ἢ Φιλοκώμου κτλ. cf. ad 36. — 66 γέγονε μέντοι καὶ ἄλλος Καρνεάδης, ἐλεγείας ποιητὴς ψυχρός.

ΞΑΜΕΝΔΣΗΤΗΣΑΘ . ΞΕΤΗ
ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΕΔΕ^N ΕΤΕΚΛΕ-
ΟΥΣ
ΑΡΧΟΝΤ . . ΚΑΤΕΛΙΤΕΝΔΕ

O.

XXVI. (755 O. 67 N.) ΔΙΑΔΕΧΟΝΤΟΝΣΥΣΧΟΛΑΣ
ΤΗΝΚΡΑΤΗΤΑΤΑΡΕΣΑΤΟΕ
ΓΕΝΟΕΙΣΓΗΣΑΤΟΔΑΥ//////ΕΤΗ
ΤΕΤΤΑΙΑ ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ
ΔΕΟΣΤΡΑΤΟΝΙΚΕΥΣΜΣΓΑΣ
ΚΑΙΒΙΩΙΚΑΙΛΟΓΩΙΓΕΠΟΝΩΣ
ΟΥΚΑΝΑΛΟΓΟΥΣΑΣΕΔΙ . ΣΕΙ
ΧΑΡΙΤΑΣΕΧΕΙΝΟΣΕΦΗ . ΑΡ
ΝΕΑΔΟΥΤΑΡΑΚΗΚΟΕΝΑΙ
ΠΑΝΤΑΣΟΥΓΑΡΑΚΑ . . . .

ξάμεν(ο)ς ἡγήσαϑ' (ἓ)ξ ἔτη,
κατέστρεψε δ' ἐ(π') Ἐ(πι)-
κλέους
ἄρχοντ(ος), κατέλιπεν δὲ

διάδοχον τὸν συσχολασ-
τὴν Κράτητα Ταρσέα τὸ
γένος, ἡγήσατο δ' (ο)ὗ(τος) ἔτη
τέτταρα. Μητρόδωρος
δὲ ὁ Στρατονικεὺς μέγας **METRODORUS STRATONICENSIS**
καὶ βίωι καὶ λόγωι γεγονὼς
οὐκ ἀναλογούσας ἐδ(όκ)ει
χάριτας ἔχειν, ὅς ἔφη (Κ)αρ-
νεάδου παρακηκοέναι
πάντας, οὐ γὰρ ἀκα(τάλη-

---

41 ΞΑΝ . . . ΚΗΓΗΣΑ . . ΤΕΤΗ N 43 ΑΡΧΟ . . . ΟΚ . . ΕΛΙ . . Ν N

---

41 ἕξ supplevi, cf. XXX 1 42 *κατέστρεψε* suppl. Sp. *Ἐπικλέους* e XXX 3 suppl. Buech.* 43 *κατέλιπεν* suppl. Sp.

Suid. s. v. a *Καρνεάδης Λίβυς ἀπὸ Κυρήνης, υἱὸς Φιλοκώμου, φιλόσοφος, ἀφ' οὗπερ ἡ νέα Ἀκαδήμεια ἤρξατο.* b *Καρνεάδης ἕτερος, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, μαθητὴς Ἀναξαγόρου.*

XXVI. 1 *δε*] ΔΟ P 2 ΣΚΑΤΗΤΑ N 3 ΓΕΜ . . . ΓΗΣΑΤΟ N 7 *ἐδόκει*] ΣΑ . . ΕΙ N 9 ΠΑΡ- N

XXVI. 2 *Κράτητα* corr. Sp. 3 *γένος* et *οὗτος* suppl. Buech.*, *ἡγήσατο* Sp. 5 Gomp. Jen. p. 604 n. versus subesse coni. ad Metrodori ingenium delineandum aliunde, forsitan ex Apollodoro, adsumptos: *ἦν μὲν μέγας βίῳ τε καὶ λόγῳ γεγώς, οὐκ ἀναλόγους δὲ τὰς χάριτας δοκῶν ἔχειν.* equidem ambigo non una de causa 7 *ἐδόκει* suppl. Buech.* 10 *ἀκατάληπτα* suppl. Buech.*

XXVI. 2 L. Diog. IV 23 in decem Cratetum serie *δέκατος Ταρσεὺς φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκός.*

4 L. Diog. X 9 cf. XXIV 15.

8 August. c. Acad. III, 18, 41 Metrodorus ... primus dicitur esse confessus non decreto placuisse Academicis nihil posse comprehendi, sed necessario contra Stoicos huiusmodi eos arma sumpsisse. cf. Zeller III, 1³, 526₂.

10 Numen. ap. Euseb. pr. evang. XIV, 7, 15 de Carneade: *Λόγων μὲν οὖν ἀγωγῇ ἐχρήσατο ᾗ καὶ ὁ Ἀρκεσίλαος· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐπετήδευε τὴν εἰς ἑκάτερα ἐπιχείρησιν καὶ πάντα ἀνεσκεύαζε τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων λεγόμενα, μόνῳ*

	ΙΤΑΝ . ΝΟΜΙΚЄΝΑΙΠΑ . . .	πτα γ(ε)νομικέναι πά(ντα
	. . . . . ΝΟCΤЄΚΑ . . ЄΝ . .	. . . . . γος τε κα(ὶ) . εν . .
	. . . . . ΤΟΚΑΙΤ . . ΤΙΖ . .	. . . . . το καὶ τ . . τιζ . .
	. . . . . ΑΥΤΑΝΤѠΝΟΜ . . .	. . . . . ἁπάντων ομ . . .
15	Τ . ΚΑ . . ΟΝΟΙCΥΠЄ	τ . κα(ὶ μ)όνοις ὑπε . . . .
	. . . . . . ΝΚΟΚЄΙCЄΚΑ . .	Ἀκαδημ)αϊκοῖς? εἰς ἑκά(τε-
	. . . Τ . ΧЄΙΡЄΙΚѠCΚΑΙ . . .	ρα ἐ)π(ι)χειρεῖν, οἳ καὶ . . .
18	. . . . CΑΓΑ	. . . . σαγα . . . .
21	. . . . . . Α	. . . . . . α . . . . . .
	. ΚΑ . ΑΙΛΙΤ	. κα . αιλιτ . . . .
	. . . . ΝΚΑΡΠ . ΑΝ	. . . . ν καρπ . αν . . . . .
	. . . . ΤѠΝΚΑ . Ν	. . . . των κα . ν . . . . . .
25	. . . . Κ . . . ΑΙ	. . . . κ . . . αι . . . . . .
	. . . . ΚΑ . . ΝΟ	. . . . κα . . νο . . . . . .
	. . . . ¯Ѡ	. . . . ¯ω . . . . . .
	. . . . ΑΡ	. . . . αρ . . . . . .
29	. . . . ЄΧ	. . . . εχ . . . . . .
31	. . . . ΥΑΝ	. . . . υαν . . . . . .
BOETHUS 33	. . . . . ΒΟΥΛ . . . . \ΤΟΝΑΙ	τιν' Ε)ὐβούλ(ου χρόνον,) | το(ῖς)
	. . . . ΛΥΚЄΙΝΗΤѠΙΤΑΙ . .	τ' Αὐτο)λυκεί(οις) τῶι τ' Ἀ(μύν-
35	ЄΘΑ . . . ΧΑΚΙCΗΔΗΤ . ΟΒЄ . .	τηι πολ)λάκις | ἤδη π(ρ)οβε(βη-
	Κ . ¯ΑΙΤΑΙCΧΟΛΗCΗ¯ΟΥΜЄ	κ(ὼ)ς) καὶ σχολῆς ἡγούμε-

11 Π . . Μ . ΝΟΜ N 14 \ΠΑΝΤѠΝ N 15 ΝΟΙCΥΠΙ N 16 ΚΟ-CЄΙCЄ N, ΙΚΟΙCЄΙCЄΚΑ P^c 17 Π . ΧЄΙΡЄΙΝΟΙ P^c 18—33 in N desunt. in P ego prorsus nihil erui, contra Cr. non omnem spem abicit 34 ΛΥΚЄΙ N quoque 35 ΛΑΚ N 36 prima litt. N N, ΚCΝΚ P^c

16 sq. εἰς ἑκάτερα ἐπιχειρεῖν supplevi (cf. Numen. ad 10, L. D. IV 28 [ad XVIII 7]), verbum Buech.* agnoverat, qui ἀντι)δίκοις sim. praefert 33—42 = XXIX 6—16. incipit hic emblema e carmine chronographo, a Roepero p. 24 sqq. detectum summaque cum probabilitate ad **Apollodori** *Χρονικά* relatum. cf. Gomp. Jen. p. 603 sq., imprimis Sitzgsb. p. 83 sqq., ubi ex O novorum versuum spicilegium adcrevit 33 sqq. col. XXIX Gomperzio auctore in auxilium vocata supplevi, neque tamen in iis quae antecedunt inde a v. 22 quidquam invenio quod columnae XXVIII parti imae inde a v. 36 et XXIX summae respondeat, praeterquam quod 29 ЄΧ cum XXIX 2 ἔχων et 24 τῶ(ι) Κα(ρ)ν(εάδηι cum XXVIII 38 congruere videtur: unde totum Boethi characterismum hoc quoque loco fuisse exscriptum colligere non audeo

δ' ἐν τῷ περὶ τῆς ἐποχῆς λόγῳ πρὸς αὐτὸν διέστη, φὰς ἀδύνατον εἶναι ἄνθρωπον ὄντα περὶ ἁπάντων ἐπέχειν· διαφορὰν δὲ εἶναι ἀδήλου καὶ ἀκαταλήπτου, καὶ πάντα μὲν εἶναι ἀκατάληπτα, οὐ πάντα δὲ ἄδηλα.

NOCΔION . ¯ⲰIMOY . . ¯TⲰN	νος | Διον(υσί)ωι τ' οὔ(χ ἧ)ττον'
K . \A . . . . . . ITΘЄ . . ¯HI .	α(ἵρεσιν τι)θε(ὶς | τῆι (τ'
AΓXINO TTANΔPOC . . . KAI	ἀγχινο(ίαι) τἀνδρὸς (ἅμα) καὶ
TⲰIΛOΓⲰIΔЄKATⲰIΔЄ . . C	τῶι λόγωι. | δεκάτωι δὲ (τῆ)ς
TOYKAPNЄAΔOYMCTAΛΛA	τοῦ Καρνεάδου μεταλλα-
THCYCTЄPOMЄⲚ APXONTOC	γῆς | ὕστερον ἐ(π') ἄρχοντος
ΠAPHMINЄYMAXOYΘAPIT	παρ' ἡμῖν Εὐμάχου | Θαρ(γη-
| MⲰNOCMHNOCЄΞЄΛIΠЄN . . ⎣(	| λιῶνος μηνὸς ἐξέλιπεν ⎣(
	βίον)

37 μ] T N (cf. XXIX 10) 38 N̄\A P, priores litterae ut videtur deletae. prima litt. N N IЄ . . ¯HI N 41 ˥ЄTAΛΛA N 42 ΓHCYCTЄPON N 43 ЄYΓA . OY N, ΓA ⟨OY P 44 NⲰNOC N

37 sq. Διον(υ)σίωι τ' οὐ σ(πάνιο)ν (ἐσχό)λα(σ', αἱρε)θε(ὶς τ)ῆι (γ') ἀγχινο(ίαι) τἀνδρος (ἢ) καὶ τῶι λόγωι Gomp. Jen., οὐχ ἧττονα σπουδὴν τιθεὶς . . . λαμπρὸς ἦν Wilam. quorum supplementis ex parte usus sum. ἅμα scripsi cum propter capacius spatium tum propter XXIX 12, ubi P post ANΔPOC clare litteram A praebet 40 τῆς suppl. Sp. 43 Εὐγάμου ex N suppl. Buech.* probante Wilam. Ant. p. 71, Εὐδάμου praetulit Roep. p. 25, Εὐμάχου e vestigiis in P repertis rest. Gomp. Jen. p. 603 44 νόσῳ add. Roep. l. l., βίον Gomp.

Col. XXVII. (39. 756 O. 188 N.)

YDES ET YDEI

O.	(Λακύδης ἔτη | τὴν διατριβὴν κατέσ)-
K . . OKTⲰKAIΔЄKATOCAYTA	χ(εν) ὀκτὼ καὶ δέκα, | τοσαῦτα
ΔЄTЄPAΠPOCΛA◡ⲰNTHNTOY	δ' ἕτερα προσλαβὼν τὴν τοῦ
BIOYMЄTAΛΛAΓHNЄΠOIHCA	βίου | μεταλλαγὴν ἐποιήσα-
TЄΠIⲔAΛΛIΓΊPATOYЄΠIΠA	τ' ἐπὶ Καλλιστράτου, | ἐπὶ Πα-

XXVII. 1 OYTⲰ N 4 ΑΛΛΙCTPATOY N

XXVII. 'Neque orationis contextu haec pagina superiori adhaeret et dissidet temporum ratione de quibus disseritur. nam in XXV et XXVI posteriores Carneade philosophos, in XXVII et XXVIII ut capti regis Persae interiectio ostendit, priores et aequales deprehendimus.' BVECH.* easdem turbas miratus Gomp. unius vel complurium columnarum defectum aut traiectionem indicavit

1—11 post Roeperum plenius refecit Gomp. Sitzgsb. p. 85. κατέσχεν et quae praecedunt supplevi 2 paragraphus non suo loco posita, cf. praef. p. IX

4 (-το ἐπὶ Κ. suppl. Sp.) 5 Πασιάδου Gomperzio confidentius Wilam., Παντιάδου Crön.

ΤΙΑΔΟΥΔΕΤΕΡΟΙΛΕΓΟΥϹΙΝ	τιάδου δ' ἕτεροι λέγουσιν,
ѠΝΔΙΕΚΑΕΤΗ \ΙΑΛΙΠΕΙΝ	ὧν δέκα | ἔτη διαλιπεῖν,
ΤΑΠΙΠΑϹΙΔΙΑΝ . ϹΟΝΕΓΕΝΟΝ	τἀπὶ πᾶσι διὰ ν(ό)σον. | ἐγένον-
ΤΟΔΑΥΤΟΥΠΑϹΕΑϹΤΕΚΑΙΘΡΑ	το δ' αὐτοῦ Πασέας τε καὶ Θρά-
ϹꟷϹΤΡΙΤΟϹΔΑΡΙϹΤΙΠΠΟϹϹΥ-ΝΗ	σ̣υς, | τρίτος δ' Ἀρίστιππος συνή-
ΘΕΝΚΑΙΔΥΟϹ....ꓶΟΤΑ-ΤΟΙΜΑ | Π..Η	ϑ̣ε̣ις, καὶ δύο | ἐ̣π(ισ)ημ̣ότατοι μό-
..ϹΤΑΤΗΛΕ....Τ....-ΕΥΛΙ϶ | ΚΛΗ	λι)στα Τηλεκλῆ(ς) τ(ε καὶ) | Εὔα̣ν̣-
...ϹΕΠΕΧϹ...ΤΕ....ΟΙΕ..	δρο)ς. ἐπεχ̣ε̣(ίρη)σε (δὲ) ..οιαι..|
..ϹΝΕΤΙΑ.........ΞΕΙΝ	ἐξ)ο̣ν ἔτ' ἰα(ύειν? καὶ συναύ)ξειν
Τ. ꓥΒΙΟΝΔΛ........ΕΙΠΡΟ	τ(ὸ)ν̣ βίον. | ἀ̣λ(λ' ἔσχ' ἄ)ε(λ)-π(τ)ο(ν?

5 ΠΑΤΙΑΔΟΥ P 6 ΔΕΚΑϹΤΗ..ΑΛΙΠΕΙΝ N 8 ΑΥΤΕΙΠΑϹΚΑ N 10 μα] ΓΗ N 11 ϹΥΑꓥ N 12 τε] ϹΕ N. ιε] ΙϹ N, ϽΙΑΙ P[c]

6 ἔτη διαλιπεῖν suppl. Buech.* 7 νόσον suppl. Gomp. ἐγένοντο δ' αὐτοῦ .. συνήϑεις agn. quidem, sed sprevit Buech.* 11 Teleclis et Euandri nomina agn. Buech.* ceterorum diadochorum Lacyde posteriorum nomina tantum non omnia in col. *M* emergunt 12 post quinque Lacydeae disciplinae socios enumeratos nominum propriorum seriem interrumpi apparet. quae sequuntur supplevi, sed refectionis parum plenae paenitet. de schola duobus familiaribus tradita Apollodorus non tacuerit, quare ab epitomatore narrationem suspicor esse decurtatam. fuit cum vestigiis quibusdam deceptus interpositam esse crederem narratiunculam de fraudulentis familiae iocis Lacydi inlatis (L. Diog. IV 59, Numen. ap. Eus. pr. ev. XIV 7, cf. *O* 6; Hirzel Herm. XVIII 3 sqq. Usener Epic. p. LXVIII sq. Kock CAFr. III 418. 666), donec Wilamowitzii potissimum argumenta (cf. 34) sententia me demoverunt

XXVII. 9 L. Diog. II 83 in Aristipporum enumeratione τέταρτος ὁ ἐκ τῆς νεωτέρας Ἀκαδημίας. Idem VIII 21 Ἀρίστιππος ὁ Κυρηναῖος ἐν τῷ περὶ φυσιολόγων (huc rettulit Zeller III, 1³, 498, diffidit Arnim Pauly-Wiss. II 906).

Numen. ap. Euseb. pr. evang. XIV, 7, 12 Λακύδου γίνονται ἀκουσταὶ πολλοί, ὧν εἷς ἦν διαφανὴς ὁ Κυρηναῖος Ἀρίστιππος.

Synes. epist. 50 (661 Herch.) ὀδύρομαι δὲ τὸ κλεινὸν ἔδαφος τῆς Κυρήνης, ὃ πάλαι μὲν εἶχον Καρνεάδαι τε καὶ Ἀρίστιπποι.

Nietzschio (mus. Rhen. XXIV, 202) auctorem libelli περὶ παλαιᾶς τρυφῆς immiscenti obloquitur Wilam. Ant. p. 51.

11 L. Diog. IV 60 μόνος Lacydes τῶν ἀπ' αἰῶνος ζῶν παρέδωκε τὴν σχολὴν Τηλεκλεῖ καὶ Εὐάνδρῳ τοῖς Φωκαεῦσι.

15 ΤΕΛΟCΟΤΗ . . . . ΗΝΑ	τέλος ὁ Τη(λεκλῆς πρὶν ἢ | β)ῆνα(ι
ΔΗΚΛΙΝΟ . . . . ΥCΔΕΙC	δι' ἐπαίνο(υ?, περιβίο)ὺς δ' Ε(ὔ-
. ΝΔΕΟC . . . . . . ΟΥC . . . . ΤΑ	α)νδρος . . . . . . ουσ . . . . τα
18 . . . ΑΓ . . . . . . ΤΑC	. . . αγ . . . . . . τασ . . . . .
* * *	
22 . . . . Ε . ΑΙΤ	. . . . ε . αιτ . . . .
. . . . Π⊃ΙΚΟΥCΕΙ	. . . . π' οἴκους ει . . . . . .
24 . . . ΚΑΤΑΛ	. . . καταλ . . . .
* * *	
29 . . ΕΚΑ . . ΑΝ	. . εκα . . αν . . . .
. . ΗCΠΑΜΑ	. . ης πᾶμα . . . .
. . C . ΝΔ	. . ς . νδ . . . . |
ΥΤ/ . . ⊐CΑΓΑΤΗΚΑ	ὑπα(μβλ)ύς, Ἀγαμήστ(ωρ τε
ΠΑ . \ΟCΗΝΕΤΙC	πά(λιν) ὃς ἦν ἔτι | ἔ(φηβος, Εὔ-
ΔΟΥΛΟΙΤΕΠΡΟCΤΟ . . . ΤΑΥ	β)ουλοί τε τρ(εῖ)ς τῶ(ν ἐ)γλυ-

15 Τ..ΟΤΟΤΗ N. ΗΛΛΑ N 16 ΑΙΝΟ N, ΔΙCΠΑΙΝC P^c 17 ΝΑΡΟΕ N 18—32 desunt in N 32 ΥCΑΓΑΜΗ◡‾ P^c 33 ΤΔ..ΟC N 34 ΥΛΟΙΤΕΠΥC.ΤΟ....ΑΥ N

30 Παλλά(διον ci. Buech. 32 Ἀγαμήστωρ suppl. Crön. 33 πάλιν suppl. Wilam., ἔφηβος ego (idem Buech.), Εὔβουλοι Gomp. 34 sq. τρεῖς (cf. *O* 20 sqq.) τῶν ἐγλυτῶν 'in debilium numero' supplevi, ad Wilamowitzi sententiam me applicans qui Lacydeos nobiliores recenseri arbitratur quibus ne magistro succederent aut teneri anni aut provectiores obfuerint. malui tamen pro ὁ π(ρέσβ)υς quod idem v. 32 supplet scil. ad nomen referendum quod interierit (fueritne Moschio?) ὑπαμβλύς scribere propter angustius intervallum

Epigr. Kaibel 40 (Bull. arch. 1873 p. 248).

. . . .
. . . . σοφίης πεῖρατ' (ἐ)φιέ(με)νον·
ἐκ δ' Ἀκα)δημείης, Τηλέκλεες, οὐκ ἀβόητο(ν
σὸν κλέος) ἰφθίμοις ἔπλετο Κεκροπίδαι(ς·
καὶ νῦν τῇιδέ) σε κοῦρ(ος) ὑπὸ χθονὶ θῆκε Σέλ(ε)υκο(ς
δακρυχέων· ἐσθλὴ)ν δ' ἐσ(θλ)ὸς ἔτεισε χάρι(ν.

⟨4 suppl. Diels, cetera Kaibel.⟩ hinc num Telecles scholae praefuerit dubitat Wilam. Ant. p. 287_{21}. sane deest in tabula successorum Suidea (test. mant.), sed iam omnem scrupulum eximent quae de Apollonio scholarum Teleclearum exceptore traduntur *O* 32 sqq. neque video quid tali fere epigrammatis supplemento obstet: Μάρψ' Ἀίδης θιάσοιο καθηγητῆρά σ' ἄωρον μουσεῖον κτλ.

32 Plut. qu. symp. I 4, 3_1 8 Ἀγαμήστορι τῷ Ἀκαδημαϊκῷ (Agapestor Arnim Pauly-Wiss. I 729).

ΤѠΝC . . . ΧΙѠΝΜΕΝ- Γ	τῶν. | ὁ Μοσχίων μὲν δ . . ε
Δ . . Ε ΜΟC	
ΤΕ . ΠΛ . . ѠΝΕΤΗΕΠ-	τε . πλ(η)ρῶν ἔτη | ἐπ' Εὐπο-
ΕΥΕΙΟ ΑΡ	
ΛΕ . CΟΥ . . ΞΗΝΜΕΤΗΛ	λέ(μ)ου (τὸ) ζῆν μετήλ-
ΛΑΞΕΝΝΑCѠΙ . ΕΤΑΙΤΑΥ	λαξεν νόσωι· | (μ)ετὰ[ι] ταῦ-
ΤΑΔΕΠΡΗΘΡΑΙΡCΕΥΒΕΥΛΟC	τα δ' οὐρ(υ)θραῖ(ο)ς Εὔβουλος
ΠΑΤΡΟCΑΝΤΗΝΟΡΟCΓΕΓΟ	πατρὸς | Ἀντήνορος γεγο-
ΝѠCΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΤΟΤΕ	νὼς Ἀλεξάνδρου τότε |
O.	
Col. XXVIII (40. 757 O. 189 N.) ΑΡΧΟΝΤΟCΕΠΙΤ	ἄρχοντος, ἐπὶ τ(αὐτοῦ δὲ
ΜΕΤΑΜΗΝΑCΤΙΝΑCΟ⁻Α .	μετὰ μῆνάς τινας | ὁ (Κ)α(λ-
ΛΙΚΡΑΤΟΥCΕΥΒΟ . . ΛΟCѠΝ	λικράτους Εὔβο(υ)λος, ὢν
ΔΕΤѠΙΓΕΝΕΙΕΦ . . ΙΛCΑΓΑ	δὲ τῶι γένει | Ἐφ(έσ)ι(ο)ς, Ἀγα-
ΜΗCΤѠΡΔΕΜΕΤ . ΤΗΝΠΕΡ	μήστωρ δὲ μετ(ὰ) τὴν Περ-
CΕѠC . ΛѠCΙΝΑΙΚΑCΥΙΟC	σέως | (ἅ)λωσιν, Ἀ(ρ)κάς, υἱὸς
ѠΝΠΟΛΥΞΕΝΕΥΠΠΞΕΝΟ	ὢν Πολυξένου, | (ἐ)πὶ Ξενο-
ΚΛΕΟΥCΤΑ . ΑΠΟΛΥCΙΝΤΟΥ	κλέους τὴ(ν) ἀπόλυσιν τοῦ

36 ΕΠΕΥΠΟΙ . C P 37 sq. ΗΝ . . . . . ΛΑΞΕΝΝ . ΕѠ N. ΝΟCѠΙ P
39 ΤΑΔΟΥ N. ΕΥΒΟΥΛΟC N

35 *δεκάκις ἓξ* Gomp. l. l. p. 86 dubitanter, id. ibid. (*Μοσ*)*χίων* (sic iam Buech.*) et *πλ(ηρ)ῶν* typis describens in graphide frustulo indigebat quod tabula phototypa suppeditat. *ὁ Μ. μ. δὴ εἴκοσ' ἐκπλ.* Wilam. 'Eupolemos ist eben zwanzig Jahre nach Kallistratos [v. 4], und das Lebensalter passt hier minder gut als die Zahl der Jahre, die Moschion den Lakydes überlebte'. at vero crasis num admittatur incerta res est 36 *Εὐπολέμου* suppl. Gomp. ibid. 37 *μετήλλαξεν* suppl. Buech.* 38 suppl. Gomp.

35 *M* 17.
39 sq. *M* 14 sq. *O* 23.

XXVIII. 4 ΕΥ . . . . C N 6 ΑΙΚΑC P 7 -ΞΕΝΟΥ . ΠΙ N 8 ΤΗ N

XXVIII. 1 *τούτωι δὲ* suppl. Roep. p. 25, *ταὐτοῦ* malui propter *O* 22 sqq., etenim anni distinctione opus est 2 (*μετὰ μῆνας* suppl. Sp.) — articulum add. Roep. *Καλλικρ.* rest. Sp. 4 *Ἐφέσιος* ex XXIX 5 suppl. Buech.* 6 *ἅλωσιν* suppl. Sp. *Ἀρκάς* suppl. Cr. iamque Buecheleri supplemento *ἄρξας* a Roepero l. l. probato facile carebimus 8 *ἀπόλυσιν* suppl. Sp.

XXVIII. 3 sq. = *M* 16 sq. *O* 22.

ΒΙΟΥЄΤΑΙΗϹΑΤЄΠ . ΝΙΚΟ . . Ϲ	*βίον | ἐπ(ο)ιήσατ', ἐπ(ὶ) Νι-κο(σθ)έ-*
ΝΟΥϹΔΟΤΗΝ . . . . ЄΠΙΠΑ . .	*νους δ' ὁ Τηλ(εκλῆς?), | ἐπὶ πα . .*
ΔΑΠΟΛΛϹ . . . . . \ΔΟΝ . .	*δ' Ἀπολλω . . . . . . δονη . .*
ΝΟΝЄΠ . . . . ΗΡΧϹ . .	*νον | ἐπ(ὶ) . . . . . ο . ἦρχε . .*
ΤΗΝ . . . . . . \ΑΚΗΚΟѠϹ	*την . . . . ἀκηκοώς, |*
ΜЄΤΑ . . . . . . ΙΤΗ‾ΟΝΔ	*μετὰ (τὸ)ν Θ(εα)ίτητον δὲ*
ΤΟΥΝЄ . . ΤЄ . . ΥЄ	*τοῦ νε(ω)τέ(ρο)υ | ἐ(πήβολος*
ΓЄΝ . . . ᶜΝΟ . . . . . ΟΥΝΟ .	*γεν(όμ)ενο(ς Εὐβ)ούλο(υ? σχο-*
. ѠΝ . . ΛΙΠ	*λ)ῶν | . . αιπ . . . .*
. ЄΝ . . . ′Α	*. εν . . . . α . . . .*
* * *	* * *
ЄΝ	*εν . . . .*
ΧЄΜ	*χε μ . . . .*
ΤЄΝΟϹ	*τενοσ . . . .*
ΚΙΝΥϹΤ	*κινυστ . . . .*
* * *	* * *
ΤΑΙΟ	*ταιο . . . .*
ΤΡ . Ν	*τρ . ν . . . . (οἵ δέ σε |*
ΥΠЄΡΗΤ . . . . ΥΝ . Ν	*ὑπερη(φανεῖν ἔπηλ)υν? (ἤ)ν(ἔσ-*
ΧΟΝΤΟΝѠ . . . . . ΙϹΤЄΔ .	*χοντ' ἐν ὧ(ι | ἥκ)ιστ' ἔδ(ει,*
ΤΟΥΤѠΝΤЄ\ΤЄ . ЄΚΑΙΜΙΑΙ	*τούτων τε . τε . ε καὶ μιᾶι |*
ЄΖЄΙΤΑΤѠΝΑΛΛѠΝ	*σ)είσει? τὰ τῶν ἄλλων (πα-*

9 ΝΙΚΟ . ΙЄ P 10 ЄΝΠΑ N 11 ΔΑΠΟΛΛѠ N. ΝΗ N 12 ΝΟΝϹΠ N. .Ο . ΗΡΧϹ N 14 ΝЄ . . ΙΤΗ N 16 ΓЄΝ N 18—32 desunt in N 32 *ητ*] ΗΝ P^c 33 *ντον*] ΝΠϹΝ N 34 ϹΚΑ N 35 ЄΙ:ЄΙ P

9 *ἐποιήσατ'* suppl. idem. *Νικομένους* suppl. idem numerorum videlicet ignarus: quo supplemento concesso Roep. l. l. optionem dedit, utrum esset *δὲ Νικομένους* corrigendum an versu conlato itidem Apollodoreo (apud Gell. XVII 4 *Κηφισιεὺς ὢν ἐκ Διοπείθους πατρός*, ubi *Διοπείθεος* Heyne) scribendum *Νικομένεος*, cui coniecturae favet quidem quod spatium post ΤΗΝ (10) facile duas, aegre tres syllabas capit, obstat tamen quod ionicae genetivi formae in Apollodori chronicis locum fuisse veri dissimile est (Mein. Men. p. XXIV). plane eadem de nomine Nico(g)enis valent in nummis Atticis exstante (Mionn. S. III 556), non valent de Nico(sth)ene, quo inserto nulla sane correctione opus erit 10 *Τηλεκλῆς* supplevi 14 sqq. supplevi 32 sq. supplevi 35 *παραλαβών* suppl. Buech.*, explic. Gomp. Jen. p. 604 Carneadem appellari ratus, qui Chrysippi instar *τῶν Ἀκαδημαϊκῶν στραγγαλίδων κοπίδος* (Aristocreo ap. Plut. de sto. rep. 2) adversariorum doctrinas secum in orcum sit ablaturus: unde exorsus

	ΡΑΛΑΒѠΝЄΙΚΑΤѠ . . . Α . .	ϱαλαβὼν εἶ κάτω.' | (σιγ)ᾶ(ι
	ΤЄΚΑΙΠΑ . ΡΗϹΙΝΤ . . ϹΤЄΙ .	τε καὶ πᾶ(ς) ῥῆσιν ὑ(βϱι)στὴ(ς
	ЄΧЄΙ . ͿΙΚΑΙΝЄΑ . ΗΔЄ	ἔχει. | (τ)ῶι Κα(ϱ)νεά(δ)ῃ δὲ
	ΚΑΙΤΑΤΟΝΑΥΤϹΝΗ . ΧΡЄΝ . .	κατὰ τὸν αὐτὸν ἦ(ν) χϱό(ν)(ον |
BOETHUS	ΒΟΗΘΟϹΥΙΟϹЄΡΜΑΓ . ΡΟΥΒΑ	[———] Βόηϑος υἱὸς Ἑϱμαγόϱου (Μ)α-
	ΡΑΘѠΝΙΟϹΤΟΠΑΛΤΟΔЄΠ . .	ϱαϑώνιος, | τό τ' ἄλλ' ὃ δεῖ π(ᾶν
	Ο.	
Col. XXIX. (41. 758 O. 190 N.)	. ΑΙΤΟΝ . . . . ΤΑ . .	κ)αὶ τὸν (ἁδϱὸν ἔϱω)τα (δὴ |
	ЄΧѠΝΦ . \ΟϹ . ΦΟΝΤ . ΙΛΟ	ἔχων φ(ι)λόσ(ο)φον, τ(ῶ)ι λό-
	ΓѠΙΔΑΓ\ΛѠΤЄΡΟϹΟΥΤΟϹ	γωι δ' ἁπ(α)λώτεϱος. | οὗτος
	ΔΑΡΙϹΤѠ\ΟϹΜЄΝΗΝΑΚΗ	δ' Ἀϱίστωνος μὲν ἦν ἀκη-
	ΚΟѠϹΤΟ . ΤЄΦЄϹΙΟΥΒΛΑΧΥΝ	κοὼς | το(ῦ) τ' Ἐφεσίου β(ϱ)α-χὺν
	ΤΙΝЄΥΒΟ . \ΟΥΧΡΟΝΟΝΤΟΙϹ	τιν' Εὐβο(ύ)λου χϱόνον, | τοῖς
	ΤΑΥΤΟΛΥϹЄΙϹΙϹΤѠΙΤΑΜΥΝ	τ' Αὐτολυ(κ)είοις τῶι τ' Ἀμύν-
	ΤΗΙΠΟΛΛΑΚΙϹΗΔΗΠΡΟΒЄ	τῃ πολλάκις | ἤδη πϱοβε-

---

37 ΠΑΙΡΗϹ N. ϹΤΗ N 38 ЄΧЄΜ N, M non exstat. ΗΔΟ N 39 ΚΑΤΑ N. Η . ΧΑ . . N 40 Β . ΤЄΟϹ N. ΜΑΓΙΙΡΟΥ P 41 Ρ . . ѠΝΙϹ. ΤΟΤΑΛΛ N

---

clausulam 36 sq. supplevi quam sic fere interpretor: contra Carneadem unus ex disciplina insolentius se iactaverat, alius quis magistro singulari singularem laudem tribuit facetiis conditam, dein conticuit et cavillatoribus vox faucibus haesit 38 Carneadis nomen agn. Buech.* 39 suppl. Roep. p. 26 40 *Βόηϑος* corr. Buech.* conl. XXXII 42. *Μαϱαϑώνιος* corr. Gomp. l. l.: verbositatis Apollodori in philosophi haudquaquam illustris indole describenda positae causas fuisse quod chronographi et popularis fuerit et aequalis, fortasse amicus. — ceterum ethnicon requisiverat Roep. l. l. 41 *δεῖ* correxi, *πᾶν* suppl. Gomp.

XXIX. 1 deest in N 2 ΚѠΝ N. *φον*] ΔΙΝ N 3 ΑΓ . ΝΟΤЄΡΟϹ N 7 ѠϹΤѠΙ N

XXIX. 1 *βίον* (s. *τϱόπον*) *μάλιστα δὴ* suppl. Gomp. Roepero praeeunte scil. *δὲ* ante *πᾶν* delens: ego aliam supplendi viam ingressus *βίον* evitavi, quem minus apte post *τὸ ἄλλο* poni arbitror 2 sq. suppl. Gomp. (*λόγωι* Buech.*) 4 Aristonem (genet.) agn., sed Aristippum (v. XXVII 9) praeoptavit Buech.* 5 corr. Sp. Buech.* 6—16 = XXVI 33—42. *Εὐβούλου* suppl. Sp. 7 *Αὐτολύ(κο)ισι(ν)* Gomp. Jen. p. 604.

XXIX. 7 L. Diog. IV 29 Arcesilaus *ἤκουσε κατ' ἀϱχὰς μὲν Αὐτολύκου*

ΒΗΚꞶϹΚ . . ϹΧΟΛΗϹΗΓΟ . . Ϲ	*βηκὼς κ(αὶ) σχολῆς ἡγο(ύμ)ε-*
ΜΟϹΑΙϹ . . ϹΙꞶΙΤΟΥϹΧ . . .	*νος | Διο(νυ)σίωι τ' οὐ[σ]χ (ἥτ-τον'*
. . . . Λ . . . ΚΑΔ . . . ΙΑΙ . . .	*αἵρεσι)ν (τιθεὶς | τῆι) τ' ἀγ(χι-*
. . . . . . ΝΤΟϹ	*νοίαι τ)ἀνδρὸς ἅ(μα καὶ*
. . . . . . ΝΚΑΤ	*τῶι λόγωι.) | δεκάτ(ωι δὲ τῆς*
. . . . ΑΡΝЄΑΔΟ	*τοῦ Κ)αρνεάδο(υ μεταλλα-*
. . . ΥϹΤЄΡΟΝ	*γῆς) | ὕστερον (ἐπ' ἄρχον-*
. ΟϹ	*τ)ος (παρ' ἡμῖν Εὐμάχου | Θαργη-*
	(λιῶνος μηνὸς ἐξέλιπεν βίον)
. ΥΓ	*ουγ . . . . [ρο] . . .*
* * *	* * *
. . . . ΑΤЄϹ . .	. . . . *ατεσ* . .
. . . . ΔЄΧꞶ . .	. . . . *δ' ἔχω(ν* .
. . . . ꞶΝ	. . . . *ων*
. . . . ΟϹ	. . . . *οσ* .
. . . . ΟΥ	. . . . | *τ)οῦ*
ΚΑ . . . ΑΔ . . . . . . ΗΡΑϹΗΔΗ	*Κα(ρνε)άδ(ου διὸ γ)ῆρας ἤδη*
ΤΗΝЄϹЄΙΠΟΝΤΟϹΠΑΡЄΛΑ	*τῆνέσει | (δ)όντος παρέλα-*

CARNEADES POLEMARCHI F.

10 itidem ΑΙϹ N. ΟΥ.Χ N 11 ΛϹ P. ЄΙΑΙ P. — in media col. opercula grassantur veram lectionem obscurantia 12 *ντος*] ΡΟϹ N, ΑΝ.ΡΟ-ϹΑ P 13 ΝΙΚΑΤ N, ΑΙ/ΝΙΚΑΤ P^c, ego -ЄΚΑΤ expiscari mihi videbar 16—42 deest N 18 ΟΥ P^c. sub finem aperte legi ΡΟ, quod operculum esse per Cr. edoctus sum 40 ΤΗ. . ꞶϹЄ. . . . ΤΟϹΠΑΡЄ P^c

9 *καὶ* suppl. Sp. 10 sqq. supplevi ad col. XXVI exemplar 11 *Ἀ)καδ(η-με)ίαι* suppl. Gomp., sed litterarum partem alio spectare manifestum, cf. XXVI 38

14 Carneadem agn. Buech.* 39 suppl. Gomp. Sitzgsber. p. 85 40 sic intellego: Carneades propter senectutem iam animi remissionem quaerens nepoti *ὁμωνύμῳ* (cf. XXV 38) summam rerum concessit. cf. XXV 39 *ζῶντα δ' ἔτι Καρνεάδην διαδεξάμενος*. aliter Gomp. l. l., aut solutam orationem admixtam esse opinatus aut sic fere versus conformandos: *τοῦ Κ. δ. γ. ἤδη τὸν βίον \| λελοιπότος π. ἐξ. τ. κ. \| σχολήν*. at vero, ut senectutem ipsam mortis causam dici potuisse concedamus, *τὸν β. λελ.* neque libri vestigiis neque re ipsa commendatur. accedit quod longa syllaba post *σχολην* [42] hac ipsa voce versum utique terminari ostendit. tantum autem abest ut versuum seriem putem interceptam, ut adstrictae orationis indicium certissimum quinque illis syllabis mensura variantibus ΤΗΝЄϹЄΙΠΟΝΤΟϹ inesse videatur.

τοῦ μαθηματικοῦ πολίτου τυγχάνοντος. Fabric. bibl. gr. IV 18. Hultsch praef. ed. Autol. p. V. Cantor Vorlesgn. I p. 278. Pitanaeum vocat etiam Simpl. ad Arist. de caelo II, 12, p. 504, 23 Hbg.

diversus ni fallor Amyntas, qui *Ἀσίας σταθμοὺς* conscripsit (Susem. I 544₉₈).

	ΒϵΝϵ . ΟϹΧΡΑΝΤϵΚΑΙϹΧΟ	βεν ἐ(ξέδ)ραν τε καὶ σχο-
	ΛΗΝΗ	λήν, | ἧ(ς προστάτης ὤν
	Ο.	
Col. XXX. (42. 759 O. 191 N.)	ΔΟΜΩϹϵ . . . ΩΤΗΠϵΡΙΚΑΡ	δ(ι)ε(βί)ωσε(ν ἓξ ἔ)τη. | π(α)ρ(ὰ) Καρ-
	ΝϵΑΔΟΥΔϵΤΟΥΠΟΛϵΜΑΡ	νεάδου δὲ τοῦ Πολεμάρ-
	ΚΟΥΤΟΝΒΙΟ⌐ϵΠϵΠΙΚΛϵΟΥϹ	χου τὸν βίον | ἐπ᾽ Ἐπικλέους
	ΑΡΧΟΝΤΟ . ϵΓΛϵΛΟϹ⌐ΙΤΟϹ	ἄρχοντο(ς) ἐγλελο(ι)π(ό)τος |
CRATES	. ΡΑΤΗϹΟΤΑΡϹϵΥϹΤΗΝ	Κ)ράτης ὁ Ταρσεὺς τὴν
	ϹΧΟΛΗΝΔΙ . ΔϵΞΑΤΟΤΟΥ	σχολὴν δι(ε)δέξατο. | τού-
	ΤΟΥΔϵΔΥϵΤΗΔΙΑΚΑΤΑϹΧΟΝ	του δὲ δύ᾽ ἔτη διακατασχόν-
CLITOMACHUS	ΤΟϹΜΟΝΟΝΚΛϵΙΤΟΝΑ	τος μόνον | Κλειτόμα-
	‹ΟϹϵΝ . . . ΠΑΛΛΑΔΙΩΙ	χος ἐν τ(ῶι) Παλλαδίωι
	. ΧΟ \ΗΝϹ . . . ϵΙϹΤΗΝΑ	σ)χολὴν ἔ(χων) | εἰς τὴν Ἀ-
	. . . ΗΜ . . . . ΙϵΤΗΛ . ϵΓΝΩ	καδ)ήμε(ιαν μ)ετῆλ(θ)ε γνω-
	. . . . ΟΥ	ρίμων | πολλῶν μέθ᾽,) οἳ . . ου
	. . . . ΙΧΟ . . Υ	. . . . \μεν . . υ
	. . . . ΑΜΤ . ϵ	. . . . αμπρε
	* * *	* * *

41 suppl. Gomp. l. l. 42 supplevi et cum inseq. col. conexui

XXX. 1 deest N 5 ΑΤΗϵ N 7 ΑΙΧΟΝ N 8 ΜϵΜΟΝ N 9 ΑΛΛΑΝΩΙ N, ϵΝΤ.ΠΑΛΛ P^c 10 ΗΝϵ P^c. εἰς] ϵΝ N 11 ΗΜϹ P^c 12 ΟΙ..ΟΥ P^c 13 ιχο] \ΜϵΝ P (ΜϵΝ N) 14 ΑΜΠΡϵ P^c

XXX. 1 supplevi. *παρά* **corr. Gomp. p. 84.** *Καρνεάδου* **suppl. Buech.* 2 sqq. v. Sp. p. 536 5** *Κράτης ὁ Ταρσεύς* **suppl. Sp. 7** *διακατασχόντος* **rest. Sauppe ap. Sp. 8** *μόνον* **corr. Sp. 9** *Παλλαδίῳ* **Buech.* 10** *ἔχων εἰς* **idem Roepero probante 11** *Ἀκαδημίαν* **suppl. idem.*** *μετῆλθε γνωρίμων π. μ.* **conl. col. XXIV 34 suppl. Gomp. p. 84, Roepero p. 26 praeeunte**

XXX. 1 cf. XXV 41.
3 cf. XXV 42.
5 cf. XXVI 2.
7 cf. XXIV 30.
8 sqq. cf. XXIV 32 sqq.

Col. XXXI. (43. 760 O. 192 N.)

Ο. ΔΕΠΡΕCΒWΥCΑCΠΑΤΕCΠ- ΛΕΥ	δὲ πρεσβ(ε)ύσας π(ο)τὲ | ἔ- πλευ-
ΟCΝΕΙΓΡWΜΗΝΠΑΡΗΝΤΕ	σεν εἰ(ς) Ῥώμην παρῆν τ' ἐ-
Π . ΤΥΓΧΑΝWΝΚΑΙΜΗΝ	π(ι)τυγχάνων. | καὶ μὴν
ΜΕΛΑΝΘΙΟΝΓΕΓΙΝWCΚΕΙC	Μελάνθιόν γε γινώσκεις MELANTHIUS
ΖΗΝ ΟΥΙΤΡΑΓWΙΔΙΑΙΜΕΝΜΕΝΟΙ	ὅτι | τραγωιδίαι μὲν ἦν ποτ'
ΕCΤΕΦΑΝWΜΕΝΟ . ΙΚΑΝΟΝ	ἐστεφανωμένο(ς) | ἱκανόν
ΤΑΡΙCΤΑΡΧWΙCΥΝΕCΧΟΛΟ	τ' Ἀριστάρχωι συνεσχολ(α-
ΟCΕΝ ΚWCΧΡΟΝΟΝΠΟΛΥΤ...	κῶς χρόνον | πολύ τ' ἐν
ΑΘΗΝΑΙCΜΑΛΛΟΝWC	Ἀθήναις μᾶλλον ως . . . .
Π CΥΜΗCΑΛΛWCΥΠΝΑ	σ(χο)λῆς | ἄλλως ὑπά(ρχων
ΕΝΜΕΠΑΛΗΤΕΡΙΟ . Τ	ἐν μεγάλῃ περισ(τάσει, | τοῦ
ΚΑ . . ΕΑΔΟΥΔΕΝΧ	Κα(ρν)εάδου δ' ἐν χ . . . . .

XXXI. 1 itidem ΠΑΤΕ N 2 C.ΝΕΙΓ N. ΠΑΙ.ΠΙΤΕ N 5 ΜΕΝΗ, sup. l. fort. ΜΕΝ P^c, ego nihil legere potueram. ΜΕΝ..ΠΟ N (ΟΝ sup.) 10 C..ΜΗC Cr, qui Y operculo tribuit. CY..HT N. ΥΡΝΑ N, ΥΝΑΔ P^c (Π sup.) 11 ΜΕΤΑΛΗΠΕΡΙC N 12 ΔΕΝ N

XXXI. 1 πρεσβεύσας corr. Sp. ποτὲ κατέπλευσεν Roeper p. 26, et illud quidem recte 2 εἰς corr. Sp. — 1—6. 8. 9 versus agnovit Gomp. Sitzgsber. p. 84 4 Melanthii nomen agnov. Buech.* de Melanthio Rhodio Carneadeo eodemque tragico Wilam. Herm. XXIX 150, vv. 1 sqq. de aliquo philosopho ipso quoque Rhodio agi coniciens 6 senarium agnovit Scymnique personati versum simillimum comparavit Roeper 7 'grammaticus sine dubio Alexandrinus significatur quem Ritschelius opusc. I p. 73 sub a. 150 vivere statuit desiisse' BUECH.* 10 ἐσχηκὼς sim. ci. idem 11 περίστασις agn. idem

---

XXXI. 4 Cic. Acad. II, 6, 16 cf. test. mant.

L. Diog. II 64 in Aeschinum serie ἕκτος Νεαπολίτης, φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκός, Μελανθίου τοῦ Ῥοδίου μαθητὴς καὶ παιδικά.

[Plut.] X or. vit. Lyc. 24, 842e ἐν τῷ Μελανθίου τοῦ φιλοσόφου κήπῳ. Gomp. Sitzgsber. p. 84.

7 [Scymnus] Περιήγ. 21 de Apollodoro συνεσχολακὼς δὲ πολὺν Ἀριστάρχῳ χρόνον.

. . . . . Υ . . ΝΤΟΝΑΧ	. . . . . ντ . . τομαχ̣ . . . .
ΤΑ . . . . ΤΟC	τα . . . . τ̣οσ . . . . .
ΤΟ . . . ΙΑΙΠΡΟCΑ	το . . . ιαι προσαι . . . . .
ΙΟΔ . . . ΊΕΙΑΙCΧΗΝ	ιοδ . . . . ειαισχοιγ . . . .
CΑ . . . . ΝΟΥΕΛΝΑΙ	σα . . . . νουθ̣αναιο . . . .
. . . . . CΑΤ . . . ΧΩ	. . . . . σατ . . . χω . . . .
* * *	* * *
ΖΗΝ . . . . ΕΝ . . .	ζην . . . . εν . . .
ΤΙ . . . . ΝΕCΧΕΤΙΕΖ . . .	τι . . (συ)νέσχ' ἔτι | ἐ̣ξ? . . .
Ω . . . . . ΚΑΛ	ω . . . . . καλ . . . .
. . . . . . ΜΕΠΙΕΙΖΗ	. . . . . . -μ' ἐπὶ | ειζη . . . .
* * *	* * *
CHARMADAS . . . . ΟC . ΟΝ . . .	. . . . οσ . ὀν . . .
Π . . . . . . ΤΑΤ . ΝΑΙ . . .	π . . . . . . τατ . ναι . . (ἄν-
ΑΡ . . . . . ΛΛΟΓΙΜΩΤ . . .	δρε(ς) . . (ἐ)λλογιμώτ(ατοι, |
. . . . ΦΑΝΤΟΥΠΡΩ	ἐπ̣' (Ἀρ)ισ(τ)οφάντου πρῶ-
ΤΟΝΕΙCΓΕΝΑΤΤΙΚΕΝΚΑΤΕ	τον εἰς τ̣(ὴ)ν Ἀττικ(ὴ)ν | κατέ-
ΠΛΕΥCΕ◡ΤΩΝΩΝΕΙΚΟC . .	πλευσε ἐ̣τῶν ὢν εἴκοσίν
ΤΟΚΑΙ . ΤΟΤ . ΙΚΑΡΝΕΑΔΟΥ	τ̣ε καὶ (δ)ύ̣ο. | τ(οῦ) Καρνεά-δου
Δ . ΟCΕΤΤΑΔΙΑΚΟΥCΑCΕΤΗ	δ' ὡ̣ς ἑ̣πτὰ διακούσας ἔτη |
ΕΥΤΗΝΑCΙΑΝΑΠΗΡΕΚΕΙΔΕΥ	εἰς τ̣ὴν Ἀσίαν ἀπῆρ'· ἐκεῖ δ' εὐ-
ΗΜΕΡΩΝΚΑΙΤΩΝΚΑΘΑΥ	ημερῶν | καὶ τῶν καθ' αὐ-
ΤΟΝΦΑΙΝΟΜΕΝΟCΠΟΛΥΧΟΥC	τὸν φαινόμενος πολυχούσ-
. . . . ΑΘΕΝΑCΙ . Λ	τατος, | πάλιν εἰ̣ς Ἀθήνας, κἀ̣-

13 ΥΤ . . ΤΟΜΚΛ N, scil. operculum post ΚΛ, quas litteras Cr. ad XXXII 13 pertinere suspicatur: ΤΑΙ]ΚΑ[15 . . . Α . . ΑΙΠΡΟCΑΙ N 16 /ΛΙC . . . ΕΙΑCΧΟΙΝ N, ΊΕΙΑΙCΧΟΙΓ Pc 17 . ΟΝ . . . ΝΟΥΕΑΝ . ΝΟ N 19—33 deest N 34 ΑΔΕ N, ΔΡΕ Pc 35 CΙΙ . . ΙC . ◡ Pc, ΦΩΝΤΟΥ N 36 τον] Κ . Ν N. ΚΑΙΤΕ N 37 ΕΙΚΟCΙΝ P 39 Δ . ◡CΕ . . Α N, Δ . ◡CΕ .-ΤΑ P 40 ΕΙC N 43 ΛΕΙΝΑCΚΑ N, ⌒ΑΘΗΝΑ Pc

13 *Κλειτομάχου?* 16 *Ἀ(καδη)μεῖαι?* 33 *ἐπαίδευσάν τινες | κατὰ τὴν Ἀσίαν ἄ. τότ' ἐλλ.* Buech. ad sententiam 35 supplevi, 35—43 post Roep. et Buech.* Gomp. rest. l. l. 39 *δώδεκα* ex N Buech.*, *ὧς ἑπτὰ* Roep., *δ' ὡς ἑπτὰ* ex O Gomp. 43 *πάλιν* supplevi. *κἀ̣θ'* coniunxi (sequitur fortasse *ἓν ἔτος αὐταῖς*) et haec omnia ad Charmadam rettuli, cf. col. seq.

	O.	
XXXII. (761 O. 3 N.)	Θ . . . . ΤΑΥΤΑΙCΕ	ϑ' . . . . ταύταις ἐ(νὼν | καὶ
	CΑΥΜΑΤWΝΟCΠΟΛ . . . ΟΚΕ	ϑ̣αυμάτων, ο⟨ἷ⟩ς ποικ(ί)λως [τ'] ἐ(πά-
	ΘΕΠΟΧΛΟΥCΚΑΙΠ . . . ΜΑ	ϑα̣ιν' ὄχλους, | καὶ πραγμά-
	ΤWΝΕΜΠΕΙΑΟCΙΚΑΝ . ΝΚΑ .	των ἔμπειρος ἱκαν(ῶ)ν κα(ὶ
	ΦΥCΕΙΜΝΗΜWΝΑ⅃ΕΓΊΟW	φύσει | μνήμων, ἀ̣νεγγ̣ω-
	ΚWCΔΕΠΟΛΛΑΡΑΙΔΙWC . ΤU	κὰς δὲ πολλά, ϱ̣αιδίως | (ἐ)-τ(υ-
	ΧΕΠΟΛΙΤΕΙΑCΤΕΚΑΜΑΙΞΟ	χε πολιτείας τε κἀν(ῶ)ιξε
	ΕΧΟΛΑ . . ΝΤWΙΙΙΠΛCꓶΑ .	σχολὰ(ς | ἐ)ν τῶι Πτ̣(ο)λε̣μ̣α(ί-
	WΓΥW . \ΛΕΙΦΟΜΕΝWΝ	ωι τῶ(ν) ἀ̣λειφομένων

XXXII. 2 prima litt. Δ N. itidem ΝΟCΠΟ N. ΠΟΙΚ.ΛWCΤ Pc 3 ΘΛΙΝΟΧΛΟΥC Pc. ΠΡΑΓΜΑ Pc 4 ΕΜ.ΕΙΡΟC N 5 ΕΠ i. e. ΕΓΓ P, O non vidi 7 ΧΕΟ.ΛΙΤΡΙΑCΤΕΙ.ΑΓΡΙΞΟ N, ego id quod O habet, legere mihi videbar, ΤΕΚ⁻ΑΝΑCΞΕ Pc 8 CΧΟΛΑ..ΝΤWΙ..ΝΤΑ N 9 WΙΤW N

XXXII. 1 sq. supplevi importuna simul post *ποικίλως* particula deleta. *ἐν τῷ παθαίνειν καὶ δεινοποιεῖν τὰ πράγματα* Herodotum non multum valere contendit Dionys. Hal. de Thuc. 23, 866 (360, 23 Us.). propius ad nostrum accedit eiusdem locus de Demosthene quem negat *διὰ σχημάτων ποικίλων παθαίνειν τοὺς ἀκούοντας*, 20, 1014 (171, 9). monuit Buech. *θαύματα* 'Virtuosenstücke' 3 *πραγμάτων ἐμπείρους* reddit *ἐμπορία* Plut. Sol. 2 5 *μνήμων* praecipue Charmadae conveniens, id quod Buech.* perspexit. *ἀνεγνωκώς* correxi 7 *κἀνῷξε* rest. Wilam. de honoribus scholarum rectoribus tribui solitis v. Zumpt Über den Best. der philos. Schulen p. 18, Dittenb. Syll.[1] 246, 101, Jerusalem W. Stud. I 39 8 init. suppl. Buech.* quem aedificii vocabulum requiri non fugit, *Πτολεμαίῳ* corr. Gomp. cf. Dittenb. de epheb. p. 50. Wachsmuth, St. Ath. p. 634₃, Grasberger Erz. u. Unterr. III p. 425 9 *ἀλειφομένων* suppl. Buech.* *εἷς τις τῶν ἀλειφομένων* de palaestrita Diogen. epist. 35 (p. 249 Herch.). Dittenb. Syll.[2] 521, 33. 653, 108. 681, 19.

XXXII. 5 Cic. de or. II, 88, 360 vidi enim ego summos homines et divina prope memoria, Athenis Charmadam, in Asia, quem vivere hodie aiunt, Scepsium Metrodorum, quorum uterque tamquam litteris in cera, sic se aiebat imaginibus in iis locis, quos haberet, quae meminisse vellet, perscribere. Tusc. I, 24, 59 non quaero quanta memoria Simonides fuisse dicatur . . . quanta nuper Charmadas. cf. Quintil. XI, 2, 26.

Plin. h. nat. VII, 24, 89 Charmadas quidem in Graecia, quae quis exigeret volumina in bibliothecis, legentis modo repraesentavit.

8 Cic. de fin. V, 1, 1 cum audissem Antiochum . . . in eo gymnasio quod Ptolemaeum vocatur.

Paus. I, 17, 2.

ЄKЄIA . . . . . . INЄXЄΔPAN	ἐκεῖ | ἀ(νάπαυσ)ιν? ἐξέδραν
AN\NH . . . . TATANTOY	† αννη . . . . ταταντου
KAIXHT . . YΛ . . . . ONTAK . .	† καιχητ . . υλ . . . . οντ' ἀ-κ(ουσ-
TAIC NT[PѠ] . . . I◡ . . . YKЄN	ταῖσ(ι)ν? τ . . . . . | ϱ(ί δ' ο)ὐκ ἐν
AC⁻. . [N]T . . AC‹OΛACΠЄΠOI	ἄστ(ει) τ(ὰς σ)χολὰς πεποι-
HMЄ[ΓNYC] \N⁻. ΠATPOCATI	ημέ(νοι, | Ἀ)ντ(ί)πατρος, ἔτι
ΔЄT[ЄINAI] . . ѠP . . ѠNOꟿЄN	δὲ (Μητρόδ)ωρ(ος)?, ὧν ὃ μὲν |
. . [ⅽYΓΓPA] . \Є . . NΔOC . . Y	. . . . ε . . νδοσ . . υ
. . . [OMЄꟿ] . T . . N . THΠЄ	. . . . τ . . ν . τηπε
[A . \OTPIO] . . . N	. . . . ν . . . . .
TOY . . . . PXHΔ . . . . KЄ	του . . . . ϱχηδ . . . . κε
TAΘЄI . . . YCЄ	ταθει . . . . υσε . . . . .

---

11 init. AN N   14 ACT N   15 ατι] ЄTH N   16 ΔЄTINAI N. ѠNON N   18—26 deest N

---

13 οὐκ ἐν ἄστει suppl. Buech.*   14 sqq. N post ACT(ЄI), ΓNYC, ЄINAI cum alio spectare verissime Cr. suspicatus esset, columnae *P* particulam in hac vidi belle expressam et ita quidem, ut vera utrubi scriptura exstet minime dubitare possis:

χαλεπ(ός, τὸ δ' ἐρω-
τῆσαι καὶ πικρὸς (ἦ)ν, τ(ὸ σκῶμ-
μα χάριτι μειγνύς. (ὃ δὲ
δοκ)εῖ σπάνιον εἶναι, (τοῦτο
μὲν αὐτὸς τ(ῆ)ς συγγρα(φῆς
ἀπέστηι τὴν ἐσομένην
φ)ώραν τῆς ἀλλοτριολο(γίας

15 Ἀντίπατρος agn. Buech.*   ἔτι correxi   16 supplevi. videntur versus non ante 23 finem capere ubi paragraphus est, 22 fort. τὴν Ἀλεξάνδρειαν ante semiseptenariam

---

15 Antipatrum Tarsensem laudant Strabo XIV 674. Plut. Mar. 46. Ti. Gracch. 8. de exil. 14. L. Diog. VII 121. Athen. VIII 346c ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς, XIV 643f. Sext. Emp. dogm. II 443 τῶν ἐν τῇ στωικῇ αἱρέσει ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν. frg. Cic. Acad. post. I ap. Non. 65, 13 Merc. (87, 12 Müll.) quid autem stomachatur Mnesarchus, quid Antipater digladiatur cum Carneade tot voluminibus? Tyrium Cic. de off. II, 24, 86 Stoicus, qui Athenis nuper est mortuus. Strabo XVI 757. Plut. Cato mai. 4 τῶν ἀπὸ τῆς στοᾶς φιλοσόφων. L. Diog. VII 139.

Δ . ϚΤ . . . . .‾ΗΙ Α . . ΤΑ .	δ . ετ . . . . . τῆι Ἀ(λε)ξα(ν-
ΔΡΕΙΛ . . . . . ΤΕ . . . . . Ε	δρεία(ι . . . . .) τε . . . . . ε
ΟΥϹ . . . . .‾Α . \Ο . . . ˥Α	ουσ . . . . . . α . . ο . . . . α
ΜΙϹѠ . . . . . . ϹѠΚΡΑ	μισω . . . . . . Σωκρα(τ . . .
. . . . Η . ΙϹΕΑ	. . . . η . ι . ϑα . . . .
* * *	* * *
	(Εὐ-
ΚΛΕΙΔΗϹ . Μ	κλείδης (κ)αὶ (Σαραπίων
ΚΑΙΔΙΟΓΡ	καὶ Διογένη(ς) κα(ὶ Ἡρόδο-
ΤΟϹΚΑΙϹΤΡΑΤΙΙΠΟϹ	τος καὶ Στράτιππος (Νικο-
ΜΗΔΙϹΕΙϹΒΑΤΑΚΗϹΝΙΚΑΙ . . .	μηδεῖς, Βατάκης Νικαι(εύς,
ΑΡΤΕΙΘΗϹΠΑ . ΓΟϹΚΡΟΤ \Α . .	Εὐ)πείθης Πά(φ)ιος, Κρ(ι)-τ(ό)λα(ός
ΤΑΜΙϹΗΝΟϹΔΙΟΜΕΔѠΝ . .	τ' Ἀμισηνὸς Διομέδων (τε
ΤΑΡϹΕΥϹΠΑΜΦΙΛΟϹΑΠ	Ταρσεύς, Πάμφιλος ἀπὸ (Μαι-
ΑΝΔΓΟΥΜΑΓΝΗϹΑΠΟΛΛѠ	άνδρου Μάγνης, Ἀπολλώ-
ΝΙΟϹ . .‾ΡΑΔΙΟϹΟ˧ΚΟϹΤΡΑΥΟ .	νιος (Βα)ρ(κ)αῖος, (Νι)κόστρα-το(ς
ΑΛΕΞΑΜΔΡΟΥϹΒΟΗΘΟϹΠΑΡ . . .	Ἀλεξανδρεύς, Βόηθος Πά-ρ(ιος,
	* * *

26 ΦΛΕ ego legi, Η . '‾ΘΛϹ Pc 33 μ] Ν Ν 34 ΚѠ . . ΓΕ N, ΓΕ . Ⱶ .'Α P 36 Δ . ΧΕΙϹ, litt. aliqua del., P 37 Ⱶ . . . . ΛΛϹ Pc 38 ΔΙ . ΚΕΔ N 39 ἀπό] Α . Ε N 40 ΑΝΔΡΟΥ N 42 ΗΔΡΕΥϹΒ . . ΡΟϹ N

22 suppl. Gomp. 33 sqq. v. Buech. p. 14 (col. XXIII 35 sqq.), Gomp. Festschr. p. 257 39 *Πάμφιλος* rest. Sp. cf. XXIII 41 41 sq. *Νικόστρατος Ἀλεξανδρεύς* rest. Sp. columnam cum XXXIII. non cohaerere perspexerunt Gomp. Buech.*

25 Socrates Bithynius peripateticus, L. Diog. II 47.

Col. XXXIII. (194 N.)

N.	
PHILO ΛΟΓΩΙΚΑϹΤ . ΜΒΙΟΝ . ΦΑΙΩΝ	λόγωι καὶ τ(ὸ)μ βίον. Φίλων
ΔΕΔΙΑΔΕΞΑΙ . ΝΟΙϹΕΛΕΙ . .	δ' ὁ διαδεξά(με)νο[ι]ς Κλει(τό-
Ν ΜΑΧ . . ΕΓΕΝ . ΘΗΜΕΝΕΠΑ	μαχ(ον) ἐγενν(ή)θη μὲν ἐπ' Ἀ-
ΡΙϹΤΑΙΧΜΟ . . ΑΡΕΓΕΝΕ . .	ρισταίχμο(υ, π)αρεγένε(το
ΔΕΙΕ . . . . ΑϹΤ . ΡΙϹΕ . ΤΑ .	δ' εἰς (Ἀθήν)ας (πε)ρὶ (τ)έ(τ)- τα(ρα
. ΑΙϹ . . ΟϹΙΝΥ . . ΟΧΩΝΕ .	κ)αὶ ε(ἴκ)οσιν ὑ(πά)ρχων ἐ(τῶν
ΚΑΙΑΝΙΚΟΝΑΧΔ . ΕϹΚΟΛΑ	κατὰ Νικόμαχ(ον), ἐσχολα-
ΚΟΜϹ . . ΤΗΙΠΑΤΡΙΔΙΚΑΛΛΙ	κ(ώ)ς (ἐν) τῆι πατρίδι Καλλ(ι-
ΚΛΕΙΤΩΙΚΑΡ . ΕΑΔΟΥ . . .	κλεῖ τῶι Καρ(ν)εάδου (γνω-
ΡΙΜΩ . ΠΕΡΙΟΚ . . . Ε . . . Ε	ρίμω(ι) περὶ ὀκ(τὼ ἢ) ἐ(ννέ') ἔ-
ΤΗΚΛ . ΠΟΜΑ . . ΙΔΕΔΕΓΑ	τη, Κλ(ε)ιτομά(χω)ι δὲ δέκα

• **XXXIII. Ο deest   6 Υ . . ΡΧΩΝ Pc   7 ΟΜΑ P   11 ΔΕΚΑ P**

XXXIII. 1 notandus senarius dimidiatus. *καὶ* corr. Buech.*, *Φίλων* idem 2 *δ' ὁ* correxi. Clitomachi nomen agnovit Sp. p. 543, accusativum rest. Buech.* 5 *Ἀθήνας* suppl. Buech.* *περὶ τέτταρα* Buech.* 6 *ὑπάρχων* suppl. Cr. 7 *Νικόμαχον* suppl. Buech.*, archontem ignotum potius quam scriptorem intellegens 8 init. corr. Buech.* 9 *γνωρίμωι* suppl. Sp. 10 *περὶ ὀκτὼ καὶ δέκ' ἔτη* Buech.*, *ὀκτὼ ἢ ἐννέ'* idem nunc. *π. ὀκτὼ σχεδὸν* Zeller III 1^{3} 589_{1} probante Susem. II p. 279_{228b}, attamen spatium post Κ non sufficit 11 *δέκα* ex N corr. Buech.*, *συνῆν* vel *ἐσχόλασεν* addens

XXXIII. 1 Cic. Acad. post. IV 13 Antiochi magister Philo, magnus vir.

Eus. pr. evang. XIV, 8, 9 *διάδοχος δ' αὐτοῦ* (Carneadis) *τῆς διατριβῆς καθίσταται Κλειτόμαχος· μεθ' ὃν Φίλων, οὗ πέρι ὁ Νουμήνιος μνημονεύει ταῦτα.* 9, 1 *῾ὁ δὲ Φίλων ἄρα οὗτος, ἄρτι μὲν ἐκδεξάμενος τὴν διατριβὴν ὑπὸ χαρμονῆς ἐξεπέπληκτο καὶ χάριν ἀποδιδοὺς ἐθεράπευε καὶ τὰ δεδογμένα τῷ Κλειτομάχῳ ηὖξε καὶ τοῖς Στωικοῖς ἐκορύσσετο νώροπι χαλκῷ κτλ.* 2 *Φίλωνος δὲ γίνεται ἀκουστὴς Ἀντίοχος, ἑτέρας ἄρξας Ἀκαδημίας.*

Ar. Didym. apud Stob. Ecl. II 39, 20 W. *Φίλων ἐγένετο Λαρισαῖος, φιλόσοφος Ἀκαδημιακός, ἀκουστὴς Κλειτομάχου.*

11 Cic. Acad. pr. II, 6, 17 Clitomacho Philo vester operam multos annos dedit. Philone autem vivo patrocinium Academiae non defuit.

de orat. III, 28, 110 nunc enim apud Philonem, quem in Academia maxime vigere audio, etiam harum iam causarum cognitio exercitatioque celebratur.

Brut. 89, 306 eodemque tempore, cum princeps Academiae Philo cum Athe-

. ΑΙΤ . . ΤΑΡ . . . . Α . ΝΑ	κ)αὶ τ(έτ)ταρ(α . . .)α . να
. . . . ΔΑΠ . . . . . . ΡΩΙΔΕ	. . . . δ' Ἀπ(ολλοδώ)ρωι δ' ἔ-
. . ΑΥΟ . Μ . . . . . ΔΕΝΤΑ	τι) δ̣ύο . μ . . . . . δεντα
. ΩΙϹΤΩΙΚΩ . . . . . . ΞΑΒΟ	τῶι Στωικῶ(ι . . . ἤρ)ξατο
ΛΗΤΕΙϹΘΑΙΤΗ . . . . ΛΗϹ . ΠΑ	δ̣' ἡγ̣εῖσθαι τῆ(ς σχο)λῆς (ἐ)π(ὶ
. . ΛΥΚΛΕΓ . Ω . . . . ΑϹΔ . Ι	Π)ολυκλείτ̣ο̣υ, (βιώσ)ας δ' (ἑ-
. . ΚΟΝΤΕΤ⅃ . . . . Ι . . ΑΙ	ξή)κοντ' ἔτ(η νόσω)ι? κα-
. . . ΤΡΕΨΕΝ . . . . . ΟΥ . ΙΝ	τ̣έστρεψεν, (οἳ δὲ λέγ)ου(σ)ιν
. . . ΕΤ . ΑΡΑ⁻	. . τ)έτ(τ)αρα . . . .
. . . . . ΕΝ . . ΑΙΔΕΑΝ . . .	. . . . εν . . αι δὲ αν . .
. . . ⁊ΙΕΤΑΓΑ . . ΟΥΤΑΙ . . .	. . . μ̣ετὰ γα . . ον ται . .
* * *	* * *
. . . . . . ΑΔΕ . . . . ΚΑ	. . . . . . αδε . . . . κα
. . . . Ω . ΚΕΙ	. . . . . ω . κει . . . . .
. . . . ΚΟΙ	. . . . κοι . . . . .

14 ΔΕΜΠΑ legere mihi videbar, ϽΔΕΝΤΑ P^c 15 ΤΩΙ P^c. ΞΑΤΟ P 16 sq. Π . | //ΟΛΥΚΛΕΙ⁻Ο\ P^c (Α in vers. fine non vidimus) 18 sq. ΚΑ|ΙΕϹΤΡ P

---

13 suppl. Buech.* 14 ἔτι suppl. Buech.*, qui pergit (τῷ ἐπιτη)δε(ιο)τάτῳ. *δύο καὶ δέκα τῷ Στ.* Ferguson The Ath. arch. p. 66, et litteras et spatia neglegens 15 *ἤρξατο* rest. Buech.* 16 *σχολῆς* suppl. Buech.* 17 *Πολυκλείτου* rest. Homolle Bull. de corr. hell. XVII 149 17 sq. *βιώσας δ' ἑξήκοντ' ἔτη καὶ τρία* suppl. Buech.* 19 sq. suppl. Buech.*

---

niensium optimatibus Mithridatico bello domo profugisset Romamque venisset, totum ei me tradidi admirabili quodam ad philosophiam studio concitatus, in quo hoc etiam commorabar attentius, quod etsi rerum ipsarum varietas et magnitudo summa me delectatione retinebat, tamen sublata iam esse in perpetuum ratio iudiciorum videbatur.

Tusc. II, 3, 9 (cf. 11, 26) nostra autem memoria Philo, quem nos frequenter audivimus, instituit alio tempore rhetorum praecepta tradere, alio philosophorum.

Plut. Cic. 3 *Φίλωνος ἤκουσε τοῦ ἐξ Ἀκαδημείας, ὃν μάλιστα Ῥωμαῖοι τῶν Κλειτομάχου συνήθων καὶ διὰ τὸν λόγον ἐθαύμασαν καὶ δια τὸν τρόπον ἠγάπησαν.*

13 L. Diog. VII 84 Apollodorum Stoicum inter Zenonem Tarsensem et Diogenem Babylonium recenset. cf. ib. 64 *οἱ περὶ Ἀπολλόδωρον.* Apollodoros Stoicos tres distinguit Gomp. Jen. p. 605: Seleucensem Diogenis Bab. discipulum (Ind. sto. LI 7, Rose Herm. I 370), Atheniensem Antipatri discipulum (Ind. sto. LIII 7), quem non esse ab eo diversum de quo hic agitur (cf. Cic. de n. d. I, 34, 93 Zeno [Epicureus] quidem non eos solum, qui tum erant, Apollodorum ... figebat maledictis), itidem Atheniensem chronographum celeberrimum (Ind. sto. LXIX 4). praeierat Buech.* ad XXXIII 13.

. . . . . . ϹΕΞΕΡ . . . ΑΜ .
. . . . ΑΙ . . ΛΛ . . . . ΙϹΑΛ . .
. . . . ΓΑ . . ΟΔ . . . . ΟΥ . . .
. . . . ΙΠΟΙ . ΛΑϹΔΕ . . ΕΙΤΟ
. . . . ΤѠϹΗϹ ΒΙѠϹ . Α .
. . . ΕΔΗΚΟΝΤΕΤΗ . . . Ε
. . . . . . ΕΠ . . ΟΚΗΤΟΥ . . . .
. . . . ΝΑΝΕΝΤѠΙΤ . ΤΙΟΙΠΡϹ

. . . . ς ἐξερ(γασ)άμ(ε-
νος κ)αὶ (πο)λλ(ὰ καὶ) κάλ(λι-
στα ἔρ)γα . . οδ . . . . ου . . .
. . . . ιποι . λας δὲ . . ειτο
. . . . τωσης. βιώσας (δ' ἐν?
καὶ) ἑξήκοντ' ἔτη (κατ)έ-
στρεψεν) ἐπὶ Νικήτου . . . .
. . . . αναν ἐν τῶι τ(ρί)τωι?

---

38 ΒΙѠϹΑ⌒ P[e]. inter C et A nullum interstitium 39 Ξ certo P 40 ΕΠΙ\ΙΚΗΤΟΥ P[c] 41 ΑΝΑΝ P[c] ΤѠΙΤ..ΤѠΙ mihi esse videbatur, ΤѠΙΤ.ΊΝΟΙ Crönerto, qui ΠΡϹ alio pertinere arbitratur

---

34 sqq. supplevi 37 sq. *Κλ)ειτο(μά|χου ἀ)γωγῆς?* 39 sq. *ἑξήκοντ'* Gomp., *ἑβδομήκοντ'* vel *ἐνενήκοντ'* ex N Buech.* quem secutus ad Heraclitum Tyrium haec rettulit Zeller III 1^3 608_4. cf. Susem. II p. 284_{248}. verbum supplevi 40 archontis nomen latere vidit Buech.*

Col. XXXIV. (195 N.)

N.

. . . ΠΕΝΗΓΕΠΙΔΡΑΙ . . .
. . . ⁻ΑΡΡѠΙϹΑΙΤ . ΝΟΧΟΝ
ΔΥ . . . . ΟϹΟ . ΜΑΙΚΙΟϹΕ
ΜѠ
ΦΗΑΑΕΗΝΗ . ΕΝΠ . . . ΒΑΛΟΝ
ΤѠΝΕΞΑ . ΕΞΑΝΔΔΡΙΑ .
. Α . ΔΙΑΚΑ . ΕΙΧΕΜΗϹΑΝ
ANTIOCHI DISCIPULI ΔΑΥΤΟΥΜΑϹ . ΤΑΙΚΑΠΟΛΛ

. . . ὑπῆγ(εν) ἐπιδρα(μὼν?
. . . . αρρωι καὶ τ(ὴ)ν σχολ(ὴν
αὐτ(ο)ῦ . . . . . . οσο . Μαίκιος ἐ-
φ' ἡμῶν Ἀθήνη(θ)εν π(αρα)-
βαλόν-
των ἐξ Ἀ(λ)εξανδρείας
κ)α(ὶ) διακα(τ)εῖχεν. ἦσαν
δ' αὐτοῦ μαθ(η)ταὶ καὶ Ἰολ-
λά(σι-

XXXIV. 0 deest 1 ᵖΥΠΗΓ.ΕΠΙΔΡΑΚ..Γ P 2 ΚΑΙΤ\ΝΟΧΟΝ.Π P 3 ΑΥ⁻.Τ.Ί.Ι?\.ΟϹΟ P 4 ΦΗΑΑ (ΜѠΝ) P 5 ΝΔΡΕΙΑϹ certo P 7 ΚΑΙΙΟΛΛΑ⌒|..C P

XXXIV. 2 sq. corr. Buech. 4 suppl. Buech.* 5 de Antiocho Ascalonita agi vidit Sp. p. 544, v. Buech. ad 1. 6 corr. Buech.* academicum principatum intellegens, conl. XXX 6. adde ind. Sto. XXIX 3 *τὴν σχολὴν δια(κατα)σχεῖν* 7 *κἀπολλ|(ᾶς* Buech.* Arnim Pauly-Wiss. I 2842. 'mihi *Ἰόλλας* vid. scribend. esse, sed post ΙΟΛ potius Α quam Λ exstat, seq. Λ⌒' CR.

. . CAPΔIANO . CAIME . EKPA	ος) Σαρδιανὸ(ς) ḳαὶ Με(ν)εκρά-
THC . . . YMNAIOCO . AIKA	της Μιτυληναῖος ὁ (κ)αὶ κα-
TACI . EΛIAN . WCΠE . . . N	τὰ Σι(κ)ελίαν . ωσπρι . ιν
ΔIATPIBWNKAIMN . . . AC	διατρίβων καὶ Μν(ασέ)ας
TYPI . . K∠ . . W . . . AKPA	Τύρι(ος) κα(ὶ Π)ῶ(λ)ọς Ἀκρα-
. AN . IN . . . . . . EΛANOIO .	γ)αν(τ)ῖν(ος καὶ Μ)ελάνθιος
. AICΛNW . . . . YCI\ . NOC	κ)αὶ † σλνω . . . Ḷυσίμαχος
. HPOTEP . . . . . OΛO	⁻ηροτερ . γ . . . . ολο . . . .
. . HPA . . . . . . ETA	. . Ἡράκ(λε)ιτọς? . . . ετα . . .
. . ΠΑ . TANA . . . . AIAY . .	. . . πα̣ . τανα . . . αιαυ . .
. . . Π . . . . A . . O . C	. . . π . . . . α . . ο . σ . . . .
* * *	* * *
. . . . . . AT . ΔIE . . . ACO	. . . . . . ατ . διε . . . ασο
. . . . . TO . . EICT . . TOY	. . . . . το . . εἰς τ . . του
A . ⁊PECBE . WN . . . N . .	α . π̣ρεσβε(ύ)ων . . . ν . .
Θ . . . . CTEPWMH . . AIΠ . O .	θ(. . εἴ)ς τε Ῥώμη(ν κ)αὶ π(ρ)ὸ(ς
TO . . . NTAICE . AIX . . . OCTPA	το(ὺς ἐ)ν ταῖς ἐ(π)αρχί(αι)ς στρα-
TH . . CK . . . . . TEPACEN	τη(γοὺ)ς κ(αθ' ἑκα)τέρας ἐν

9 MIΤΥΛΗΝΑΙΟC P 10 AN . WCΠPI . IN P. 'Inter N et W una solum littera eaque valde brevis intercidit' CR. 12 ᴗCAKPA P 13 EΛANΘIOC P 14 \YCIMAXOC P 15 ⁻HPOTEP . Γ P 16 HPAK . . ITOC P, litterae Λ vestigia quae deprehendisse mihi videbar, Cr. ad operculum refert 36 ⁊PECBE\WN P 38 E I ΔPXI . . C P

10 ἕ)ως πε(ριῆ)ν Buech.*, τέως περ ἐνδιατρ. Sp. 11 *Μνασέας* suppl. Sp. 12 *Δ)ῶ(ρος* Buech.*, *Πῶλος* praeoptavi propter sophistam ipsum quoque Agrigento oriundum (Pl. Theag. 128a) 13 *Μελάνθιος* suppl. Buech.* 15 *πρότερον* ci. Buech.*, aliud quid latere videtur 35 *εἰς τ(ὴν Ἰ)του(ραί)|α(ν*? 36 *πρεσβεύων* suppl. Buech.* 38 *ἐπαρχίαις* suppl. Buech.* 39 *καθ' ἑκατέρας* supplevi

XXXIV. 16 Cic. Acad. pr. II, 4, 11 cum Alexandriae pro quaestore, inquit ⟨L. Lucullus⟩, essem, fuit Antiochus mecum et erat iam antea Alexandriae familiaris Antiochi Heraclitus Tyrius, qui et Clitomachum multos annos et Philonem audierat, homo sane in ista philosophia, quae nunc prope dimissa revocatur, probatus et nobilis: cum quo Antiochum saepe disputantem audiebam, sed utrumque leniter. Buech. ad l., Zeller III, 1³, 608₄.

38 Cic. Acad. pr. II, 19, 61 Haec Antiochus fere et Alexandriae tum et multis annis post, multo etiam adseverantius, in Syria cum esset mecum ⟨loquitur L. Lucullus⟩, paullo ante quam est mortuus.

ΠΗΙ . . COΠΟΤ . . ΙΑΙΛΙΥΙΠΩΙ	τῆι (Με)σοποτ(αμ)ίαι Λευκίωι
ΛΟΥΚ . ΛΩΙ . . ΟCΚΑΡ . Є	Λευκ(ό)λλωι (πρ)οσκαρ(τ)ε-
ΡΩΝ . . . ΛЄΥΤΗCЄΝ . ΓΑ	ρῶν (ἐτε)λεύτησεν πα-
. . . ΜЄ . . . ΥΠΟ¯ΟΛΛΩΝΚΑ	ρε(ι)μέ(νος) ὑπὸ (π)ολλῶν κα-
	μάτων)

40 ΛЄΥΚΙΩΙ P 41 ΛЄΥΚ . ΛΛΩΙ P 42 sq. ΝιΓΑ|¬CΜC . . ¯ΥΠΟ P

41 sq. rest. Sp. 42 sq. παρειμένος (olim κρατηθεὶς) Buech. 43 καμάτων suppl. Sp.

Col. XXXV. (196 N.)

N.	
ΠΟΥΚ . ΙΑΥΤΟC	που κ(α)ὶ αὐτὸς . . . .
ΔΙΔЄΓ . ЄΝ . . ΤΗΝΔЄΔΙ	δ(ε)δεγ(μ)έν(ος)· τὴν δὲ δι-
ΑΤΡΙΒΗ . ΑΥΤΟΥΔΙЄΔЄΞΑΤΟ	ατριβὴν αὐτοῦ διεδέξατο
ΑΔЄΛΨC . ΩΝ . . ΙΜΑ . ΗΤΗC	ἀδελφὸ(ς) ὢν (κα)ὶ μα(θ)ητὴς
ARISTUS ΑΡΙCΤΟCΑΚΟΥ . ΑCΔЄΚΑΙΠЄΡ	Ἄριστος, ἀκου(στ)ὰς δὲ καίπερ
ΑCΧΟΛΟΥΜЄΝ . . ЄCΥ . ΠΝЄΙ	ἀσχολούμεν(ο)ς ἔσχε πλεί-
ΟΥCΚΑΙΔΗΙ ΛΙ . . ΝΗΘΡΙC . .	ους καὶ δὴ (κ)αὶ (συ)νήθ(ε)ις (ἡ-

XXXV. O deest 6 ЄCΧЄΠΛЄΙ P

XXXV. non cohaerere cum XXXIV vidit Sp. p. 544, at pauca deesse probant participia 2 suppl. Buech.* 4 suppl. Sp. 5 ἀκουστάς suppl. Arnim 7 rest. Buech.* ἡμῶν supplevi, cf. XXXIV 4

XXXV. 2 sqq. Cic. Brut. 97, 332 quid te exercuit Pammenes vir longe eloquentissimus Graeciae? quid illa vetus Academia atque eius heres Aristus hospes et familiaris meus?

Acad. post. I, 3, 12 Brutus ... Aristum Athenis audivit aliquamdiu, cuius tu ⟨Varronem adloquitur⟩ fratrem Antiochum. cf. de fin. V, 3, 8.

Tusc. V, 8, 22 ista mihi et cum Antiocho saepe et cum Aristo nuper, cum Athenis imperator apud eum deversarer, dissensio fuit.

ad Att. V, 10, 5 valde me Athenae delectarunt ... sed multum ea philosophia sursum deorsum, si quidem est in Aristo, apud quem eram.

Plut. Brut. 2 *διαφερόντως δ' ἐσπουδάκει πρὸς τοὺς ἀπὸ Πλάτωνος, καὶ τὴν νέαν καὶ μέσην λεγομένην Ἀκαδήμειαν οὐ πάνυ προσιέμενος ἐξήρτητο τῆς παλαιᾶς καὶ διετέλει θαυμάζων μὲν Ἀντίοχον τὸν Ἀσκαλωνίτην, φίλον δὲ καὶ συμβιωτὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πεποιημένος Ἄριστον, ἄνδρα τῇ μὲν ἐν λόγοις ἕξει πολλῶν λειπόμενον, εὐταξίᾳ δὲ καὶ πρᾳότητι τοῖς πρώτοις ἐνάμιλλον.*

Μ . ΝΑΡ . . ΤѠΝΑΤЄΚΑΙΔΙѠ	μ(ᾶ)ν Ἀρ(ίσ)τωνά τε καὶ Δίω-
ΝΑΑΛЄΞΑΝΔΡЄΙϹΚΑ . ΚΡΑ	να Ἀλεξανδρεῖς κα(ὶ) Κρά-
Τ . ΙΤΟΝ . ЄΡΓΑΜΗΝΟΝ . .	τ(ιπ)πον (Π)εργαμηνόν, (ὧν

10 suppl. Sp., ὧν add. Buech.*

8 Cic. Acad. pr. II, 4, 12 cum Heraclitum studiose audirem contra Antiochum disserentem et item Antiochum contra Academicos, dedi Antiocho operam diligentius, ut causam ex eo totam cognoscerem. itaque complures dies adhibito Heraclito doctisque compluribus et in his Antiochi fratre, Aristo, et praeterea Aristone et Dione, quibus ille secundum fratrem plurimum tribuebat, multum temporis in ista una disputatione consumpsimus.

L. Diog. VII 164 in Aristonum serie ἕκτος Ἀλεξανδρεὺς περιπατητικός. 'Lepidum philosophum Aristonem' ⟨Sen. ep. 29, 6⟩ a Chio distinguit I. Lipsius, a nostro, qui prioribus temporibus vixerit, Zeller III, 1³, 628₁. cf. FHG. III 324 Müll., Susem. II p. 308, Gercke Pauly-Wiss. II 956.

Ind. Sto. LXXIX 1 Stratoclis Rhodii auditor (Δί)ων Ἀλεξανδρεύς, cf. Compar. ad l., Gomp. Jen. p. 607.

Cic. pro Coel. X 24 neque solum Coelius, sed etiam adulescentes humanissimi et doctissimi ... Titus Gaiusque Coponii, qui ex omnibus maxime Dionis mortem doluerunt, qui cum doctrinae studio atque humanitatis tum etiam hospitio Dionis tenebantur. habitabat is apud L. Lucceium ... fuerat ei cognitus Alexandriae. — XXI 51 aurum sumpsit (scil. Coelius), ut dicitis, quod L. Lucceii servis daret, per quos Alexandrinus Dio, qui tum apud Lucceium habitabat, necaretur.

Strabo XVII, 1, 11 (796) τὸν Αὐλητὴν ἀφικόμενον εἰς Ῥώμην δεξάμενος Πομπήϊος Μάγνος συνίστησι τῇ συγκλήτῳ καὶ διαπράττεται κάθοδον μὲν τούτῳ, τῶν δὲ πρέσβεων τῶν πλείστων ἑκατὸν ὄντων ὄλεθρον τῶν καταπρεσβευσάντων αὐτοῦ· τούτων δ' ἦν καὶ Δίων ὁ Ἀκαδημαϊκὸς ἀρχιπρεσβευτὴς γεγονώς.

Plut. Symp. prooem. I Δίωνα τὸν ἐξ Ἀκαδημίας ultimum eorum enumerat scriptorum, qui λόγους παρὰ πότον γενομένους scripserint. cf. Athenaeus epit. I 34b, FHG. IV 391 Müll., Zell. III 1³ p. 609₁, Susemihl II p. 388.

9 Cic. de univ. 1 de P. Nigidio Carneadeo: qui cum me in Ciliciam proficiscentem Ephesi exspectavisset Romam ex legatione ipse decedens, venissetque eodem Mytilenis mei salutandi et visendi causa Cratippus, Peripateticorum omnium, quos quidem ego audierim, meo iudicio facile princeps, perlibenter et Nigidium vidi et Cratippum cognovi. cf. Brut. 71, 250.

Trebon. epist. ad fam. XII 16 Athenas veni a. d. XI. kal. Iun. (a. 710) atque ibi, quod maxime optabam, vidi filium tuum .. (2) illud quoque erit nobis curae, ut Cratippus una cum eo sit.

Cic. f. Tironi XVI, 21, 3 Cratippo me scito non ut discipulum, sed ut filium esse coniunctissimum eqs.

Cic. de off. I, 1, 1 quamquam te, Marce fili, annum iam audientem Cratippum idque Athenis abundare oportet praeceptis institutisque philosophiae propter summam et doctoris auctoritatem et urbis eqs. cf. III, 2, 5. 6. de divin. I, 3, 5; 32, 70.

Plut. Cic. 24 Κρατίππῳ δὲ τῷ Περιπατητικῷ διεπράξατο μὲν Ῥωμαίῳ γενέσθαι παρὰ Καίσαρος ἄρχοντος ἤδη, διεπράξατο δὲ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ψηφίσασθαι καὶ δεηθῆναι μένειν αὐτὸν ἐν Ἀθήναις καὶ διαλέγεσθαι τοῖς

ΑΡΙϹΤѠΝ . . . ΚΑΙΚΡΑΤ . .	*Ἀρίστων (μὲν) καὶ Κράτ(ιπ-*
ΠΟϹЄ . . . . . ΝΑ	*πος ἐ(πεὶ) . . να . . . . . (ἤ-*
ΚΟΥϹΑ . . . . . ΗΛΟ . Ϲ	*κουσα(ν . . .) . . ηλο . σ . . . .*
ЄΓ . ΝΟΝ . . ΠЄΡΙ	*ἐγ(έ)νον(το) Περιπα(τητι-*
ΚΟΙΔ . . . . . ΤΗϹΑ	*κοὶ ἀ(ποστα)τήσα(ντες τῆς) Ἀ-*
ΚΑ . . ΜЄΙΑ . . ΦΟΥΚΑ	*καδημείας. (ἀ)φ' οὗ κα(τὰ χρό-*
ΚΟΝΤΙΝ . . . Ѡ . ΟΥϹ	*νον τιν(ὰ) . . ω . ουσ . . . . .*
ѠΝЄ . ⁻ . . . ϹΑ . . ΞΑ	*ωνε . . . . . σα . . ξα . . . .*
* * *	* * *
. . . . . ѠΡΟΝΠ . . . ˜ΙΑΙΟΝ	*Μητρόδ)ωρον Π(ιτα)ναῖον,*
. . . ΑΙΤΟΥϹΤΡΑ . . ΝΙΚЄѠϹ	*ὃς κ)αὶ τοῦ Στρα(το)νικέως*
. . . . ΟΥϹЄ . ΧΛΡЄ . ΔΟΥΑ . . .	*διήκ)ουσε. Χαρμάδου δ(ὲ . .*
. . . ΑΙΤѠΝΠΛΑΝѠΜЄ . . .	*. . κ)αὶ τῶν πλανωμέ(νων*
. . . ΝΠΟΛΛΟΙΤ . . . . ΦΑ	*πά)νπολλοι τ(ότε?) φα(ίνον-*
. . . ΑΚΟΥϹΤΑΙ . . . . ΝЄΝΑ .	*ται) ἀκουσταὶ (γεγο)νένα(ι·*
. . . . ѠΡΟ . . ϹΟ . . ΡΑΝ . . .	*Διόδ)ωρό(ς τ)ε ὁ (τυ)ράν(νου*
. . . ΝΟΝΟΜΑΙ . . ΑΤΑΜ . . .	*ἔχω)ν ὄνομα, (ᾧ κ)ατὰ Μ(ιθ-*
. . . . ΤΗΝ . . ΚЄΥ . . ΝΑΔΑ . .	*ραδά)την (ο)ὐκ εὔφ(η)μα δια-*
. . . . ΚΘΑΙΔЄΚѠ . . ΔΙΑ . .	*π(επ)ρᾶχθαι δοκῶ . . δια . .*
. . . . . ΔѠΡΟϹΤΙΑ . . ΟϹ . . .	*Ἀπολ)λ(ό)δωρος Τια(ν)ός . . .*

14 ΠЄΡΙ⁻Λ P   15 Α|ΚΑΔΗΜЄΙΑϹ P   35 inter Є et Χ interstitium, mox ΜΑ certo P   41 ͻᵛΚЄΥΦ . ΜΑΔΙΑ P   42 Γ . . ΡΑΧΘΑΙΔΟΚѠ P   43 Λ . ΔѠΡΟϹ P

12 sq. *ἐπεὶ . . . ἤκουσαν καὶ ἐζήλωσαν* suppl. Buech.   14 sqq. suppl. Buech.*, Zellero probante III 1^3, 628_1 16 *ἀφ' οὗ κ. χρ. τινὰ* supplevi   18 *εἰ)ς Ἀ(λε)ξά(νδρειαν?*   33 sqq. suppl. Buech.*   35 *Χαρμάδου δ' (ὕστερον* cum *διήκουσε* coniunxit Buech.*   36 sqq. suppl. Buech.*   39 *Διόδωρος* et mox *κ. Μιθραδ.* e Strabone suppl. Buech.   *ὁ τυρ. ἔχων ὄν.* supplevi   41 sq. supplevi   43 nomen ego supplevi, ethnicon Buech.*

νέοις ὡς κοσμοῦντα τὴν πόλιν. ἐπιστολαὶ δὲ παρὰ τοῦ Κικέρωνος εἰσὶ πρὸς Ἡρώδην, ἕτεραι δὲ πρὸς τὸν υἱόν, ἐγκελευομένου συμφιλοσοφεῖν Κρατίππῳ. cf. idem Pomp. 75 de Pompeii cum Cratippo commercio Mitylenis habito.

33 diversi ab hoc Metrodoro et a Stratonicensi: Scepsius, L. Diog. V 84, pictor idemque philosophus, Plin. n. h. XXXV, 11, 135.

39 Strabo XIII 614 *ἠτύχησε δὲ τὸ Ἀδραμύττιον ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ· τὴν γὰρ βουλὴν ἀπέσφαξε τῶν πολιτῶν Διόδωρος στρατηγός, χαριζόμενος τῷ βασιλεῖ· προσποιούμενος δ' ἅμα τῶν τε ἐξ Ἀκαδημίας φιλοσόφων εἶναι καὶ δίκας λέγειν καὶ σοφιστεύειν τὰ ῥητορικά* (cf. Anth. pal. XI 376) . . . *ἔτισε δίκας τοῖς ἀδικηθεῖσιν· ἐγκλημάτων γὰρ ἐπενεχθέντων ἅμα πολλῶν ἀπεκαρτέρησεν αἰσχρῶς, οὐ φέρων τὴν δυσφημίαν.*

Col. XXXVI. (197 N.)

N.

. . . . ΙΚΛ . . ΕΙC . . .	. . . . *ἐπ)ικλ(ηθ)εὶς καὶ*
ΗΙ ΙΟΔC . . CΜΑΛΟ . ΤΗCΚΑΙ	*Ἡ(λ)ιόδω(ρο)ς Μαλ⟨λ⟩ώτης καὶ*
ΦΑΝΟCΤ . . ΤΟ . ΤΡΑΧΙΑΝΟC	*Φανόστ(ρα)το(ς) Τραχιανὸς*
ΕΥΠΡΟ . . Χ . . Ν . ΥΧΑΓΩΓΙ	*εὖ πρὸ(ς π)ᾶ(σα)ν (ψ)υχαγωγί-*
ΑΝΗΚ . . . . . ΝΟCΕΛΕΓΕΤΟ	*αν ἠκ(ριβωμέ)νος· ἐλέγετο*
ΔΕΚΑΙΑΠΟΛΛΩΝ . . . . ΥΚΑΡ	*δὲ καὶ Ἀπολλών(ιος το)ῦ Καρ-*
ΝΕΑΔΟ . . ΡΑ . ΥΝΕΙΝΑΧΡΟ	*νεάδο(υ β)ρα(χ)ύν (τ)ινα χρό-*
ΝΟΝΜΕ . ΕCΧ . ΚΕΝΑΙ . . ΤΡΟ	*νον με(τ)εσχ(η)κέναι, (Μη)τρο-*
ΔΩΡΟΥΔΕ . ΟΥΠΡΑ‾ . ΝΙΚΕ .	*δώρου δὲ (τ)οῦ Στρατ(ο)νικέ-*
Ω . . Ε‾ΑΛΛΩΝΚΑ . CΥ . . .	*ω(ς μ)ετ' ἄλλων κα(ὶ ὁ Κ)υ(ζι-*
ΚΗΝΟC . . . ΝΕ . . . \ΗΤΡΟΔΩ	*κηνὸς (μὲ)ν (ὢν) Μητρόδω-*
ΡΟ . ΜΑ . . ΤΗ	*ρο(ς), μα(θη)τὴ(ς δὲ . . . . . .*
ΑΙ . . ΝΕ . . . . . ΝΟ . Ε	*αι . . νε . . . . . νο . ε . . . .*
ΤΟΤ . ΔΕ . Α . . . . ΕΝΚΛΕΙ	*τοτ . δε . α . . . . Εὐκλεί(δου?*
ΚΑΙ . ΩΝΑ . . . . . ΛΩΜΟC . . .	*καὶ (τ)ῶν ἀ(πὸ Πλά)τωνος, . .*
ΕΤ . ΕΤΩΝ . . . . ΕΝ . . .	*ἔτι (δ)ὲ τῶν (τοὐντεῦθ)εν (ἐπι-*
ΓΕΓ . . ΝΙΩΝΑ . . . CΕ . Ν	*γεγο(ν)υιῶν α(ἱρέ)σεών τ(ε*
. . . . . ΔΟΧ . Ν	*κα(ὶ δια)δοχ(ῶ)ν συγα(γωγὴ*
. . . .	*τόνδ' ἐχέ)τ(ω μοι τὸν) ὅρ(ον.*

XXXVI. 0 deest 1 ΙΚΛ . ΟΕΙCΚΛΙ P 2 ΜΑΛΩΤΗC P 15 ΕΥ-ΚΛΕΙΛΙ P 17 ΕΤΙ P 18 ΓΕΓΟ P. CΕΩΝΤ P 19 ΚΑ P. CΥΙΑ P[c] 20 . . . . . Ι . . . . . . ΟΡ P[c]

XXXVI. 1 suppl. Buech.* 2 rest. Sp. 3 *Ταρχιανὸς* vel *Τραλλιανὸς* ci. Buech.* 4 rest. Buech.* 5 sqq. suppl. Sp. 9 *Στρατον.* corr. Sp. 10 sqq. rest. Buech.* 14 sq. tale quid requirit Buech.: *καὶ ἄλλοι νῦν μὲν ἄμνηστοι, τότε δ' ἐκφανεῖς εὐκλείᾳ.* 15 sqq. cf. indicis Stoicorum clausula col. LXXIX 5 *οἱ μὲ(ν) οὖν ἀπὸ Ζ(ή)νωνος (Σ)τωικοὶ διά(δοχοι ἅπ)αν(τες αἵ θ' αἱρ)έσε(ις . . .* 16—19 suppl. Buech.*, qui cum 17 *ἐν ἐκείνοις* vel *περὶ ἐκείνους* proposuisset, Gomp. vestigiis strictius insistens *τῶν (μετ' αὐτ)ὸν γεγ.* supplevit, ego *τοὐντεῦθεν ἐπιγ.* praetuli 19 *συναγωγή* supplevi 20 suppl. Buech. inscriptio pariter atque in Stoicorum indice periit

XXXVI. 6 Strabo XIV, 2 . . *ὁ Μαλακὸς Ἀπολλώνιος* Alabandensis. Apolloniorum LXXXIV. ap. Wissowam.

ab hoc diversus, de quo Strabo XVI, 757 *ἐκ Τύρου μικρὸν πρὸ ἡμῶν Ἀπολλώνιος ὁ τὸν πίνακα ἐκθεὶς τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων καὶ τῶν βιβλίων.*

de illo potius hic cogitandum censet Buech.*

Testimoniorum mantissa.

Suid. s. v. *Πλάτων*: *διεδέξαντο τὴν σχολὴν αὐτοῦ καθ' ἕνα οἵδε· Σπεύσιππος, Ξενοκράτης, Πολέμων, Κράντωρ, Κράτης, Σωκρατίδης* ⟨sic ut vid. A, et postulavit Buech. p. 12 conl. col. XVIII, 2: *οἱ δὲ Σωκρατίδ, -τίδες, -τίδαι* ll.⟩, *Ἀρκεσίλαος, Λακύδης, Εὔανδρος Φωκαεύς, Δάμων, Λεοντεύς, Μοσχίων, Εὔανδρος Ἀθηναῖος, Ἡγησίνους, Καρνεάδης, Χαρμάδας*. ante ultimum nomen lacunam statuit Rohde apud Flach., Hesych. Onom. p. LXVII.

Suid. s. v. *Ξενοκράτης... Χαλκηδόνιος, μαθητὴς καὶ διάδοχος μετὰ Σπεύσιππον Πλάτωνος, τοῦ δὲ Πολέμων, τοῦ δὲ Κράντωρ*. cf. Wilam. Ant. p. 47₅.

Cic. de orat. III 18, 67 Academicorum nomen est unum, sententiae duae. nam Speusippus Platonis sororis filius et Xenocrates qui Platonem audierat et qui Xenocratem Polemo et Crantor nihil ab Aristotele, qui una audierat Platonem, magno opere dissensit. Arcesilas primum, qui Polemonem audierat, eqs. v. ad XX 1. 68 Hinc haec recentior Academia manavit, in qua exstitit ... Carneades.

cf. de fin. V 3, 7.

Cic. Acad. post. XII 46 de Arcesila disserens: hanc Academiam novam appellant, quae mihi vetus videtur, si quidem Platonem ex illa vetere numeramus ... sed tamen illa, quam exposui, vetus, haec nova nominetur: quae usque ad Carneadem perducta, qui quartus ab Arcesilao fuit, in eadem Arcesilae ratione permansit.

Acad. pr. II 6, 16 cuius (scil. Arcesilae) primo non admodum probata ratio, quamquam floruit cum acumine ingenii tum admirabili quodam lepore dicendi, proxime a Lacyde solo retenta est, post autem confecta a Carneade, qui est quartus ab Arcesila: audivit enim Hegesinum, qui Euandrum audierat, Lacydi discipulum, cum Arcesilae Lacydes fuisset. sed ipse Carneades diu tenuit: nam nonaginta vixit annos et qui illum audierant admodum floruerunt: e quibus industriae plurimum in Clitomacho fuit: declarat multitudo librorum: ingenii non minus in Hagnone ⟨Christ: in hac nonne B¹ *V*⟩, in Charmada eloquentiae, in Melanthio Rhodio suavitatis. bene autem nosse Carneadem Stratoniceus Metrodorus putabatur. (17) Iam Clitomacho Philo vester operam multos annos dedit. Philone autem vivo patrocinium Academiae non defuit.

[Galen.] de hist. phil. 226 K. (p. 29, 21 Diels = Doxogr. 599) *Πλάτων τοίνυν μάλιστα διενηνοχὼς τῶν ἄλλων ἐπὶ φιλοσοφίαν ἐλθόντων ... τῆς ἀρχαίας λεγομένης Ἀκαδημίας κατῆρξε. Σπεύσιππος μὲν οὖν χρόνον τινὰ βραχὺν ἐπὶ τῆς αὐτῆς αἱρέσεως διαμεμενηκώς, ἀρθριτικοῖς δὲ νοσήμασι περιπεσὼν Ξενοκράτην ἀνθ' αὐτοῦ κατέστησε τῶν Πλατωνικῶν δογμάτων ἐξηγητήν. μετὰ δὲ τοῦτον Πολέμων ἐπιεικέστατος* ⟨correxi: *ἐπεὶ καὶ ἦν αὐτὸς* A, *ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἦν* B, *καὶ ἦν Δ̄τος* i. *τέταρτος* glossematis vice Usener, aliorum temptamina v. ap. D.⟩ *ἐπὶ τοὺς λόγους τοῦ Πλάτωνος καὶ Κράτητος γέγονε καθηγητής· εἰς ὃν κατέληξεν ἡ ἀρχαία Ἀκαδημία. τοῦ δὲ Κράτητος ἀκουστὴς ἦν Ἀρκεσίλαος* ⟨*ὃς* add. D.⟩

τὴν μέσην Ἀκαδημίαν ἐπινενόηκεν, ἥτις ⟨D.: *ὅστις* cod.⟩ *μέχρις Ἡγησίνου ἐπιμεμένηκε* ⟨D.: *μέχρι σιγῆς ἐπινενόηκε* cod. vide an e Clementis lóco infra citando *ἤνθηκε* depromendum sit⟩. *τούτου δὲ Καρνεάδης κατέστη διάδοχος* ⟨*ὃς* add. D.⟩ *τῆς νέας Ἀκαδημίας τὰς ἀρχὰς συνεώρακεν. οὗ Κλειτόμαχος μετέσχεν. εἰσὶ δὲ πρὸς ταύταις πάσαις Ἀκαδημίαι δύο νεώτεραι, ὧν τῆς μὲν προτέρας προέστη Φίλων, Ἀντίοχος δὲ τῆς ἐφεξῆς.*

Sext. Emp. Pyrrh. I 220 *Ἀκαδημίαι δὲ γεγόνασιν, ὥς φασιν οἱ πλείους, δύο ἢ* ⟨Ritter-Preller Diels: *φασὶ πλείους μὲν ἢ* ll.⟩ *τρεῖς, μία μὲν καὶ ἀρχαιοτάτη ἡ τῶν περὶ Πλάτωνα, δευτέρα δὲ καὶ μέση ἡ τῶν περὶ Ἀρκεσίλαον τὸν ἀκουστὴν Πολέμωνος, τρίτη δὲ καὶ νέα ἡ τῶν περὶ Καρνεάδην καὶ Κλειτόμαχον· ἔνιοι δὲ καὶ τετάρτην προστιθέασι* ⟨*τὴν* ex Eusebio addidi⟩ *τῶν περὶ Φίλωνα καὶ Χαρμίδαν* (cf. Arnim Pauly-Wiss. III₂ 2172), *τινὲς δὲ καὶ πέμπτην καταλέγουσι τὴν τῶν περὶ τὸν Ἀντίοχον.*

cf. 232 *Ἀρκεσίλαος ὃν τῆς μέσης Ἀκαδημίας ἐλέγομεν ειναι προστάτην καὶ ἀρχηγόν.*

Euseb. pr. ev. XIV 4, 14 *Πλάτωνά φασιν ἐν Ἀκαδημίᾳ συστησάμενον την διατριβὴν πρῶτον Ἀκαδημαϊκὸν κληθῆναι καὶ τὴν ὀνομασθεῖσαν Ἀκαδημαϊκὴν φιλοσοφίαν συστήσασθαι. μετὰ δὲ Πλάτωνα Σπεύσιππον τὸν ἐξ ἀδελφῆς Πλάτωνος, τῆς Ποτώνης, εἶτα Ξενοκράτην, ἔπειτα Πολέμωνα τὴν διατριβὴν ὑποδέξασθαι.* 16. *Πολέμωνα γάρ φασι διαδέξασθαι Ἀρκεσίλαον, ὃν δὴ κατέχει λόγος ἀφέμενον τῶν Πλάτωνος δογμάτων ξένην τινὰ καί, ὥς φασι, δευτέραν συστήσασθαι Ἀκαδημίαν* (cf. ad XVIII 40) ... *μετὰ δὲ τὸν Ἀρκεσίλαον τοὺς ἀμφὶ Καρνεάδην καὶ Κλειτόμαχον, τῆς τῶν προτέρων δόξης ἀποτραπέντας, τρίτης Ἀκαδημίας αἰτίους γενέσθαι φασίν. ἔνιοι* eqs. v. ap. Sextum.

cf. XIV, 5, 1. Censor. de d. nat. 15 Carneades, a quo tertia academia est, quae dicitur nova.

Clem. Al. Strom. I p. 301 (353 P.) *Σωκράτους δὲ ἀκούσας ... Πλάτων εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἀνεχώρησε. παρὰ Πλάτωνι Ἀριστοτέλης φιλοσοφήσας μετελθὼν εἰς τὸ Λύκειον κτίζει τὴν περιπατητικὴν αἵρεσιν ... Σπεύσιππος δὲ Πλάτωνα διαδέχεται, τοῦτον δὲ Ξενοκράτης, ὃν Πολέμων· Πολέμωνος δὲ ἀκουσταὶ Κράτης τε καὶ Κράντωρ, εἰς οὓς ἡ ἀπὸ Πλάτωνος κατέληξεν ἀρχαία Ἀκαδημία* (cf. Galen.). *Κράντορος δὲ μετέσχεν Ἀρκεσίλαος, ἀφ' οὗ μέχρις Ἡγησιλάου* (imo *Ἡγησίνου*) *ἤνθησεν Ἀκαδημία ἡ μέση. εἶτα Καρνεάδης διαδέχεται Ἡγησίλαον καὶ οἱ ἐφεξῆς.* cf. Diels Dox. 244.

August. de civ. d. VIII, 12 cum ... post mortem vero Platonis Speusippus, sororis eius filius, et Xenocrates, dilectus eius discipulus, in scholam eius, quae Academia vocabatur, eidem successissent atque ob hoc et ipsi et eorum successores Academici appellarentur ...

Idem ibid. XIX, 1 quo modo autem refutatis ceteris ⟨sc. sectis⟩ unam eligat ⟨Varro⟩, quam vult esse Academicorum veterum (quos a Platone institutos usque ad Polemonem, qui ab illo quartus eius scholam tenuit, quae Academia dicta est, habuisse certa dogmata vult videri et ob hoc distinguit ab Academicis novis, quibus incerta sunt omnia, quod philosophiae genus ab Arcesila coepit successore Polemonis), eamque sectam, id est veterum Academicorum, sicut dubitatione ita omni errore carere arbitretur, longum est per omnia demonstrare.

discrimen veteris et novae Academiae etiam Arnobius novit adv. gent. 54, 18 Rff.

Ad col. *Y* 10 sqq. Platonici apud Procl. comm. in Eucl. Friedl. 67, 3 **Eudoxus** Cnidius *ἑταῖρος τῶν περὶ Πλάτωνα γενόμενος*.

ib. 10 **Menaechmus** *ἀκροατὴς ὢν Εὐδόξου καὶ Πλάτωνι δὲ συγγεγονώς*. de his, simul et de **Dinostrato**, **Theudio** Magnete, **Athenaeo** Cyziceno pergit 19 *διῆγον οὖν οὗτοι μετ' ἀλλήλων ἐν Ἀκαδημίᾳ κοινὰς ποιούμενοι τὰς ζητήσεις*.

24 *Φίλιππος ὁ Μενδαῖος, Πλάτωνος ὢν μαθητής*. cf. col. III 36.

Ad col. XX 7. Polyb. X 25₂ (p. 27, 4 Ddf.) Philopoemen *παραγενόμενος ἐς ἡλικίαν ἐγένετο ζηλωτὴς Ἐκδήμου καὶ Δημοφάνους, οἳ τὸ μὲν γένος ἦσαν ἐκ Μεγάλης πόλεως, φεύγοντες δὲ τοὺς τυράννους καὶ συμβιώσαντες Ἀρκεσίλᾳ τῷ φιλοσόφῳ κατὰ τὴν φυγὴν ἠλευθέρωσαν τὴν αὐτῶν πατρίδα*.

Plut. Philop. 1, 356 *ἤδη δὲ τοῦ Φιλοποίμενος ἀντίπαιδος ὄντος Ἔκδημος καὶ Μεγαλοφάνης οἱ Μεγαλοπολῖται διεδέξαντο τὴν ἐπιμέλειαν, Ἀρκεσιλάῳ συνήθεις ἐν Ἀκαδημείᾳ γεγονότες καὶ φιλοσοφίαν μάλιστα τῶν καθ' ἑαυτοὺς ἐπὶ πολιτείαν καὶ πράξεις προαγαγόντες*.

Paus. VIII 49 *διδασκάλοις δὲ ὁμιλῆσαι τὸν Φιλοποίμενα καὶ ἄλλοις καὶ Μεγαλοφάνει τε καὶ Ἐκδήλῳ λέγουσι· τοὺς δὲ Ἀρκεσιλάου φασὶν εἶναι Πιταναίου μαθητάς*.

Suid. s. *Φιλοποίμην*.

Ath. XII 552c *Πανάρετος Ἀρκεσιλάου ἠκροᾶτο τοῦ φιλοσόφου*.

Ad XX 10. Zopyrus paradoxographus Oxyrhynch. pap. II n. 218. cf. Crön. Arch. f. Pap. I 530. Ludwich BphW. 1900₃₅₈, Haussoullier Rdph. 1900₆₅.

Ad col. *M* 29. praeter testes p. 115 laudatos cf. L. Diog. IV 60 *παρὰ δ' Εὐάνδρου διεδέξατο Ἡγησῖνος Περγαμηνός, ἀφ' οὗ Καρνεάδης*.

Num. ap. Eus. pr. evang. XIV, 8, 1 *Καρνεάδης δὲ ἐκδεξάμενος παρ' Ἡγησίνου* ⟨RStephanus: *παρήγησιν οὗ*, v. Dind. praef. XIII⟩.

Ad p. 88 n. 2 (cf. supplementum XXVIII 32). Basis inventa Athenis ad stoam Attali (Köhler Mittheil. d. arch. Inst. in Ath. V (1880) p. 284, Dittenb. Syll.[2] 298) *Καρνεάδην Ἀζηνιέα* | *Ἄτταλος καὶ Ἀριαράθης Συπαλήττ(ιοι)* | *ἀνέθηκαν*. 'Carneadem Cyrenensem philosophum nobilissimum agnovit Köhler. eum cum per magnum temporis spatium Athenis doceret, etiam civitatem Atticam nactum esse ex hoc titulo discimus, in quo ex more solenni demoticum nomini adiungitur'. cf. Bernoulli Gr. Ikon. II p. 181.

Ad col. XXVII 11. C. I. A. II, 385, 9 *τῆς κατὰ φιλοσοφίαν παιδείας*, 12 sqq. *-μ)ενος την σωτηρίαν τῶν ..-όντων Εὐάνδρου σχολάς* ... 15 *(ὁ βα)σιλεὺς Ἄτταλος ηνεκι*. 'Conlaudabatur homo quidam Pergamenus, qui cum Athenis scholas Euandri Academici frequentasset, postea in patriam redux apud Attalum regem de Atheniensibus bene meritus erat. Euander suscepit principatum scholae Academicae post Lacydem, Euandro autem successit Hegesinus Pergamenus; hinc facilis nascitur coniectura decretum spectasse ad Hegesinum' Köhler. cf. Wachsm., St. Ath. I p. 636 sq.

Num. ap. Eus. pr. ev. XIV, 7, 12 *ἐκ πάντων δ' αὐτοῦ* (Lacydis) *τῶν γνωρίμων τὴν σχολὴν αὐτοῦ διεδέξατο Εὔανδρος καὶ οἱ μετὰ τοῦτον*.

FASTI ACADEMICI.

H. Clinton, Fasti Hell., lat. ed. C. G. Krüger, Lips. 1830 p. 377 sqq. C. G. Zumpt, Über den Bestand der philosophischen Schulen in Athen und die Succession der Scholarchen, Berl. 1843, pp. 64 [40] sqq. Eusebii Chronicorum ll. II. ed. A. Schöne. V. v. Schöffer in Pauly-Wissowae Encycl. vol. II p. 587 sqq.

A. Dumont, Fastes Éponymiques d'Athènes, Par. 1874, p. 17 sqq. Th. Homolle, Remarques sur la chronologie de quelques archontes Athéniens, Bull. de corr. hell. XVII, 1893, p. 149 sqq. cf. Preuner, Hermes XXIX, p. 554.— W. Sc. Ferguson, The athenian secretaries, Cornell studies in class. philol. n. VII, New-York 1898, p. 57 sqq. — Idem, The athenian archons of the third and second centuries before Chr., ibid. n. X, 1899, p. 27 sqq. cf. G. De Sanctis, Riv. di fil. XXVIII, p. 43 sqq. I. E. Kirchner, Gött. Gel. Anz. 1900, n. 6. — F. Jacoby, De Apollodori Athen. chronicis, Berol. 1900.

a. a. Chr. n.	archonte*	col.	
427	—	*X* 6	Plato nascitur.
399	—	—	Socrates obit.
348/7	Theophilo	II 33, VI 28	Platoni defuncto Speusippus succedit. Testimoniis p. 20 conlectis accedit chronogr. in Oxyrh. pap. I 27.
—	—	*V* 5	Hermias tyrannus Aristotelem et Xenocratem invitat.
339	—	VI 41	Speusippo defuncto Xenocrates succedit.
± 331	—	—	Alexander Macedo Chaeronem Pellenensibus tyrannum imponit. Schaefer Dem. III[2] 134. Gomperz W. Stud. p. 116₁₄, Kaerst Pauly-Wiss. III, 2032.
315/4	—	—	Xenocrati defuncto Polemo succedit. Clint. p. 181.
—	—	—	Arcesilaus nascitur. Diels m. Rhen. XXXI, 47.
—	—	—	Ante Polemonem Crantor obit.
268/7	Philocrate	*Q* 4. 8	Polemoni defuncto Crates succedit. Euseb. II p. 120, Hieron. p. 121. Sync. 525, 3. — Gomp. Jen. Lit.-Ztg. 1875, p. 603. Rohde, Litt. Centralbl. 1882 p. 58. Schtschukarew, Ath. Arch. p. 182, Ferg. VII p. 60, X p. 27. Kirchner p. 442. 270/69 Jacoby p. 4₁₆.
—	—	XVIII 1	Arcesilaus, cui Socratides de honore cessit, Crateti succedit. ± 268 Jacoby l. l.

* Eos tantum archontes nominavi, quorum nomina in Indice apparent.

a. a. Chr. n.	archonte	col.	
241/0	—	—	Arcesilao anno aet. 75. (Hermippus ap. L Diog. IV 44) defuncto L a c y d e s succedit (id. 61).
± 230	—	—	Lacydeum ab Attalo rege instituitur. L. Diog. IV 60, Wachsm. St. Ath. 1, 637.
224/3	—	XXVII 1	Lacydes principatu per 18 annos obtento se abdicans T e l e c l i et E u a n d r o scholam tradit (L. Diog. IV 60; idem 61 tradit 26 annos scholae praefuisse). discrepantiam solvere conatur Gomp. Sitzgsber. p. 85 sq.: Lacydem, cum duodeviginti annos scholae praefuisset, totidem egisse in umbra, ideo Callistrati annum, quo secundum quosdam testes Lacydes obiit, triginta sex annis post Arcesilaum, esse ol. 143, 3 (206/5), unde colligi Patiadis annum fuisse ol. 141, 1 (216/15). cf. Preuner l. supra l., Ferg. X p. 51, Kirchn. p. 454.
aut 216/5	Patiade	—	—
aut (Apollodoro auctore) 206/5	Callistrato	XXVII 3	Lacydes obit.
214/3	—	—	Carneades Philocomi f. nascitur. Zeller III 1^3 498_1.
ante 200	—	—	Antigonus Carystius vitas philosophorum describit.
187/6	—	XXV 1	Clitomachus nascitur.
185/4	Eupolemo	XXVII 35	M o s c h i o obit. Köhler Herm. II 326, C. I. A. II. 439. 440. Gomp. Sitzgsber. p. 86, Ferg. X p. 57, Kirchn. p. 457, Wilam. ad l. p. 96.
—	Aristophonte post Theaetetum	*O* 20	Eubulus nescio cuius philosophi frater idemque ab Ephesio Erythraeoque diversus obit. de supplemento *O* 18 sq. Ἀρίστωνες Kirchnero auctore iam ipse dubito.
—	Alexandro	*O* 22, cf. 29, XXVII 38 sqq.	E u b u l i obeunt, et Ephesius quidem aliquot mensibus post Erythraeum. concidit igitur calculus Buecheleri p. 17, Ferg. X p. 35, Kirchneri p. 445, qui Eubulum Antenoris f. Alexandro archonte n a t u m esse existimantes Alexandrum tertio saeculo adnumerant. cautius Wilhelm Pauly-Wiss. I 1443, n. 35.

a. a. Chr. n.	archonte	col.	
168/7	Xenocle	XXVIII 4	Agamestor obit. Dumont p. 18, Köhler C. I. A. II 975, Homolle Bull. de corr. hell. X 9. XVII 164, Ferg. VII p. 60. 62, X p. 61, Kirchn. p. 459, De Sanctis p. 45, Arnim Pauly-Wiss. I 729.
—	Nico-(sth?)ene	XXVIII 9	Telecles obit? de archontum ordine Dumont l. l. Ferg. X p. 62, Kirchn. p. 459 sq.
163/2	—	XXV 2	Clitomachus 24 annos natus Athenas venit.
160/59	Ari-staechmo	XXXIII 3	Philo nascitur. 147 Buech. p. 19, 151/0 Homolle XVII p. 165, Ferg. X p. 65 sq., Kirchn. p. 461 sq.
159/8	—	XXV 4	Clitomachus 28 annos natus in Carneadis disciplinam se tradit.
ante 156/5	—	—	Hegesino Euandri successori Carneades succedit. cf. Wegener de aula Attalica p. 220.
156/5	—	XXII 21	Carneades cum Diogene stoico et Critolao peripatetico legatus Romam mittitur.
± 150	—	—	Melanthius floret. Wilam. l. p. 101 laud., B. Keil Herm. XXX 200.
146	—	cf. ad XXV 1	Clitomachus Carthagine eversa cives consolatur. E loco Ciceronis Tusc. III 54 (p. 88) iam tum scholae principem fuisse non posse colligi contra Dumont p. 20, Kirchn. p. 463 monet Wilam.
± 144	—	XXXIII 7	Philo 16 annos natus domi Calliclis disciplina utitur.
144	—	—	Apollodori Chronica primum edita, iterum post a. 119. Gomp. Jen. p. 603, Diels m. Rhen. XXXI 54, E. Schwartz Pauly-Wiss. I. p. 2858, Jacoby p. 4 sqq.
140/39	Hagnotheo	XXV 8	Clitomachus 47 annos natus scholam in Palladio instituit. Archontis nomen apud Paus. VII 16, 10 *ὁ δὲ πόλεμος ἔσχεν οὗτος τέλος Ἀντιθέου μὲν Ἀθήνησιν ἄρχοντος, ὀλυμπιάδι δὲ ἑξηκοστῇ πρὸς ταῖς ἑκατόν* in *Ἁγνοθέου* corrigit Wilam.
137	—	—	Carneades Carneadi Polemarchi filio scholam tradit.
± 136/5	sub Nicomachi annum	XXXIII 4 sqq.	Philo circiter 24 annos natus Athenas profectus Clitomachi discipulus fit. ± 123 'quo tempore Carneades dudum vita decesserat' Buech.* ad l., 127/6 Homolle XVII p. 165. Ferg. X p. 65 sq., Kirchn. p. 461 sq.

a. a. Chr. n.	archonte	col.	
131/0	Epicle	XXV 42, XXX 3	Carneadi Polemarchi f. defuncto Crates Tarsensis succedit. Homolle p. 165. Ferg. X 74 sq. Carneadum nomina confundens, Kirchn. p. 465 sq.
129/8	Lycisco	XXV 11, sed cf. XXVI 3	Clitomachus 57 annos natus in Academia Crateti Tarsensi succedit. — Carneades Philocomi f. obit. Apollodorus ap. L. Diog. IV 65. Zumpt p. 66 [42], Jahn ad Censor. de d. n. 15. Ferg. X p. 78. Kirchn. p. 467. 469.
122	—	XXXIII 11	Philo circiter 38 annos natus Clitomachum audire desistit, deinde Apollodorum (stoicum?) audit. 13 sq. Kirchner ci.: *Ἀπολλοδώρῳ δέ(κα), δύο (δὲ*, ut in ΔΕΝΤΑ stoici ab Ap. diversi nomen lateat.
± 120	Eumacho	XXVI 40 = XXIX 13	Boethus Marathonius obit. Kirchn. p. 469.
± 110	—	—	Charmadas Clitomachus Aeschines Academiam obtinent. Cic. de or. I, 11, 45. cf. Homolle p. 150, Arnim Pauly-Wiss. III$_1$ 2172. Kirchn. p. 461.
110/9	Polycleto	XXV 15, XXXIII 15	Clitomacho defuncto Philo succedit. Zumpt p. 67 [43], Homolle p. 149$_2$. Ferg. X p. 65. 84 sq. Kirchn. p. 461 sq. 472. alius annus col. XXV 16 sq. indicari videtur: *τινὲς δὲ καταστρέψαι φασὶν ἔτη (γε|γονότα πρὸς) τοῖς ἑβ(δομήκοντα* . . .
88	—	—	Philo Romam confugit.
79	—	—	Philo iam non in vivis est. Zeller III 1^3 598$_5$. Susem. II p. 281$_{233}$.
—	—	—	Cicero Athenis Antiochum audit.
± 68	—	—	Antiocho defuncto Aristus frater succedit. Eundem Cicero c. a. 50 audit.
± 50	—	—	Philodemus Epicureus Romae floret.
46—44	—	—	Cicero philosophorum doctrinas variis libris illustrat.
44	—	—	M. Brutus Athenis Theomnestum et Cratippum audit. Plut. Brut. 24. Zumpt p. 69 [45]. Zeller III 1^3 609$_1$.

NOMINA HOMINVM.

(Crassioribus numeris Apollodorea indicantur.)

INDEX
TERRARVM INSVLARVM VRBIVM VICORVM GENTIVM.

ORIGINVM CONSPECTVS.

(cf. Gomp. Anz. p. 41 et ad XXIII 35.)

Ephesii: Eubulus } Lacydei p. 78. 80.
Aristo } 81. 96. 98.
Sardianus: Iollàsius Antiochius p. 109.
Thyatirenus: Demetrius Carneadius p. 86.
Heracleotae: Heraclides } Platonici p. 33. 39.
Amyntas } Platonici p. 33.
Chio } Platonici p. 35.
Nicomedenses: Euclides, Sarapio, Diogenes, Herodotus, Stratippus } Carneadii p. 85. (105.)
Chalcedonius: X e n o c r a t e s p. 33. 38.
Tianus: Apollodorus p. 112.
Nicaeenses: Bataces } Carneadii p. 85.
Mentor } (105.) p. 86.
Magnes: Pamphilus Carneadius p. 85. (105.)
Stratonicensis: Metrodorus p. 87. 91. 113.
Amiseni: Dorotheus Arcesileus p. 74.
Critolaus Carneadius p. 85. (105.)
Aspendius: Eumenes Crateteus p. 62.
Tarsenses: Hagno } Carneadii p. 84.
Diomedo } p. 85. (105.)
C r a t e s p. 87. 89. 91. 100.
Solenses: C r a n t o r p. 59.
Bito, Hipparchus } Carneadii p. 86.
Mallotae: Moschio, Aristo } Lacydei p. 78. 81.
Heliodorus p. 113.

Syri: Metrodorus Carneadius, Asclepiades Carneadius } Apamenses p. 84. 86.
A r i s t u s (A n t i o c h u s Ascalonitae) p. 110.
Phoenices: Zenodorus Carneadius, Agathocles Carneadius, Mnaseas Antiochus } Tyrii p. 83. 84. 109.
Olympicus, Dio, Olympiodorus } Gazaei Carneadii p. 84. 86.

Alexandrini: Theris Telecleus? p. 79.
Zeno, Antipater, Nicostratus, Demetrins, Sosicrates } Carneadii p. 83. 84. 86. (105.) 86. 87.
Aristo, Dio } Aristi discipuli p. 111.
Cyrenenses: L a c y d e s p. 74.
Demo Lacydeus p. 77.
Apollonius, Leontichus } Teleclei? p. 79.
C a r n e a d e s
Barcaeus: Apollonius Carneadius p. 86. (105.)
Carthaginienses: Aristo Lacydeus p. 81.
(C l i t o m a c h u s p. 88.)

INDEX VOCABVLORVM

ad disciplinae sedem formam rationem pertinentium.

(Crassioribus numeris Apollodorea notantur.)

INDEX TESTIMONIORVM.

NVMERORVM CONSPECTVS.

	Collectio Oxon. vol. IV. num. spec.	Collectio Oxon. vol. IV. num. gener.	Col. (cf. praef. p. XXIV.)	pag. M.	pag. B.	Herc. voll. tab.
1.	—	—	I*	3	—	—
2.	1	718	*M*	77	—	—
3.	2	719	*N*	79	—	—
4.	3	720	*O*	80	—	—
5.	4	721	*P*	65	—	—
6.	5	722	*Q*	58	—	—
7.	6	723	*R*	75	—	—
8.	7	724	*S*	61	—	—
9.	8	725	*T*	57	—	—
10.	9	726	*V*	22	—	—
11.	10	727	*X*	6	—	—
12.	11	728	*Y*	15	—	—
13.	12	729	*Z*	11	—	—
14.	13	730	I	4	4	162
15.	14	731	II	18	4	163
16.	15	732	III	12	4	164
17.	16	733	IV	45	7	165
18.	17	734	V	14	4	166
19.	18	735	VI	33	5	167
20.	19	736	VII	38	6	168
21.	20	737	VIII	42	7	169
22.	21	738	IX	24	8	170
23.	22	739	X	26	8	171
24.	23	740	XI	28	8	172
25.	24	741	XII	31	9	173
26.	25	742	XIII	47	9	174
27.	26	743	XIV	52	10	175
28.	27	744	XV	55	10	176
29.	28	745	XVI	59	11	177
30.	29	746	XVII	63	11	178
31.	30	747	XVIII	67	12	179
32.	31	748	XIX	69	12	180
33.	32	749	XX	72	13	181
34.	33	750	XXI	75	13	182
35.	34	751	XXII	81	14	183
36.	35	752	XXIII	83	14	184
37.	36	753	XXIV	86	14	185
38.	37	754	XXV	88	15	186
39.	38	755	XXVI	91	16	187
40.	39	756	XXVII	93	17	188
41.	40	757	XXVIII	96	17	189
42.	41	758	XXIX	98	18	190
43.	42	759	XXX	100	18	191
44.	43	760	XXXI	101	18	192
45.	44	761	XXXII	103	19	193
46.	—	—	XXXIII	106	19	194
47.	—	—	XXXIV	108	20	195
48.	—	—	XXXV	110	21	196
49.	—	—	XXXVI	113	21	197

Typis I. B. Hirschfeldi, Lipsiae.